

பாவேந்தரின் பாட்டுத்திறன்

பேராசிரியர் முனைவர்
ந சுப்பு ரெட்டியார்

1916 2016

ந சுப்பு ரெட்டியார் 100

Centenary Committee Publications

எளிமை, இனிமை, தெளிவு இவர்தம் நூல்களின் தனிச்சிறப்புகளாகும்.

பாவேந்தரின் பாட்டுத் திறன்

பேராசிரியர் முனைவர் ந சுப்பு ரெட்டியார்

எளிய வேளாண் குடியில் பிறந்து, தன் முயற்சியால் பயின்று,
ஆசிரியராக தொடங்கிப் பேராசிரியர் வரை உயர்ந்தவர்.
திருப்பதி திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறையை
உருவாக்கி அதன் தலைவராகப் பணியாற்றியவர்.
பல பல்கலைக்கழகங்களில்
சிறப்புநிலைப் பேராசிரியராகத் திகழ்ந்தவர்.

பண்டையத் தமிழ்க்கல்வி மரபில் வேரூன்றி,
நவீனக் கல்விப் பயிற்றல் முறைகளில் தேர்ந்தவர்.
பல ஆய்வாளர்களை உருவாக்கியவர்.
வாழ்நாள் முழுவதும் எழுத்தும், பேச்சுமாக வாழ்ந்தவர்.
136 [135 +1] நூல்களைப் படைத்துப் பன்முக ஆளுமையாக மிளிர்ந்தவர்.

அன்னாரின் நூற்றாண்டு (2015~2016)
108 நிகழ்வுகளாக தமிழகமெங்கும்
மிகச் சிறப்பாக கொண்டாடப் பெற்றது.

கற்பனைத்திறன், கவிதைவளம், யாப்புநெறி,
உவமைத்திறன், வருணனைத்திறன் முதலியவை
குறித்து விரிவாக எடுத்துரைக்கும் இந்நூல்,
தமிழ்ச்சமுதாய மக்கள் அனைவரும் கற்றுத்
தெளிந்து, சுவைத்து, உணர்ந்து மகிழத்தக்கது

ந சுப்பு ரெட்டியார் 100
Centenary Committee Publications

ISBN: 978-81-939270-9-0

eBOOK ~ *மின் நூல்*

பாவேந்தரின் பாட்டுத்திறன்

அருங்கலைக்கோன், சடகோபன் பொன்னடி, சேவா ரத்னா,
தமிழ்ப்பேரவைச் செம்மல், கலைமாமணி, ஆய்வுத்தமிழரசு,
பொதுமறைச் செம்மல், வைணவ இலக்கிய மாமணி

பேராசிரியர் முனைவர்

ந சுப்பு ரெட்டியார்

முன்னாள் வாழ்நாள் மதிப்பியல் பேராசிரியர்

தமிழ் இலக்கியத்துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

1916 2016

ந சுப்பு ரெட்டியார் 100

Centenary Committee Publications

பாவேந்தரின் பாட்டுத்திறன்

All rights are reserved. No part of the publication may be reproduced, stored in a retrieval system (including but not limited to computers, disks, external drives, electronic or digital devices, e-readers, websites), or transmitted in any form or by any means (including but not limited to cyclostyling, photocopying, docutech of other reprographic reproductions, mechanical, recording, electronic, digital versions) without the prior written permission of the publisher, not be otherwise circulated in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchase.

முதற்பதிப்பு – 2001
இரண்டாம் பதிப்பு - 2018

PRICE: Rs.350.oo

Published by:

ந சுப்பு ரெட்டியார் 100

Centenary Committee Publications

AD-13, 5th Street, Anna Nagar West, Chennai – 600 040

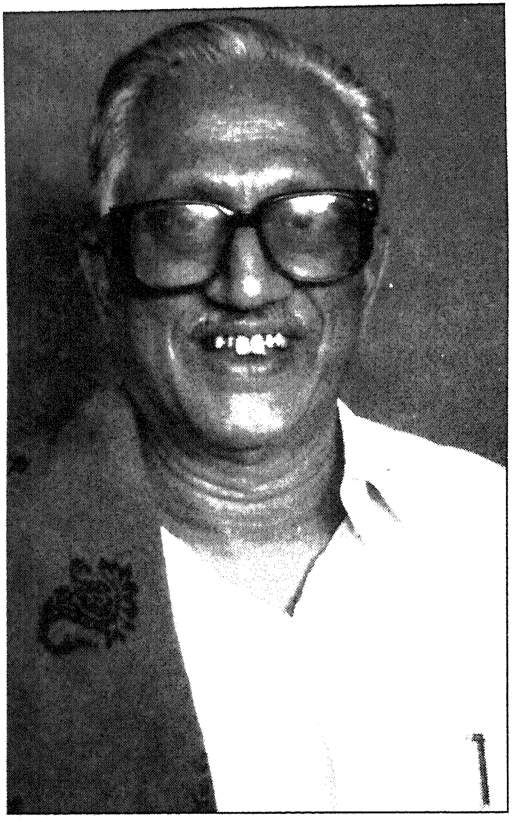
ISBN 978-81-939270-9-0

Wrapper design: **Centenary Committee**
Printed at: DJ Prints, Chennai – 600 095

பாவேந்தரின்
பாட்டுத்திறன்

தமிழுயர்ந்தால் தமிழ்நாடு தானுயரும்
அறிவுயரும் அறமும் ஓங்கும்
இமயமலை போலுயர்ந்த ஒருநாடும்
தன்மொழியில் தாழ்ந்தால் வீழும்

- பாவேந்தர் (தமிழியக்கம்)

பேராசிரியர் டாக்டர் க. அன்பழகனார்

நேர்மையும் கடமையும் உருவாகத் திகழும்

பேராசிரியர் **க. அன்பழகன்** அவர்கட்கு

அன்புப் படையல்

நந்தமிழ் மொழியில் முந்துறு புலமும்
நாத்தொலை வில்லதோர் உரையும்
பைந்தமிழ்க் கல்வி பயிற்றிடு துறையில்
பழுத்தபட் டறிவொடு வாழ்வில்
நொந்துவந் தடைந்தோர் களைகணாய் விளங்கும்
நோன்மையும் தமிழ்நயம் துளும்பச்
செந்தமிழ் பேசிச் சிவந்துள நாவும்
திகழ்ந்துளோய் நினக்கிது படையல்!

மு. கருணாநிதி
முதலமைச்சர்

தலைமைச் செயலகம்,
சென்னை - 600 009.

நாள்: 11.3.99

அணிந்துரை

பேராசிரியர் டாக்டர் ந. சுப்பு ரெட்டியார் அவர்கள் "பாவேந்தரின் பாட்டுத்திறன்" எனும் பெயரில் புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனின் கவிதைகளில் காணப்படும் பல்வேறு திறன்கள் குறித்து விரிவாக ஆராய்ந்து எழுதியுள்ள நூல் கண்டு மகிழ்ந்தேன்.

"பாட்டுத் திறத்தாலே - இவ்வையத்தைப் பாலித்திட வேணும்!" எனப் பாடினார் பாரதியார். அப்பாரதியின் தாசன் - பாரதிதாசன் எழுதிய பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் தமிழ்ச் சமுதாயத்தைப் பாலித்திடும் - பாதுகாத்திடும் தன்மையுடையதாகும்.

பேராசிரியர் சுப்பு ரெட்டியார் கல்வியியல் வல்லுநர்; ஆசிரியர் பயிற்சிக்குரிய நூல்கள் உட்பட பல்வேறு இலக்கிய நூல்களைப் படைத்துள்ளார். அவர், இந்நூலில் பாரதிதாசன் பாடுபொருளாகக் கொண்டவற்றைப் பட்டியல் படுத்துகிறார். கற்பனைத் திறன், கவிதைவளம், யாப்புநெறி, உவமைத் திறன், வருணனைத் திறன், முதலியவை குறித்து விரிவாக ஆராய்ந்து பாரதிதாசனின் அரிய கருத்துகளை எடுத்து மொழிகிறார்.

> **"தூவென்று சாதிமதம் கான்று மிழ்ந்தால்**
> **அந்தநொடியே நமது மிடிப றக்கும்**
> **அடுத்தநொடி திராவிடரின் கொடிப றக்கும்"** (பக். 44)

- என்று தமிழரின் ஒற்றுமைக்குத் தடையாயுள்ள சாதி மதங்கள் அகற்றப்படவேண்டும் என்ற பாரதிதாசனைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

தமிழ் மண்ணில் பிறந்து - வளர்ந்து - இந்த மண்ணின் பயன்களை நுகர்ந்து - நல்வாழ்வு பெற்று வாழும் மாந்தரில் பலர் தமது

குழந்தைகளுக்குத் தமிழ்ப் பெயர் சூட்டிட வேண்டும் என்னும் உணர்வுமின்றி வாழ்கின்றனர். இதனை எண்ணி வருந்திய புரட்சிக் கவிஞர்,

"**தமிழரின் தமிழ்க் குழந்தை**
தமிழ்ப்பெயர் பெறுதல் வேண்டும்" (பக். 55)

என்று பாடித் தமிழர்கள் தம் குழந்தைகளுக்குத் தமிழ்ப் பெயர் சூட்டிட வேண்டும் என்று ஊட்டிய உணர்வினை இந்நாள் தமிழர்களுக்கும் சுட்டிக்காட்டுகிறார் பேராசிரியர் சுப்பு ரெட்டியார்.

இப்படிப் பாரதிதாசன் அவர்களின் பாடல்கள் பலவற்றிலும் காணப்படும் சிந்தனைத் திறன்களைத் தொகுத்துரைக்கும் பேராசிரியர் சுப்பு ரெட்டியாரின் அரிய முயற்சி போற்றுதற்குரியதாகும். தமிழ்ச் சமுதாய மக்கள் அனைவரும் கற்றுத் தெளிந்து, சுவைத்து, உணர்ந்து, மகிழத்தக்கது அவர் படைத்துள்ள "பாவேந்தரின் பாட்டுத்திறன்".

(மு. கருணாநிதி)

நூல் முகம்

தெளிவுறவே அறிந்திடுதல்; தெளிவுதர
மொழிந்திடுதல் சிந்திப் பார்க்கே
களிவளர உள்ளத்தில், ஆனந்தக்
கனவுபல காட்டல், கண்ணீர்த்
துளிவரஉள் உருக்குதல், இவையெல்லாம்
நீஅருளும் தொழில்கள் அன்றோ!
ஒளிவளரும் தமிழ்வாணி! அடியனேற்கு
இவையனைத்தும் உதவு வாயே!*

- பாரதியார்

கரும்புச்சாறும் இனிக்கின்றது; கற்கண்டும் இனிக்கின்றது. முன்னது உரைநடையையொத்தது; பின்னது கவிதையையொத்தது. என் இருபது வயது முதல் கவிதையை நானாகப் படித்து அனுபவிக்கத் தொடங்கினேன். பாரதி, கவிமணி, பாவேந்தர் இவர்தம் கவிதைகளே, என் அநுபவப் பொருளாக அமைந்தன. எனினும், அக்காலத்தில் எனக்குக் கிட்டிய பாவேந்தரின் கவிதைகளின் முதற்றொகுதிதான் என்னைக் கவிதையுலகிற்குக் கொண்டு சேர்த்தது.

பாரதியின் நூற்றாண்டு விழாவை அவர் பற்றி நான்கு திறனாய்வு நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுக் கொண்டாடியதுபோல் பாவேந்தரின் நூற்றாண்டில் அவர் பற்றி மூன்று நூல்கள் எழுதினேன். 'பாவேந்தர் பாரதிதாசன் - ஒரு கண்ணோட்டம்' என்ற நூல் மட்டிலும்தான் அச்சு வடிவம் பெற்றது (1991). ஏனைய இரண்டும் அடைகாக்கப் பெறவில்லை. அவற்றை வாங்கிய ஒரு பதிப்பகத்தார் தம் இயலாமையைக் கூறி கைப்படிகளைத் திருப்பித் தந்து விட்டார். ஒரு வைணவ மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு வந்தபோது திரு. சுப்புராஜ் (சுரா பதிப்பகம்) அவர்களின் நட்பு கிடைத்தது. வெளியிடப் பெறாது இருந்த 'பாண்டியன் பரிசு - ஒரு மதிப்பீடு', 'பாவேந்தரின் பாட்டுத்திறன்' என்ற இரண்டின் படிகளையும் பெற்று

---

* பாஞ்சாலி சபதம் - சூதாட்டச் சருக்கம் - 164

அடைகாத்தார். இப்போது இரண்டும் இறகு முளைத்து ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வெளி வருகின்றன. இப்பெருமகனாருக்கு மிக்க நன்றி.

டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதியை, அவர் குழித்தலைத் தொகுதியில் (திருச்சி மாவட்டம்) சட்டமன்ற வேட்பாளராக நின்று வெற்றி பெற்ற காலம் முதல் (அவர் என்னை அறியாவிட்டாலும்) நான் அறிவேன். நான் அப்பொழுது துறையூர் உயர் நிலைப்பள்ளியில் தலைமையாசிரியராக இருந்த காலம். அவர்தம் அரசியல் வாழ்வை இன்றுவரை கணித்து வருபவன். கல்லூரி எல்லையை மிதியாமல் தமிழ் எல்லையைக் கண்டு கொண்டவர். சங்க இலக்கியம், திருக்குறள் இவை பற்றிய அவர்தம் பதிப்புகள் இதனைப் பறைசாற்றும். திருப்பதி பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறை தோன்றியது இவர்தம் ஆட்சிக் காலத்தில்தான். தமிழுக்காக வாரி வழங்குவதில் இவருக்கு நிகர் இவரே. இத்தகைய தமிழுள்ளம் கொண்டுள்ள தமிழ்ப் பெருமகனார் இந்நூலுக்கு அணிந்துரை நல்கிச் சிறப்பித்தமை இந்நூலின் பேறு; என்னுடைய பேறும்கூட. இந்த உழுவலன்பருக்கு என் இதயங்கலந்த நன்றி என்றும் உரியது.

பேராசிரியர் க. அன்பழகனாரை, அவர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் எம்.ஏ., பயின்ற நாள் முதல் நான் நன்கு அறிவேன். நான் துறையூரில் உயர்நிலைப் பள்ளியில் தலைமையாசிரியனாகப் பணியாற்றிய காலம் (1941-50) அது. மாணவப் பருவம் முதல் இன்று வரை பாரதிதாசன் கவிதைகளில் மிக்க ஈடுபாடு கொண்டவர் என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். ஆழ்ந்த தமிழ்ப் பற்றுடன் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் சில ஆண்டுகள் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்து, வள்ளுவர் வழி நின்று அரசியலுக்கு வந்தவர். இன்றும் மனச்சான்றுக்கு இடம் அளித்து கலைஞருடன் இணைந்து பணியாற்றுபவர். அவர்தம் வாழ்விலும், தாழ்விலும் இணைபிரியாதிருப்பவர். அவர் கல்லூரியில் பயின்ற நாள்முதல் நாளிது வரை அன்பு கொண்டிருப்பவர். என்னுடைய தமிழ்ப் பணியை தொடர்ந்து நன்கு மதிப்பிட்டு வருபவர். இத்தகைய நல்லுள்ளம் கொண்ட பேராசிரியர் மீது யான் கொண்டிருக்கும் மதிப்புக்கும், மரியாதைக்கும் நினைவாக இந்நூலை அவருக்கு அன்புப் படையலாக்கி மகிழ்கின்றேன், பெருமிதமும் கொள்கிறேன்.

இந்நூல் அச்சேறுங்கால் பார்வைப் படிகளைச் சரிபார்த்துச் செப்பம் செய்ய உதவிய என் அபிமான புத்திரி டாக்டர் மு.ப. சியாமளாவுக்கு என் நன்றி கலந்த வாழ்த்துக்கள்.

இந்நூலை எழுதவும், வெளியிடவும் ஆற்றல் அருளிவரும் எம்பெருமான் வேங்கடம் மேயவிளக்கினை நினைந்து வாழ்த்தி, வணங்கி, வழிபட்டு அமைகின்றேன்.

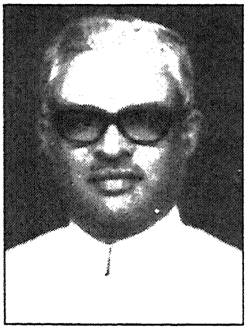
எனக்கு வேண்டும் வரங்களை
இசைப்பேன் கேளாய் கணபதி!
மனத்திற் சலன மில்லாமல்
மதியில் இருளே தோன்றாமல்
நினைக்கும் பொழுது நின்மவுன
நிலைவந் திட நீ செயல்வேண்டும்;
கனக்கும் செல்வம் நூறுவயது
இவையும் தரநீ கடவாயே![2]

- பாரதியார்

ந. சுப்பு ரெட்டியார்

'வேங்கடம்'
ஏ.டி-13, அண்ணா நகர்,
சென்னை - 600 040.
30.4.2000

2. பா.க. விநாயகர் நான்மணிமாலை - 7

பிறப்பு : 27-08-1916

இந்நூலாசிரியரைப்பற்றி . . .

85 அகவையைக் கடந்த நிலையிலுள்ள இந்நூலாசிரியர் எம்.ஏ., பி.எஸ்சி., எல்.டி., வித்துவான், பிஎச்.டி. பட்டங்கள் பெற்றவர்.

ஒன்பதாண்டுகள் துறையூர் உயர்நிலைப் பள்ளி நிறுவனர் தலைமையாசிரியராகவும் (1941-50), காரைக்குடி அழகப்பா ஆசிரியர் பயிற்சிக்கல்லூரியில் தமிழ்ப்பேராசிரியர் - துறைத் தலைவராகவும் (1950-60), பதினேழு ஆண்டுகள் திருவேங்கடவன் பல்கலைக் கழகத்தில் நிறுவனர் பேராசிரியர் - துறைத்தலைவராகவும் (1960-77) பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர்.

1978 சனவரி 14இல் சென்னையில் குடியேறிப் பதினைந்து மாதங்கள் (1978 பிப்பிரவரி - ஜுன் 1979) தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியத்தின் முதன்மைப் பதிப்பாசிரியராகப் பணியாற்றியவர். திருப்பதி திருவேங்கடவன் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த்துறையில் மூன்று மாதங்கள் மதிப்பியல் பேராசிரியராகவும் 1989 மே முதல் 1990 அக்டோபர் முடிய 18 திங்கள் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் - காஞ்சித் தத்துவ மையத்தில் தகைஞராகவும் பணியாற்றி 1200 பக்கத்தில் **'வைணவச் செல்வம்'** என்ற ஒரு பெரிய ஆய்வு நூலை உருவாக்கி வழங்கியவர். முதற்பகுதி 1995இல் 575 பக்கத்தில் வெளி வந்துள்ளது. இரண்டாவது பகுதி அச்சேறும் நிலையில் உள்ளது. (த.ப.க. வெளியீடு) 1996-பிப்பிரவரி முதல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தெற்கு,

தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் மரபுவழிப் பண்பாட்டு நிறுவனத்தில் மதிப்பியல் இயக்குநராகவும் பணியாற்றுபவர். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் மதிப்பியல் பேராசிரியராக (வாழ்நாள் வரை)வும் இருந்து வருபவர். ஆய்வு மாணவர்கட்கு வழிகாட்டியாகவும் இருப்பவர்.

நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் நம்மாழ்வார் தத்துவத்தை ஆய்ந்து டாக்டர் (பிஎச்.டி) பட்டம் பெற்றவர். அந்த ஆய்வு நூல் ஆங்கிலத்தில் 940 பக்கங்களில் திருவேங்கடவன் பல்கலைக் கழக வெளியீடாய் வெளிவந்துள்ளது. எம்.ஃபில்., பிஎச்.டி. மாணாக்கர்களை உருவாக்கியவர். தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டவர். பெரும்பாலும் இவை நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளன. பெற்றும் வருகின்றன. தவிர, ஆசிரியம், கல்வி உளவியல் (5), இலக்கியம் (22), சமயம், தத்துவம் (35), வாழ்க்கை வரலாறு, தன் - வரலாறு (13), திறனாய்வு (21), அறிவியல் (20), ஆராய்ச்சி (6) ஆக 122 நூல்களை வெளியிட்டவர்.

இவர்தம் அறிவியல் நூல்களுள் மூன்றும், சமய நூல்களுள் நான்கும் தமிழக அரசுப் பரிசுகளையும், அறிவியல் நூல்களுள் ஒன்று சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பரிசினையும், அறிவியல் நூல்களுள் ஒன்று தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகப் பரிசினையும் ஆக 10 நூல்கள் பரிசுகள் பெற்றன.

இவர்தம் அறிவியல் நூல்களைப் பாராட்டிக் குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை ஆதீனம் 'அருங்கலைக்கோன்' என்ற விருதினையும் (1968), வைணவ நூல்களைப் பாராட்டிப் பண்ணுருட்டி வைணவ மாநாடு 'ஸ்ரீசடகோபன் பொன்னடி' என்ற விருதினையும் (1987), தமிழ்ப்பணியைப் பாராட்டித் தமிழக அரசு 'திரு.வி.க.' விருதினையும் (10,000 வெண்பொற்காசுகள் - 1987), இவர்தம் தமிழ்ப்பணியைப் பாராட்டி மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம் 'தமிழ்ப் பேரவைச் செம்மல்' என்ற விருதினையும் (1991), இராஜா சர் அண்ணாமலைச் செட்டியார் அறக்கட்டளை கல்வி, இலக்கியம், அறிவியல் என்ற மூன்று துறைகளில் இவர்தம் பணியைப் பாராட்டி 'இராஜா சர் முத்தையவேள்' விருதினையும் (50,000 வெண் பொற்காசுகள் - 1994), இவர்தம் கம்பன் பணியைப் பாராட்டிச் சென்னைக் கம்பன் கழகம் 'பேராசிரியர் இராதாகிருஷ்ணன்' விருதினையும் (1994 - 1000 வெண்பொற்காசுகள்), சென்னை ஆழ்வார்கள் ஆய்வு மையம் இவர்தம்

வைணவ வெளியீடுகளைச் சிறப்பிக்கும் முறையில் 'ஸ்ரீ இராமாநுஜர் விருதை'யும் (1996 - 25,000 வெண் பொற்காசுகளையும்) வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளன.

அண்மையில் இவர்தம் இயற்றமிழ்ப் பணியைப் பாராட்டித் தமிழ் இயல் இசை நாடக மன்றம் (அரசு) **'கலைமாமணி'** என்ற விருதினையும் (1999 - 3 சவரன் தங்கப் பதக்கம்), இவர்தம் தமிழ்ப் பணியைப் பாராட்டிச் சென்னை கோயம்பேடு மனிதநேய வைணவ இயக்கம் 'வைணவ இலக்கிய மாமணி' என்ற விருதினையும், (2001), மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் 'டி.லிட்' (கண்ணியம்) என்ற பட்டத்தையும் (1999), காஞ்சி காமகோடி பீட அறக்கட்டளை 'சேவாரத்னா' விருதினையும், (1000 வெண்பொற்காசுகள் - 1999) இவர்தம் வைணவப் பணியைப் பாராட்டி வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளன. இவர்தம் வாழ்நாள் தமிழ்ப் பணியைப் பாராட்டி 'தினத்தந்தி சி.பா. ஆதித்தனார் விருது' (2001 - ஓர் இலட்சம் வெண் பொற்காசுகள்) வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

இனிமை, எளிமை, தெளிவு இவர்தம் நூல்களின் தனிச் சிறப்பியல்புகள் ஆகும்.

உள்ளுறை

இயல் - 1

பாட்டுத்திறன்

பாட்டுத் திறத்தாலே - இவ்வையத்தைப்
பாலித்திட வேணும்![1]

என்று கனவு கண்டவர் பாரதியார்; கணிசமான அளவுக்கு பாடல்களால் இவ்வையத்தைப் பாலித்திடவும் செய்தார்.

கனக்கும் செல்வம் நூறுவயது;
இவையும் தரநீ கடவாயே[2]

என வேண்டின இக்கவிஞர் பெருமானுக்கு விநாயகப் பெருமான் இரண்டையும் வழங்கவில்லை. அற்பாயுளில் பரமபதித்தார்; வறுமைத் துன்பத்தின் கொடுமுடியையும் கண்டார்.

அவருடைய அருமைச் சீடர் பாவேந்தர் தம் குருநாதரின்,

சுவை புதிது, பொருள் புதித்து, வளம் புதிது,
சொற்புதித்து சோதிமிக்க நவகவிதை[3]

என்ற கருத்திற்கு ஏற்றவாறு கவிதைச் செல்வத்தைப் பல்லாற்றானும் பெருக்கிப் பாமர மக்களையும், பாட்டாளி மக்களையும் ஈடுபடும்படிச் செய்தார். கணிசமான அளவு சீடர் செல்வத்தைப் பெறாது போயினும் தமிழர்தம் தவப்பயனாக 72 அகவை வாழ்ந்து கவிதைச் செல்வத்தைப் பெருக்கித் தமிழ்க் கவிதை வானில் ஒரு துருவமீனாகத் திகழ்கின்றார். இவர்தம் கவிதைகளில் ஈடுபட்ட புலவர் உலகம் 'பாரதிதாசன் பரம்பரை' என்ற பரம்பரையை உண்டாக்கி மகிழ்கின்றது.

பண்டையோர் முதல் இன்றிருப்போர்வரை பாடிய கவிதைகளின் திறனை - பாட்டுத் திறனைக் - கூறப்புகுவது தேனின் இனிமையைப் பற்றி உரைப்பதோடொக்கும். தேன் உண்டு நுகர வேண்டிய பொருள்; அங்ஙனமே பாட்டும் படித்து நுகர வேண்டியதொன்று,

---

1. பா.க : தோ.பா. காணிநிலம் - 3
2. பா.க : தோ.பா. வி.ந.ம 7
3. பா.க : தோ. பா. வேங்கடபூபதி - 2 (3)

பாட்டநுபவத்தைச் சொற்களால் வரையறைப்படுத்தி அளந்து காட்ட இயலாது.

பாவின் நயமெல்லாம் - யானும்
பகர வல்லேனோ?
ஆவின் பாற்சுவையை - நாழி
அளந்து காட்டிடுமோ?[4]

என்ற கவிமணியின் வாக்கு இவ்விடத்தில் சிந்தித்தற்குரியது.

கவிதை இன்னது என்று ஓரளவு அறிந்து கொண்டு அதனைச் சுவைப்பது ஒருவகை: அதனை அறியாமலேயே சுவைப்பது மற்றொரு வகை. பெறும் அநுபவம் ஒன்றேயாயினும் அவ்வநுபவத்தின் தரத்தில் வேறுபாடு இருக்கத்தான் செய்யும். "பூஸ்டு" என்ற ஒருவகைப் பானத்தைப் பருகினால் அஃது எல்லோருக்கும் இன்பத்தைத் தான் தரும், என்றாலும் அப்பானத்தில் இன்னின்ன சத்துப் பொருள்கள் சேர்ந்துள்ளன என்றும், அச்சத்துப் பொருள்களின் தன்மைகள் இன்னின்னவை என்றும் புரிந்து கொண்டு அதனைத் துய்த்தற்கும், ஒன்றுமே தெரிந்து கொள்ளாமல் "பூஸ்டைப்" பருகித் துய்த்தற்கும் வேறுபாடு உண்டு; அங்ஙனமே ஒரு தானியங்கியை அதன் பொறிநுட்பம் முதலியவற்றை நன்கு அறிந்து கொண்டு கடவுவதற்கும் அவற்றை அறியாமல் கடவுவதற்கும் வேறுபாடு இல்லாமல் இல்லை. எல்லாவித அறிவியல் உண்மைகளையும் அறிந்து ஆண்டவன் படைப்புத் திறனை உணர்வதற்கும், வெறும் கற்பனையிலேயே அதனை உணர்வதற்கும் வேறுபாடு உண்டு. இக்காரணத்தால்தான் பாவேந்தரின் கவிதைபற்றிய செய்திகளும், அதனுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள உணர்ச்சிபற்றிய செய்திகளும் இந்நூலில் ஆராயப் பெறுகின்றன.

உணர்ச்சியின் தத்துவம்: கவிதையின் உயிர் போன்ற பகுதி அதில் பொதிந்துள்ள உணர்ச்சி. உணர்ச்சியில்லாத கவிதை வெற்றெனத் தொடுக்கப்பெற்ற ஒருவகைச் சொற்கோவையே. நம்மிடம் தோன்றும் உணர்ச்சிப் பெருக்கை நாம் ஆராய்ந்து பிரித்துப் பார்க்க முனைந்தால் அஃது இயலாத செயலாக முடியும். கடலலைகளையாவது

4. கவிமணி : பாரதியும் பட்டிக்காட்டானும் - 23

ஒருவிதமாக எண்ணி முடிவு கட்டலாம் எனத் தோன்றும்; நம் உணர்ச்சிகளை ஒரு நாளும் எல்லை கட்டி வரையறுத்துப் பேச முடியாது என்பது தெளிவாகப் புலனாகும். இந்த உணர்ச்சிகளைப்பற்றி மேனாட்டு உடலியலறிஞர்களும், உளவியலறிஞர்களும் ஆராய்ந்து அறிவியலடிப்படையில் சில கருத்துகளைத் தெரிவித்துள்ளனர். இவற்றை என் பிறிதொரு நூலில் விவரமாக ஆராய்ந்துள்ளேன்.[5] அவை சுருக்கமாக ஈண்டுத் தரப்பெறுகின்றன.

உடலும், உள்ளமும் நன்னிலையில் உறவு கொண்டிருந்தால்தான் நல்லுணர்ச்சிகள் தோன்றி, கவிதையை அநுபவிப்பதற்குத் துணை செய்யும். உணர்ச்சிகளின் திரட்சியே மேலீடான மன உணர்ச்சிகள். இவையே, நம்மைக் கவிதைகளைப் படிக்கத் தூண்டுபவை. உணர்ச்சிகளே மீப்பண்புகளுக்குக் காரணமாக இருப்பவை. இவற்றின் காரணமாக நாம் பல்வேறு கவிதைகளைப் படிக்கின்றோம். இவற்றைப் படித்து அநுபவிப்பதற்கேற்ற மன நிலைகளையும் பெறுகின்றோம். இத்தகைய உணர்ச்சிகள் உள்ளக்கிளர்ச்சிகள் ஆகியவற்றை உடலியல், உளவியல்பற்றிய அடிப்படை அறிவின்றி எளிதாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. இவை பற்றி மேனாட்டறிஞர்களின் பல்வேறு கொள்கைகள் எனது பிறிதொரு நூலில் விரிவாக விளக்கப் பெற்றுள்ளன.[6] பாட்டநுபவம் இன்னமுறையில்தான் நம்மிடம் ஏற்படுகின்றது என்பதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு இவை ஓரளவு துணை செய்யும். வாழ்க்கையில் நமக்கேற்படும் உணர்ச்சிகட்கும் கவிதைகளில் நாம் பெறும் உணர்ச்சிகட்கும் அங்கு வேறுபாடு காட்டப் பெற்றுள்ளது.

நாம் கவிதையைப் படித்துத் துய்ப்பது தூண்டல்-துலங்கல் (Stimulus-response) தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. வெளியுலகிலுள்ள பொருள்கள் நம் புலன்களைத் தூண்டுவதால்தான் நாம் செய்திகளை அறிந்து கொள்ளுகின்றோம்; இதைத் தவிர நமக்குக் கருத்து நிலைச் (Ideational level) செயல்களாலும் தூண்டல்கள்

---

5. பாட்டுத்திறன் - இயல் (2-7) காண்க (ஸ்டார் பிரசுரம் 72, பெரிய தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005)

6. பாட்டுத்திறன் - பகுதி - 1 காண்க.

ஏற்படுகின்றன. ஒரு கவிதையைப் படிக்கும்பொழுது இவ்வகைத் தூண்டல்களே நமக்கு ஒருவிதக் கிளர்ச்சியைத் தருகின்றன.

எந்த மொழியும் குறியீடுகளால் ஆனது. சொற்களே அந்தக் குறியீடுகள் (Symbols). அச்சொற்களுக்குப் பொருள் உண்டு. ஆகையால், அவை தூண்டலை எழுப்பும் அடையாளங்கள் (Signs). நம்முடைய கண்கள் அச்சிட்ட கவிதையின் சொற்களைப் பார்க்கின்றன; கவிதையை வாய்க்குள்ளும் படிக்கின்றோம்; வாய் விட்டும் படிக்கின்றோம். கண்ணின் மூலமும், காதின் மூலமும் ஏற்படும் தூண்டல்கள் நம் மூளையை அடைகின்றன. நாம் கவிதையின் பொருள்களை அறிகின்றோம். நம் மனத்தில் பல்வேறு எண்ணங்கள் எழுகின்றன. இவை தம்மொடு தாமாகக் கலந்து தொகுதிகளாகிப் பிற எண்ணங்களுக்குக் குறியீடுகளாக அமைகின்றன. இவை யாவும் பெருமூளையின் புறணியில் நடைபெறுபவை. நம் மூளையிலுள்ள ஒரு பகுதியாகிய மேற்பூத் தண்டு (Hypothalamus) உள்ளக் கிளர்ச்சி நிலையில் பங்கு கொள்கின்றது என்பதை ஆய்வுகளால் கண்டறிந்துள்ளனர். உள்ளக் கிளர்ச்சிபற்றிப் பல கொள்கைகளும் எழுந்துள்ளன. இவற்றையெல்லாம் ஒருங்கு வைத்து எண்ணினால் ஓர் உண்மை புலனாகின்றது. கவிதையைப் படித்து அதிலுள்ள செய்திகளைப் பெருமூளை அறிந்ததும், அங்குத் தோன்றும் எண்ணங்களும் எண்ணக் கோவைகளும் மேற்பூத் தண்டைத் தூண்டி அதன் மூலம் தன்னாட்சி நரம்பு மண்டலத்தை (Autonomous nervous system) இயக்குகின்றன. இம்மண்டலத்தின் இயக்கத்தால் சுரப்பிகள் தூண்டப்பெற்று அவற்றின் சாறுகள், குறிப்பாக மாங்காய்ச் சுரப்பிகளின் (Adrenal glands) சாறுகள், குருதியோட்டத்தில் கலந்து உடலெங்கும் உணர்ச்சி அலைகளை எழுப்புகின்றன. வாழ்க்கையநுபவத்தில் இவ்வுணர்ச்சிகள் ஏற்படுங்கால் இத்தகைய உடல் மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பது உளவியல் காட்டும் உண்மை. வெகுளிச்சுவை, அவலச் சுவை, மருட்கைச் சுவை போன்ற சுவைகள் உள்ள கவிதைகளைப் படிக்கும்பொழுது அவற்றால் பெறும் செய்திகள் பெரு மூளையில் பல்வேறு எண்ணக் கோவைகளை எழுப்பி மேற்குறிப்பிட்ட நிலைமைகளை உண்டாக்குகின்றன என்று

ஊகம் செய்யலாம். இதனால்தான் கவிதையிலுள்ள கவிஞனின் உணர்ச்சிகள் நம்மிடமும் எழுகின்றன. உண்மையான பாட்டநுபவமும் நம்மிடம் உண்டாகின்றது.[7]

பாட்டுத்திறன்: ஏதோ ஒருவகையான உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு செஞ்சொற்களால் உள்ளங்கவரும் முறையில் உயர்ந்த கவிதையை உண்டாக்குபவனே கவிஞன். இக்கவிதையைப் படிப்பவர்கள் அக்கவிஞர் உணர்த்தும் உண்மையில் ஓரளவாவது ஈடுபடுவர் என்பது ஒருதலை. கவிதையின் தத்துவத்தில் - பாட்டுத்திறனில் - கற்பனை, சொல்வளம், யாப்பு முறை, உவமைகள், படிமங்கள், சுவைகள், கவிதை கூறும் உண்மை போன்ற பொருள்கள் அடங்கும். இவற்றை ஒரு சிறிது விளக்கினால் பாட்டுத்திறன் என்ன என்பது புலனாகும். பாவேந்தரின் பாடல்களை இந்த அடிப்படையில் நோக்கினால் அவர்தம் பாட்டுத்திறனை அநுபவிக்கலாம். இதனைத் தொடர்ந்து வரும் இயல்களில் இவை பற்றி விரிவாக நோக்கப் பெறுகின்றன.

7. பாட்டுத்திறன் - பக்கம் 6-9

இயல் - 2

பாடுபொருள்

கவிதையில் இன்னபொருள்தான் இருக்க வேண்டும் - இன்ன பொருள்தான் கவிதையில் அமைய வேண்டும் - என்ற ஒரு நியதி - ஒரு வரையறை - இல்லை. திருக்குறளின் பெருமையைப் பற்றிக் கூறும் மதுரைத் தமிழ் நாகனார் என்ற சங்கப் புலவர்,

"எல்லாப் பொருளும் இதன்பால் உளஇதன்பால்
இல்லாத எப்பொருளும் இல்லையால்"[1]

என்று சொல்லிவைத்தார். "பலவகைப்பட்ட நூல்களாலும் சொல்லப் பெற்ற எல்லாப் பொருள்களும் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன; இதனிடத்தில் இல்லாத யாதொரு பொருளும் எந்நூலகத்தும் இல்லை" என்பது இதன் பொருள். வள்ளுவர் நூலுக்குச் சொன்ன கருத்தே கவிதைக்கும் ஒக்கும். கவிதைக்கு உரிய பொருளாகக் கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையும்,

வண்டி அற்புதப் பொருளாம் - வண்டி
மாடும் அற்புதப் பொருளாம்;
வண்டி பூட்டும் கயிறும் - என்றன்
மனத்துக் கற்புதப் பொருளாம்.[2]

என்று தொடங்கி பல பொருள்களைப் பேசுகின்றார். இங்ஙனம் பேசியவர்,

அலகில் சோதி யான - ஈசன்
அருளி னாலே அமையும்
உலகில் எந்தப் பொருளும் - கவிக்கு
உரிய பொருளாம் ஐயா![3]

என்று முடித்தவர்,

---

1. திருவள்ளுவ மாலை - 29
2. மலரும் மாலையும் - கவிதை - பக்கம் 77
3. மலரும் மாலையும் - கவிதை - 3

உள்ளத் துள்ளது கவிதை - இன்பம்
உருவெ டுப்பது கவிதை;
தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில் - உண்மை
தெரிந்து ரைப்பது கவிதை[4]

என்று கவிதை இன்னது என்றே வரையறையும் செய்து விடுவர். என் அரிய நண்பரும் திறனாய்வுக் கலையைத் தமிழில் முதன்முதலாக அறிமுகம் செய்தவருமான பேராசிரியர் அ.ச. ஞானசம்பந்தம் குண்டூசி முதல் குமரிமுனை வரை எல்லாப் பொருளும் கவிதைக்குரியவை என்று தமக்கே உரிய தனிப்பாணியில் ஆணித்தரமாக அறைவர்.[5] வைணவ சமயத்தினர் "உயிரற்ற பொருளும்" (அசேதனம்) வழிபாட்டிற்குரியவை என்னும் பாங்கில்,

சென்று சேர்திரு வேங்கட மாமலை
ஒன்று மேதொழ நம்வினை ஓயுமே[6]

திருவேங்கடமாமலை என்ற அசித்தைத் தொழுதாலே மலையை இடமாகக் கொண்ட திருமலையப்பனைத் தொழுதால் நம் வினைத்திரள்கள் யாவும் ஒழிதல்போல ஓய்ந்தொழியும் என்பார் நம்மாழ்வார்.

1. கடவுள்

இது பாடுபொருளாகப் பாவேந்தர் கவிதைகளில் எவ்வாறு இடம் பெறுகின்றது என்பதை நோக்குவதற்கு முன் அடிப்படையாகச் சிலவற்றைக் கருதுவோம்.

மின்சுற்றில் நேர்முனை, எதிர்முனைகள் இயல்பாக இருப்பதைப் போல், இறை வழிபாட்டிலும் இறை மறுப்புக் கொள்கை உருவாகியது என்று கருதலாம்.

கடவுள் உண்டு
கடவுள் இல்லை

என்ற இரண்டு வாக்கியங்களை நோக்குவோம். இந்த இரண்டிலும்

4. மலரும் மாலையும் - கவிதை - 7
5. இலக்கியக் கலை
6. திருவாய். 33 : 8

'கடவுள்' என்பது எழுவாய். **'உண்டு', 'இல்லை'** என்பன **பயனிலைகள்**. இரு கொள்கையினரும் மனத்தில் ஏதோ ஒரு பரம் பொருளை நினைப்பதாகக் கருதலாம். அல்லது, 'உண்டு' என்பார் கூறும் 'கடவுள்', 'இல்லை' என்பார் கருத்தில் இடம் பெறுவதாகவும் கொள்ளலாம். ஆகவே இரண்டு கொள்கையினரின் உள்ளத்திலும் 'கடவுள்' என்ற ஒரு பொருள் இடம் பெற்றுவிட்டது. இதுவே 'கடவுள்' என்ற ஒரு பொருளையும் நிலை நிறுத்தி விடுகிறது. வாய்கள் மட்டிலும் தந்தமக்கு ஒத்துவரும் அல்லது சிந்தனையில் எழும் பல சான்றுகளைப் பொருத்தமாக அமைத்துக்கொண்டு பேசுகின்றனர். ஆனால், நனவிலி மனத்தில் (Unconscious mind) இருவரிடமும் கடவுள் இமயமலைபோல் அசையாது வீற்றிருக்கின்றது. உருவ வழிபாட்டின் பரிணாமங்களின் காரணமாக பல்வேறு மூடக் கொள்கைகள் காளான்கள் போல் உற்பத்தியாயின. இவற்றின் விளைவாகப் 'பகுத்தறிவு இயக்கம்' (Rationalist Movement) தோன்றியது. சாதியும், சமயமும் கடவுள் கொள்கையில் புகுந்து மனிதன் மனத்தில் இருந்த அமைதியினைக் குலைக்கத் தொடங்கவே, இத்தகைய குலைவுக்குக் காரணம் கடவுள் கொள்கைதான் என்று கருதலாயினர் பகுத்தறிவுவாதிகள். உலகின் பல பகுதிகளிலும் இத்தகைய எதிர்ப்புக் கொள்கைகள் தலைகாட்டத் தொடங்கின[7].

தமிழகத்தில் தந்தை பெரியார் தலைமையில் **'சுயமரியாதை இயக்கம்'** (தன்மான இயக்கம்) என்ற ஓர் இயக்கம் உருவாகி வானுற வளர்ந்துள்ளது. இது பாவேந்தர் உள்ளத்திலும் இடம் பெற்று பல கவிதைகள் தோன்றக் காரணமாயிற்று. அக்கவிதைகளுள் சில:

> **சிந்தனை சக்தி சிறிதுமின்றி மக்களுக்குத்**
> **தம்தோள் உழைப்பிலே நம்பிக்கை தானுமின்றி**
> **ஊறும் பகுத்தறிவை இல்லா தொழித்துவிட்டுச்**
> **சாரமற்ற சக்கையாய்ச் சத்துடம்பைக் குன்றவைத்துப்**
> **பொற்புள்ள மாந்தர்களைக் கல்லாக்கியே அம்புக்**
> **கற்கள் கடவுளாய்க் காணப்படும் அங்கே[8].**

7. பாவேந்தர் பாரதிதாசன் - ஒரு கண்ணோட்டம் - பக்கம் 34-36
8. பா.தா.க. முதல் தொகுதி - சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல் - பக்கம் 5

இது இங்கிலாந்து நாட்டிலுள்ள ஒருவன் வாயிலிருந்து வெளிப்படுவதாகக் கவிஞர் அமைத்தது. இறை நம்பிக்கையில் மக்கள் உழைப்பில் சிறிதும் நம்பிக்கையின்றிச் சாரற்ற சக்கையாய்க் கிடக்கின்றனரே என்று இறைக் கொள்கையைச் சாடுகின்றார் கவிஞர்.

"ஏற்றப்பாட்டு" என்ற தலைப்பில் இளைஞர்கட்குத் தன்மானக் கொள்கையின் அடிப்படைக்கருத்தாகிய பகுத்தறிவுப் பார்வையைக் காட்டுகின்றார்.

பச்சை விளக்கமும் - உன்
பகுத்தறிவு தம்பி!

பச்சை விளக்காலே - நல்ல
பாதை பிடிதம்பி!

பத்துடனே மூன்று - நீ
பகுத்தறிவைப் போற்று.

அச்ச மில்லை தம்பி - நல்ல
அறம் இருக்கும் பேறு[9].

என்று பகுத்தறிவை உள்ளத்தில் ஊசியைப் போல் குத்திப் புகுத்துகின்றார்.

'ஆண்குழந்தைத் தாலாட்டில்' கடவுட் கொள்கையைச் சாடும் போக்கு அற்புதமானது.

'எல்லாம் அவன்செயலே' என்று பிறர்பொருளை
வெல்லம்போல் அள்ளி விழுங்கும் மனிதருக்கும்

'காப்பார் கடவுள் உமை கட்டையில்நீர் போகுமட்டும்
வேர்ப்பீர் உழைப்பீர் எனஉணர்க்கும் வீணருக்கும்'

மானிடரின் தோளின் மகத்துவத்தைக் காட்டவந்த
தேனின் பெருக்கே, என செந்தமிழே கண்ணுறங்கு[10]!

என்பது காண்க.

9. பா.தா.க. மூன்றாம் பகுதி - பக்கம் 157
10. பா.தா.க. முதல் பகுதி - பக்கம் 126

பாவேந்தரின் குருநாதர் பாரதியார்,

பெண்ணுக்கு ஞானத்தை வைத்தான் புவி
பேணி வளர்த்திடும் ஈசன்[11]

என்று பெண்மையைப் போற்றுவார். அவர்தம் அருமைச் சீடர் பாவேந்தர், பெண்ணை வீட்டின் விளக்காக்குவார், குடும்ப விளக்காகப் போற்றுவார். இந்தப் பெண் குழந்தையாக இருக்கும்போதே, 'தாலாட்டுப் பாட்டாக.'

எல்லாம் கடவுள்செயல் என்று துடைநடுங்கும்
பொல்லாங்கு தீர்ந்தும் புதுமைசெய வந்தவளே

வாயில்இட்டுத் தொப்பை வளர்க்கும் சதிக்கிடங்கைக்
கோயில்என்று காசுதரும் கொள்கை தவிர்ப்பவளே

சாணிக்குப் பொட்டிட்டுச் சாமிஎன்பார் செய்கைக்கு
நாணி உறங்கு நகைத்துநீ கண்ணுறங்கு[12]

என்று வாழைப்பழத்தில் ஊசி ஏற்றுவது போல கடவுள் கொள்கையைச் சாடுகின்றார்.

அடுத்து, முத்தாய்ப்பாக,

கடவுள் கடவுள் என்றெதற்கும்
கதறுகின்ற மனிதர்காள்!
கடவுள் என்ற நாமதேயம்
கழறிடாத நாளிலும்
உடைமை யாவும் பொதுமையாக
உலகுநன்று வாழ்ந்தநாம்;
'கடையர்' 'செல்வர்' என்ற தொல்லை
கடவுள்பேர் இழைத்ததே[13]

கடவுளை நம்பினவர்கள் அனைவரும் கைவிடப்பட்டனர் என்று பட்டியலிட்டுக் காட்டும் கவிஞர்,

---

11. *பா.க. பல வகைப்பாடல்கள், முரசு -9*
12. *பா.தா.க. முதல் தொகுதி - பக்கம் 128*
13. *பா.தா.க. தொகுதி - 1. பக்கம் 133*

இன்றைய அரசியல் எத்தர்க ளைப்போல்
அன்றைய ஆரிய எத்தர்கள் தந்த
பிணக்கேற் படுத்தும் கடவுளைக்
கணக்குத் தீர்த்தல் மனிதர்தம் கடமையே[14]

என்று கடவுளை நம்பும் மக்களைத் தெருட்டுகின்றார்.

2. சமயம்

பலவற்றையும் சேர்த்துக் கூறுங்கால்,

சாதிமத பேதங்கள் மூட வழக்கங்கள்
தாங்கிநடை பெற்றுவரும் சண்டை யுலகிதனை
ஊதையினில் துரும்புபோல் அலக்கழிப்போம்; பின்னர்
ஒழித்திடுவோம்[15]

என்று சமயத்தையும் கூறுவார்.

ஒருமதமும் வேண்டாம் - தம்பி
உண்மையுடை யார்க்கே.

பெருமதங்கள் என்னும் - அந்தப்
பேய்பிடிக்க வேண்டா.

திருட்டுக் குருமாரின் - கெட்ட
செயலை ஒப்பவேண்டா

காணிக்கைகள் கொட்டி - நீ
கண்கலங்க வேண்டா.

. . . .

தோணியில் ஏற்றி - நல்ல
சொர்க்கம் சேர்க்கமாட்டார்[16]

மூடத்தனத்தை முடுக்கும் மதத்தைநீர்
மூலப்படுத்தக் கைஓங்குவீர்[17]

என்பனவும்,

---

14. நாள் மலர்கள் - பக்கம் 121
15. பா.தா.க. முதல் தொகுதி - பக்கம் 146
16. பா.தா.க. - மூன்றாம் தொகுதி - பக்கம் 156
17. வேங்கையே எழுக - பக்கம் 35

இந்த உலகின் எண்ணிலா மதங்கள்
கந்தக வீட்டில் கனலின் கொள்ளிகள்[18]

முன்னேற மதஞ்சொன்னோர்
இதயம்பூஞ் சோலை
மொழிகின்ற இம்மதமோ
அச்சோலை தன்னைத்
தின்னவந்த காட்டுத் தீ[19]

ஆயிரம் சாதிகள் ஒப்பி - நரி
அன்னவர் காலிடை வீழ்ந்து
நாய்களைப் போல்நமக் குள்ளே - சண்டை
நாளும் வளர்க்கும் மதங்கள்
தூயன வாம்என்று நம்பிப் - பல
தொல்லை அடைகுவ தின்றி
நீஎனல் நான்எனல் ஒன்றே - என்ற
நெஞ்சில் விளைவது வாழ்வு.[20]

சாதி ஒழித்தல் ஒன்று
மதத்தைச் சாய்த்தல் ஒன்று.[21]

என்பனவும் சமயம்பற்றிய கவிஞரின் சிந்தனைகள்; கண்டனக் குரல்கள். இவை பாடுபொருளாக அமைகின்றன.

3. இயற்கை பற்றியவை

(அ) வான்: ஐந்து பூதங்களில் ஒன்று 'வான்'; இதனை 'ஆகாயம்' என்றும் வழங்குவர். இதில் ஏனைய நான்கும் அடங்கியிருப்பதாகவும் கூறுவர். இது பாவேந்தர் பாடல்களில் பாடுபொருளாக அமைந்துள்ளது.

விரிந்த வானே, வெளியே - எங்கும்
விளைந்த பொருளின் முதலே
திரிந்த காற்றும் புனலும் - மண்ணும்
செந்தீ யாவும் தந்தோய்

18. பா.தா.க. - தொகுதி - 2 பக்கம் 141
19. பா.தா.க. - தொகுதி - 1 பக்கம் 46
20. பா.தா.க. - தொகுதி - 2 பக்கம் 159
21. ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கின்றது - பக்கம் 101

தெரிந்த கதிரும் நிலவும் - பலவாச்
செறிந்த உலகின் வித்தே
புரிந்த உன்றன் செயல்கள் - எல்லாம்
புதுமை! புதுமை! புதுமை!

அசைவைச் செய்தாய், ஆங்கே - ஒலியாம்
அலையைச் செய்தாய் நீயே!
நசையால் காணும் வண்ணம் - நிலமும்
நான்காய் விரியச் செய்தாய்!
பசையாம் பொருள்கள் செய்தாய் - இயலாம்
பைந்தமிழ் பேசச் செய்தாய்!
அசையாம் தமிழைத் தந்தாய் - பறவை
ஏந்திழை இனிமைக் குரலால்![22]

இவையும் வான் பற்றியவையே:

எண்ணங்கள் போல - விரி
வெத்தனை! கண்டாய் - இரு

கண்ணைக் கவர்ந்திடும் ஆயிரம் வண்ணங்கள்
கூடிச் சுடர்தரும் வான்!

வண்ணங்களைப் போய்க் - கரு
மாமுகில் உண்டு - பின்பு

பண்ணும் முழக்கத்தை, மின்னலை, அம்முகில்
பாய்ச்சின வானவில்லை.

வண்ணக் கலாப மயில்
பண்ணிய கூத்தை - அங்கு

வெண்முத்து மல்லிகை கண்டு சிரித்தனள்!
மேல்முத்தை வான்சொ ரிந்தான்!

விண்முத் தணிந்தாள் - அவள்
மேனி சிலிர்த்தாள் - இதைக்

22. பா.தா.க. தொகுதி - 2 பக்கம் 33

கண்ணுண்ண உண்ணக் கருத்தினி லின்பக்

கடல்வந்து பாய்ந்திடுதே![23]

என்பவையும் வானைப்பற்றியவையே. இங்ஙனம் வான் பாடு பொருளாக அமைகின்றது.

(ஆ) ஞாயிறு: ஞாயிறு பற்றி இரண்டு பாடல்கள்:

ஒளிப்பொருள் நீ! நீ ஞானத்
தொருபொருள் வாராய்!
களிப்பினில் கூத்தைச் சேர்க்கும்
கனற்பொரு ளே,ஆழ நீரில்
வெளிப்பட எழுந்தாய்; ஓகோ
விண்ணெலாம் பொன்னை அள்ளித்
தெளிக்கின்றாய்; கடலிற் பொங்கும்
திரையெலாம் ஒளியாய்ச் செய்தாய்.[24]

கடலின் மேலே தோன்றி - நீ
காலைப் பொழுதைச் செய்வாய்
நடுவா னத்தில் நின்று - நீ
நண்பகல் தன்னைச் செய்வாய்
கொடிமேல் முல்லை மணக்கும் - நல்
குளிர்ந்த தென்றல் வீசும்
படிநீ மாலைப் போதைப் - பின்
பரிவாய்ச் செய்வாய் வாழ்க.[25]

என்பவை ஞாயிறு பாடுபொருளாக அமைந்ததைக் காட்டுகின்றன.

(இ) நிலவு: நிலவு பற்றிய பல பாடல்கள் கவிஞர் வாக்கில் பிறந்துள்ளன.

வில்லடித்த பஞ்சு
விட்டெறிந்த தட்டு
முல்லைமலர்க் குவியல்
முத்தொளியின் வட்டம்

23. பா.தா.க. தொகுதி - 1 பக்கம் 62
24. அழ. சிரிப். பக்கம் 26
25. இளை. இலக். பக்கம் 26-27.

நல்வயிர வில்லை
 நானில விளக்கு
மெல்ல இங்கு வாராய்
 வெண்ணிலாவே நேராய்![26]

பாற்புகை முகிலைச் சீய்த்துப்
 பளிச்சென்று "திங்கட் சேவல்"
நாற்றிக்கும் குரல்எ டுத்து
 நல்லொளி பாய்ச்சிப், பெட்டை
ஏற்பாட்டுக் கடங்காப் பொட்டுப்
 பொடிவிண்மீன் குஞ்சு கட்கும்
மேற்பார்வை செலுத்திப் "பூனை
 இருட்டையும்" வெளுத்துத் தள்ளும்[27]

இரண்டுமட்டும் ஈண்டுக் காட்டப் பெற்றன.

*(ஈ) **விண்மீன்:** விண்மீன் பற்றி இரண்டு பாடல்கள்:*

மின்னாத வானில்
மின்னுகின்ற மீன்கள்
சின்னசின்ன வயிரம்
தெளிந்த முத்துக்கள்
புன்னையின் அரும்பு
பூக்காத முல்லை
என்ன அழகாக
இருந்தன மீன்கள்[28]

வானத்து நீலப் பட்டாடை - அதில்
வாரி இறைத்த முத்துக்கள்!
மேனி சிலிர்த்திடும் கண்டால் - அவை
விண்மீன்கள் என்றுசொல் வார்கள்!
மீன்என்று சொல்லுவ தேனோ? - அவை
மின்னிடும் காரணந் தானோ!

26. இளை. இலக். பக்கம் 34
27. அழ.சிரி. பக்கம் 30
28. இளை. இலக். பக்கம் 26

நீர்நிலை மீன்கள் நம்மீன்கள் - அவை
நீல வானக் கடல்மீன்கள்![29]

இவை விண்மீன் பாடுபொருளாக அமைந்ததைக் காட்டுகின்றன.

(உ) வானவில்: ஒளியின் தன்மையைக் காட்டும் ஒப்பற்ற இயற்கை ஓவியமாம் இது பாடுபொருளாகின்றது.

மண்ணுலகும் கடல், மலை அனைத்தும்உள் ளாக்கியே
வளைந்தது வானவில்! என்னென்ன வண்ணங்கள்
விண்முழுதும் கருமணல் அதன்மீது மாணிக்கம்!
வீறிடும் நிறப்பச்சை! வயிரத் தடுக்குகள்!
உள்நிலவும் நீரோடை! கண்ணையும் மனத்தையும்
உயிரினொடும் அள்ளியே செல்கின்ற தல்லாமல்
எண்ணற்ற அழகினால் இயற்கை விளையாடலின்
எல்லை காணேன்,அதைச் சொல்லுமா றில்லையே![30]

பிறிதோர் இடத்தில் இதே வானவில் வேறொரு முறையில் காட்டப் பெறுகின்றது.

கதிர்எழுந்தது, மழைபொழிந்தது
காணும் திசையிலே!
புதுமை கொண்டது பொலி வெழுந்தது
வான்வில் இசையிலே!

செம்மை வண்ணம் செங்கொடிபோல்
சிரித்தந்த விழுதது
அம்மையின்கை பச்சைவளையல்
அங்குத் தெரிந்தது!

மீன்கொத்திகள் பறப்பதுபோல
நீலம் விளைந்தது!
மான்குட்டிகள் விரைவதுபோல்
மஞ்சள் விளைத்தது

29. ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கிறது - பக்கம் 43
30. குயில் பாடல்கள் - பக்கம் 13

ஓவியனின் தூரிகைபோல்
ஊதா தளிர்ந்தது!
தூவிமலர் மாலைபோல்கரு
நீலம் மிளிர்ந்தது!

புலவர்களின் பாடலைப்போல்
பொன்மை நிறைந்தது!
நிலவுலகில் மக்கள் மனம்
நெகிழ விளைந்தது![31]

இங்கு வானவில்லின் ஏழு வண்ணங்களும் காட்டப் பெறுகின்றன.

4. அன்றாட நேரம் பற்றியவை

(அ) அதிகாலை:

கொக்கோ கோகோ என இனிமையில்
குரல் மிகுந்திடக் கூவல் - செவிக்
குளிர்தரு அதிகாலை என்பதைக்
குறித்திடும் மணிச்சேவல்!

திக்கார்ந்திடும் இருள் விலகிடும்
சிறுபறவைகள் கூவும் - நல்ல
திரைக்கடல்மிசை எழுந்திடும் தினம்
செங்கதிரொளி தூவும்![32]

இவற்றில் அதிகாலை பாடுபொருளாகின்றது.

இவையும் அதிகாலைப் புனைவு பற்றியவையே.

அமைதியில் ஒளிஅரும்பும் அதிகாலை - மிக
அழகான இருட்சோலை தனில்

இமைதிறந்தே தலைவி கேட்டாள் - சேவல்
எழுந்திருப்பீர் என்று கூவல்

---

31. ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கின்றது - பக்கம் 43
32. குயில் பாடல்கள் - பக்கம் 65

தமிழ்த்தேன் எழுந்தது வீட்டினர் மொழியெலாம்
தண்ணீர் இறைத்தது தலைவாயில் வழியெலாம்
அமைத்த கோலம் இனித்தது விழியெலாம் - நீ
ராடி, உடுத்தனர் அழகுபொற் கிழியெலாம்[33]

*(ஆ) **காலை:** காலைப் புனைவு பற்றி ஒரு பாடல்.*

கோழிகூ விற்று! வையம்
    கொண்டதோர் இருளைத், தன்
மேழியால் உழுதான் அந்த
    விரிகதிர்ச் செல்வன்; பின்னர்
ஆழிசூழ் உலகின் காட்சி
    அரும்பிற்று! முனைய விழ்ந்து
வாழிய வைய மென்று
    மலர்ந்தது காலை வானம்[34].

*(இ) **மாலை:** மாலைப் புனைவு பற்றி இரண்டு பாடல்கள்:*

மறையக் கண்டேன் கதிர்தான் - போய்!
    மாயக் கண்டேன் சோர்வே!
நிறையக் கண்டேன் விண்மீன் - என்
    நினைவில் கண்டேன் புதுமை
குறையக் கண்டேன் வெப்பம் - என்னைக்
    கூடக் கண்டேன் அமைதி
உறையக் கண்டேன் குளிர்தான் - மேல்
    ஓங்கக் கண்டேன் வாழ்வே[35]

அந்தியும் மேற்கில் மறைந்தாள் - அவள்
    ஆடை யெனும்கரு வானம்
எந்தத் திசையிலும் காற்றில் - பறந்
    தேறிடும் காட்சியும் கண்டீர்!

---

33. பா.தா.க. 2-ஆம் தொகுதி - பக்கம் 35
34. அழ.சிரிப். பக்கம் 31
35. பா.தா.க. 2-ஆம் தொகுதி - பக்கம் 41

சிந்திய முத்துவடந்தான் - ஒளி
சேர்ந்திடும் நட்சத் திரங்கள்!
சிந்தனையிற் கோபம் அடைந்தாள் - அந்தி
சின்முகம் இங்குத் திருப்பாள்[36]

இவை படிப்போரிடம் ஒருவித கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றன.

5. மொழி பற்றியவை

(அ) தமிழ்: பாவேந்தரின் பேச்சும் மூச்சும் தமிழே. தமிழின் இனிமை, பெருமை, முதலியவைபற்றி எண்ணற்ற பாடல்கள். கனியிடை ஏறிய சுளை என்று பல இனிய பொருள்களை எடுத்துக்கூறி அவை

இனியன என்பேன் எனினும் - தமிழை
என்னுயிர் என்பேன் காண்பீர்!

என்று காட்டுவார். வண்டின் ஒலி முதல் பெண்கள் கொஞ்சிடும் இதழின் வாய்வரை பலவற்றைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டி இவற்றை,

விழைகுவ னேனும், தமிழும் - நானும்
மெய்யாய் உடலுயிர் கண்டீர்!

என்பார். தான் உடல், தமிழ் உயிர் என்று காட்டுவது அவர்தம் ஆழ்ந்த தமிழ்ப் பற்றை விளக்கி நிற்கின்றது. அண்ணன், தம்பி, அக்கம் பக்கத்து உறவின் முறையார், அன்னை, தந்தை, மனையாள், பிள்ளை - இவர்கள்,

அயலவ ராகும் வண்ணம் - தமிழ்என்
அறிவினில் உறைதல் கண்டீர்!

என்று மொழிவார்.

நாக்கிற்கு நற்சுவை நல்குவன பல உணவுப் பொருள்கள் உடலை வளர்ப்பன என்றும், உயிரை உணர்வை வளர்ப்பது தமிழ் என்றும் முத்தாய்ப்பாகப் பகர்வார்[37]

இன்னொரு பாடலில்,

தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர்! - அந்தத்
தமிழ்இன்பத் தமிழ்எங்கள் உயிருக்கு நேர்!

36. குயில் பாடல்கள் - பக்கம் 66
37. பா.தா.க. முதல் தொகுதி - பக்கம் 88

என்று சிறப்பிப்பர். "தமிழியக்கம்" என்ற நூலே இவர்தம் தமிழ் உள்ளத்தைக் காட்டும் ஒரு பெருஞ் சான்றாகும்.

வெங்குருதி தனிற்கமழ்ந்து
வீரஞ்செய் கின்றதமிழ்
எங்கள் மூச்சாம்[38]

என்ற கவிஞரின் சங்கநாதம் நம் மனக்காதில் ஒலிக்கின்றதல்லவா? இங்ஙனம் தமிழ் பற்றி எண்ணற்ற பாடல்கள்!

(ஆ) தமிழ் வளர்ச்சி: இதுவும் பாடுபொருளாக அமைகின்றது கவிஞர் வாக்கில்:

எளியநடையில் தமிழ்நூல் எழுதிடவும் வேண்டும்
இலக்கணநூல் புதிதாக இயற்றுதலும் வேண்டும்
வெளியுலகில், சிந்தனையில் புதிதுபுதி தாக
விளைந்துள்ள எவற்றினுக்கும் பெயர்கள்எலாம் கண்டு
தெளிவுறுத்தும் படங்களொடு சுவடியெலாம் செய்து
செந்தமிழைச் செழுந்தமிழாய்ச் செய்வதுவும் வேண்டும்.

உலகியலின் அடங்கலுக்கும் துறைதோறும் நூல்கள்
ஒருவர்தயை இல்லாமல் ஊரறியும் தமிழில்
சலசலென எவ்விடத்தும் பாய்ச்சிவிட வேண்டும்.[39]

தாயெழிற் றமிழை என்றன்
தமிழரின் கவிதை தன்னை
ஆயிரம் மொழியில் காண
இப்புவி அவாவிற் றென்ற
தோயுறும் மதுவின் ஆறு
தொடர்ந்தென்றன் செவியில் வந்து
பாயுநாள் எந்த நாளோ,
..[40]

என்பன தமிழ் வளர்ச்சி பற்றிய கவிஞரின் சிந்தனையோட்டங்கள்.

38. பா.தா.க. முதல் தொகுதி - பக்கம் 100
39. பா.தா.க. முதல் தொகுதி - பக்கம் 95
40. பா.தா.க. முதல் தொகுதி - பக்கம் 97

(இ) மொழிக்கொள்கை: *இந்தி எதிர்ப்பே இவர்தம் முதலாய கொள்கையாகத் தெரிகின்றது. முழு மூச்சுடன் எதிர்க்கின்றார்.*

இன்னலை ஏற்றிட மாட்டோம் - கொல்லும்
இந்தியப் பொதுமொழி இந்தி என்றாலோ
கன்னங் கிழிந்திட நேரும் - வந்த
கட்டாய இந்தியை வெட்டிப் புதைப்போம்.[41]

கட்டாய இந்தியைப் பற்றிப் பேசும் பாடல்கள்:

அன்னைக்குச் சோறில்லை எம்மிடத்தில் - இந்தி
ஆனைக்குத் தீனியும் கட்டாயமாம்.
சின்னப் பிள்ளைக்குத் தாய்ப்பா லில்லை - இந்தித்
தீநஞ்சை ஊட்டுதல் கட்டாயமாம்.

அம்மா எனத்தாவும் கைக் குழந்தை - இந்தி
அம்மியில் முட்டுதல் கட்டாயமாம்
இம்மாநிலத்தில் கல்வித்திட்டம் - இவ்வா
றிட்டதோர் முட்டாளைக் கண்டதில்லை[42]

கன்னல் தமிழ்க் கல்வி
கட்டாய மாக்காமல்
இன்னல்தரும் இந்தியினை
எண்ணுவதா என்தமிழா!

காய்ச்சலுறு நாட்டின்
கனித்தமிழே யல்லாது
மூச்சிறுத்தும் இந்திவந்து
முட்டுவதா என்தமிழா![43]

அரிமா உலவும் காட்டினிலே
ஆரி யம்போல் வாழ்கின்ற
நரிமா வுக்கும் இடமின்றி
மறுக்க வில்லைநாம், ஆனால்

---

41. வேங்கையே எழுக. பக்கம் 76
42. வேங்கையே எழுக - பக்கம் 77
43. வேங்கையே எழுக - பக்கம் 80, 81

அரிமா இடத்தில் நரிமாக்கள்
அட்ட காசம் செய்வதுமா?
சரிப்ப டாது தமிழர்களே
சாய்ப்பீர்இந்தி நரித்த னத்தை[44]

சீர்மிகுந்த நாட்டினிலே
இந்தி எதற்கு?
சிக்கலினை வளர்ப்பதற்கு
ஆட்சி எதற்கு?

கரும்பிருக்க கனியிருக்க
வேம்பு எதற்கு?
கன்னித் தமிழ்இருக்க
இந்திக்கழுதை எதற்கு?
தமிழ்மொழிக்கே உலகையாளும்
தகுதி யிருக்கு
தமிழ் மகனே இந்திப்பாம்பின்
தலையை நறுக்கு[45]

தாய்மொழி நூற்றுக்கு நூறுபெயர் - பெறத்
தக்கதோர் கட்டாயம் ஆக்கிவிட்டால்
போய்விடும் கல்லாமை! இங்கதன்பின் - பிற
புன்மொழிகள் வந்து சேரட்டுமே[46]

தமிழ்க்கல்வி தமிழ்நாட்டில்
கட்டாயம் என்பதொரு
சட்டம் செய்க!

ஆங்கிலநூல் அறிவுக்குச்
சான்றிருந்தால் அதுபோதும்
அலுவல் பார்க்க![47]

ஆங்கிலத்தைக் கற்கையிலும்
அயல்மொழியைக் கற்கையிலும்
எந்த நாளும்

44. வேங்கையே எழுக. - பக்கம் 105
45. வேங்கையே எழுக - பக்கம் 108, 109
46. வேங்கையே எழுக - பக்கம் 77
47. தமிழியக்கம் - பக்கம் 20

தீங்கனியைச் செந்தமிழைத்
தென்னாட்டின் பொன்னேடை
உயிராய்க் கொள்வீர்[48]

இவ்வாறு அவர் மொழிக்கொள்கை பாடுபொருளாகின்றது.

6. பெண்ணுக்குரியவை

(அ) காதல்: *காதல் என்ற கருத்து உலகியல் முறையில் எத்தனையோ விதமாகப் பாடுபொருளாக அமைந்து கிடக்கின்றது. "காதல் பாடல்கள்", "காதல் நினைவுகள்" என்ற இரு தொகுப்புகளில் காதலின் பல்வேறு பரிமாணங்கள் பாவேந்தரின் பாடல்களில் பாடுபொருளாய் அமைந்து பாலாய், தேனாய், கன்னலாய், கற்கண்டாய் இனிக்கின்றன.*

(1) ஆடுகின்ற ஆரணங்கைக் காட்டும் சொல்லோவியங்கள் இவை:

விழிஓடும் கோணத்தில்
மீளும்; பொருளின்
வழிஓடும்; புன்சிரிப்பில்
மின்னும்; - கழிந்தோடிக்
கைம்மலரில் மொய்க்கும்!
அவள்நாட்டியத்துக் கண்கள்என்
மெய்ம்மலரில் பூரிப்பின்
வித்து (2)

சதங்கைகொஞ்சும் பாதம்
சதிமிதக்கும் வானில்
மிதக்கும்அவள் தாமரைக்கை
மேலும் - வதங்கலிலாச்
சண்பகத்து நல்லரும்பு
சாடைபுரி கின்றவிரல்
கண்கவரும் செம்பவளக்
காம்பு (3)

இவை ஆறில் இரண்டு.

48. தமிழியக்கம் - பக்கம் 35

(2) "அவளை மறந்துவிடு" - என்ற தலைப்பில் ஒரு கவிதை:

மறந்துபோ நெஞ்சே அந்த
வஞ்சியை நினைக்க வேண்டா
இறந்துபோ என்றே என்னை
இவ்விடம் தனியே விட்டாள்!
பறந்துபோ இரவே என்றேன்
எருமையா பறந்து போகும்?
உறங்கவே இல்லை கண்கள்
ஓட்டாரம் என்ன சொல்வேன்?

இஃது ஐந்தில் **ஒன்று.**

இவை இரண்டும் "காதல் நினைவுகள்" என்ற தொகுப்பில் கண்டவை.

"காதல் நினைவுகளில்" மேலும் சில:

(1) விழலாக வில்லை என்
காதல் விண்ணப்பம்!
அழகிய மாமிக்கென் நன்றி!
விழியினால் எழுதினாள் ஒப்பந்தம்
வெண்நகையால் இட்டாள் கையெழுத்தும்

பிழைசெய்த தச்சுக்கு வழிகாட்டும் வடிவு
பெண்சுமைக்கு முடிந்தஓர் முடிவு!
வழியிலோர் ஏழைக்கு வாய்த்தபொற் குவியல்
வளவயல்நான்; அவள்சம்பா நடவு!

இது "காதலை மறந்து விடு" என்ற தலைப்பில் உள்ள கவிதை:

(2) அன்னநடை நடப்பாளா? - என்
முன்னே முன்னே வருவாளா?
தன்னுடை திருத்து வாளா? - தன்
மின்னிடை குலுக்கு வாளா? - அவளுக்
கென்மேல் ஆசை இல்லாவிட்டால்
எனைக் கண்டு சிரிப்பாளா?

காலங் கடத்தக்கூடா - தென்று
கையோடு பிடிப்பாளா? - அவள்

ஆலம்பழத்தைப் பொறுக்கிப் பொறுக்கி
என்மேலே அடிப்பாளா? - அவளுக்
கென்மேல் ஆசை இல்லாவிட்டால்
எனைக் கண்டு சிரிப்பாளா?

இது "கைப்புண்ணுக்குக் கண்ணாடியா வேண்டும்?" என்ற தலைப்பில் உள்ளது.

(3) கொஞ்சாமை ஒன்று மகிழாமை
ஒன்று குளிர்த் தமிழால்
கெஞ்சாமை ஒன்று கிடவாமை
ஒன்று கிளைஞர்தமக்கு
அஞ்சாமை ஒன்றாசை ஆற்றாமை
ஒன்றதன் மேலுமின்றே
துஞ்சாமை பாடையில் தூக்காமை
உண்டு துடியிடைக்கே

- அவன் கொண்ட ஆமைகள்

பாராமை ஒன்று பகராமை
ஒன்றாகப் பற்றி எனைச்
சேராமை ஒன்று சிறவாமை
வாழ்விற் சிறப்பளிக்க
வாராமை ஒன்று மகிழாமை
ஒன்று வரவிடுத்தாய்
ஓராமை யேங்குபாரேன், ஆறாமை
யேற்றினை ஒண்டொடியே

- அவன் அடைந்த ஆமைகள்

இந்த இரண்டிலும் கவிஞர் "ஆமை" என்ற சொல் விளையாட்டு காட்டுகின்றார். இரண்டிலும் "காதலின் ஏக்கம்" புலப்படுகின்றது.

(4) உனக்கென்று நான்பிறந்தேன்
உண்மையிலே பெண்மயிலே
எனக்கென்று நீபிறந்தாய்
என்குயிலே! பொன்வெயிலே!

தனக்கென்று வாழ்வதில்லை
தமிழினத்தான் உலகினிற்றான்
மனமொன்று பட்டால்இனி
வாழ்க்கையிலே நாம்ஒன்றுதான்.

"*உனக்கென்று நான் . . . எனக்கென்று நீ*" என்ற தலைப்பில் உள்ளது இது.

(5) **ஐந்தாறு பேரோ டசைந்தாடிச் சென்றான்**
ஆதலால் தன்எண்ணம் கண்ணால்பு கன்றான்
செந்தாம ரைகாட்ட வந்தால் இருந்தேன்
சிகாளன் வாராவிட் டாலோ இறந்தேன்.

உள்ளத்தில் உள்ளம் கலந்தபின் அங்கே
உடம்புதான் என்செய்யும் வாராமல் இங்கே?
தெள்ளு தமிழன்தோள் நான்பெற்ற பங்கே
திருமணம் என்கென்றே உளதாயோ சங்கே!

இது "*திருமணம் எனக்கு!*" என்ற தலைப்பில் உள்ளது.

(6) **உண்டாலே தேன் மலரின் தேன் - இவள்**
கண்டாலே தித்திக்கும் தேன்!
வண்டால்கெ டாத தேன்
வையம் காணாத தேன்
மொண்டால் குறையாத தேன் - தானே
மொய்த்தேன் பேராசை வைத்தேன்

- இஃது "*அவள்மேல் காதல்*" என்ற தலைப்பில் உள்ளது. இந்த நூல் முழுவதும் பல்வேறு காதல் பரிணாமங்களைக் காட்டும் ஒரு பன்முகம் காட்டி.

(ஆ) கலப்பு மணம்: *இந்நாளில் நடைமுறையில் ஆமைவேகத்தில் தலைதூக்கி நடைபெறுகின்றது; இதுவும் பாவேந்தரின் பாடலில் பாடுபொருளாக அமைகின்றது.*

சந்தனச் சோலையில்நான் - தென்றல்
தழுவத் தழுவினேன் தோழி
அந்தச் செயல்கேட்ட பெற்றோர் - அவன்
ஆர்? அவன் எச்சாதி என்றார்?

இந்தாடி அன்புள்ள தோழி - எனக்கு
எப்போது அடங்கும் சிரிப்பு?
வந்தவன் ஆண்சாதி என்றால் - அவனை
மணந்தவள் பெண்சாதி தானே?"[49]
அப்பா உண்மையில் அவரும் என்போல்
மனித சாதி, மந்தி அல்லர்
காக்கை கல்லர் கரும்பாம் பல்லர்

....

சாதி சற்றும் என் நினைவில் இல்லை
மாதுநான் தமிழனின் மகளாத லாலே.[50]

கலப்புமணம் வேகமாகச் செயற்பட்டால் சாதி சண்டை ஒழியும்.

(இ) மறுமணம்: *ஆணுக்கு மறுமணம் நடைபெற்று வருகின்றது. முதல் மனைவி இருக்கும்போதே இரண்டாவதாக மற்றொருத்தியையும் மணக்கின்றான். ஈண்டு மறுமணம் என்பது மகளிரைப் பற்றியது; கைம்பெண் மணப்பது பற்றி.*

கோரிக்கை அற்றுக் கிடக்குதண்ணே - இங்கு
வேரில் பழுத்த பலா - மிகக்
கொடிய தென்று எண்ணிடப் பட்ட தண்ணே - குளிர்
வடிக்கின்ற வட்டநிலா[51]
மாண்டவன் மாண்டபின்னர் - அவனின்
மனைவியின் உள்ளத்தை
ஆண்டையர் காண்பதில்லை - ஐயகோ
அடிமைப்பெண் கதியே![52]
'ஆடவரின் காதலுக்கும், பெண்கள் கூட்டம்
அடைகின்ற காதலுக்கும் மாற்ற முண்டோ?
பேடகன்ற அன்றிலைப்போல், மனைவி செத்தால்
பெருங்கிழவன் காதல்செய்யப் பெண்கேட் கின்றான்!'
வாடாத பூப்போன்ற மங்கை நல்லாள்
மணவாளன் இறந்தால்பின் மணத்தல் தீதோ?

---

49. *காதற்பாடல்கள் - பக்கம் 170*
50. *காதற்பாடல்கள் - பக்கம் 92-93*
51. *பா.தா.க : முதல் தொகுதி - பக்கம் 106*
52. *பா.தா.க : முதல் தொகுதி - பக்கம் 109*

பாடாத தேனீக்கள், உலவாத தென்றல்,
　　பசியாத நல்வயிறு, பார்த்த துண்டோ?[53]

துணைவி இறந்தபின் வேறு துணைவியைத்
தேடுமோர் ஆடவன் போல் - பெண்ணும்
துணைவன் இறந்தபின் வேறுதுணை தேடச்
சொல்லிடுவோம் புவிமேல்

காதல் சுரக்கின்ற நெஞ்சத்திலே - கெட்ட
கைம்மையைத் தூக்காதீர்! - ஒரு
கட்டழகன் திருத்தோளினைச் சேர்ந்திடச்
சாத்திரம் பார்க்காதீர்[54]

கற்கண்டு போன்றபெண் கணவனை இழந்தால்
கசந்தபெண் ஆவது விந்தைதான் புவிமேல்!
சொற்கண்டு மலைக்காதே உன்பகுத்தறிவால்
தோஷம், குறைந்து அறிந்து நடப்பாய்
　　　　　　　　　　　　　- துயர் கடைப்பாய்
துணைபிடிப்பாய் - பயம் விடுப்பாய்.[55]

மகளிர் மறுமணமும் பாடுபொருளாகின்றது.

7. சமூகம் பற்றியவை

(அ) சாதி ஒழிப்பு: இது தந்தை பெரியார் கொள்கைகளுள் ஒன்று. இதன் பரிணாமங்களும் பாடுபொருளாக அமைந்துள்ளன பாவேந்தர்களின் பாடல்களில்,

சாதி ஒழிந்திடல் ஒன்று - நல்ல
தமிழ் வளர்த்தல் மற்றொன்று
பாதியை நாடு மறந்தால் - மற்றப்
பாதி துலங்குவ தில்லை.
சாதி களைந்திட்ட ஏரி - நல்ல
தண்டமிழ் நீரினை ஏற்கும்
சாதி பிணிப்பற்ற தோளே - நல்ல

53. பா.தா.க : முதல் தொகுதி - பக்கம் 82
54. பா.தா.க. : முதல் தொகுதி - பக்கம் 107
55. பா.தா.க. : முதல் தொகுதி - பக்கம் 119

தண்டமிழ் வாளினைத் தூக்கும்!
என்றுரைப்பார் என்னிடத்தில்.[56]

என்பது ஒன்று.

சேரிப் பறையர்என்றும்
தீண்டாதார் என்னும்சொல்லும்
வீரர்நம் உற்றாரடி - சகியே
வீரர்நம் உற்றாரடி!

வெஞ்சமர் வீரர்தம்மை
வெல்லாமற் புறந்தள்ளப்
பஞ்சமர் என்றாரடி - சகியே
பஞ்சமர் என்றாரடி![57]

என்பது மற்றொன்று.

அங்கம் குறைச்சலுண்டோ
ஆதித் திராவிடர்க்கே?
எங்கேனு மாற்றமுண்டோ?;
எங்கேனும் மாற்றமுண்டோ?

எஞ்சாதிக் கிவர்சாதி
இழிவென்று சண்டையிட்டுப்
பஞ்சாகிப் போனாரடி! - சகியே
பஞ்சாகிப் போனாரடி![58]

என்பது பிறிதொன்று.

பஞ்சமர் பார்ப்பனர்
என்பதெல்லாம் என்ன? தோழி - இவை
பாரத நாட்டுப்
பழிச்சின்னத்தின் பெயர் தோழா![59]

என்பது இன்னொன்று. இப்படி எண்ணற்றவை.

---

56. பா.தா.க. : தொகுதி - 2 பக்கம் 80 (பாரதி உள்ளம்)
57. பா.தா.க. : தொகுதி - 3 பக்கம் 190
58. பா.தா.க. : தொகுதி - 3 பக்கம் 196-197
59. பா.தா.க. : தொகுதி - 3 பக்கம் 211

இருட்டறையில் உள்ளதடா உலகம், சாதி
இருக்கின்ற தென்பானும் இருக்கின் றானே
மருட்டுகின்ற மதத்தலைவர் வாழ்கின் றாரே!
வாயடியும் கையடியும் மறைவ தெந்நாள்[60]

என்பது "பாண்டியன் பரிசில்" வீரப்பன் பேச்சாய் வருவது.

சர்க்கரைப் பந்தலிலே
தேன்மாரி பெய்யும்;
சாதிவெறி சமயவெறி
தலைகவிழ்ந்தால்[61]

சாதி யொழித்துச்
சமயப்பித்தம் தொலைந்தால்
மீதி இருத்தல்
விடுதலைதான் என்தமிழா![62]

சாதியில்லை என்பதுதான் எங்கள் நாகரிகம்
சமயமில்லை என்பதுதான் எங்கள் நாகரிகம்[63]

சாதி என்ற பண்டம் - நம்
தாயகம் சுரண்டும் - அது
தீதுவைத்த குண்டம் - இத்

தீச்செயலை ஆதரிப்பேன்
செல்வம் சேர்க்க அலையும் முண்டம்[64]

மிக்குயர்ந்த சாதிக்கீழ்ச் சாதி என்னும்
வேற்றுமைகள் தமிழர்க்கில்லை; தமிழ்ர்க் கில்லை,
பொய்க்கூற்றே சாதிஎனல், ஆரி யச்சொல்
புறநஞ்சு! பொன்விலங்கு; பகையின் ஈட்டி[65]

என்பது அழகன் உரை (கடல்மேற் குமிழிகள்)

60. பாண்டியன் பரிசு - பக்கம் 99
61. வேங்கையே எழுக - பக்கம் 35
62. வேங்கையே எழுக - பக்கம் 83
63. குறிஞ்சித் திட்டு - பக்கம் 131
64. வேங்கையே எழுக - பக்கம் 58
65. பா.தா.க. பகுதி-3 - பக்கம் 61

(ஆ) பெண்ணுரிமை: இன்று பெண்கள்தாம் ஒவ்வொரு வீட்டையும் ஆள்கின்றார்கள். நாட்டையும் ஆள உரிமை வேண்டுகிறார்கள் போலும்!

பெண்ணடிமை தீருமட்டும் பேசுந்திரு நாட்டு
மண்ணடிமை தீர்ந்து வருதல் முயற்கொம்பே.[66]
தனித்துக் கிடந்திடும் லாயம் - அதில்
தள்ளி அடைக்கப்படும் குதிரைக்கும்
கனைத்திட உத்தர வுண்டு - வீட்டில்
காரிகை நாணவும் அஞ்ச வேண்டும்[67]

சொத்துரிமை, மறுமண உரிமை முதலியவற்றை நினைந்து கவிஞர் குரல் எழுப்புகின்றார் போலும்!

(இ) சமத்துவம்: "ஆண்-பெண் நிகர்" என்ற கருத்தும் பாடுபொருளாகின்றது.

ஆண்உயர் என்பதும் பெண்உயர் என்பதும்
நீணிலத்து எங்கணும் இல்லை
....
நாணமும் அச்சமும் வேண்டும் - எனில்
ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் வேண்டும்[68]

பெண்களிடம் கற்பை எதிர்பார்க்கும் ஆண்கள்
பெண்களையே கற்பழித்துத் திரிய லாமா?
பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் கற்பு பொதுவன்றோ?

காதல் உணர்வோ உயிரின் இயற்கை
மாதர் மட்டும் சூளைக் கல்லோ?[69]

இவ்விடத்தில் பாரதியார் "புதுமைப் பெண்" பற்றிக் கூறியுள்ள கருத்துகள் ஒப்பு நோக்கத்தக்கவை.

---

66. பா.தா.க. முதல் தொகுதி - பக்கம் 3
67. பா.தா.க. முதல் தொகுதி - பக்கம் 116
68. இசையமுது - பகுதி 1 - பக்கம் 52
69. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 161

(ஈ) மூடப்பழக்கம்: இதன் பரிணாமங்கள் கவிஞரின் பாடல்களில் முக்கிய பாடுபொருளாகின்றது.

பேடி வழக்கங்கள் மூடத்தனம் - இந்தப்
பீடைகளே இங்குச் சாத்திரங்கள்[70]

மூடத் தனத்தின் முடைநாற்றம் வீசுகின்ற
காடு மணக்கவரும் கர்ப்பூரப் பெட்டகமே![71]

மலம் கழிப்பதைப் போல் - உள
மடமையினைப் போக்கு[72]

மறுமை உலகம் என்று - நீ
மயக்கமுற வேண்டா
சிறுமை மதம்சாதி; - இழி
சீழ்பிடித்த எண்ணம்.[73]

இவை பல்வேறு இடங்களில் முகிழ்த்தவை.

(2) சங்கங்கள்: கடல் வாழ் சங்குகள் கூட்டம் கூட்டமாக வாழ்வதால் அக்கூட்டத்திற்குச் "சங்கம்" என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. பின்னர் அறிஞர்கள் கூடும் கூட்டத்திற்கும் அத்திருப்பெயர் வைக்கப் பெற்றது. புத்தசமயம் சங்கத்தால் நிலைபெற்று வளர்ந்தது. முச்சங்கங்களால் தமிழ் வளர்ச்சி நிலைபெற்றது. இக்காலத்தில் தொழிற்சங்கங்கள் உருவாகித் தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமையை வளர்க்கின்றன; அவர்கள் நலமும் காக்கப்பெறுகின்றது. உணவுப்பொருள், உடைகள், நுகர்வோர் சங்கங்கள் முதலியவை இக்கால "யுகதர்மங்களாக"க் காட்சியளிக்கின்றன. மக்களாட்சி நடைபெறும் இக்காலத்தில் தனிப்பட்டோர் நலன்கள் சங்கங்களால் காக்கப்பெறுகின்றன. "ஏழைச் சொல் அம்பலம் ஏறாது" என்ற உண்மையை உணர்ந்த மக்கள் சங்கங்கள் மூலம் அரசுக்குத் தம் கோரிக்கைகளை விடுத்து நிறைவேறச் செய்கின்றனர். இச்சங்கம் பாவேந்தர் கவனத்திற்கு வந்து அது அவர் கவிதைக்குப் பாடுபொருளாகவும் அமைந்தது.

70. பா.தா.க. தொகுதி - 1 பக்கம் 69
71. பா.தா.க. தொகுதி - 1 பக்கம் 127
72. ஒரு தாய் உள்ளம் மகிழ்கிறது - பக்கம் 54
73. ஒரு தாய் உள்ளம் மகிழ்கிறது - பக்கம் 54

சங்கங்களால் - நல்ல
சங்கங்களால் - மக்கள்
சாதித்தல் கூடும் பெரும்பெரும் காரியம்
சிங்கங்கள் போல் - இளம்
சிங்கங்கள் போல் - பலம்
சேர்ந்திடும் ஒற்றுமை சாந்திட லாலே
பொங்கும் நிலா - ஒளி
பொங்கும் நிலா - எப்
பூரிக்கும் நெஞ்சிற் புதுப்புதுக் கோரிக்கை

....

தூய எண்ணம் - மிகு
தூய எண்ணம் - இங்குத்
தோன்றிடில் இன்பங்கள் தோன்றிடும் ஞாலத்தில்[74]

ஆனால், சாதி சங்கங்களின் கொடுமை சொல்லுந்தரம் அன்று. முற்போக்குச் சாதியினர் சாதிப் பெயர்கள் பிற்போக்குச் சாதியினர் பெயர்ப் பட்டியல்களில் இடம் பெறுவதுதான் நகைச்சுவை. இந்தப் பரிணாமம் பள்ளி, கல்லூரிகள், அலுவலகங்கள் போன்றவற்றில் இடம்பெறச் செய்யும் கொடுமை நெஞ்சை வெடிக்கச் செய்யும். சமூக அநீதியை விளைவிக்கும்.

8. அறிவு வளர்ச்சி பற்றியவை

(அ) பத்திரிக்கை: இக்காலத்தில் "செய்தித் தாள்" என்ற சொற்கள்தாம் தொடக்கக் காலத்தில் பொதுமக்கள் நாவில் "பத்திரிக்கை" என்று தாண்டவமாடியதால் பாவேந்தரும் அந்தச் சொல்லாலேயே குறிப்பிட்டுக் கவிதைகள் புனைந்துள்ளார். குடியரசு தழுவிய அரசியலில் பத்திரிக்கையை "நான்காவது சொத்து" (Fourth Estate) என்று போற்றிப் புகழ்வது உண்டு. இன்று காலை காஃபிக்கு முன்னர் செய்தித்தாளையே அதிகமாக மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர். தேர்தல் காலங்களில் இதன் மதிப்பு மேலும் பெருகுகின்றது. இக்காலத்தில் சில புதிய செய்தித்தாள்களும் தோன்றுகின்றன.

இத்தகைய செய்தித்தாளைப்பற்றி பாவேந்தர் ஏழு பாடல்களைப் படைத்துள்ளார்; அருமையான பாடல்கள்.

74. பா.தா.க. தொகுதி - 2 பக்கம் 139-142

காரிருள் அகத்தில் நல்ல
கதிரொளி நீதான்! இந்தப்
பாரிடைத் துயில்வோர் கண்ணிற்
பாய்ந்திடும் எழுச்சி நீதான்!
ஊரினைக் காட்ட இந்த
உலகினை ஒன்று சேர்க்கப்
பேரறி வாளர் நெஞ்சில்
பிறந்தபத் திரிகைப் பெண்ணே! (1)

இதில் "பத்திரிக்கையை" ஒரு பெண்ணாகச் செய்துள்ளார்; "பின் தூங்கி முன் எழும் பேதை" போல் அன்றாடம் நம்மைத் துயில் எழுப்புவதும் இந்த நங்கை தானே! கதிரவன் எழுவதற்கு முன்னே இவள் எழுந்து விடுகின்றாள்; கதவைத் தட்டுகின்றாள். சில பத்திரிக்கைக்குத் "தினமணி" (சூரியன்), "தினமலர்" என்ற திருநாமங்களும் அமைந்துள்ளன!

அறிஞர்தம் இதய ஓடை
ஆழநீர் தன்னை மொண்டு
செறிதரும் மக்கள் எண்ணம்
செழித்திட ஊற்றி ஊற்றிக்
குறுகிய செயல்கள் தீர்த்துக்
குவலயம் ஓங்கச் செய்வாய்!
நறுமண இதழ்ப்பெண் ணே! உன்
நலம்காணார் ஞாலம் காணார் (2)

கடும்புதர் விலக்கிச் சென்று
களாப்பழம் சேர்ப்பார் போலே
கெடும்புவி மக்கட் காண
நினைப்பினிற் சென்று நெஞ்சிற்
படும்பல நுணுக்கம் சேர்ப்பார்
படித்தவர், அவற்றை யெல்லாம்
"கொடும்" என அள்ளி உன்தாள்
கொண்டார்க்குக் கொண்டு போவாய்! (3)

வானிடை நிகழும் கோடி
　　மாயங்கள் மாநி லத்தில்
ஊனிடை உயிரில் வாழ்வின்
　　உட்புறம் வெளிப்பு றத்தே
ஆனநற் கொள்கை, அன்பின்
　　அற்புதம் இயற்கைக் கூத்துத்
தேனிதழ் தன்னிற் சேர்த்துத்
　　தித்திக்கத் தருவாய் நித்தம் (4)

ஓவியம் தருவாய்! சிற்பம்
　　உணர்விப்பாய்! கவிதை யூட்டக்
காவியம் தருவாய்! மக்கள்
　　கலகல வெனச்சி ரிப்பு
மேவிடும் விகடம் சொல்வாய்!
　　மின்னிடும் காதல் தந்து
கூவுவாய்! வீரப் பேச்சுக்
　　கொட்டுவாய் கோலத் தாளே! (5)

என்பவை பத்திரிக்கைப் பெண்ணை அறிமுகப்படுத்தும் அற்புதக் கவிதைகள். இத்தகைய பத்திரிக்கையை.

தெருப்பெருக் கிடுவோ ருக்கும்
　　செகம்காக்கும் பெரியோ ருக்கும்,கை
இருப்பிற்பத் திரிகை நாளும்
　　இருந்திடல் வேண்டும்[75] (7)

என்று பரிந்துரை செய்கின்றார்.

(ஆ) புத்தகசாலை: பாடம் பயிற்றல் இடம் - 'பாடசாலை', தொழில் நடைபெறும் இடம் - 'தொழிற்சாலை', புத்தகங்கள் வைக்கப் பெற்றிருக்கும் இடம் - 'புத்தகசாலை' என்ற முறையில் இப்பெயர் வழங்குவதைக் கண்டு கவிஞர் இப்பெயர் சூட்டினார் போலும். கல்வெட்டுகளில் இதற்கு "சரசுவதி பண்டாரம்" என்ற பெயர் காணப் பெறுகின்றது. மொழித்தூய்மையை விரும்பும் இக்காலத்தார்

75. பா.தா.க.: முதல் தொகுதி - பக்கம் 186-187.

தொடக்கத்தில் "நூல் நிலையம்" என்றனர். அது நாளாவட்டத்தில் "நூலகம்" என்று சுருங்கிய வடிவம் பெற்றது. காலம், இடம், இனம், நாடு, நிறம், பால் போன்ற வேற்றுமையின்றி பல அறிஞர்கள் ஓரிடத்தில் ஒன்று கூடியிருப்பது போல அவர்கள் வரைந்த நூல்கள் ஓரிடத்தில் தொகுக்கப்பெற்று எளிதாக எடுப்பதற்கேற்றவாறு அடுக்கி வைக்கப் பெற்றுள்ளன. படிப்பில் விருப்பார்வமுள்ளவர்கள் நூலகத்தினுள் நுழையும்போது இத்தனை அறிஞர்களையும் நேரில் காண்பது போன்ற ஒருவித பிரமையை அடைகின்றனர். இத்தகைய உணர்ச்சியைக் கவிஞர் பெற்றதை,

தனித்தமைந்த வீட்டிற்புத் தகமும் நானும்
சையோகம் புரிந்ததொரு வேளை தன்னில்
இனித்தபுவி இயற்கையெழில் எல்லாம்! கண்டேன்;
இசைகேட்டேன்; மணம்மோந்தேன் சுவைகள்
உண்டேன்!
மனிதரிலே மிக்குயர்ந்த கவிஞர் நெஞ்சின்
மகாசோதி யிற்கலந்த தெனது நெஞ்சும்!
சனித்ததங்கே புத்துணர்வு! புத்த கங்கள்
தருமுதவி பெரிது!மிகப் பெரிது கண்டீர் (1)

இங்ஙனம் நூலகத்தைப்பற்றி ஐந்து பாடல்களை யாத்துள்ளார் கவிஞர் பெருமான்.

மனிதரெல்லாம் அன்புநெறி காண்ப தற்கும்
மனோபாவம் வானைப்போல் விரிவ டைந்து
தனிமனித தத்துவமாம் இருளைப் போக்கிச்
சகமக்கள் ஒன்றென்ப துணர்வ தற்கும்
இனிதினிதாய் எழுந்தஉயர் எண்ண மெல்லாம்
இலகுவது புலவர்தரு சுவடிச் சாலை
புனிதமுற்று மக்கள்புது வாழ்வு வேண்டில்
புத்தகசா லைவேண்டும் நாட்டில் யாண்டும் (2)

என்று நூலகத்தின் பெருமை, இன்றியமையாமை பற்றி எடுத்துரைப்பார். இந்த நூலகத்தில் என்னென்ன நூல்கள் இருக்க வேண்டும் என்பதை,

தமிழர்க்குத் தமிழ்மொழியிற் சுவடிச் சாலை
சர்வகலா சாலையைப்போல் எங்கும் வேண்டும்;
தமிழிலாப் பிறமொழிநூல் அனைத்தும் நல்ல
தமிழாக்கி வாசிக்கத் தருதல் வேண்டும்;
அமுதம்போல் செந்தமிழில் கவிதை நூல்கள்
அழகியவாம் உரைநடையில் அமைந்த நூல்கள்
சுமைசுமையாய்ச் சேக ரித்துப் பல்கலைசேர்
துறைதுறையாய்ப் பிரித்தடுக்கி வைத்தல் வேண்டும் (3)

என்ற கவிதையால் புலப்படுத்துவார். நூலகத்தில் படிப்போருக்கு என்னென்ன வசதிகள் செய்துதர வேண்டும் என்பதை,

வாசிக்க வருபவரின் வருகை ஏற்றும்
மரியாதை காட்டிஅவர்க் கிருக்கை தந்தும்
ஆசித்த நூல்தந்தும் புதிய நூல்கள்
அழைத்திருந்தால் அதையுரைத்தும் நாளும் நூலை
நேசித்து வருவோர்கள் பெருகும் வண்ணம்
நினைப்பாலும் வாக்காலும் தேகத் தாலும்
மாசற்ற தொண்டிழைப்பீர்! சமுதா யச்சீர்
மறுமலர்ச்சி கண்டதென முழக்கம் செய்வீர்![76]

என்ற கவிதையால் புலப்படுத்துவார்.

இன்று கவிஞரின் கருத்தையொட்டி நூலக இயக்கம் தோன்றிச் செயற்பட்டு அதன் சார்பாக அரசு நாட்டின் பல்வேறு இடங்களில் நூலகங்களைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

கைத்திறச் சித்தி ரங்கள்
கணிதங்கள் வான நூற்கள்,
மெய்த்திற நூற்கள், சிற்பம்
விஞ்ஞானம் காவி யங்கள்
வைத்துள தமிழர் நூல்கள்
வையகத்தின் புதுமை என்னப்
புத்தக சாலை எங்கும்
புதக்குநாள் எந்த நாளோ?[77]

76. பா.தா.க.: முதல் தொகுதி - பக்கம் 170-171
77. பா.தா.க.: முதல் தொகுதி - பக்கம் 97

என்ற பாடல் கவிஞரின் குறிக்கோள் நிலையைக் காட்டுகின்றது. அரசு நூல்களை வாங்குவதில் கவனம் வேண்டும். நல்ல நூல்கள் இடம் பெறாது போகின்றன; தரமற்ற நூல்கள் இடம் பெற்று விடுகின்றன. ''இங்கு லஞ்சலாவண்யமும்'' நடைபெறுவதாகப் பேச்சு அடிபடுகின்றது. இங்கு நடைபெறும் ''தில்லு முல்லுகளை'' அரசு தவிர்க்கும் வழிகளைக் காணல்வேண்டும்.

(இ) சினிமா: பாமர மக்களுக்குப் பக்குவமாக அறிவு புகட்டுவதற்கு சினிமாத் துறைபோல் வேறு இல்லை. பாவேந்தர் காலத்தில் சினிமா இருந்த நிலைக்கும் இன்று அது வளர்ந்திருக்கும் நிலைக்கும் இடையே மலையனைய வேற்றுமை காணலாம். பல்வேறு உத்தி முறைகளையெல்லாம் கையாண்டு மிகச் சிறப்பாகப் படம் எடுக்கின்றனர். ஆனால், தொடக்கக் காலத்தில் புராணப் படங்கள், பக்திக் கதைகள் அமைந்த படங்கள்; அடுத்த கட்டத்தில் எழுந்த சமூகநீதிகளைச் சுட்டும் படங்கள், மக்கள் மனத்தில் பதிக்கும் சுவடுபோல் பெரும்பான்மையான இன்றைய படங்கள் நிலையான கருத்துக்களை நிலை நிறுத்துவதில்லை. கடத்தல் காட்சிகள், அச்சமூட்டும் கொலைக்காட்சிகள், சூறையாடும் காட்சிகள், தீ வைப்புக் காட்சிகள், மங்கையரைக் கற்பழிக்கும் காட்சிகள், வங்கிக்கொள்ளைக் காட்சிகள் இவை எதற்காகப் படங்களில் காட்டப்படுகின்றனவோ தெரியவில்லை.

சண்டைக் காட்சிகள் இல்லாத படங்களே இல்லை என்று சொல்லும் அளவுக்கு இவை மலிந்து காணப்படுகின்றன.

பாவேந்தர் காலத்தில் இருந்த சினிமா நிலையைப்பற்றி அவர் பாடல்களில் காணலாம். அவர் முதன்முதலாக ஓர் ஆங்கிலப் படத்தைக் காண்கின்றார். அதைப்பற்றி அவர் கூறுவது.

புலிவாழும் காட்டினிலே ஆங்கிலப் பெண்ஒருத்தி
புருஷர்சக வாசமிலாப் புதுப்பருவ மங்கை
மலர்க்குலத்தின் அழகினிலே வண்டுவிழி போக்கி
வசமிருந்த படியிருந்தாள்! பின்பக்கம் ஒருவன்
எலிபிடிக்கும் பூனைபோல் வந்தந்த மங்கை
எழில்முதுகில் கைவைத்தான்! புதுமைஒன்று கண்டேன்!

உளமுற்ற கூச்சந்தான் ஒளிவிழியில் மின்ன
உயிரதிர்ந்த காரணத்தால் உடல்அதிர்ந்து நின்றே
தெளிபுனலின் தாமரைமேல் காற்றடித்த போது
சிதறுகின்ற இதழ்போல செவ்விதழ் துடித்துச்
சுளைவாயால் நீயார்என் றனல்விழியால் கேட்டாள்;
சொல்பதில்நீ என்றதவள் சுட்டுவிரல் ஈட்டி!
களங்கமிலாக் காட்சி அதில் இயற்கைஎழில்
கண்டேன்!
கதைமுடிவில் "படம்" என்ற நினைவுவந்த தன்றே!

படம் என்றால் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கின்றார். உரிமையுள்ள நாட்டில் வாழ்பவர்கள் எடுத்த படம் அல்லவா ?

தமிழர்கள் எடுத்த படங்கள்பற்றிக் கவிஞர் கூறுவது:

ஒன்றேனும் தமிழ்நடை யுடைபா வனைகள்
உள்ளதுவாய் அமைக்கவில்லை, உயிருள்ள தில்லை!
ஒன்றேனும் தமிழருமை உணர்த்துவதா யில்லை!
ஒன்றேனும் உயர்நோக்கம் அமைந்ததுவா யில்லை
ஒன்றேனும் உயர்நடிகர் வாய்ந்ததுவா யில்லை!
ஒன்றேனும் வீழ்ந்தவரை எழுப்புவதா யில்லை!

இப்பாடலில் எதை நினைத்துக் கவிஞர் பேசுகின்றார் என்பது தெரியவில்லை. நடிகர் பஞ்சத்தால் "உயர் நடிகர்" இல்லாதிருக்கலாம். செலவுக்கஞ்சி படமுதலாளிகள் இரண்டாந்தர, மூன்றாந்தர நடிகர்களை வைத்து எடுத்த படங்களாக இருக்கலாம். தனித்தமிழில் பாத்திரங்கள் பேசவில்லை என்று கவிஞர் கருதினால், அது நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத கருத்தாகக் கொள்ள வேண்டும்.

அக்காலத்தில் தமிழ்நாடு, கேரளம், கர்நாடகம், ஆந்திரம் ஆகியவை அடங்கிய "சென்னை இராஜதானி" என்ற பெயரால் வழங்கி வந்தது. அடிமை நாடாக இருந்ததால் மொழி உணர்வு இல்லாதிருந்தது. பண்பாடும் "கலப்புப் பண்பாடாக" இருந்தது. ஆகவே படம் அமைந்த நிலை இது:

வடநாட்டார் போன்றஉடை வடநாட்டார் மெட்டு!
மாத்தமிழர் நடுவினிலே தெலுங்குகீர்த் தனங்கள்!
வடமொழியில் சுலோகங்கள்! ஆங்கிலப் பிரசங்கம்!
வாய்க்குவரா இந்துஸ்தான் ஆபாச நடனம்!
அடையும்இவை அத்தனையும் கழித்துப் பார்த்தால்
அத்திம்பேர் அம்மாமி எனுந்தமிழ்தான் மீதம்!
கடவுளர்கள் அட்டைமுடி காகிதப்பூஞ் சோலை
கண்ணாடி முத்துவடம் கண்கொள்ளாக் காட்சி!

தொடக்கக் காலத்தில் அக்கிரகாரத் தமிழ் தலைதூக்கி இருந்தது. இப்போது பாத்திரங்களுக்கேற்ப சில சமயம் "அக்கிரகாரத்தமிழ்" காணப்படுகிறது. இதைத் தவிர்க்க வேண்டியதில்லை.

புராணக் காலட்சேபம் கேட்டுப் பழகிப்போன காலத்தில் அது பிடிக்குமென்று அத்தகைய பாணியை சினிமாவிலும் பின்பற்றினர் போலும். கலை நுணுக்கம் சரிவர முதிர்ச்சியடையாதலால் படங்கள் சரிவர அமையவில்லை. கவிஞர் கூறுவார்:

பரமசிவன் அருள்புரிய வந்துவந்து போவார்!
பதிவிரதைக் கின்னல்வரும் பழையபடி தீரும்!
சிரமமொடு தாளமெண்ணிப் போட்டியிலே பாட்டுச்
சிலபாடி மிருதங்கம் ஆவர்த்தம் தந்து
வரும்காதல்! அவ்விதமே துன்பம்வரும் போகும்!
மகிரிஷிகள் கோயில்குளம் இவைகள் கதாசாரம்
இரக்கமற்ற படமுதலாளிக் கெல்லாம் இதனால்
ஏழைகளின் இரத்தத்தை உறிஞ்சியது லாபம்!

சினிமாத் துறையில் புகுந்து கவிஞர் வெற்றி காணாமல் போன மன முறிவு (Frustration) இறுதி இரண்டு அடிகளில் பிரதிபலிக்கின்றது!

எப்படிப் படம் எடுக்கும் திட்டம் செயற்பட வேண்டும் என்பதற்கும் யோசனை கூறுகின்றார் கவிஞர்.

பயன் விளைக்கும் விதத்தினிலே பலசெல்வர் கூடி
இடக்ககற்றிச் சுயநலத்தைச் சிறிதேனும் நீக்கி
இதயத்தில் சிறிதேனும் அன்புதனைச் சேர்த்துப்
படமெடுத்தால் செந்தமிழ் நாடென்னும் இளமயிலும்
படமெடுத்தாடும் தமிழர் பங்கமெலா போமே![78]

நல்ல யோசனைதான்! முதலாளி வர்க்கம் இதற்குச் செவிசாய்க்க வேண்டுமே.

பிறிதோரிடத்தில் சினிமா பற்றியும் பேசுகின்றார்:

சீரியநற் கொள்கையினை எடுத்துக் காட்டச்
சினிமாக்கள் நாடகங்கள் நடத்த வேண்டும்
கோரிக்கை பணம்ஒன்றே என்று சொன்னால்
கொடுமையிதை விடவேறே என்ன வேண்டும்?
பாராத காட்சியெல்லாம் பார்ப்பதற்கும்
பழமைநிலை நீங்கிநலம் சேர்ப்ப தற்கும்
ஆராய்ந்து மேல்நாட்டார் நாட கங்கள்
அமைக்கின்றார் முன்னேற்றம் அடைகின் றார்கள்

இத்தகைய குறிக்கோள் நிலையைக் கவிஞர் எதிர்பார்க்கின்றார். பெரியார் பாதையில் செல்பவராதலால் புராணப் படங்களை அறவே வெறுக்கின்றார். புராணக் கதையானாலும், நவீன சமூகக் கதையானாலும் மக்களை நன்னெறியில் செலுத்தும் போக்கில் படங்கள் அமைதலைத்தான் நாம் எல்லோரும் வேண்டுவது. புராணப்பட வெறுப்பு அடியிற்கண்ட பாடலில் எதிரொலிக்கின்றது.

முன்னேற்றம் கோருகின்ற இற்றை நாளில்
மூளிசெயல் தாங்காத நல்ல தங்கை
தன்னேழு பிள்ளைகளைக் கிணற்றில் போட்ட
சரிதத்தைக் காட்டுகின்றார் சினிமாக் காரர்[79]

பண்டைய புராணங்கள், இதிகாசங்கள் இவற்றைக் கவிஞர் வெறுப்பது துரதிர்ஷ்டவசமானது. இவற்றிலடங்கியுள்ள தத்துவ உண்மைகளே இவற்றை அழியாமல் காக்கும். இன்றைய

78. பா.தா.க : முதல் தொகுதி - பக்கம் 167-169
79. பா.தா.க. : இரண்டாம் தொகுதி - பக்கம் 149-150

சமுதாயத்திற்கு இவை அவசியம் வேண்டும். பாலசந்தர் போன்ற அறிஞர்கள் மனம் வைத்தால் புராணக் கதைகளுக்குப் புதுமெருகூட்டிப் படமாக்கலாம்.

9. பொதுவானவை

(அ) மானிட சக்தி: இதுவும் பாவேந்தர் பாடலில் பாடுபொருளாக அமைகின்றது.

மானிடத் தன்மையைக் கொண்டு - பலர்
வையத்தை ஆள்வது நாம்கண்ட துண்டு
மானிடத் தன்மையை நம்பி - அதன்
வன்மையி னாற்புவி வாழ்வுகொள் தம்பி!

"மானிடம்" என்றொரு வாளும் - அதை
வசத்தில் அடைத்திட்ட உன்இரு தோளும்
வானும் வசப்பட வைக்கும் - இதில்
வைத்திடும் நம்பிக்கை வாழ்வைப் பெருக்கும்[80]

பாரடா! உனது மானிடப் பரப்பைப்!
பாரடா உன்னுடன் பிறந்தபட் டாளம்!
"என் குலம்" என்றுனைத் தன்னிடம் ஒட்டிய
மக்கட் பெருங்கடல் பார்த்து மகிழ்ச்சிகொள்!
அறிவை பிரிவுசெய்! அகண்ட மாக்கு
விசாலப் பார்வையில் விழுங்கு மக்களை!
அணைத்துக் கொள்உனைச் சங்கம மாக்கு
மானிட சமுத்திரம் நானென்று கூவு![81]

இச்சக்தியை மக்கள் இன்னும் சரியாக உணரவில்லை.

(ஆ) பொதுவுடைமை: இது சிறப்பான இடம் பெறுகின்றது.

புதியதோர் உலகம் செய்வோம் - கெட்ட
போரிடும் உலகத்தை வேரோடு சாய்ப்போம்
பொதுவுடைமைக் கொள்கை திசைஎட்டும் சேர்ப்போம்
புனிதமோடு அதை எங்கள் உயிரென்று, காப்போம்.[82]

---

80. பா.தா.க. : முதல் தொகுதி - பக்கம் 145
81. பா.தா.க. : முதல் தொகுதி - பக்கம் 150
82. பா.தா.க. : முதல் தொகுதி - பக்கம் 158

ஓடப்ப ராயிருக்கும் ஏழையப்பர்
உதையப்ப ராகிவிட்டால் ஓர்நொடியில்
ஓடப்பர் உயரப்பர் எல்லாம் மாறி
ஒப்பப்பர் ஆய்விடுவர் உணரப்பாநீ[83]

"போர்க்குரலாக" வளர்ந்த இக்கருத்து இன்று நொண்டியடிக்கின்றது. இக்கருத்தைச் செயற்படுத்திய இரஷ்ய நாடு "பல்டி" அடித்துவிட்டதால் இதன்மீது மக்கள் கொண்ட நம்பிக்கை சிதைந்து வருகின்றது. "நல்லவர்கள்" கட்சியை நடத்தினால் இக்கருத்து வலிமை பெறும்.

(இ) திராவிடம்: பல பாடல்களில் இது கவிஞரின் மூச்சாகவும் பேச்சாகவும் அமைகின்றது.

"நான்தான் திராவிடன் என்றுநவில் கையில்
தேன்தான் நாவெல்லாம்! வான்தான் என்புகழ்"[84]

கேட்டை விளைத்துத் திராவிடர் கொள்கையைக்
கிள்ள நினைப்பதாம் மடமையாம் செய்கை[85]

ஒருவன் உள்ள வரையில் - குருதி
ஒருசொட் டுள்ள வரையில்
திராவிட நாட்டின் உரிமைக்குப் போரிடச்
சிறிதும் பின்னிடல் இல்லை திராவிடன்[86]

அயல்என்று கொட்டுக முரசே! - உற
வான திராவிடர் அல்லார்!
துயர் செய்ய எண்ணிடும் பகைவர் - திறம்
தூள்என்று கொட்டுக முரசே![87]

இப்பொருள்பற்றியும் ஏராளமான பாடல்கள் !

83. பா.தா.க. : முதல் தொகுதி - பக்கம் 148
84. பா.தா.க. : தொகுதி - 2 பக்கம் 91
85. பா.தா.க. : தொகுதி - 2 பக்கம் 56
86. பா.தா.க. : தொகுதி - 2 பக்கம் 59
87. இசையமுது - பகுதி - 1. பக்கம் 37

தூவென்று சாதிமதம் கான்று மிழ்ந்தால்
அந்தநொடி யே நமது மிடிப றக்கும்.
அடுத்தநொடி திராவி டரின் கொடிப றக்கும்.[88]

(ஈ) உலக ஒற்றுமை: பரந்து விரிந்த உள்ளத்தையுடைய பாவேந்தருக்கு "உலக ஒற்றுமை" கவிதைக்குரிய பொருளாய் அமைந்தது வியப்பில்லை. இதைப்பற்றிய அவருடைய கவிதை இது.

தன்பெண்டு தன்பிள்ளை சோறு வீடு
சம்பாத்யம் இவையுண்டு தானுண் டென்போன்
சின்னதொரு கடுகுபோல் உள்ளங் கொண்டோன்
தெருவார்க்கும் பயனற்ற சிறிய வீணன்!
கன்னலடா என்சிற்றூர் என்போன் உள்ளம்
கடுகுக்கு நேர்மூத்த துவரை யுள்ளம்
தென்னை உள்ளம் ஒன்றுண்டு தனதுநாட்டுச்
சுதந்தி ரத்தால் பிறநாட் டைத் துன்புறுத்தல்!

ஆயுதங்கள் பரிகரிப்பார், அமைதி காப்பார்,
அவரவர்தம் வீடுநகர் நாடு காக்க
வாயடியும் கையடியும் வளரச் செய்வார்
மாம்பிஞ்சின் உள்ளத்தின் பயனும் கண்டோம்!
தூயஉள்ளம் அன்புள்ளம் பெரிய உள்ளம்
தொல்லுலக மக்களெல்லாம் "ஒன்றே" என்னும்
தாயுள்ளம் தனிலன்றோ இன்பம்! அங்கே
சண்டையில்லை தன்னலந்தான் தீர்ந்த தாலே[89]

உள்ளத்தின் சிறுமையை கடுகுள்ளம், துவரையுள்ளம், தென்னையுள்ளம், மாம்பிஞ்சு உள்ளம் என்று எடுத்துக்காட்டி பரந்து விரிந்த தாயுள்ளத்தை பெரிதாக்கிக் காட்டி விளக்குவது அற்புதம்!

(உ) தொழில்: *தொழிலைப் பாடுபொருளாகக் கொண்ட கவிதை இது:*

தொழிலே வாழிநீ! தொழிலே வாழிநீ!
எழிலை உலகம் தழுவும் வண்ணம்
ஒழியா வளர்ச்சியில் உயரும் பல்வகைத்
தொழிலே வாழிநீ! தொழிலே வாழிநீ!

88. வேங்கையே எழுக - பக்கம் 36
89. பா.தா.க. : முதல் தொகுதி - பக்கம் 131

இந்தவான், மண்கனல், எரி, வளி உருப்படா
அந்தநாள் எழுந்தஓர் "அசைவினால்" வானொடு
வெண்ணி லாவும் விரிகதிர் தானும்,
எண்ணிலா தனவும் எழுந்தன வாகும்

அணுத்தொறும் இயங்கும்அவ் வசைவியக் கத்தைத்
துணிப் பிலா இயற்கையின் தொழிலெனச் சொல்வார்
அழியா தியங்கும்அவ் வசைவே மக்களின்
தொழிலுக்கு வேரெனச் சொல்லினும் பொருந்தும்
ஆ யினும் உன்னினும் அதுசிறந்த தன்று
தாயினும் வேண்டுவது தந்திடும் தொழிலே![90]

இங்ஙனம் தொழில்பற்றி அறிவியல் நோக்கில் கவிதை உருவாகிறது. கூடித் தொழில் செய்வதும் பாடுபொருளாக அமைகின்றது.

பற்பலபேர் சேர்க்கை பலம்சேர்க்கும் செய்தொழிலில்
முற்போக்கும் உண்டாகும் முன்னிடுவீர் தோழர்களே!

பீடுற்றார் மேற்கில் பிறநாட்டார் என்பதெல்லாம்
கூடித் தொழில் செய்யும் கொள்கையினால்

வாடித் தொழிலின்றி வறுமையாற் சாவதெல்லாம்
கூடித் தொழில்செய்யாக் குற்றத்தால்

கூடித் தொழில்செய்யாக் குற்றத்தால் இன்றுவரை
மூடிய தொழிற்சாலை முக்கோடி![91]

இக்கருத்து மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும்.

(ஊ) தொண்டர்கள்: *பெரியோர்கள் யாவரும் ஒருவகையில் தொண்டர்களே. நாட்டிற்கும், மொழிக்கும், கல்விக்கும் பணியாற்றிய பல தொண்டர்கள் பாவேந்தரின் கவிதைக்குப் பாடுபொருளாக அமைகின்றனர். எடுத்துக்காட்டுகளாக சிலரைக் காண்போம். அண்ணாமலை நகர் ஆக்கி அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்*

---

90. பா.தா.க.: தொகுதி - 2. பக்கம் 125. 'நாள் மலர்கள்' என்ற தொகுப்பிலும் பக்கம் 93-ல் காணப்படுகின்றது.

91. பா.தா.க.: தொகுதி - 2 பக்கம் 135-136

கண்டவர் செட்டிநாட்டு அண்ணாமலை அரசர். அவரைப் பற்றிய பாடலொன்றில்

கொடையிற் பெரிய கோமான் ஒருவனைக்
காட்டெனில் செட்டிநாட்டானைக் காட்டுவோம்

என்பவை மின்வெட்டு அடிகள். அவர்தம் அருமந்த மைந்தர் முத்தைய வேள்,

செட்டிநகர் வேந்தர் அறிவுநீர்த் தேக்கத்தை
எட்டி நகராமல் இயற்றினார் ஒட்டி
அரசர் முத்தையா அதுகாப்பா ரானார்
இருவிழியைக் காக்கிமை போல்[92]

என்ற பாடலில் காட்டப்பெறுகின்றார். இன்னொரு பாடலில் அண்ணாமலையரசர் ஆசையினை முத்தையாவின் தொண்டு எனும் தூண்டாவிளக்கு கண்ணாகக் கொண்டு நிறைவேற்றி வருகின்றதாகக் காட்டுவார். இவர்கள் இருவரும் கல்வித் தொண்டர்களாக இடம் பெறுகின்றனர். தேசத் தொண்டர்கள் வரிசையில் ஓமந்துரார், காமராசர் போன்றோரும்; அறிஞர்கள் வரிசையில் சர்.ஏ. இராமசாமி, டாக்டர் அம்பேத்கார் ஆகியோரும்; திராவிட இயக்கத் தொண்டர்கள் வரிசையில் ப. சீவாநந்தம், பட்டுக்கோட்டை தளபதி அழகிரி, புதுக்கோட்டை வல்லத்தரசு, சர். ஏ. பன்னீர் செல்வம் போன்றோரும்; புலவர்கள் வரிசையில் செகவீர பாண்டியனார், விபுலானந்த அடிகள், வெள்ளை வாரணனார், அவ்வை துரைசாமி போன்றோரும்; வெளியீட்டாளர்கள் வரிசையில் வ. சுப்பையாபிள்ளை (கழகம்), பாரி செல்லப்பன் ஆகியோரும் இடம் பெறுகின்றனர்.[93]

(எ) கட்சி அரசியல்: கவிஞர் ஏனோ கட்சி அரசியலை விரும்பவில்லை. ஆசிரியத்தொழில், வக்கீல் தொழில் போல, அரசியலை வாழ்க்கைத் தொழிலாக்கிக் கொண்டவர்களை அடியோடு வெறுப்பதைப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. உழைக்கும் மக்களே ஆட்சிக்குரியவர்கள் என்றும், அவர்களே தேர்தலில் நிற்க உரியவர்கள் என்றும் கூறுவார்.

92. புகழ் மலர்கள் - பக்கம் 19, 24
93. பாவேந்தர் பாரதிதாசன் - ஒரு கண்ணோட்டம் - பக்கம் 90-113

அரசியலை யேதொழில் ஆக்கிக் கொண்டவர்
சுரண்டல் பேர்வழிகள் நாட்டின் துரோகிகள்

என்று கொதித்துப் பேசுவார். மேலும்,

கண்ட இடமெங்கும் செத்த கொள்கைகள்
உண்டு கொழுக்க ஊரை ஏய்க்க
எத்தனைக் கட்சிகள் எத்தனைக் கொள்கைகள்
அத்தனையும் இந்நாட்டுக் குழைத்திடும் எண்ணம்
அணுவள விருப்பினும் அனைவரும் ஒன்றாக
இணைவது தானே இயல்பு, சிறப்பு!
வேற்றுமை எந்த உருவில் விளையினும்
வேற்றுமை தானே ஒற்றுமை ஏது?
தேர்தலில் நிற்கும் தில்லு முல்லுக்
காரர் அனைவரும் காசு பதவி
அகிகா ரத்திற்கே ஆலாய்ப் பறப்பவர்;
குதிக்கும்இக் கொண்டான் மார்களை நாட்டில்
தேர்ந்தெடுத் தனுப்புதல் திருடரை
தேர்ந்தெடுத் தனுப்பும் தீமை ஆகுமே![94]

என்று சாடவும் செய்கின்றார். வாக்காளர்கள் எண்ணிப் பார்த்து வாக்களிப்பார்களானால் எந்தக் கட்சியும் ஆட்சியை அமைக்க முடியாது. செய்வார்களா ? இன்று ஆளும் கட்சித்தலைவர்களும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் "கையூட்டு வழக்குகளில்" சிக்கிக் கொண்டதைப் பார்க்கும்போது மக்களுக்கு அரசுமீது நம்பிக்கை குறைந்து வருகின்றது. பதவியிலிருப்போர் தம் தொண்டை மறந்து தம் பை நிரப்புவதில் கவனம் செலுத்துவதை மக்கள் கண்டு கொண்டார்கள். நீதி மன்றத்தின் தலையீட்டால்தான் "கையூட்டு அரசியல்" வெளியாயிற்று. விரைவில் தண்டனை தந்து இவர்களை அரசியலுக்கு வாராமல் நிரந்தரத் தடைபோட வேண்டும்.

(ஏ) சிறார்கட்கு: *இவர்கட்காக ஏராளமான பாடல்கள் பல்வேறு கருத்துகளைப் பாடுபொருளாகத் தாங்குகின்றன. அவை யாவும்*

94. *நாள் மலர்கள் - பக்கம் 117*

"இசையமுது", "ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கின்றது", "இளைஞர் இலக்கியம்" இவற்றில் உள்ளன. ஆண்டுக்கண்டு மகிழ்க.

புதுமைக் கவிஞர் பாரதியாரின் பாடுபொருளும் புதுவைக் கவிஞர் பாவேந்தரின் பாடுபொருளும் பல கூறுகளில் ஒற்றுமையுடையவை; சில கூறுகளில் அவை எதிர்த் துருவங்களில் அமைந்துள்ளன என்பவற்றைக் காணலாம். இந்த நிலையில்,

அலகில் சோதி யான - ஈசன்
அருளி னாலே அமையும்
உலகில் எந்தப் பொருளும் - கவிக்கு
உரிய பொருளாம் ஐயா![95]

என்ற பாடலைச் சிந்தித்து அமைகின்றோம்.

95. மலரும் மாலையும் - இலக்கியம் - 6

இயல் - 3

கற்பனைத் திறன்

கற்பனை என்பது புலன்கள் நேரே ஒரு பொருளை அநுபவியாத காலத்திலும் அந்தப் பொருளை நினைவிற்குக் கொண்டுவந்து அந்தப் பொருளினிடத்து மீண்டும் அநுபவத்தை ஏற்றவல்ல ஒருவகை யாற்றல். கவிதைகளைக் கனிவித்துக் கற்போரின் மனத்தை விரிந்த பார்வையில் செலுத்தவல்லது. கவிதைகளின் பிற பண்புகளுக் கெல்லாம் அடிநிலமாக இருப்பதும் இதுவே. 'ரஸ்கின்' என்ற மேனாட்டு நுண்கலைத் திறனாய்வாளர் "கற்பனையின் தத்துவம் அறிவுக்கு எட்டாதது; சொற்களால் உணர்த்த முடியாதது; அதன் பலன்களை மட்டிலும் கொண்டே அஃது அறியப் பெறுவதொன்றாகும்" என்று குறிப்பிடுவர்.

தங்கத்தை உருக்கி விட்ட
வானோடை தன்னி லேஓர்
செய்கதிர் மாணிக் கத்துச்
செழும்பழம் முழுதும் மாலை
செங்குத்தாய் உயர்ந்த குன்றின்
மரகதத் திருமே னிக்கு
மங்காத பவளம் போர்த்து
வைத்தது வையங் காண![1]

என்பது கவிஞர் காட்டும் மாலைநேரக் குன்றம். குறிஞ்சிநிலக் காட்சியே கொஞ்சு தமிழ்க் காட்சியாக அமைகின்றது. கைபுனைந்தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பை அங்குக் கண்டு மகிழலாம். தங்கத்தை உருக்கி விட்டாற்போல் துலங்கும் வானத்து ஓடையில் செங்கதிர் மூழ்கும் நேரம் மாலைக் காலம் என்பதை நாம் அறிவோம். அது மூழ்கும் இடம் குன்றம். பச்சைமா மலையில் பவழம் போர்த்தது போன்று மாலைக் கதிர் குன்றத்தை மறைக்கின்றது. இந்தக் கற்பனைச் சொல்லோவியம் படிப்போர் மனத்தில் கல்மேல்

1. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 14

எழுத்துப்போல் நிலையாகப் பதிந்து விடுகின்றது. "அழகின் சிரிப்பு" என்ற நூல் முழுவதும் கவிஞரின் சொல்லோவியங்களின் களஞ்சியமாகும்.

முருகன் உறையும் இடம் குறிஞ்சியாதலால் அவன் குறிஞ்சிக் கிழவோனாகப் போற்றப்பெறுகின்றான். குறிஞ்சி நிலத்தை வருணிக்கும் கவிஞர்கள் குறிஞ்சிக் கிழவோனைப் போற்றுவதில் தவறுவதில்லை.

பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தில் முருகன் பெருமையை - குழந்தையாக இருக்கும் அவன் நிலையைப் - பேசி மகிழ்வது அற்புதம். சிறுபசி வந்துவிட்டால் குழந்தை முருகன் படுத்தும் பாட்டைப் பகழிக் கூத்தர் சொல்லி அநுபவிக்கின்றார்.

என்னத் தனைவந்(து) உறுபசிக்கும்
இரங்கிப் பரந்து சிறுபண்டி
எக்கிக் குழைந்து மணித்துவர்வாய்
இதழைக் குவித்து விரித்தழுது
துள்ளித் துடித்துப் புடைபெயர்ந்து
தொட்டில் உதைத்து பெருவிரலைச்
சுவைத்துக் கடைவாய் நீரொழுகத்
தோளின் மகரக் குழை தவழ
மெள்ளத் தவழ்ந்து குறுமூரல்
விளைத்து மடியின் மீதிருந்து
விம்மிப் பொருமி முகம்பார்த்து
வேண்டும் உமையாள் களபமுலை
வள்ளத்து அமுதுஉண்டு அகம்மகிழ்ந்த
மழலைச் சிறுவா வருகவே
வளரும் குரும்பைக் களபமுலை
வள்ளி கணவா வருகவே[2]

என்ற பாடலைப் படிக்கும்போது அவரது கற்பனை நம்மையும் அந்தப் பாலகுமரனை அநுபவிக்கத் துணைசெய்கின்றது.

2. திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணியர் பிள்ளைத் தமிழ் - 72

இளவேனிற் காலத்தில் வானம் மப்பும் மந்தாரமும் இல்லாத காலத்தில் வானத்தில் காணப்பெறும் முழுமதியத்தின் அழகு சொல்லுந்தரமன்று. நாமும்தான் இக்காட்சியைக் காண்கின்றோம். நம் மனத்திலும் ஒருவித சலனத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. ஆனால், அச்சலனத்திற்கு நம்மால் ஒரு வடிவம் தரமுடிவதில்லை. ஆயினும், கவிஞனின் உள்ளத்தில் அம்முழுமதியம் ஏற்படுத்தும் சலனத்திற்கு அவன் ஓர் அழகிய வடிவம் தருகின்றான். பாவேந்தர் தரும் வடிவம் இது:

நீலவான் ஆடைக்குள் உடல்மறைத்து
நிலாவென்று காட்டுகின்றாய் ஒளிமுகத்தை!
கோலமுழு தும்காட்டி விட்டால் காதற்
கொள்ளையிலே இவ்வுலகம் சாமோ! வானச்
சோலையிலே பூத்ததனிப் பூவோ நீதான்
சொக்கவெள்ளிப் பாற்குடமோ? அமுத ஊற்றோ!
காலைவந்த செம்பரிதி கடலில் மூழ்கிக்
கனல்மாறிக் குளிரடைந்த ஒளிப்பி ழம்போ!

அந்தியிருளாற் கருகும் உலகு கண்டேன்;
அவ்வாறே வான்கண்டேன்; திசைகள் கண்டேன்;
பிந்தியந்தக் காரிருள்தான் சிரித்த துண்டோ?
பெருஞ்சிரிப்பின் ஒளிமுத்தோ நிலவே நீதான்?
சிந்தாமல் சிதறாமல் அழகை யெல்லாம்
சேகரித்துக் குளிரேற்றி ஒளியும் ஊட்டி
இந்தாவென் றேஇயற்கை அன்னை வானில்
எழில்வாழ்வைச் சித்தரித்த வண்ணந் தானோ?[3]

இதையே ஓர் அறிவியல் அறிஞன் வருணித்திருந்தால் வேறுவிதமாக வருணித்திருப்பான். அவனது வருணனை அறிவியல் அடிப்படையில் - வானநூல் அடிப்படையில் - சென்றிருக்கும். அதனால் வெறும் செய்திகளை - ஏன் வானசாத்திர உண்மைகளை - நாம் அறியலாமே அன்றி அநுபவத்தை உணரமுடியாது. கவிஞன்

3. பா.தா.க. முதல் தொகுதி - புரட்சிக்கவி - பக்கம் 20

5

அநுபவித்தவற்றையெல்லாம் நம்மையும் அநுபவிக்கச் செய்யத் துணையாக இருப்பது அவனது இனிய கற்பனை. கற்பனை இல்லாதவர்கட்கு முழுமதியக் காட்சி யாதொரு விதமான உணர்ச்சியையும் உண்டாக்குவதில்லை. ஆனால், அதே காட்சியைக் கவிஞன் காணும்பொழுது தன்னை மறந்து விடுகின்றான். காணும் முழுமதியம், காண்பவனாகிய கவிஞன், காண்பதால் அவன் அடையும் உணர்ச்சி ஆகிய மூன்றும் ஒன்றாகி அவன் வேறு ஓர் உலகிற்குச் சென்று விடுகின்றான். முழுமதியக் காட்சி அவனுடைய மனத்தில் எத்தனையோ எண்ணக் கோவைகளை உண்டாக்கி விடுகின்றது. முழுமதியத்தைக் காணும் நம் மனத்தில் கனவிலும் காண முடியாத கற்பனைகள் கவிஞன் மனத்தில் தோன்றுகின்றன. அந்த எண்ணங்கள் வெறும் நினைவுக் கோவைகள் அல்ல. அவை அவனது மனத்தின் ஆழ்ந்த அடித்தளத்திலிருந்து தோன்றி உணர்ச்சிப் பெருக்கைக் கிளப்பிவிடும் அமுத ஊற்றுகள். அந்த உணர்ச்சிப் பிடிப்பிலிருந்து மீண்ட பிறகே கவிதை பிறக்கின்றது. கவிதை வடிவான அக்கற்பனையிலிருந்தே கவிஞன் அநுபவித்த உணர்ச்சியை நாமும் பெறுகின்றோம்.

கவிஞன் கற்பனை செய்தல் பகற்கனவு காண்பதைப் போன்றது. கனவு காண்பவர்கள் உள்ளதை உள்ளவாறு காண்பதில்லை; உள்ளம் விழையுமாறே காண்கின்றனர். நடந்த நிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றின் அடிப்படையின்மேல் நடக்க வேண்டியவற்றைச் சேர்த்துக் காண்கின்றனர். அப்பொழுதுதான் மனம் அக்கனவில் நெடுநேரம் திளைத்து இருக்க முடியும். கவிஞர்களும் வேறு கலைஞர்களும் படைக்கும் கற்பனையிலும் இதே நிலைதான். உள்ளம் விரும்புமாறு படைக்கும் உணர்ச்சியே பாட்டு, ஓவியம் முதலிய கலைகளுக்கு அடிப்படையாகும். இயற்கையைப் பாடும் கவிஞர்களும் உள்ளதை உள்ளவாறு பாடுவதில்லை; உள்ளதில் சிறிது குறைத்தும் சிறிது கூட்டியுமே பாடுகின்றனர்.

உள்ளதை உணர்ச்சியுடன் கூறும்பொழுது கூட்டலும், குறைத்தலும், திரிபும் நேர்தல் இயல்பு. அறிவு எதனையும் அளந்து

அறியும் தன்மையுடையது. உணர்ச்சியோ குறித்த தன்னை ஆழ்ந்து உணரும் தன்மையது. இங்ஙனம் ஒன்றில் சிலவற்றைக் குறைப்பதால் பொருள் விளக்கம் நன்கு ஏற்படுகின்றது. ஆற்று வெள்ளம் இவ்வாறு காட்டப் பெறுகின்றது.

பெருஞ்சிங்கம் அறைய வீழும்
யானைபோல் பெருகிப் பாய்ந்து
வரும்வெள்ளம், மோத லாலே
மணற்கரை இடிந்து வீழும்!
மருங்கில் இருந்த ஆலும்
மல்லாந்து வீழும் ஆற்றில்!
பருந்து,மேற் பறக்கும்! நீரில்
பட்டாவைச் சுழற்றும் வாளை!

இருகரை ததும்பும் வெள்ள
நெளிவினில் எறியும் தங்கச்
சரிவுகள்! நுரையோ முத்துத்
தடுக்குகள்! சுழல்மீன் கொத்தி
மரகத வீச்சு! நீரில்
மிதக்கின்ற மரங்க ளின்மேல்
ஒருநாரை வெண்டா ழம்பூ!
உவப்புக்கோ உவமை இல்லை[4]

இங்குக் காட்சிகளை உள்ளவாறு காட்டாமல் வேண்டாத பகுதிகள் பலவற்றை விட்டு அழகுணர்ச்சிக்கு வேண்டியவை மட்டும் தீட்டப்பெறுவதால்தான் இக்கற்பனை விரும்பிப் போற்றப்படுகின்றது. இவற்றைப் படிக்கும்போது கவிஞரின் மனத்தில் எழுந்த காட்சிகளே நம் மனத்திலும் பதிவாகி அவற்றை நாமும் காண்கின்றோம்.

கற்பனை வகைகள்: உளவியலார் கற்பனையைப் பலவாறாகப் பாகுபாடு செய்து விளக்குவர். அவற்றை உளவியல் நூல்களை நோக்கி அறிதல் சாலப் பயன்தரும். சி.டி. வின்செஸ்டர் என்ற ஆங்கிலத் திறனாய்வாளர் கற்பனையைப் படைப்புக் கற்பனை, இயைபுக் கற்பனை, கருத்துவிளக்கக் கற்பனை என்று பாகுபடுத்திப் பேசுவர். இவற்றின் அடிப்படையில் பாவேந்தரின் பாடல்களை நோக்குவோம்.

4. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 19, 20

படைப்புக் கற்பனை: கவிஞன் ஒருவன் தான் பல சமயங்களில் கண்ட பண்புகளை ஒருவிதக் கட்டுப்பாடுமின்றித் தானாகத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றினைத் தொகுத்துப் புதியதொரு வடிவினைப் படைப்பது படைப்புக் கற்பனை (Creative imagination) யாகும் என்பர் வின்செஸ்டர். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக பாவேந்தர் பாடலில் ஒன்று.

நகைமுத்து கருவுயிக்கின்றாள் (குடும்ப விளக்கு). பெண்மகவு, குழந்தைக்குப் பெயரிடும் நிகழ்ச்சியைக் கூறுவது:

அப்போது நகைமுத் தம்மை
அணிமணி ஆடை பூண்டு
முப்பாங்கு மக்கள் காண
முத்துத்தேர் வந்த தென்னக்
கைப்புறம் குழந்தை என்னும்
கவின்தங்கப் படிவம் தாங்கி
ஒப்புறு தோழி மார்கள்
உடன்வர அவைக்கண் வந்தாள்.

கரும்பட்டு மெய்ம யிர்போய்க்
காற்றோடும் ஆடக் கண்டோர்.
விரும்பட்டும் என்று சின்ன
மின்நெற்றிக் கீழ்இ ரண்டு
சுரும்பிட்ட கருங்கண் காட்டி
எறும்புகொள் தொடர்ச்சி போலும்
அரும்பிட்ட புருவம் காட்டி
அழகுகாட் டும்கு ழந்தை!

(சுரும்பிட்ட - வண்டு போலே; அரும்பிட்ட - அரும்பிய)

எள்ளிளஞ் சிறிய பூவை
எடுத்துவைத் திட்ட மூக்கும்
வள்ளசெந் தாம ரைப்பூ
இதழ்கவிழ்ந் திருந்த வாய்ப்பின்
அள்இரண் டும்,சி வப்பு
மாதுளை சிதறச் சிந்தும்

ஒள்ளிய மணிச்சி ரிப்பும்
    உவப்பூட்டும் பெண்குழ ந்தை.
        (ஒள்ளிய - ஒளியுடைய)

அன்னையி னிடத்தி னின்று -
    வேடப்பன் அருமைச் செல்வி
தன்னைத்தன் கையால் வாங்கித்
    தமிழ்ப்பெரி யார்பால் தந்தான்.
"என் அன்பே இளம்பி ராட்டி"
    எனவாங்கி அணைத்து மற்றும்
முன்னுள்ளார் தமக்கும் காட்டி
    முறைப்பட மொழிய லுற்றார்.

"வானின்ற மண்ணில் வந்து
    மக்களைக் காக்கும் அஃது
தேன்அன்று கரும்பும் அன்று;
    செந்நெல்லின் சோறும் அன்று;
ஆன்அருள் வாலும் அன்றே;
    அதன்பெயர் அமிழ்தாம்"! தொன்மை
ஆனபே ருலகைக் காக்க
    அமிழ்வதால் மழைஅஃ தேயாம்.

தமிழரின் தமிழ்க்கு ழந்தை
    தமிழ்ப்பெயர் பெறுதல் வேண்டும்;
அமையுறும் மழைபோல் நன்மை
    ஆக்கும்இக் குழந்தைக் கிந்நாள்
அமிழ்தென்று பெயர்அ மைப்போம்
    அமிர்தம்மை நாளும் வாழ்க"

என்றனர் அறிவில் மூத்தார்.

"அமிர்தம்மை வாழ்க" என்றே
    அனைவரும் வாழ்த்தி னார்கள்[5]

இதில் படைப்புக் கற்பனை அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

---

5. *குடும்ப விளக்கு - மக்கட்பேறு, பக்கம் 152-154*

இயைபுக் கற்பனை: உணர்ச்சி, கருத்து, காட்சி, சூழல் முதலியவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றால் முற்கண்டது போன்றதே இது என்று இரண்டையும் இணைத்து அழகுணர்வோடு ஆக்கிக்காட்டுவது 'இயைபுக் கற்பனை' எனப்படும். புற உலகில் காணும் நிகழ்ச்சி அகத்தில் அடங்கிக் கிடக்கும் உணர்ச்சியைத் தூண்டுகின்றது என்றாலும், பெரும்பாலும் உள்ளநுபவமே (Inner experience) அத்தகைய உணர்ச்சியைக் கிளர்ந்தெழச் செய்கின்றது என்று சொல்லலாம். எனவே, கற்பனை ஆற்றலைத் தூண்டுவதற்கு உள்ளநுபவமே தூண்டு கோலாக அமைகின்றது என்பது தெளிவாகின்றது. இத்தகைய கற்பனையைத்தான் இயைபுக் கற்பனை (Associated imagination) என்கின்றார் வின்செஸ்டர்.

> **துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து**
> **இறந்தாரை எண்ணிக்கொண் டற்று.**[6]

என்ற வள்ளுவத்தில் அடங்கியுள்ள கற்பனையும் இயைபுக் கற்பனையே.

பாவேந்தர் பாடல்களில் இத்தகைய கற்பனைகளைக் காணலாம்.

> **என்னகாண் புதுமை! தங்க**
> **இழையுடன் நூலை வைத்துப்**
> **பின்னிய ஆடை, காற்றில்**
> **பெயர்ந்தாடி அசைவ தைப்போல்**
> **நன்னீரில் கதிர்க லந்து**
> **நளிர்கடல் நெளிதல் கண்டேன்;**
> **உன்கதிர், இருட்ப லாவை**
> **உரித்தொளிச் சுவையூட் டிற்றே!**[7]

கவிஞர் முன்னமே தங்க இழையையும் நூலையும் இணைத்துப் பின்னிய ஆடையையும் அது காற்றில் அசைந்தாடுவதையும் கண்டுள்ளார். இதனை இப்போது கவிஞர் கடல் நீரின் பரப்பில் கதிரவன் ஒளிபட்டுத் தெறிக்கும் காட்சியுடன் இயைத்துக் காண்கின்றார். கற்பனை காட்சிக்கு மெருகூட்டி நிற்கின்றது.

---

6. குறள் - 22
7. அழகின் சிரிப்பு - ஞாயிறு, பக்கம் 27

இயற்கை இயம்பும் பாடலாகக் கவிஞர் கூறுவது.

பண்டங்கள் பெருக்குவதின் மூலம் நாட்டில்
பணக்காரன் சுரண்டுகின்றான், வறுமை நோயை
எண்டிசையும் பரப்புகின்றான், இதற்கு மாறாய்
இயற்கைவிளை பொருள்கள்நமைச் சுரண்டல்
இல்லை,
“நண்பர்களே, உமக்குண்மை ஒன்று சொல்வேன்;
நானிலத்தில் வளர்ந்துபயன் விளைத்த போதும்
கொண்டெவற்றை யும்நாங்கள் தின்ப தில்லை
கொழுப்ப தில்லை; கொடுக்கின்றோம்
உலகத்தோர்க்கே.
என்றன்முன் விளைத்தபல புல்லும் ஏனை
எழுந்தசெடி, கொடி,மரமும் இயம்பக் கேட்டேன்;
நன்றிதனை நாடெங்கும் சொல்லு கின்றேன்;
நாட்டில்பொது வுடைமைக்கு வித்தீ தென்றேன்;
கொன்றொழிக்கும் முதலாளி என்றில் லாமல்
கூட்டுடைமை பயன்மரமாய், இயற்கை அன்னை
அன்புயிராய், தொழிலியலை மாற்றல் வேண்டும்;
அதற்குப்பின் துன்பில்லை; சுரண்டல் இல்லை![8]

இயற்கையில் தாம் கண்ட உண்மைகளை பொதுவுடைமைக் கொள்கையுடன் இணைத்துக் காட்டுவதில் இயைபுக் கற்பனையைக் காண முடிகின்றது.

இன்னோர் எடுத்துக்காட்டு:

மண்மீதில் உழைப்பா ரெல்லாம்
வறியராம்! உரிமை கேட்டால்
புண்மீதில் அம்பு பாய்ச்சும்
புலையர்செல் வராம்இ தைத்,தன்
கண்மீதில் பகலில் எல்லாம்
கண்டுகண் டந்திக் குப்பின்

8. குயில் பாடல்கள் - பக்கம் 77

விண்மீனாய்க் கொப்ப ளித்த
விரிவானம் பாராய் தம்பி![9]

பகலில் கவிஞர் தொழிலாளர் நிலையைக் காண்கின்றார்; கதிரவனும் காண்கின்றான். அந்திக்குப்பின் வானக்காட்சி கவிஞரின் கண்ணுக்குத் தென்படுகின்றது. கவிஞர் இரண்டு காட்சிகளையும் இணைத்துக் கதிரவனின் சினமாகிய வெப்பந்தான் வானத்தில் விண்மீனாய்க் "கொப்பளித்ததாகக்" கூறுவதில் இயைபுக் கற்பனையைக் காண்கின்றோம். இதே கருத்தைப் பிறிதோர் பாடலில் இயைபுக் கற்பனை செறிந்த பாடலாக அமைக்கின்றார்.

வந்தே றிகளால் நொந்தழு வார்போல்
கோடைக் கொடுமையில் வாட லானோம்
புரட் சியின் புழுக்கத் தின்பின்
பொதுவுடை மைபோல் புகுந்தது மாரியே![10]

எங்கிருந்தோ வந்தவர்கள் கோடைபோல் வாட்டுகின்றனர். கோடைக்குப்பின் மாரி வந்து கோடை வெப்பத்தைத் தணிப்பதுபோல் பொதுவுடைமை வந்தேறிகளின் கொடுமையை இல்லாமல் செய்துவிடுகின்றது. அற்புதமான இயைபுக் கற்பனை!

கருத்து விளக்கக் கற்பனை: இயற்கைக் காட்சிகளைக் கண்ணுற்ற கவிஞன் தான் கண்டவற்றை அப்படியே கூறாது அக்காட்சிகளால் தன் உள்ளத்தில் கிளர்ந்தெழும் உணர்ச்சிகளை மட்டிலும் சித்தரித்தால் அதனைக் கருத்து விளக்கக் கற்பனை (Interpretative imagination) என்று கூறலாம். ஒரு நிகழ்ச்சியிலிருந்தோ அல்லது ஒரு பொருளிலிருந்தோ அதன் ஆன்மீக மதிப்பை அல்லது உட்குறிப்பை மட்டிலும் கண்டு, அவையடங்கிய பகுதிகளையோ, அன்றி தன்மைகளையோ எடுத்துக் காட்டுவது கருத்து விளக்கக் கற்பனையாகும் என்பர் வின்செஸ்டர். இத்தகைய கற்பனைதான் கவிதைக்கு உண்மையான உணர்வைத் தருகின்றது. கவிதைத் துறையில் மேதையாக உள்ளவர்கள் தாம் காணும் காட்சிகளையும், நிகழ்ச்சிகளையும் ஒன்று விடாது அப்படியே வருணிப்பதில்லை;

9. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 30
10. குயில் பாடல்கள் - பக்கம் 74

வருணிப்பதைவிடப் பொருளுணர்த்துவதில்தான் அவர்களுடைய கவனம் அதிகமாகச் செல்லும். பாவேந்தர் பாடல்களில் இத்தகைய கற்பனையைக் காண்போம்.

உலகப்பார்வை: "ஏறு! வானை இடிக்கும் மலைமேல், ஏறு! விடாமல் ஏறு மேன்மேல்!" என்று மானிடன் ஒருவனை வழிப்படுத்தி உலகப் பார்வையை நல்குகின்றார்.

ஏறி நின்று பாரடா எங்கும்
எங்கும் பாரடா இப்புவி மக்களைப்
பாரடா உனது மானிடப் பரப்பைப்;
பாரடா உன்னுடன் பிறந்தபட் டாளம்!
"என்குலம்" என்றுனைத் தன்னிடம் ஒட்டிய
மக்கட் பெருங்கடல் பார்த்து மகிழ்ச்சி கொள்!
அறிவை விரிவுசெய்! அகண்ட மாக்கு.
விசாலப் பார்வையால் விழுங்கு மக்களை!
அணைத்துக் கொள்!உனைச் சங்கம மாக்கு
மானிட சமுத்திரம் நானென்று கூவு!
பிரிவிலை எங்கும் பேத மில்லை
உலகம் உண்ணஉண்! உடுத்த உடுப்பாய்!
புகல்வேன்: உடைமை மக்கட்குப் பொது
புவியை நடத்து; பொதுவில் நடத்து!
வானைப் போல மக்களைத் தாவும்
வெள்ள அன்பால் இதனைக்
குள்ள மனிதர்க்கும் கூறடா தோழனே![11]

இதில் மானிடம் ஒன்று என்றும், தன்னை அதனிடம் ஐக்கியப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், உண்ணும் உணவும், உடுத்தும் உடையும் பொதுவென்றும், இப்பரந்த மனப்பான்மையை குள்ள மனிதர்க்கும் உணர்த்த வேண்டும் என்றும் கருத்துக்களை கற்பனையாக விளக்குகின்றார்.

இருப்போர் இல்லாதார்க்குக் கொடுத்து வாழ்வதே சிறந்த அறம், அப்படிச் செய்கின்ற கொடை - கொள்ளல் தன்மை போற்றுதற்குரியது

11. பா.தா.க. முதல் தொகுதி - பக்கம் 149-150

என்று தமது கருத்து மலர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளக்குவார். செங்காந்தள் மலர் விரித்து ஏந்தினாற்போல் இருப்பதும் புன்னைமலர் பூத்து உதிர்வதும், சோலையில் குயில்கள் கூவுவதும் இயற்கையாக நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள், இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமது அறக் கருத்தை விளக்குவார்.

நின்றசெங் காந்தட்பூ நேரிற்கை யேந்தநெடுங்
கொன்றைமலர் பென்னைக் கொட்டுகின்றான் - என்றே
அடை குயில்கள்ளக் காளமிட்டு ஆர்த்தனவே மண்ணில்
கொடைவாழ்க என்று குறித்து[12]

இப்பாடலில் மேற்குறிப்பிட்ட கருத்தும், காட்சிகளும் பரிமாறப் பெற்றிருப்பதைக் கண்டு மகிழலாம். இவற்றைத் தவிர, உள்ளவாறு அமையும் கற்பனைகளும் உள்ளம் விழையுமாறு அமையும் கற்பனைகளும் உள்ளன. அவற்றை வந்துழிக் கண்டு மகிழலாம்.

"பொதுவாகக் கற்பனை மனத்தின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக அமைகின்றது" என்பது உளவியலாரின் கருத்து. மனத்தின் உரம் அதன் கற்பனை ஆற்றலில் உள்ளது என்றும் அத்தகைய நல்லுணர்வைத் தருவது கவிதை என்றும் 'ஆபர்குரோம்பி' என்ற திறனாய்வாளர் கருதுவார். எனவே, கற்பனையை நன்கு உணர்ந்து கவிதையை அநுபவிக்க வேண்டும் என்றாகின்றது. இவ்விடத்தில் கற்பனையைப் பற்றி 'பி. அலெக்சாண்டர்' என்ற உளவியலறிஞர் கூறியது நினைவுகூர்தற்பாலது. "உளம் அல்லது ஆன்மாவின் ஆற்றலே கற்பனை என்பது; காரணம், அதுதான் மனச் செயல்களனைத்தையும் ஒருங்கு பிணைப்பது. அது புலன்களின் (Senses) ஆணையினின்று விடுபட்டதால் புலன் காட்சியினின்றும் (Perception) வேறுபட்டது. அது நினைவினின்றும் வேறுபட்டது; காரணம், நினைவு முன்னர் அநுபவித்த ஒன்றை இருத்துதலை மட்டிலும் செய்கின்றதேயன்றி, புதிதாக ஒன்றைப் பெறுவதில்லை. அது உள்ளக் கிளர்ச்சியினின்றும் (Emotion) வேறுபட்டது; காரணம், கற்பனை ஓர் ஆற்றலேயன்றி ஊக்கி (Motive) அன்று. அது புரிந்து கொள்ளுதலினின்றும் (Understanding) வேறுபட்டது; காரணம்,

12. முல்லைக்காடு - பக்கம் 31

கற்பனை தன்வயமாக்குவதில் செயற்படுவதேயன்றி, கண்ட பொருளின் தன்மையை நோக்கிப் கோவைப்படுத்துவதன்று. அது மன உறுதியினின்றும் (will) வேறுபட்டது. காரணம், மனவுறுதி கடிவாளம் தாங்கி அத்தேரினை இவர்ந்து செல்லும் தேர் ஓட்டியேயன்றி, கற்பனைபோல் அத்தேரில் அமர்ந்து செல்லும் தலைவன் அன்று. இவை ஒவ்வொன்றினின்றும் கற்பனை வேறுபடினும், அவற்றையும் கற்பனை அணைத்துக் கொள்ளுகின்றது. ஏனெனில், கற்பனை செயற்படுவதற்கு முழுமனமும் செயற்பட்டாக வேண்டும். அழகினால்தான் உலகம் வளர்கின்றது; அழகானவற்றைப் படைத்தலே கற்பனையின் கடமையாகும்''. கற்பனை குழந்தைப் பருவத்தில் இயல்பாகவே அமைந்தது. சிறுவயதில் குழந்தை கற்பனை செய்வதைப்போலவே கவிஞனும் கற்பனை செய்கின்றான்; பாக்களைப் படைக்கின்றான். கற்பனையூற்று நம்மிடம் என்றும் சுரந்து கொண்டிருந்தால்தான் கவிதைகளை நன்கு சுவைக்கலாம்; நுகரலாம். கற்பனையால்தான்,

> **"இருந்தமிழே உன்னால்**
> **இருந்தேன்; இமையோர்**
> **விருந்தமிழ்தம் என்றாலும்**
> **வேண்டேன்"[13]**

என்று சொல்லித் திளைக்கும் அளவுக்குக் கவிதைச் சுவை நம்மிடம் வளரும்[14]

> **"கன்னற்**
> **பொருள்தரும் தமிழே" நீஓர்**
> **பூக்காடு; நானோர் தும்பி[15]**

என்று கூறும் பாவேந்தர் தமிழில் திளைத்துக் கொண்டிருந்ததால் தான் தமிழ் இலக்கியக் களஞ்சியத்தில் ஒரு கணிசமான அளவுக்குக் கவிதைச் செல்வத்தை நமக்காக விட்டுச் சென்றுள்ளார்.

---

13. தமிழ்விடு தூது - கண்ணி - 151
14. கவிதை அநுபவம் (கழகம்) - பக்கம் 160-161
15. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 69

இயல் - 4

சொல்வளம்

சீதையின் அழகை வருணிக்கப் புகுந்த கம்பநாடன் பொன்னின் சோதி, போதின் நாற்றம், தேனின் தீஞ்சுவை என்று ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லிப் பார்த்து இறுதியில் "செஞ்சொற்கவியின்பம்"[1] என்று சொல்லி மனநிறைவு கொள்ளுகின்றான். செஞ்சொற்களால் அமைந்த கவிதையே இன்பத்தைத் தரும். ஒலிநயம் அமைந்த சொற்களின் கட்டுக்கோப்பே கவிதையாகும் என்பர் 'ஜான்சன்' என்ற திறனாய்வாளர். உள்ளத்திலுள்ளவற்றை உணர்ச்சி பொங்கத் தெள்ளத் தெளிந்த சொற்களில் எடுத்துரைப்பதுதான் கவிதை என்று உரைப்பர் கவிமணி[2]. எனவே, கவிதைப் படைப்புக்கு செஞ்சொற்களே இன்றியமையாதவை என்பதை அறிகின்றோம்.

உரைநடையில் ஆளப்பெறும் சொற்களுக்கும் கவிதையில் கையாளப்பெறும் சொற்களுக்கும் வேற்றுமை இல்லை. கவிஞன் அச்சொற்களைக் கையாளும் முறையில்தான் இவ்வேற்றுமை உள்ளது. ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் உரிய நேரான பொருளைத் தவிர, வழிவழியாக அச்சொற்கள் ஆளப்படும் இடங்களின் தொடர்பால் அவற்றுடன் சேர்ந்தமைந்த கருத்துக்களும் உள்ளன. அன்றியும், சொற்கள் தமக்கென்றமைந்த ஒலித்தன்மையும், வல்லின, மெல்லின எழுத்துக்களுக்கேற்ப உணர்ச்சியுடன் சேர்ந்து ஒலிக்கும் தன்மையும் பெற்றுள்ளன. எனவே, கவிதைகளில் சொற்கள் அமையும்பொழுது இடத்திற்கேற்றவாறும் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறும் உணர்ச்சிக் கேற்றவாறும், சுவைக்கேற்றவாறும் அவை அமைந்து கவிதையைப் பொலிவுடையவனாக ஆக்குகின்றன. இச்சொற்களை மேற் கூறியவாறு கையாளுவது கவிஞனின் திறனைப் பொறுத்தது; அவனது மேதைத் தன்மையையும் பொறுத்தது. கம்பன் போன்ற கவிஞர்கள் சொற்களைக் கையாளும் முறைக்கும் சாதாரணக்

1. பால. மிதிலை. செய் - 23
2. மலரும் மாலையும் - கவிதை - 7.

கவிஞர்கள் அவற்றைக் கையாளும் முறைக்கும் சிறந்த வேறுபாடுகள் உண்டு. அவர்கள் இயற்றிய கவிதைகளைப் படிக்கும்போதே இவ்வேறுபாடு புலனாகும். பல்வேறு கவிதைகளைப் படித்துச் சுவைப்பவர்களே கவிஞர்களின் சொல்வளத்தை (Diction) நன்கு அறிதல் இயலும்.

"சொல்வளம்" எனக் குறிப்பிட்டவுடன் நிகண்டுகள் அல்லது அகர முதலிகளிலுள்ள சொற்களையெல்லாம் மனப்பாடம் செய்து கொண்டு அவற்றைக் கவிஞன் தன் கவிதைகளில் ஆளுதல் என்று கருதுதல் தவறு. இடத்திற்கேற்பச் செய்யுளின் நடைக்கேற்பச் சொற்கள் யாதொரு தட்டுத் தடையுமின்றி விரைந்து வந்து உதவும் நிலையே சொல்வளம் என்பது. இலக்கிய வழக்கிலும், உலக வழக்கிலும் உள்ள எல்லாச் சொற்களுக்கும் உயிர் உண்டு; வாழ்க்கை உண்டு; வாழ்க்கை வரலாறும் உண்டு. பண்டைய இலக்கியங்களில் நிரம்பப் பயிற்சியும் தன் காலத்து வழங்கும் மொழிபற்றிய மிக ஆழ்ந்த அநுபவமும் தன் ஆன்மாவுடன் ஒன்றிக் கலந்துவிட்ட தமிழுணர்ச்சியும் இருக்கும் கவிஞனுக்குத்தான் சொற்களின் உயிர்த் தத்துவம் நன்கு புலப்படும். இத்தகைய கவிஞனிடம்தான் அவன் நினைத்தவுடன் வேண்டும்பொழுது சொற்கள் அவனது மனக்கண் முன் தோன்றித் தம்மைத் தாமே அளித்து ஏவல் கேட்டு நிற்கும்.

சொற்களின் கலப்பு: சொற்களின் ஆட்சியால் மட்டிலும் சொல்வளம் நிரம்பி விடுவதில்லை. சொற்கள் ஒன்றோடொன்று காதல் மணம் புரிந்து கலந்து வாழும் காட்சியும் இச்சொல்வளத்தில் அடங்கும். "கிட்டரிய காதல் கிழத்தி இடும் வேலை, விட்டெறிந்த கல்லைப்போல் மேலேறிப் பாயாதோ ?"; "கண்ணின் கடைப்பார்வை காதலியர் காட்டிவிட்டால், மண்ணில் குமரருக்கு மாமலையும் ஓர் கடுகாம்" என்பவற்றைக் காண்க. இன்னும் "செத்து மடிவதிலும்", "சேர்ந்து பிறப்பதிலும்", "தேன்சுரக்கப் பேசி இந்து தேசத்தைத் தின்னுதற்கு", "பச்சைப் பசுந்தமிழ்", "கட்டிக்கரும்பு", "கண்ணாடிப் பாத்திரத்தைக் கல்தரையில் வைப்பதுபோல்" - இவை **'சஞ்சீவி பர்வதத்தில்'** கண்டவை. "தேனிதழாள்", "பானல்விழி மங்கை", "இருட்காட்டை அழித்த நிலா", "கன்னற்றமிழ்க் கவிவாணர்", "சித்திரித்த ஆணழகு", "கண்ணாடிக் கன்னம்", "காதல் நெருப்பு", "பாளைச் சிரிப்பு", "வேல்விழி",

"அச்சடித்த பதுமை", "எழுதாத சித்திரம்" - இவை **"புரட்சிக் கவி"**யில் கண்டவை. "கிளியேந்தல் போலேந்தி", "கைத்தூண்டிற் சிறுமீன்", "தேனடையும் ஈயும் போல்", "நெய்யாலே மூண்டெழுந்த நெருப்பு", "வல்லூறு குறிவைத்த புறா", "கிளி மொழியாள்", "முப்பழத்தின் சாற்றுக்கு நிகரான மொழியாள்", "கோக்காத முத்து", "செவ்விதழின் கதவுடைத்து வரும் சிரிப்பு", "கமழாத புதர் பூப்போல்", "கவணோடும் கல்லைப்போல் விரைதல்", "யாழ்ச் சொல் அன்னம்", "கொடிக்கு நிகர் இடையாள்", "பாளைக்கு நிகரான நகைமுகம்", - இவை **"பாண்டியன் பரிசில்"** கண்டவை. இங்ஙனம் பாவேந்தர் அரிய இனிய செஞ்சொற்றொடர்களைத் தமது இதயமாகிய நாணயச் சாலையினின்றும் ஆக்கித் தந்துள்ளார். இச்செஞ்சொல் அடிகள்தோறும் தொடர்ந்து சென்று தெவிட்டாத தீங்கவியாய் நம்மை மகிழ்ச்சிக் கடலுள் ஆழ்த்தும் இடங்களும் மிகமிகப் பலவாக உள்ளன.

அன்னமும் நீலியும் ஓடத்தில் சென்ற காட்சி:

நீர்தேங்கும் செய்யாற்றின் ஓடம், துன்பம்
நினைத்தேங்கும் அன்னத்தை நீலி யைப்பூந்
தார்தாங்கும் தட்டம்போல் தன்பால் தாங்கத்
தடக்கையால் துடுப்பசைய ஓட்டு வார்கள்
ஆர்தாங்கள் எனக்கேட்டும் இன்பம் ஊட்டும்
அரும்பாட்டுப் பலஇசைத்தும் ஓட்ட லானார்
சீர்தேங்கும் வெள்ளன்னம் அசைந்தி டாது
செல்லல்போல் தெண்ணீரில் சென்ற தோடம்[3]

வேலன் அன்னத்தைக் காதலிக்கின்றான் என்பதுபற்றிப் பல பாடல்கள். அவற்றில் ஒன்று;

தேனைப்போல் மொழியுடையாள் அன்ற லர்ந்த
செந்தா மரைமலர்போல் முகத்தாள்; கெண்டை
மீனைப்போல் விழியுடையாள் விட்ட திர்ந்த
மின்னைப்போல் நுண்ணிடையாள், கொண்ட யாவும்!
வானைப்போல் உயர்வாழ்வு வாழ்ந்தாள்; என்றன்
மகிழ்ச்சிக்கு மகிழ்ந்து நான் நைந்தாள் நையம்

3. பாண்டியன் பரிசு - இயல் 52

மானைப்போன் றாள்எனக்குத் தானோ அன்றி
வறிதேநான் சாகத்தான் பிறந்துள் ளேனோ![4]

இடுகாட்டில் வேலன் அலறிப் பேசும் பல பாடல்கள். அவற்றுள் ஒன்று;

சிவப்பாம்பல் மலர்வாயிற் சிந்தும் முல்லைச்
சிரிப்புக்கும் கருப்பஞ்சாற் றுச்சொல் லுக்கும்
குவிக்கின்ற காதல்ஒளி விழிக்கும் கார்போல்
கூந்தலுக்கும் சாந்தமுகத் திங்க ளுக்கும்
உவப்புற்றேன் அவ்வுவப்பால் காதல் பெற்றே
உயிர்நீயே என்றுணர்ந்தேன் இயங்க லானேன்!
அவிந்தனைய திருவிளக்கே! இந்த வையம்
அவியவில்லை எனில்எனக்கிங் கென்ன வேலை?[5]

இடுகாட்டில் பிணத்தின் அழகற்ற நிலை கண்டு, பெண்ணுலகை வெறுத்துரைக்கும் பாடல்கள் பல. அவற்றுள் இரண்டு:

பேன்நாறி வீழ்குழலைத் தேனா றென்றும்
பீளைஒழு கும்விழியை நீல மென்றும்
மேல்நாறும் சளிமூக்கை எட்பூ என்றும்
வெறுங்குறும்பிக் காதைஎழில் வள்ளை என்றும்
ஊன்நாறும் ஊத்தைப்பல் வாய்உ தட்டை
ஒளிமுல்லை செவ்வாம்பல் கோவை என்றும்
தோல்நாறும் கன்னம்கண் ணாடி என்றும்
துயர்ஈளை பயில்குரலைக் குயில்தான் என்றும்

உடல்சுமக்கும் உரல்போலும் இடையை, வானின்
உச்சிஅதிர் மின்னலிலும் அச்ச மென்றும்
கொடுங்குள்ள வாத்துநடை அன்ன மென்றும்
குறுகியசெக் குலக்கைக்கால் வாழை என்றும்
இடும்பையிலே இடும்குதிக்கால் சுவடி என்றும்
ஈர்த்த வெள்ளடித்தா மரைப்பூ என்றும்

4. பாண்டியன் பரிசு - இயல் 76
5. பாண்டியன் பரிசு - இயல் 85.

கெடும்படியே சொல்லிவைத்தார் புலவர், நேரில்
கிழக்கினையும் மேற்கென்று கிளத்து வார்போல்![6]

என்ற பாடல்களைப் பாடிப்பாடி சொல்வளத்தைச் சுவைத்து மகிழலாம். மிளகு மிட்டாய் போன்ற புதிய வகை மிட்டாய்களைச் சுவைத்து உமிழ்நீருடன் விழுங்குவதுபோன்ற அநுபவத்தைப் பெறலாம்.

உணர்ச்சிக்கேற்ற சொற்கள்: தமிழியக்கத்தைச் சார்ந்த ஒரு தொண்டர் மேடைமீது நின்று கொண்டு உணர்ச்சி மிக்க சொற்பொழிவு ஒன்றை நிகழ்த்துகின்றார். அவர் பேசிய பேச்சில் மொழி பற்றிய பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றிய பல செய்திகளைப் பாங்குறக் கூறும்பொழுதெல்லாம் அவ்வவற்றிற்கு ஏற்றவாறு சொற்களும், ஒலிகளும் வருவதைக் காணலாம். அவரே, தம் இல்லத்தினுள் சென்று தம் காதலியுடன் கொஞ்சிப் பேசும் பேச்சிலும், தம் குழந்தையுடன் நெகிழ்ந்து பேசும் பேச்சிலும் இனிய சொற்களும், குழைவான சொற்களும், ஒலிகளும் வெளிப்படுவதைக் காணலாம். உணர்ச்சியுடன் பேசும் உரையாடலிலேயே இவை வருவதாயின் உணர்ச்சிக்கு வடிவம் தரக்கூடிய கவிதையில் இவை எவ்வளவு இன்றியமையாதவை என்பது பெறப்படும்.

சமூக சீர்திருத்தத்தையும், தொழிலாளர் இயக்கத்தையும் ஆதரிக்கும் கவிஞர் பேசுகின்றார்.

சாதிமத பேதங்கள் மூடவழக் கங்கள்
தாங்கிநடை பெற்றுவரும் சண்டை யுலகிதனை
ஊதையினில் துரும்புபோல் அலைக்கழிப்போம்,
பின்னர்,
ஒழித்திடுவோம்; புதியதோர் உலகம் செய்வோம்![7]

என்ற பாட்டிலும்,

இந்தி எதிர்ப்பைப்பற்றிப் பேசும் பாடல்களில் வெறுப்பும், சினமும் பொங்கிவரும்போது,

---

6. பாண்டியன் பரிசு - இயல் 87
7. பா.தா.க. முதல் தொகுதி - முன்னேறு - 1

இந்திக்குக் காட்டுக
    கொதிப்பை வெறுப்பை!
என்நாட்டார் உணரட்டும்
    தமக்குள்ள பொறுப்பை!
வந்தவர்க் கெல்லாம்நாம்
    இடந்தர மாட்டோம்!
வறியவரும் போரில்
    புறங்காட்ட மாட்டோம்[8]

என்ற பாடலிலும்,

தென்னாடு தான்எங்கள் நாடு - நல்ல
செந்தமிழ் தான்எங்கள் தாய்மொழி யாகும்
புன்மைகொள் ஆரிய நாட்டை - எங்கள்
பொன்னேட்டி னோடு பொருத்துதல் ஒப்போம்.

இன்னலை ஏற்றிட மாட்டோம் - கொல்லும்
இந்தியப் பொதுமொழி இந்திஎன் றாலோ
கன்னங் கிழிந்திட நேரும் - வந்த
கட்டாய இந்தியை வெட்டிப் புதைப்போம்[9]

என்ற பாடலிலும்,

கரும்பிருக்க கனியிருக்க
    வேம்பும் எதற்கு?
கன்னித் தமிழ்இருக்க இந்திக்
    கழுதை எதற்கு?

தமிழ் மொழிக்கே உலகையாளும்
    தகுதி யிருக்கு
தமிழ்மகனே இந்தி பாம்பின்
    தலையை நறுக்கு![10]

என்ற பாடல்களிலும்,

8. *வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 94*
9. *வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 76*
10. *வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 109*

அல்லற் கஞ்சோம் கடுமொழி
சொல்வதற் கஞ்சோம் ஒருசிறை
செல்லற் கஞ்சோம், அஞ்சோம்!
தூக்குக் கஞ்சோம்
இல்லுக் கோர்தமிழ் மறவன்
ஈட்டுக்கோர் நாட்டுப்பெண்
தொல்லைதரும் இந்தியினைக்
கொல்லோமே முரசே![11]

என்ற பாடலிலும்,

புலைஎழுப்பும் இந்திநாயின்
    தலையில் ஒன்றுபோடு - நல்
புதுவாழ்வைப் பழநாட்டில்
    விடுதலையால் தேடு![12]

என்ற பாடலிலும், முத்தாய்ப்பாக,

அரிமா உலவும் காட்டினிலே
    ஆரியம்போல் வாழ்கின்ற
நரிமா வுக்கும் இடமுண்டு
    மறுக்கவில்லைநாம், ஆனால்
அரிமா இடத்தில் நரிமாக்கள்
    அட்ட காசம் செய்வதுமா?
சரிப்ப டாது தமிழர்களே
    சாய்ப்பீர் இந்தி நரித்தனத்தை![13]

என்ற பாடலிலும் அனல் தெறிக்கும் சொற்கள் பயின்று வருவதைக் காணலாம். இப்படிப் பல இடங்கள்!

காதல் உணர்வு கொப்பளிக்கும் அன்புத் தமிழில் குழையும் தமிழ்ச் சொற்கள் கொஞ்சி வருவதைக் காணலாம்.

அவளின் அழகு!
வஞ்சிக்கொடி போலஇடை
அஞ்சத்தகு மாறுளது

11. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 78
12. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 85
13. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 105

நஞ்சுக்கிணை யோ, அலது
அம்புக்கிணை யோ,உலவு
கெண்டைக்கிணை யோ,கரிய
வண்டுக்கிணை யோ,விழிகள்
மங்கைக்கிணை ஏதுலகில்?
அங்கைக்கிணை யோமலரும்?[14]

என்ற பாடலிலும்,

பிழைசெய்த தச்சுக்கு வழிகாட்டும் வடிவு!
பெண்அமைப் புக்கு முடிந்தஓர் முடிவு!
வழியினோர் ஏழைக்கு வாய்த்தபொற் குவியல்!
வளவயல்நான்; அவள் சம்பாநடவு[15]

என்ற பாடலிலும்,

கொஞ்சம் திரும்பிப் பாராயா? - நான்
கூப்பிடும் போதும் வாராயா?
நெஞ்சில் ஆசை தீராயா? - உன்
நேயம் எனக்குத் தாராயா?[16]

என்ற பாடலிலும்,

கண்ணுக் கொரு வண்ணப்புறா
காதுக்கவள் கானக்குயில்
பெண்ணுக்கர சானவளை
வந்தால் வரச்சொல் - எனக்கே
பேச்சுப்படி ஆசைமுத்தம்
தந்தால் தரச்சொல்![17]

என்ற பாடலிலும்,

கண்கள் அழகை எட்டும் காது மொழியை எட்டும்
பெண்ணைத் தொடவோ கைஎட் டாது - நல்ல
பேரின்பம் இன்றுகிட் டாது

---

14. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 28
15. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 34
16. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 35
17. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 39

பிசைமுக கனியின் சாறே
மிகவும் பெரியதோர் ஆறாய்
அண்டையி லேஓடும் போது - நான்
அள்ளி அருந்தமு டியாது[18]

என்ற பாடலிலும்,

மதிபோன்ற நின்முகத்தின் சிரிப்பு - எனை
மதிமயக்கும் அன்பின் வலைவிரிப்பு![19]
வான்ஒன்று நிலவொன்று
இணைந்ததனால் அழகுண்டு
நானொன்று நீஒன்று
நணுகுவதால் வாழ்வுண்டு[20]

. . . நீ
உயிருக்குத் தங்கக் கட்டி அவன்
உயிருக்குநீ வெல்லக் கட்டி[21]

என்ற பாடற் பகுதிகளிலும் இத்தகைய சொற்களைக் கண்டு தெளியலாம்; மகிழலாம்.

உதாரன் சனங்களிடம் "முழக்கம்" செய்ததில் (புரட்சிக் கவி) உணர்ச்சி மிக்க ஆவேச மொழிகளையும் அவனே அமுதவல்லியிடம் பேசின பேச்சில் கொஞ்சும் குழைவு மொழிகளையும் கண்டு மகிழலாம்.

சொற்களின் ஒலியால் பெறும் பொருள்: ஒரு சொல்லில் கற்பனையாற்றல் காணப்பெறினும், அல்லது அஃது ஒரு நிகழ்ச்சி அல்லது படத்தை அப்படியே நினைவிற்குக் கொண்டுவரினும் அச்சொல் தோன்றும் இடத்தில் கவிதையும் பளிச்சிட்டுக் காட்டும். இத்தகைய சொல் தன்னுடைய ஓசைத்தன்மை, பொருள் விரிக்கும் தன்மை ஆகிய இரண்டால் தன் செயலை ஆற்றுகின்றது. ஒரு சொல்லுக்குள்ள இவ்விரண்டு தன்மைகளும் கவிதையில்தான் தெளிவாக விளங்கும். இந்த இரண்டு தன்மைகளை மொழியியலார்

18. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 43
19. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 52
20. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 53
21. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 64

முறையே ஓசையாற்றல் (Phonetic power) என்றும், பொருளாற்றல் (Semantic power) என்றும் கூறுவர். ஓசையளவிலும் சொல் பெரிய செயலைப் புரிகின்றது. கவிதை எந்த உணர்ச்சிக்கு நிலைக்களனாக உள்ளதோ அஃது அந்த உணர்ச்சிக்கேற்றவாறு அமைந்திருக்கும். கவிதையும் அதன் பொருளும் விளங்காவிடினும் அது தக்க ஓசையுடன் படிக்கப்பெற்றால், அஃது இன்ன உணர்ச்சியைக் கொண்டு எழுந்தது என்று கூறிவிடலாம்; கூறிவிட முடியும். இவ்வுண்மையைப் பழந்தமிழர் நன்கு அறிந்திருந்தனர் என்பதைப் பேராசிரியர் பாவுக்குக் கூறிய இலக்கணத்தால் அறியலாம். அவர் கூறுவார். "பாவென்பது, சேட்புலத்து இருந்த காலத்தும் ஒருவன் எழுத்தும் சொல்லும் தெரியாமல் பாடம் ஓதுங்கால், அவன் சொல்லுகின்ற செய்யுளை விகற்பித்து இன்ன செய்யுள் என்று உணர்தற் கேதுவாகிப் பரந்து பட்டுச் செல்வதோர் ஓசை"[22] என்பது.

ஆள நினைப்பவர் யாருக்குமே - நாம்
ஆட்பட்டிருந் தழிந்தநிலை
தாள முடியாத போர்களினால் - பிற
சமய மதங்களின் வேர்களினால்
நீளத் துயின்றனம் பாழ்அடிமை - நமை
நிமிரா தழித்தது ஆரியமே;
மீளப் பெரியார் பெருந்தொண்டு - இடி
மின்னலாய்ப் பாய்ந்தது கட்டறுத்தோம்

முத்தமிழ்க் குருதியில் சேர்ந்திருந்த - பல
மூடத்தனத்தின் நஞ்செடுத்தார்
புத்தம் புதிய தமிழ்க்குருதி - நம்
பொன்னுடல் புத்துணர்வு புத்துணர்ச்சி
எத்திசை யும்பெற ஏற்றிவிட்டார் - இனி
எங்குண்டு நம்மை எதிர்ப்பவர்கள்?
செத்தனர் செத்தனர் நமைமிதித்தோர் - இனிச்
சீறும் புலிகள்நாம் வெல்பவர் யார்?[23]

---

22. தொல். பொருள். செய்யு. நூறு. 1 இன் உரை
23. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 103

என்ற பாடல்களை இசையுடன் படித்தால் அவை தமிழர்களிடையே வீர உணர்ச்சியை எழுப்புவதை அறியலாம்.

தமிழர்நலம் காப்பதற்கு நீதிக் கட்சி
தமிழ்நாட்டில் தோற்றுவித்த அறிஞர்க் குப்பின்
சமர்விளைக்கத் தலைவனின்றி யிருந்த காலை
தனித்துவந்தோன் தமிழர்பிரான் இராம சாமி
"நமரங்காள்! அஞ்சாதீர்" என்றெ ழுந்தான்!
நன்றெனவே உடனெழுந்தான் பன்னீர் செல்வன்
தமிழர்பிரான் தன்னருமைப் படைத்த லைவன்
தனையிழந்தால் சலியாதோ சலியா உள்ளம்![24]

சர். பன்னீர் செல்வன் மறைவைக் குறித்த இப்பாடலை இசையுடன் பாடும்போது இரக்கவுணர்வும், சோகவுணர்வும் படிப்போரிடையேயும், செவிமடுப்போரிடையேயும் எழுவதை அறியலாம். உயர்ந்த உணர்ச்சி நிலையின்பொழுது கவிஞர்களுக்குத் தாமாகவே தக்க சொற்கள் வந்து அமைந்து ஏற்ற பொருளையும், ஒலியையும் பயந்து நிற்கும். வெகுளி, இரக்கம், பெருமிதம், முதலான உணர்ச்சிகளுக் கேற்றவாறு சொற்கள் அமைந்து அவையே கவிதைகளைக் கற்பவரின் மனத்திலும் அதே உணர்ச்சிகளை எழுப்ப வல்லனவாக விளங்கும். அவை அந்தந்த உணர்ச்சிகளுக்கு ஏற்றவாறு வன்மை, மென்மை ஒலிகளையும் பெற்றுக் கற்போரின் உணர்ச்சிகளைத் தூண்ட வல்லனவாக அமையும்.

சொல்வோன் குறிப்பால் பெறுவது: சொற்கள் பொருளை என்னதான் தெரிவித்தபோதிலும் மனத்திலுள்ள கருத்துகள் யாவும் சொற்களில் அடங்கிவிடும் எனக் கூறுதல் இயலாது. ஆனால், கவிதையில் பயின்று வரும் சொற்கள் பொருட்செறிவு மிக்கவை. காரணம், அவை ஏற்கெனவே பல கவிதைகளில் பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ளமையின் கற்பனைச் செறிவும், பொருள்வளமும் உடையனவாக உள்ளன. சொற்கள் பொருளை நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் தெரிவிக்கின்றன. பழக்கத்திலுள்ள ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் இத்தன்மை உண்டு. இதன் அளவையும் ஓரளவு

24. புகழ்மலர்கள் - பக்கம் 72

அறுதியிட்டு விடலாம். நாடோறும் நாம் வழங்கி வரும் சொற்கள் கூட இவ்வாற்றலைப் பெற்று விடுகின்றன.

அவன்-அவள்; ஆண்-பெண் இணைந்து செயற்படுவதே காதலின் அடிப்படை; அகப்பொருள் தத்துவம். இந்த ஒன்றிப்பின் வலிமையை - இணைப்பின் தன்மையை - பாவேந்தர் பல்வேறு விதமாக எடுத்துக் கூறுவார். எடுத்துக்காட்டுகளாக இரண்டு இடங்களைக் குறிப்பிடலாம். "அவள் கொண்ட ஆமைகள்" என்ற தலைப்பில் வருவது:

கொஞ்சாமை ஒன்று மகிழாமை
ஒன்று குளிர்தமிழால்
கெஞ்சாமை ஒன்று கிடவாமை
ஒன்று கிளைஞர்தமக்கு
அஞ்சாமை ஒன்றாசை ஆற்றாமை
ஒன்றதன் மேலுமின்றே
துஞ்சாமை பாடையில் தூக்காமை
உண்டு துடியிடைக்கே[25]

"அவை கொண்ட ஆமைகள்" என்ற தலைப்பில் வருவது:

பாராமை ஒன்று பகராமை
ஒன்றுகைப் பற்றிளனைச்
சேராமை ஒன்று சிறவாமை
வாழ்விற் சிறப்பளிக்க
வாராமை ஒன்று மகிழாமை
ஒன்று வரவிடுத்தாய்
ஓராமை யேபொறேன் ஆறாமை
யேற்றினை ஒண்டொடியே![26]

"ஆமை, ஒருமையில் ஐந்தடக்கும்" (குறள் - 126). இஃது அடக்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக வந்தது; வள்ளுவர் காட்டியது. ஈண்டு பாவேந்தர் பல "ஆமைகளை" இரண்டு பாடல்களில் அடக்கிக் காதலுணர்வின் பரிணாமத்தை - விளங்கக் காட்டுவர். "காதலுணர்வை ஓரளவு அடக்கிக்கொண்டு தாக்குப் பிடிப்பவள் பெண்; அடக்க

25. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 47
26. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 48

முடியாமல் தவிப்பவன் ஆண்'' என்ற குறிப்பையும் இரண்டு பாடல்களையும் தலைவன் கூற்றாகவே அமைத்துக் காட்டுவது அற்புதம்.

கவிதை மதிப்புடைய சொற்கள்: கவிதையில் பயின்று வரும் சொற்களைத் தனித் தனியாக எடுத்துப்பார்க்கும்பொழுது, அவைதரும் பொருள் வேறு; அவை ஏனைய சொற்களுடன் உறவு கொண்டு மனத்தில் படும்பொழுது தரும் பொருள் வேறு. எனவே, கவிதையின் முழுக் கருத்தையும் உளங்கொள்ளாமல் சொற்பொருளை மட்டிலும் ஆராய்தல் பெருந்தவறு. கவிதையில் பயின்று வரும் சொற்களுக்கென்று தனி ஓசையும் இல்லை; பொருளும் இல்லை. பல சொற்கள் கவிதையில் உறவு கொள்ளும்பொழுதுதான் அவை பொருட் சிறப்பைப் பெறுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக "தேன்'', "பால்" என்ற சொற்கள் நாம் அறிந்தவையே. அகர முதலியிலும் இவற்றிற்குப் பொருள் எழுதப்பெற்றிருக்கும். ஆனால், கவிஞன் ஒருவன் இவற்றைத் தன் கவிதையில் கையாளும்பொழுது அவை தமக்கே உரிய பொருளையும் அதற்குமேல் மத்தாப்புபோல் வேறுபொருள் ஒளியையும் பொரிந்து காட்டும்.

உண்டாலே தேன் மலரின்தேன் – இவள்
கண்டாலே தித்திக்கும் தேன்!

வண்டால்கெ டாததேன்
வையம் காணாததேன்
மொண்டால்கு றையாததேன் – நான்
மொய்த்தேன் பேராசை வைத்தேன்![27]

காதலனுக்குக் காதலியான தேன், பார்க்கும்போதே இனிக்கின்றதாம். "அடுநறா உண்டார்க்கு மகிழ்ச்சி தரும்; காமம் என்ற நறவு கண்டார்க்கு மகிழ்ச்சி தரும்'' என்ற வள்ளுவர் கருத்தும் ஈண்டு நினைத்தல் தகும். (குறள் - 1090).

27. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 39

குன்றத்துக் கொம்புத்தேன் முல்லைவா ழைப்பழத்தேன்
மன்றத்து மாப்புலவர் செந்தமிழ்த்தேன், என்ற முத்தேன்
உண்டா லேதேன்!இம்மணிமேகலை ஒருத்தி
கண்டாலே தித்திக்கும் தேன்"[28]

குறிஞ்சி நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் கொம்புத்தேன், மருதம் (முல்லை) நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் வாழையின் தேன், சங்கப்புலவரின் செந்தமிழ்த் தேன் - இவை வாயிலிட்டு நுகர்ந்தால்தான் இனிக்கும்; ஆனால், மணிமேகலை என்னும் அழகியோ கண்டாலே இனிப்பவள். தேன் - தேன் வாழை. பிறிதொரு பாடலில்,

கட்டடிக்கும் ஆளும் தோளும்
பட்டாளந் தானோ? - அவர்
காதலிமார் ஆசையோடு
தொட்டாலும் தேனோ?[29]

என்று "தொட்டாலும் தேன் இனிக்குமா ?" என்கின்றார்.

ஒரு பால்காரனின் அன்பு "பால்" என்ற சொல்லிலும் காட்டப் பெறுகின்றது.

கண்ணன்பால் மிகஅன்பால்
வேலைக் காரி
கையிற்பால் செம்போடு
தெருவிற் சென்றாள்;
திண்ணன்,பால் வாங்கென்றான்.
கரியனும்பால்,
தீங்கற்ற பாலேஎன்
பால்வாங் கென்றான்
திண்ணன்பால் கரியன்பால்
வெறுப்பால் பெண் பால்
"சீ" என்பால் நில்லாதீர்
போவீர் அப்பால்,

28. மணிமேகலை வெண்பா - 41
29. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 137

கண்ணன்பால் நான்கொண்ட
களிப்பால் அன்னோன்
கலப்பாலே இனிப்பதென்று
கசப்பால் சொன்னாள்.[30]

இதில் "பால்" என்ற சொல் அடிதோறும் நடனமாடி ஓர் ஆடலணங்கு வண்ண ஒளியில் தென்படுவதுபோல் பல்வேறு பொருள்களைத் தந்து படிப்போரை மகிழ்விக்கின்றது.

இன்னும், கவிஞர் காதலன் ஒருவன் பேச்சாக,

"பாடல் அவள்; நான் நல்லுரை"[31]

"வளவயல் நான்; அவள் சம்பாநடவு"[32]

"விழியினால் எழுதினாள் ஒப்பந்தம்
வெண்ணகையால் இட்டாள் கையெழுத்தும்"[33]

என்று கூறுவார்; காதலி ஒருத்தியின் பேச்சாகவும்,

மழையும் பயிரும் அவனும் நானும்[34]

என்று கூறுவார்.

வான்ஒன்று நிலவொன்று
இணைந்ததனால் அழகுண்டு
நானொன்று நீஒன்று
நணுகுவதால் வாழ்வுண்டு[35]

என்றும்,

நானுனக்கும் நீஎனக்கும்
நாமளித்த அன்பளிப்பு[36]

என்றும் பொதுவாகவும் கூறுவார்.

---

30. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 145
31. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 29
32. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 34
33. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 34
34. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 51
35. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 53
36. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 53

இங்கு சாதாரணச் சொற்கள்கூட கவிதையில் இடம் பெறுங்கால் ஒரு தனிப்பட்ட மதிப்பினைப் பெற்று விடுகின்றன. இம்மதிப்புடைய சொற்கள் உள்ளவைதாம் கவிதைகள் (Poetry); அம்மதிப்பு இல்லாதவை செய்யுட்கள் (Verses). இந்த மதிப்பைத் திறனாய்வாளர்கள் "**கவிதை மதிப்பு**" (Poetic value) என்று குறிப்பிடுவர்.

இங்ஙனம் பாவேந்தர் ஏற்ற சொற்களை ஏற்ற இடத்திலும், உணர்ச்சிகட்குத் தக்க சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்தும் கவிதையில் கையாளுவதால் அவர்தம் கவிதைகள் பொருட் சிறப்புடன் பொலிவு பெறுகின்றன. இங்ஙனம் கையாளும் முறையே **சொல்வளம்** அல்லது **சொல்லாட்சி** என்பது. சில இடங்களில் சொல்லாட்சியில் அழகு விளங்கும்; சில இடங்களில் உணர்ச்சி துள்ளும். இயல்பாக அமையும் சொல்வளமே கவிதையைப் பல்லாற்றாலும் உயர்வடையச் செய்கின்றது.

இயல் - 5

யாப்பு நெறி

கவிதைகளுக்கு ஒருவித வேகம் தந்து செழிக்க வைப்பது கவிஞனின் வேலை. ஒலிகள் அளவாலும், தன்மையாலும், முயற்சியாலும் வேறுபட்டு ஒழுங்காக அமைந்து, வந்த அமைப்பே திரும்பத் திரும்ப வந்து செவிக்கு இன்பம் பயப்பதை ஒலிநயம் (Rhythm) என்பர். இந்த ஒலி நயம் செயற்கை முறையன்று; அது தேவையின் பொருட்டு இயல்பாக வளர்ந்த ஒரு முறையாகும். கவிதையில் பயிலும் இந்த ஒலிநயத்தை வளர்த்து வாய்பாடுகளாக்கி ஒரு வகைச் செயற்கை அமைப்பைத் தந்தனர் நம் முன்னோர். இந்த வாய்ப்பாடுகள் அமையும் முறையையே "**யாப்பு**" என்றும் பெயரிட்டனர். **வரையறுக்கப்பட்ட ஒலிநயமே யாப்பாகும்.** கவிதையில் சொற்கள் யாப்பு முறைப்படி ஒருவித வரிசையில் அமையுங்கால் அவை ஒன்றோடொன்று இணங்கி புதிய முறையில் செல்வாக்குப் பெற்றுத் தாம் இருக்கும் இடத்தையொட்டிப் புதுவேகத்தையும், புதுப்பொருள்களையும் பெறுகின்றன. இந்த யாப்பு முறைகளில் அமைந்த பாடல்களே "**வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா**" முதலிய பெயர்களைப் பெறுகின்றன. இடைக்காலத்தில் தாழிசை, துறை விருத்தம் என்ற பாவினங்கள் தோன்றி பாக்களில் ஏறி புதியவகைப் பாடல்களின் வளர்ச்சிக்கு வழி வகுத்தன. பிற்காலத்தில் பல புதிய வகைப் பாடல்களும் தோன்றின.

> **யாப்பினும் பொருளினும்**
> **வேற்றுமை யுடையது**[1]

என்ற நூற்பா அடியின் இலக்கணத்தினால் பேராசிரியர் என்ற உரையாசிரியர் பாவினங்களை அமைத்துள்ளார், இந்த அடியின் புறனடையாக அமைந்தவையே "சிந்து, கும்மி" முதலிய பிற்காலப் பாடல்கள்.

---

1. தொல் பொருள். செய். 149

சங்ககாலத்தில் ஆசிரியப்பாக்கள் மிகுதியாக வழங்கின. சங்கமருவிய காலத்தில் வெண்பாக்கள் செல்வாக்குப் பெற்றன. காப்பிய காலத்தில் விருத்தப்பாக்கள் செல்வாக்கு அடைந்தன. சந்தப் பாடல்கள் பெருகியது இடைக்காலம். சிந்து, கும்மி முதலியவை உருவாகி நிலைபெற்றது பிற்காலம். அண்மைக் காலத்தில் சிந்துப் பாடல்களின் வளர்ச்சியாகிய உருப்படிகள் (கீர்த்தனைகள்) விரும்பிப் பாடப்பெற்றன. ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒவ்வொரு வகை மிகுதியாகப் பாடப்பெற்றாலும், பிற பாடல்வகைகளும் சிறுபான்மை இடம் பெற்றே வந்தன. வானூர்திகள், இராக்கெட்டுகள் கண்டறிந்த பிறகு கூட பண்டைக்கால ஊர்திகளாகிய மாட்டு வண்டி, குதிரை வண்டி, தள்ளு வண்டி, இழுப்பு வண்டி இவை இன்றும் வழக்கில் இருந்து வருகின்றன அல்லவா ? அதுபோலவே என்க.

பாவேந்தர் பயன்படுத்திய பா வகைகளை ஊன்றி நோக்கினால் அவை 39 என்று தெரியவரும். என் அருமை நண்பர் பெரும்புலவர் டாக்டர் இரா. திருமுருகன் ஆய்ந்து முடிவு கட்டியது இக்கணக்கு[2]. யாப்பு ஆய்வை உவப்பான பொழுதுபோக்காகக் கொண்டிருப்பவர் இந்த அறிஞர். கம்பராமாயணத்தை யாப்பு நோக்கில் ஆய்ந்து "கம்பன் பாடிய வண்ணங்கள்" (வானதி வெளியீடு) என்ற ஆய்வுநூலை வெளியிட்டு மகிழ்ந்தவர். இனி பாவேந்தர் கையாண்ட பா வடிவங்களை நோக்குவோம்.[3]

வெண்பா வகைகள்

முதலில் கவிஞர் பெருமான் கையாண்ட வெண்பா வகைகளை நோக்குவோம்.

1. குறள் வெண்பா: வெண்பாவின் பொதுவிலக்கணம் பொருந்தி முதலடி நான்கு சீருடையதாய் இரண்டாம் அடி மூன்று சீருடையதாய் இரண்டடிகளைக் கொண்டு வருவது.

---

2. "பாவேந்தர் வழியா ? பாரதி வழியா ?" - பக்கம் 49 இவர் பாரதியார் கையாண்ட பா வடிவங்கள் 29 என்றும் அறுதியிட்டுள்ளார்.
3. இந்த இயல் பெரும்பாலும் டாக்டர் இரா. திருமுருகனாரின் "பாவேந்தர் வழியா ? பாரதி வழியா ?" என்ற நூலைத் தழுவி எழுதப்பெற்றது.

(எ - டு.) **ஆனால்நீ போய்வா அழைச்சிப்போ பையனையும்**
ஓநாயில் லாதஇடம் ஓட்டு.

(எ - டு.) **அவ்விதமே யாகட்டும் ஐயன்மீர்! போசனத்தைச்**
செவ்வையுற நீர்முடிப்பீர் சென்று.

இவை இரண்டும் "வீரத்தாய்" என்பதில் காணப்பெறுபவை[4].

பொங்கற் புதுநாளில் ஒற்றுமை பொங்கிடுக
தங்கிற்று வாழ்வின் ஒளி

இது "நாள்மலர்களில்" கண்டது[5]

2. நேரிசை வெண்பா: வெண்பாவின் பொதுவிலக்கணம் பொருந்த இரண்டாம் அடியில் தனிச்சொல் பெற்று ஒரு விகற்பத்தாலும் இரு விகற்பத்தாலும் அமைந்து நான்கடி கொண்டதாய் வருவது.

(எ - டு.) **சாதிமதக் கட்டைவண்டி தன்னிலே செல்லுகையில்**
கோதையும் சேயும் குளத்தூர்ப்போய் - ஓதியே
அன்புற்றார் வாழ்ந்த அறிவுமண முடித்தே
இன்புற் றிருந்தார்கள் நன்கு[6]

இந்த வகை "சுப்பிரமணியர் துதியமுது, காதல் நினைவுகள், கடல்மேற் குமிழிகள், முல்லைக்காடு, பொங்கல் வாழ்த்துக் குவியல், குறிஞ்சித் திட்டு, மணிமேகலை வெண்பா, குயில் பாடல்கள், நாள் மலர்கள், புகழ் மலர்கள்" ஆகிய நூல்களில் காணப்படுகின்றன. "மணிமேகலை வெண்பா" முழுவதும் வெண்பாவினால் ஆனது.

3. இன்னிசை வெண்பா: நேரிசை வெண்பாவைப் போலவே தனிச்சொல் இல்லாமல் அமையுமாயின் அஃது இன்னிசை வெண்பா எனப்பெயர் பெறும். ஒரு விகற்பத்தாலும் பல விகற்பத்தாலும் இது வரப்பெறும்.

எ - டு.) **வேடன் தமிழ்க்கண்ணி வீசி நமதுளமாம்**
மாடப் புறாவை மடக்கிக் கவர்ந்ததற்கு

---

4. வீரத்தாய் - பக்கம் 39, 45
5. நாள் மலர்கள் - பக்கம் 119
6. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 58

நன்றி எனவுரைத்தார் மாவரசர்; நற்றலைவி
ஒன்றுபா டென்றாள் உவந்து[7]

இந்த வகை "குடும்ப விளக்கில்" இரண்டும் "மணிமேகலை வெண்பா"வில் ஒன்றும் உள்ளன.

4. பஃறொடை வெண்பா: வெண்பாவின் பொதுவிலக்கணம் பொருந்தி நேரிசை வெண்பாவைப் போலவோ, இன்னிசை வெண்பாவைப் போலவோ அமைந்து நாலடியின் மிக்க பல அடிகளாக வருவது. இதுவும் ஒரு விகற்பத்தாலும் பல விகற்பத்தாலும் வரப்பெறும்.

(எ-டு.) அன்பு முதிர்ந்தவரே ஐயா விரைவில் நீர்
மன்னர் மகன்விரும்பும் மாங்கனிகள் ஐந்தாறு
....
"தித்திக்கும் மாம்பழங்கள் தேடிக் கொணர்ந்தேன்நான்
பத்துக்கு மேலிருக்கும் பாராய் இளங்கோவே"
என்றான், பழத்தோடு வையந் திறலோதன்
குன்றை நிகர்த்த குதிரைஏ றிச்சென்றான்!
"போய்வருவேன்" என்றான் அழகன் இளவஞ்சி
வாயு மிரங்க மனமிரங்க "நீநடந்தா
போகின்றாய்?" என்றாள். "புதிதல்ல" என்றழகன்
ஏகலுற்றான் மின்னொளியை ஏய்த்து.[8]

5. கலிவெண்பா:

(எ-டு.) பூக்காரியின் மகளைப் பூங்காவில் நம்பிள்ளை
நோக்கிய நோக்கின் நிலையினைநான் -
போய்க்கண்டேன்
"கீழ்மகளைப் பிள்ளைமனம் கிட்டிற்றா? அல்லதவள்
தாழ்நிலையி லேயிரக்கம் தட்டிற்றா? வாழ்வில்
தனக்குநிக ரில்லாத தையல்பால் பிள்ளை
மனத்தைப் பறிகொடுக்க மாட்டான் - எனினும்,
தடுக்குத் தவறும் குழந்தைபோல் காளை
துடுக்கடைந்தால் என்செய்யக் கூடும்? - வெடுக்கென்று

7. குடும்ப விளக்கு - விருந்தோம்பல் - பக்கம் 79
8. கடல்மேற் குமிழிகள் - பக்கம் 20-21

வையத் திறலுக்கென் அண்ணன் மகளைமணம்
செய்துவைத்தல் நல்லதெனச்" செப்பினாள் -
தூய்யதென்று

மன்னன் உரைத்தான்; மகளை வரவழைக்கச்
சொன்னான்; தொடர்ந்தாள்அம் மாது[9]

பாவேந்தர் நூல்களில் காணப்பெறும் பஃறொடை வெண்பா என்ற யாப்புக் குறிப்புகள் பாவேந்தரால் குறிக்கப் பெற்றனவா ? பிறரால் குறிக்கப் பெற்றனவா ? என்பது அறியக் கூடவில்லை. ஒரே அமைப்புடைய பாடலுக்குச் சில இடங்களில் பஃறொடை வெண்பா என்ற குறிப்பும், சில இடங்களில் கலிவெண்பா என்ற குறிப்பும் உள்ளன. எனவே, இப்பாவகைகள் குறித்து இலக்கண நூல்கள் நுவலும் விளக்கங்களை ஈண்டு நினைவுகூர்தல் தகும்.

பஃறொடை வெண்பாவின் பேரெல்லை 'ஏழடி' என்றும், 'பன்னிரண்டடி' என்றும், 'அடிகள் அளவில்லை' என்றும் மூன்று கருத்துக்கள் நம் முன்னோர்களிடம் உண்டு[10]. ஏழடியும், பன்னிரண்டு அடியும் கொள்வோர் அவற்றினும் மிகுந்து வரும் பாடல்களைக் "கலிவெண்பா" என்பர். பெருமைக்கு அளவில்லை என்போர் பஃறொடை வெண்பாவுக்கு வேறுபாடு காட்டவேண்டியுள்ளது. ஒரு பொருள்பற்றி வருவது **கலிவெண்பா** என்றும் (எ-டு.: கந்தர் கலிவெண்பா) அல்லாதது பஃறொடை வெண்பா என்றும் கொண்டனர். தனிச் சொல் பெறுவதும், பெறாததும் இவற்றிடையே வேறுபாடாக யாண்டும் கூறப்பெறவில்லை.

இக்கொள்கைகளின் அடிப்படையில் பாவேந்தர்தம் யாப்புக் குறிப்புகளை நோக்கினால் அவை எந்தவகைக் கோட்பாட்டிற்கும் பொருந்துமாறில்லை. பன்னிரண்டு அடிக்கு மேற்பட்ட அவர்தம் பாடல்களில் இரண்டடிக்கொருமுறை தனிச்சொல் பெற்று வருவனவற்றில் "கலிவெண்பா" என்றும் குறிப்புகள் உள்ளன. தனிச்சொல் இன்றி வருவனவற்றில் பஃறொடை வெண்பா என்றும் குறிப்புகளைக் காண முடிகின்றது (கடல்மேற் குமிழிகள் - 25).

9. கடல்மேற் குமிழிகள் (20) - பக்கம் 50
10. பாவேந்தர் வழியா ? பாரதி வழியா ? - பக்கம் 9-10

பன்னிரண்டு அடிப் பாடலும் "கலிவெண்பா" என்று குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. (இங்குள்ள காட்டு காண்க). பல பாடல்களில் எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. தனிச் சொல்லை வைத்துப் பாவேந்தர் இவற்றிடையே வேறுபாடு கொண்டாரா ? என்பது துணியக் கூடவில்லை. பாவேந்தர் படைப்புகளில் பதினைந்து விழுக்காடு வெண்பாக்களாக உள்ளன.

பன்னிரண்டடிக்கு மேற்படாத பஃறொடை வெண்பாக்களைப் "பாரதிதாசன் கவிதைகள் - முதற்பகுதி, இரண்டாம்பகுதி, கடல்மேற் குமிழிகள்" ஆகிய நூல்களிலும்; பன்னிரண்டடிக்கு மேற்பட்டவற்றை (மற்றவர் கருத்துப்படி கலிவெண்பாக்களை) "பாரதிதாசன் கவிதைகள் - பகுதி 1, 2, 3, 4, குடும்பவிளக்கு, இசையமுது - முதற்பகுதி, எதிர்பாராத முத்தம், கடல்மேற் குமிழிகள், காதல் நினைவுகள், முல்லைக்காடு, தமிழச்சியின் கத்தி, பொங்கல் வாழ்த்துக் குவியல், குறிஞ்சித்திட்டு, பன்மணித் திரள், காதல் பாடல்கள், குயில் பாடல்கள், நாள் மலர்கள்" ஆகிய நூல்களிலும் காணலாம்.

ஆசிரியப்பா வகைகள்

6. நேரிசையாசிரியப்பா: ஆசிரியப்பாவின் பொதுவிலக்கணம் பொருந்தி, ஈற்றயலடி முச்சீரான் வரப்பெறுவது **நேரிசை ஆசிரியப்பா**வாகும்.

(எ-டு.) குளக்கரை தன்னில் கொம்பு கொண்டு,பல
விளக்கும் அழகனை வேலன் அணுகி
"எவ்வூர்?" எனஅவன் "இவ்வூர்" என்றான்
"என்ன அலுவல்?" என்றான் அழகன்
"மன்னன் மகனின் துணையாள்"
என்றான், வேலன் "வணக்கம்" என்றான்[11]

"பாரதிதாசன் கவிதைகள் - 1, 2, 3, 4, எதிர்பாராத முத்தம், இருண்ட வீடு, காதல் நினைவுகள், கடல்மேற் குமிழிகள், குடும்ப விளக்கு, முல்லைக்காடு, காதலா ? கடமையா ?, கடலமுது - பகுதி 2, பொங்கல் வாழ்த்துக் குவியல், குறிஞ்சித் திட்டு, பன்மணித்திரள், காதல் பாடல்கள், குயில் பாடல்கள், ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கிறது, தமிழுக்கு

11. கடல்மேற் குமிழிகள் பக்கம் 40

அமுதென்று பேர், நாள் மலர்கள், புகழ் மலர்கள், வேங்கையே எழுக" என்னும் பெரும்பான்மையான நூல்களில் இவ்வகைப் பாக்கள் உள்ளன.[12]

7. நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா: ஆசிரியப்பாவின் பொது இலக்கணம் பொருந்த எல்லாவடியும் தம்முள் அளவொத்து நாற்சீர் அடியாய் வருவது **நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.**

(எ-டு.) இந்நாள் தமிழில் இருக்கும் எண்களை
அந்நாள் அரபியர், ஆங்கில மக்கள்
எடுத்தாண் டார்கள்! இதனைஆ ராய்க!
தமிழில் ஒன்றும் இல்லை என்றும்
தமிழில் இலக்கியம் இல்லை என்றும்
தமிழைத் தொலைக்க வேண்டும் என்றும்
கூறும் குறுகிய கொள்கை யுடையோர்
எல்லாம் வடவர் சொத்தே என்று
சொல்லுவது நாளைய பிணஞ்சொல் லுவதே[13]

இவ்வகை "கதர் இராட்டினப் பாட்டு, பாரதிதாசன் கவிதைகள் 1, 3, 4, முல்லைக்காடு, தேனருவி, பன்மணித் திரள், ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கின்றது, தமிழுக்கு அமுதென்று பேர், நாள் மலர்கள், புகழ் மலர்கள்" ஆகியவற்றில் உள்ளது. பாவேந்தரிடம் இவ்வகை குறைவாகவே உள்ளது.[13]

8. இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா: ஆசிரியப்பாவின் பொது இலக்கணம் பொருந்த, முதலடியும் ஈற்றடியும் நாற்சீராயும் இடையடி இரு சீரானும், முச்சீரானும் வருவது.

(எ-டு.) "யாமிட்ட சோறுகறி எப்படி" என்று
நாட்டு மன்னனைக் கேட்டனர் பார்ப்பனர்

....

வையைத் திறலை, மறியை, வஞ்சியைக்

12. பாரதியாரின் "விநாயகர் நான்மணி மாலை"யில் மட்டிலுமே நேரிசைப் பாக்கள் உள்ளன.

13. நாள் மலர்கள் - பக்கம் 62. பாரதியார் இதனை மிகுதியாகப் பாடியுள்ளார். விநாயகர் நான்மணி மாலை தவிர, பிற இடங்களில் இவ்வகையே உள்ளது.

கடுஞ்சிறை வைத்துக் காவ விடுங்கள்;
என்றன் ஆணை இது"வெனக் கூறினன்
"புல்லேந்து கையில் வில்லேந்து வோம்யாம்"
என்று பார்ப்பனர் இயம்பினர்
"மகிழ்ச்சி" என்றான் மன்னன்.
"ஆயினும்,
மல்லேந்து மன்னர்க்குச் செல்வாக் கில்லையே!
எப்படி அதுசெய ஏலும்?" என்றனர்
அழகன் சிரித்தான்
நன்றென மன்னன் இஞ்சி
தின்ற குரங்குபோல் திகைத்தான் குந்தியே[14]

இவ்வகை "கடல்மேற் குமிழிகள், காதலா ?கடமையா ?, பாரதிதாசன் கவிதைகள் - 2" ஆகிய நூல்களில் காணப்பெறுகின்றது.

ஆசிரிய விருத்த வகைகள்

ஆசிரிய விருத்தம்: அளவொத்த கழிநெடிலடி நான்கினால் வருவது. அளவொத்தலாவது - நாலடியில் எந்தச் சீர் எவ்வகைச் சீராக அமைந்துள்ளதோ, அந்தச்சீர் அவ்வகைச் சீராகவே எல்லா அடிகளிலும் அமைவது.

9. அறுசீர் விருத்தம்: *பாவேந்தர் மூன்று வகையான விருத்தங்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.*

அரையடிக்கு விளம் + மா + தேமா என வருவது.

(எ-டு.) இட்டதோர் தாம ரைப்பூ
இதழ்விரிந் திருத்தல் போல
வட்டமாய்ப் புறாக்கள் கூடி
இரையுனும்; அவற்றின் வாழ்வில்
வெட்டில்லை; குத்தும் இல்லை;
வேறுவே றிருந்த ருந்தும்
கட்டில்லை; கீழ்மேல் என்னும்
கண்மூடி வழக்கம் இல்லை[15]

14. - கடல்மேற் குமிழிகள் (29) பக்கம் 66-69. பாரதியாரிடம் இவ்வகை இல்லை.
15. அழகின் சிரிப்பு - புறாக்கள் - 3

இவ்வகைப் பாடல்களைப் "பாரதிதாசன் கவிதைகள் - 1, 2, 3, 4, எதிர்பாராத முத்தம், குடும்ப விளக்கு, அழகின் சிரிப்பு, காதல் நினைவுகள், கடல்மேற் குமிழிகள், முல்லைக் காடு, தமிழச்சியின் கத்தி, பொங்கல் வாழ்த்துக் குவியல், காதல் பாடல்கள், குயில் பாடல்கள், ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கின்றது, தமிழுக்கு அமுதென்று பேர், நாள் மலர்கள், புகழ் மலர்கள், குறிஞ்சித்திட்டு, பன்மணித்திரள்" முதலியவற்றில் காணலாம்.[16]

நான்கு காய் + மா + தேமா என வருவது.

(எ-டு.) கரும்புதந்த தீஞ்சாறே கனிதந்த
நறுஞ்சுளையே கவின்செய் முல்லை
அரும்புதந்த வெண்நகையே அணிதந்த
செந்தமிழே அன்பே கட்டி
இரும்புதந்த நெஞ்சுடையார் துறைதோறும்
நின்எழிலை ஈட ழித்து
வரும்புதுமை நினைக்கையிலே நெஞ்சுபதைக்
கும்சொல்ல வாய்ப தைக்கும்[17]

"குடும்பவிளக்கு, தமிழியக்கம், குறிஞ்சித்திட்டு, நாள் மலர்கள், புகழ் மலர்கள்", முதலிய நூல்களில் இவ்வகைப் பாடல்களே உள்ளன. தமிழியக்கம் என்ற நூலில் உள்ள 120 பாடல்களும் இவ்வகை விருத்தப் பாடல்களேயாகும்.[18]

அரையடிக்கு இரண்டு மா + காய் என வருவது.

(எ-டு.) செந்தமி ழுக்குத் தீதென்றால்
சிறுகு றும்பு பார்ப்பனர்கள்
முந்து வார்கள் அவர்கள்தம்
மூக்க றுக்கும் படிச்செய்யும்
தந்தை பெரியார்க் கொருதுணைவன்
தமிழன் குடியர சேடுதனில்
சந்திர சேகரப் பாவலனாய்
சாய்த்தான் பார்ப்பார் கொட்டத்தை[19]

16. பாரதியாரும் இவ்வகை விருத்தங்களைப் பாடியுள்ளார்.
17. தமிழியக்கம் - 1
18. பாரதியார் இவ்வகை அறுசீர் விருத்தங்களை அதிகமாகப் பாடியுள்ளார்.
19. புகழ் மலர்கள் - இ.மு.சு. 2

இவ்வகை மிக அருகியே காணப்படுகின்றது. 'புகழ் மலர்கள்' என்ற நூலில் காணலாம்.[20]

10. எழுசீர் விருத்தம்: இவ்வகை பாவேந்தரிடம் மிகக் குறைவாகவே உள்ளது.

விளம்+மா+விளம்+மா+இரண்டு விளம்+மா என வருவது.

(எ-டு.) எண்ணமும் சொல்லும் இரண்டிலா வாழ்க்கை
எழுதரும் தொழிலியல் அறிவு
உண்மையின் உழைப்பு திண்ணிய பொறுமை
ஒவ்வொரு நாளுமே உலகம்
ஒண்மைகொள் புதுமை உண்டிடும் பழம்காய்
உயர்ச்சிசேர் பயிர்கள் யாவும்
நுண்மைசார் தன்றன் அறிவியல் மக்கள்
நுகர்ந்திட அளிக்கும்ஓர் அறிஞன்.[21]

இவ்வகையைப் பாவேந்தரின் "பொங்கல் வாழ்த்துக் குவியல், புகழ் மலர்கள்" ஆகியவற்றில் காணலாம். இவ்விலக்கணத்திற் சிறிது சிதைந்த எழுசீர் விருத்தங்கள் "பன்மணித்திரள், நாள் மலர்கள், புகழ் மலர்கள்" ஆகிய நூல்களில் காணலாம்.[22]

11. எண்சீர் விருத்தம்: பாவேந்தரிடம் இரண்டு வகையான எண்சீர் விருத்தங்களே மிகுதியாகக் காணப்பெறுகின்றன.

அரையடிக்கு இரண்டு காய் + மா + தேமா என வருவது.

(எ-டு.) சிறுகுழந்தை விழியினிலே ஒளியாய் நின்றாள்;
திருவிளக்கில் சிரிக்கின்றாள்; நாரெ டுத்து
நறுமலரைத் தொடுப்பாளின் விரல்வ ளைவில்
நாடகத்தைச் செய்கின்றாள்; அடடே செந்தோள்

---

20. பாரதியார் மற்ற அறுசீர் விருத்த வகைகளினும் இதனைக் குறைவாகவே பாடியுள்ளார். ஆனால், பாவேந்தரை விடச் சற்று அதிகமாகவே பாடியுள்ளார்.
21. புகழ் மலர்கள் - ஜி.டி. நாயுடு - 2
22. பாரதியார் இவ்வகையில் எழுதிய அனைத்துப் பாடல்களும் இந்த இலக்கணத்திற்குச் சிதையாமல் அமைந்துள்ளன.

புறத்தினிலே கலப்பையுடன் உழவன் செல்லும்
புதுநடையில் பூரித்தாள்; விளைந்த நன்செய்
நிறத்தினிலே என்விழியை நிறுத்தி னாள்;என்
நெஞ்சத்தில் குடியேறி மகிழ்ச்சி செய்தாள்[23]

“பாரதிதாசன் கவிதைகள் - 1, 2, 3, 4, எதிர்பாராத முத்தம், குடும்ப விளக்கு. பாண்டியன் பரிசு, அழகின் சிரிப்பு, காதல் நினைவுகள், எது இசை ? முல்லைக் காடு, தமிழச்சியின் கத்தி, பொங்கல் வாழ்த்துக் குவியல், குறிஞ்சித் திட்டு, கண்ணகி புரட்சிக் காப்பியம், பன்மணித்திரள், குயில் பாடல்கள், ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கின்றது, தமிழுக்கு அமுதென்று பேர், நாள் மலர்கள், புகழ் மலர்கள், வேங்கையே எழுக” ஆகிய நூல்களில இவ்வகையைக் காணலாம். பாவேந்தர் நூல்களில் பரவலாகவும் மிகுதியாகவும் கையாளப் பெற்றுள்ள எண்சீர் விருத்தவகை இதுவே.[24]

அரையடிக்கு மூன்று காய் + மா என வருவது.

(எ-டு.) நாட்டினிலே குடியரசு நாட்டிவிட்டோம் இந்நாள்
நல்லபல சட்டங்கள் அமைந்திருந்தல் வேண்டும்
காட்டோமே சாதிமணம்! கலப்புமணம் ஒன்றே
நல்வழிக்குக் கைகாட்டி! கட்டாயக் கல்வி
ஊட்டிடுவோம் முதியோர்க்கும் மாணவர்க்கும் நன்றே;
உழையானை நோயாளி ஊர்திருடி என்போம்;
கேட்டைஇனி விலைகொடுத்து வாங்கோமே சாதி,
கீழ்மேல்என் றுரைப்பவர்கள் வாழுவது சிறையே[25]

“பாரதிதாசன் கவிதைகள் - 1, 2, காதல் நினைவுகள், கடல்மேற் குமிழிகள், குடும்ப விளக்கு, பொங்கல் வாழ்த்துக் குவியல், குறிஞ்சித் திட்டு, பன்மணித்திரள், தமிழுக்கு அமுதென்று பேர், நாள் மலர்கள், வேங்கையே எழுக” முதலிய நூல்களில் இவ்வகையைக் காணலாம்.[26]

23. அழகின் சிரிப்பு - அழகு 2
24. பாரதியாரிடமும் இவ்வகை உண்டு.
25. கடல்மேற் குமிழிகள் - 38. பக்கம் 90
26. பாரதியார் படைப்புகளில் இவ்வகை மிகவும் அருகியே காணப்படுகின்றது.

12. மேலும் சில எண்சீர் விருத்த வகைகள்: *பாவேந்தர் எண்சீர் விருத்தங்களில் மேலும் சில வகைகள் காணப்பெறுகின்றன. அவையனைத்தும் ஈரசைச் சீர்களால் இயன்றவை என்பதைத் தவிர, அவற்றிடையே எந்தவித பொதுத் தன்மையும் இல்லை. சீர்களின் அமைப்பிலும் ஒரு சீரான அமைப்பு முறை இல்லை. அவற்றை அடியிற் கண்ட இரண்டு வகைகளில் ஒருவாறு அடக்கலாம்.*

மாச்சீர் மிகுதியாய்ப் பயில்வது.

(எ-டு.) **பன்னு முகமாய்ப் பாண்டியன் காண்க**
பாரதி தாசன் உரைப்ப திஃதே
மன்னு தமிழே திராவிடம் என்று
திரிந்த தென்றால் மறுப்பவர் இல்லை
அன்ன திராவிடம் என்ற பெயர்தான்
ஆயிரம் ஆண்டுகள் முன்பே நமது
தென்பால் உள்ள ஐந்துநா டுகளையும்
தெரிவிப்ப தாயிற் றுலகுக் கெல்லாம்[27]

மாச்சீர்கள் ஒழிந்த ஏனைய சீர்கள் மிகுதியாய்ப் பயில்வது.

(எ-டு.) **மண்ணுலகு கடல்மலை அனைத்துமுள் ளாக்கியே**
வளைந்தது வானவில் என்னென்ன வண்ணங்கள்
விண்முழுது கருமணல் அதன்மீது மாணிக்கம்
வீறிடு நிறப்பச்சை வயிறத் தடுக்குகள்
உண்ணிலவு நீரோடை கண்ணையும் மனத்தையும்
உயிரினொடு அன்றியே செல்கின்ற தல்லாமல்
எண்ணற்ற அழகினால் இயற்கைவிளை யாடலின்
எல்லைகா ணேனதைச் சொல்லுமா றில்லையே[28]

இந்த இருவகைப் பாடல்களிலும் சிறுபான்மை காய்ச்சீர்கள் கலந்தே வருகின்றன. முதல் வகை "கடல்மேற் குமிழிகள், பாரதிதாசன் கவிதைகள் - 2, பன்மணித்திரள், தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்,

---

27. தமிழுக்கு அமுதென்று பேர் - பக்கம் 84
28. பன்மணித்திரள் - 30

வேங்கையே எழுக" என்ற நூல்களில் காணப்படுகின்றது. இரண்டாம் வகை "பன்மணித் திரளில்" உள்ளது.[29]

13. பன்னிருசீர் விருத்தம்: மேலே கண்ட அறுசீர் விருத்தம் (9 காண்க) இரட்டித்து வரும் வகை இது. அதில் ஓரடி இதில் அரையடியாகும்.

(எ-டு.) காதலியே என்விழிஉன் கட்டழகைப்
பிரிந்த துண்டு கவிதை ஊற்றிக்
கனிந்ததமிழ் வீணைமொழி என்செவிகள்
பிரிந்ததுண்டு கற்கண் டான
மாதுனது கனியிதழைப் பிரிந்ததுண்டென்
அள்ளூறும் வாய்தான் ஏடி
மயிலேஉன் உடலான மலர்மாலை
பிரிந்ததுண்டுடன் மார்ப கந்தான்
ஆதலின்என் ஐம்பொறிக்கும் செயல்இல்லை
மீதமுள்ள ஆவி ஒன்றே
அவதியினால் சிறுகூண்டில் பெரும்பறவை
ஆயிற்றே அன்பு செய்தோன்
சாதல்அடைந் தான்எனும்ஓர் இலக்கி யத்தை
உலகுக்குத் தந்தி டாதே
சடுதியில்வா பறந்துவா தகதகென
முகங்காட்டு தைய லாளே![30]

இதுபோன்ற விருத்தம் "பாரதிதாசன் கவிதைகள் - 1" என்ற நூலிலும் உள்ளது. நூலுக்கு இரண்டு பாடலாக மொத்தம் நான்கு பாடல்கள் இவ்விரு நூல்களிலும் காணப்படுகின்றன.[31]

---

29. முதல் வகையையொத்த எண்சீர் விருத்தங்கள் பாரதியாரின் கவிதைகளில் அதிகமாகக் காணப்பெறுகின்றன; ஆனால், அவற்றில் ஒரு பொதுத் தன்மையையும் காண முடிகின்றது. முதல் நான்காம் சீர்கள் மா வாகவும், இரண்டாம் மூன்றாம் சீர்களின் தளைகள் இயற்சீர் வெண்டளையாகவும் அமைந்துள்ளன. (எ-டு.) வெள்ளைத் தாமரைப் பூவில் (சரசுவதி தேவியின் புகழ் - 1)
30. காதல் நினைவுகள் - காதலன் காதலிக்கு
31. பாரதியாரிடம் இது போன்ற விருத்தங்கள் இல்லை.

சந்த விருத்தங்கள்

தாள நடைகளுக்கு ஏற்றவாறு அமைந்த விருத்தங்கள் **சந்த விருத்தங்கள்** எனப்படும்.

"மும்மை, நான்மை, ஐம்மை, எழுமை, ஒன்பான்மை" என்று **தாளநடைகள்** ஐந்து வகைப்படும்.

சந்தமற்ற பாக்களுக்கு அடிப்படை அலகு அசை என்றால், சந்தப்பாக்களுக்கு அலகு **சந்த மாத்திரை** ஆகும்.

சந்த மாத்திரை அமையும் முறை; குறில் ஒரு மாத்திரை;

நெடில் தனித்து வரினும், ஒற்றடுத்து வரினும் குறில் ஒன்றடுத்து வரினும் இரண்டு மாத்திரை; அடி, அரை இறுதிகளில் வரும் குறில்கள் இரண்டு மாத்திரை பெறும். சந்த விருத்தச் சீர்களிடையே மாத்திரைகள் அளவில் ஒற்றுமை காணப்பெறும்.

14. எழுசீர்ச் சந்த விருத்தம்:

(எ-டு.) கடவுள் கடவுள் என்றெ தற்கும்
கதறு கின்ற மனிதர்காள்!
கடவுள் என்ற நாம தேயம்
கதறி டாத நாளிலும்
உடைமை யாவும் பொதுமை யாக
உலகு நன்று வாழ்ந்ததாம்
கடையர் செல்வர் என்ற தொல்லை
கடவுள் பேர்இ ழைத்ததே![32]

இதன் ஒவ்வோர் அடியிலும் முதல் ஆறு சீர்கள் மும்மூன்று மாத்திரையும், இறுதிச் சீர் ஐந்து மாத்திரையும் பெறுதல் காண்க. இதே சீர்மை எல்லா அடிகளிலும் காணப்படும். "தகிட" என நடக்கும் மும்மை நடைத்தாளம் இதற்குரியது.[33]

---

32. பா.தா.க. - பகுதி 1 பக்கம் 133

33. பாரதியாரின் "சயபாரத" (தே.கீ.) என்ற தலைப்பில் உள்ள பாடல்கள் இவ்வகையைச் சேர்ந்தனவாகும். இவர் பாடல்களில் "பாரதி தேவாரம்" (வானவில் பதிப்பு - பக்கம் 700-1001) என்ற தலைப்பில் வேறுவகை எழுசீர்ச் சந்த விருத்தம் உள்ளது.

15. எண்சீர்ச் சந்த விருத்தம்:

(எ-டு.) வலியோர்சிலர் எளியோர்தமை
வதையேபுரி குவதா?
மகராசர்கள் உலகாளுதல்
நிலையாம்என நினைவா?
உலகாளவு னதுதாய்மிக
வுயிர்வாதைய டைகிறாள்
உதவாதினி ஒருதாமதம்
உடனேவிழி தமிழா
கலையேவளர் தொழில்மேவிடு
கவிதைபுனை தமிழா
கடலேநிகர் படைசேர்கடு
விடநேர்கரு விகள்சேர்
நிலமேஉழு நவதானிய
நிறையூதிய மடைவாய்
நிதிநூல்விளை உயிர்நூல்உரை
நிசநூல்மிக வரைவாய்[34]

மும்மை நடைக்குரிய "தகதாம் திமி" என்ற சந்தம் முன்னும் "தகதீம்" என்ற சந்தம் இறுதியிலுமாக வருவது அரையடி. அது இரட்டித்து வருவது ஓரடி. இத்தகைய விருத்தங்கள் "பாரதிதாசன் கவிதைகள் - 1" என்ற நூலில் இரண்டு உள்ளன.

16. பன்னிருசீர்ச் சந்த விருத்தம்:

(எ-டு.) குடியேறும் ஆரியப் பாதகர்கள் சூழ்ச்சியால்
கொலையுண்ட தமிழர்நெஞ்சும்;
குறுநெறிச் சங்கரன் புத்தநெறி மாற்றிடக்
கொல்வித்த தமிழர்நெஞ்சும்;
படியேறு சமண்கொள்கை மாற்றிடச் சம்பந்தப்
பார்ப்பனன் சூழ்ச்சிசெய்து
படுகொலை புரிந்திட்ட பல்லாயி ரம்கொண்ட
பண்புசேர் தமிழர்நெஞ்சும்;

34. பா.தா. கவிதைகள் - முதல் தொகுதி 172

கொடிதான தம்வயிற் றுக்குகை நிரப்பிடும்
கொள்கையால் வேதநூலின்
கொடுவலையி லேசிக்கி விடுகின்ற போதெலாம்
கொலையுண்ட தமிழர்நெஞ்சும்;
துடிதுடித் துச்சிந்தும் எண்ணங்கள் யாவுமே
தூயசுய மரியாதையாய்ச்
சுடர்கொண் டெழுந்ததே சமத்துவம் வழங்கிடத்
தூயஎன் அன்னைநிலமே[35]

இதன் ஓர் அரையடியில் முதல் ஐந்து சீர்களும் ஐந்து மாத்திரை பெற்றும், ஆறாம்சீர் ஏழு மாத்திரை பெற்றும் வரும். இதுவே மற்றைய அரையடிக்கும் பொருந்துவது. இத்தகைய சந்தத்தில் ஒவ்வொரு சீரும் "தகதிகட" என ஐம்மை நடை நடக்கும். இத்தகைய பாடல்கள் "பாரதிதாசன் பாடல்கள் - 1, 2" ஆகிய நூல்களில் உள்ளன. அவற்றில் சில சீர்களில் மாத்திரை அமைப்பு செப்பமாக இல்லை. ஐந்து மாத்திரைச் சீர்க்குரிய இடத்தில், 6, 7 மாத்திரைச் சீர்கள் வருகின்றன.[36]

17. வண்ண விருத்தம்: சந்தப் பாவே வண்ணப்பாவாக வளர்ந்தது. சந்தப் பாவில் ஓர் அடியில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் வரும் சீர்க்கும் அடுத்த அடியில் அதே இடத்தில் வரும் சீர்க்கும் மாத்திரை அளவில் மட்டுமே ஒருமை இருக்கும் என்ற இயல்பினை மேலே குறிப்பிட்ட சந்த விருத்தங்களில் கண்டோம். ஆனால், வண்ணப்பாவில் அச்சீர்களுக்குள் மாத்திரை அளவோடு குறிலுக்குக் குறில், நெடிலுக்கு நெடில், வல்லொற்றுக்கு வல்லொற்று, மெல்லொற்றுக்கு மெல்லொற்று முதலிய ஒற்றுமைகளும் இருக்கும்.

(எ-டு.) பாலாழி மேலினிது கண்துயிலு மாதவனே
மாலேறன் மார்பிலணி வண்துளப மாலையிலே
வந்துமொய்த்தி டுஞ்சிறைப்பொன்
வண்டினுக்கி ருந்தமெய்த்த

---

35. பா.தா.க. இரண்டாம் தொகுதி - பக்கம் 138
36. பாரதியாரிடம் இவ்வகைப் பாடல்கள் இல்லை.

வந்தனிற்று ருமடக்கு
சைந்தெனச்சி டும்படிக்கு
மட் டினிக்கு மெய்பதத்தி
னைத்துத்தி ளைத்துநிற்கு - மகன்மேலே

மூலாவி லாசவழி யின்கடையி னாலெனையே
ஏலாதெ னாதருள்க மங்களகுணாளையனே
எண்டிசைக்கு ளங்கணுற்ற
உம்பருக்கு ளெங்கெனக்குள்
அம்புயப்ப தந்தனக்கி
ணைந்தநற்சு கங்கிடைக்கும்
இச்சகத்தி னைக்களிப்பி
னிற்படைத்த ளித்தழிக்கும் - எழிலோனே![37]

இஃது ஒரு கண்ணி (இரண்டு அடி). இதுபோல் மற்றொரு கண்ணி கொண்ட நான்கடிப் பாடலாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. இந்நான்கடிகளும் ஒரே எதுகையில் அமைவது மரபாயினும் இவ்விருத்தம் இரண்டடி எதுகை பெற்றுள்ளது. இதன் ஓரடியில் (பாலாழி...... மகன்மேலே) 21 சீர்கள் உள்ளன. இதன் சந்த அமைப்பை டாக்டர் இரா. திருமுருகன்,

"தானான தானதன தந்ததன தானதன
தானான தானதன தந்ததன தானதன
தந்தனத்த தந்தனத்த
தந்தனத்த தந்தனத்த
தந்தனத்த தந்தனத்த
தந்தனத்த தந்தனத்த
தந்தனத்த தத்தனத்த
தத்தனத்த தத்தனத்த" தனதானா

என்று அமைத்துக் காட்டுவார்.[38] இந்தச் சந்தக் குழிப்பை மற்ற மூன்று அடிகளிலும் காணலாம். "பாலாழி" என்பதற்கு ஏற்ற எதுகையாக மற்ற அடிகள் தொடங்கவேண்டும். மேற்காட்டப்பெற்ற "மூலாவிலாசவிழி"

37. சுப்பிரமணியர் துதியமுது - 5
38. பாவேந்தர் வழியா ? பாரதி வழியா ? - பக்கம் 25

எனத் தொடங்கும் இரண்டாம் அடியில் ஏற்ற எதுகை அமைந்திருப்பதைக் காண்க. இறுதிச் சீராகத் "தனதானா" எனத் தனித்து நிற்பது (இங்கு "மகன்மேலே" என்பது) **"தொங்கல்"** எனப்பெயர் பெறும். இந்தத் தொங்கல் அடியின் முடிவைத் தெளிவாகக் காட்டி நிற்கும். இப்பாடலின் அடுத்த அடியிலும் ("மூலாவிலாச விழி" என்று தொடங்குவது) மேற்காட்டிய சந்தக் குழிப்பு பொருந்தி வருவதைக் கண்டு மகிழலாம்.

"சுப்பிரமணியர் துதியமுது, முல்லைக்காடு, பொங்கல் வாழ்த்துக் குவியல், தேனருவி, கண்ணகி புரட்சிக்காவியம், பன்மணித்திரள், பாரதிதாசன் கவிதைகள் - 4, காதல் பாடல்கள், தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்" ஆகிய நூல்களில் வண்ணப் பாடல்களைக் காணலாம்.[39]

18. தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா: கலித்தளை பெற்று நான்கடியான் வருவது இவ்வகைப்பா. கலித்தளைக்குப் பதிலாக வெண்டளை பெற்று வருதலும் உண்டு.

(எ-டு.) தன்னலத்துக் கப்பால் தனித்தமணி வீட்டினிலே
இன்னார் இனியார் எனயாதும் பாராமல்
பொன்னைப் புதிதாய் வறியோன்கொள் இன்பத்தை
மன்னியருள் சாவே எனைத்தழுவ வாராயோ![40]

"தமிழச்சியின் கத்தி, குடும்ப விளக்கு" ஆகிய நூல்களில் இவ்வகைப் பாடல்களைக் காணலாம்.[41]

19. தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா: தரவுக் கொச்சகம் இரண்டு இணைந்து வருவதுபோல் ஒரே எதுகையில் வருவது இப்பெயர் பெறும். இது வெண்டளையாலும் வரும்.

---

39. பாரதியார் கவிதைகள் (வானவில் பிரசுரம்) 'பாரதி திருப்புகழ், கண்ணன்மீது திருப்புகழ்' என்ற தலைப்புகளில் மூன்று வண்ணப்பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.
40. தமிழச்சியின் கத்தி - 32 (3)
41. பாரதியாரிடம் வெண்டளை இல்லாத தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பாக்களே காணப் பெறுகின்றன.

(எ-டு.) ஆற்றும் பணிகள் பகலெல்லாம் ஆற்றியபின்
சேற்றில் முளைத்திட்ட செந்தா மரைபோலும்
தோற்றும் இரவும் சுடர்விளக்கும் இல்லத்தில்
காற்று நுகர்ந்திடுவீர்! காதுகொடுத் தேயாம்
சாற்றுதல் கேளீர்; தமிழை வடநாட்டார்
மாற்றித் தமிழர் கலையொழுக்கம் பண்பெல்லாம்
மாற்றவே இந்திதனை வைத்தார்கட் டாயமென
வேற்றுவரின் எண்ணத்தை வேரறுத்தல் உங்கடனே.[42]

இது வெண்டளையால் வந்த இயற்றர விணைக் கொச்சகக் கலிப்பா.[43]

20. கட்டளைக் கலித்துறை: *இவ்வகை தேவார திவ்வியப்பிரபந்த காலம்முதல் இன்றுவரை ஓரளவு செல்வாக்குடன் வளர்ந்து வருவது. அப்பர் தேவாரத்திலும் நாலாயிரப்பனுவலிலும் இது* **"திருவிருத்தம்"** *என்று திருநாமம் பெற்றுள்ளது. கட்டளைக் கலித்துறைகளில் 1, 5-ஆம் சீர்களில் மோனை அமைதல் வேண்டும். அவற்றோடு 3-ஆம் சீரிலும் அமைந்தால் ஓசை மேலும் சிறப்பாக இருக்கும். ஆனால், பாவேந்தரின் கட்டளைக் கலித்துறைகளில் 5-ஆம் சீரில் அமையாத அடிகள் பல உள்ளன. ஒரே பாடலில் இரண்டு அடிகளிலும் இவ்வாறுள்ளமையைக் காண முடிகின்றது.*

வாழி "மணப்பெண் நகைமுத்து
    நல்லபெண் வாழி!" என்றே
ஆழி முழக்கென யாரு
    முழக்க, அடியெடுத்தே
யாழின் நரம்பிசை ஏழும்,
    சிலம்பும் சிலம்புஉடன்
தோழி நடத்த நடந்தாள்இல்
    நோக்கிஅத் தூமொழியே[44]

42. பா.தா. கவிதைகள் - 3 இராப்பத்து (திராவிடர் திருப்பாடல்)
43. இவ்வகை பாரதியாரிடம் இல்லை.
44. குடும்ப விளக்கு - திருமணம் - பக்கம் 122

என்பது காண்க. இதில் எல்லா அடிகளிலும் மோனை சரியாக அமைந்துள்ளது. இன்னும், கட்டளைக் கலித்துறையில் ஈற்றடி மூன்றாம்சீர்ச் சொல் பக்குவிட்டு (வகையுளியாய்) முற்சீரொடு ஒன்றி ஒழுகிய ஓசைத்தாய்வந்தால் சிறக்கும் என்பர் வீரசோழிய உரைகாரர்.

(எ-டு.) வேடப்பன் பார்த்துநின் றான்மங்கை
யாள்வரும் வேடிக்கையே![45]
வள்ளுவ னைப்பெற்ற தாய்பெற்ற
தேபுகழ் வையகமே![46]

இந்த இரண்டு பாடல்களிலும் அவ்வாறு அமைந்திருத்தல் கண்டு மகிழத்தக்கது.

"பாவேந்தரின் குடும்பவிளக்கு, பாரதிதாசன் கவிதைகள் - 2, பன்மணித்திரள், புகழ் மலர்கள், வேங்கையே எழுக" என்ற நூல்களில் கட்டளைக் கலித்துறைகள் உள்ளன.[47]

21. கலி விருத்தம்: "அளவடி நான்கின கலிவிருத்தம்மே" என்பது (யாப்பருங்கலம் - 89) இதன் இலக்கணம். பலவகைச் சீரமைப்பையுடையது.

(எ-டு.) பாலோடு நேர்தமிழும் பைந்தமிழ் மக்களும்
ஆலோடு வேரென் றறிந்திருந்தும் ஆளவந்தார்
மேலோடு பேசி விடுவரேல் அவ்வாட்சி
சாலோடு நீரென்று சாற்றாய் கருங்குயிலே[48]

பாரதிதாசன் கவிதைகள் - 2 இல் இவ்வகை காணப்படுகின்றது.[49]

22. நூற்பா: பெரும்பாலும் ஈரசைச் சீர்களால் ஆகிய அளவடிகள் ஒன்றோ பலவோ பெற்று வருவது நூற்பா ஆகும். ஓரடி நூற்பாக்கள்

45. குடும்ப விளக்கு - 3 பக்கம் 121
46. பாரதிதாசன் கவிதைகள் - தொகுதி - 2 பக்கம் 65
47. பாரதியாரின் 'விநாயகர் நான்மணி மாலை, பாரதமாதா நவரத்தின மாலை' என்ற இரு மாலைகளிலும் கட்டளைக் கலித்துறைகள் காணப்படுகின்றன.
48. பா.தா.க. தொகுதி - 2 பக்கம் 108
49. பாரதியாரின் "கிருட்டிணன்மீது துதி" என்ற பாடல் வெண்டளையற்ற கலி விருத்தம்.

சிந்தடியாகவும், குறளடியாகவும் வருவதுண்டு. ஆத்திசூடிகளில் வருவன அனைத்தும் குறளடி நூற்பாக்களே.

1. அனைவரும் உறவினர்

7. எழுது புதிய நூல்

13. கல்லார் நலிவர்

இவை "பாரதிதாசன் ஆத்திச்சூடி"யில் கண்டவை.

1. அச்சம் தவிர்

31. செய்வது துணிந்துசெய்

38. ஞாயிறு போற்று

இவை பாரதியாரின் "புதிய ஆத்திச்சூடி"யில் கண்டவை.

ஆத்திச்சூடியில் ஒவ்வோர் அடியும் ஒரு தனிப்பாடலே. கவிஞர்கள் இருவரின் ஆத்திச்சூடியில் யாப்பமைப்பில் வேறுபாடு இல்லை.

23. சிந்துப் பாடல்கள்: "சிந்துக்குத் தந்தை !"[50] என்று புதுமைக் கவிஞர் பாரதியாரைப் புதுவைக் கவிஞர் பாவேந்தர் பாராட்டுவார். இதனால் பாரதியார்தான் சிந்துப்பாடல்களை முதன்முதலாக உருவாக்கினார் என்று கொள்ளல் கூடாது. சிந்து வகைகளை சிறப்பாகவும், மிகுதியாகவும் கையாண்டவர் என்பதே இதற்குப் பொருளாகக் கொள்ளல் வேண்டும்.

சிந்துகள் இயற்றமிழ் பாக்கள் அல்ல; அவை இசைத்தமிழ்ப் பாக்கள். சிலப்பதிகாரக் காலத்தில் நாட்டுப்புற இலக்கியமாக அமைந்து மணம் வீசிய சிந்து வடிவங்கள் செவ்விலக்கியங்களில் இடம் பெறத் தொடங்கியது தேவார காலம். இவை சித்தர் காலத்தில் சிறப்புற வளர்ச்சி பெற்றன. பள்ளு, குறவஞ்சி நாடகங்களில் நாடகத் தமிழாகி நடை பயின்றன. அண்ணாமலை ரெட்டியார் காலத்தில் வீறு பெற்று விளங்கின. வள்ளல் பெருமான் காலத்தில் எங்கும் பாடப்பெற்றன. இவ்வளவுக்கும் பிறகுதான் பாரதியார் இவ்வகைக்குப் பெருவாழ்வு அளித்தார்; பாவேந்தர் அதன் புகழ் பரப்பினார். அவர்தம் பல நூல்களில் இவ்வடிவம் கொஞ்சி விளையாடுகின்றது.

---

50. பா.தா.க. - 2 புதுநெறி காட்டிய புலவன் - பக்கம் 72

கடுவெளிச் சித்தர் "ஆனந்தக் களிப்பு" பாடியிருப்பினும் அவருக்குப் பின்னர் வந்த தாயுமான அடிகள் காலத்தில் அவர் பெயராலேயே "தாயுமானவரின் ஆனந்தக் களிப்பு" என வழங்கியது. முன்னரே காவடிச்சிந்து இருந்தாலும் (வள்ளி கல்யாணக் காவடிச் சிந்து) சிறப்பாக பாடிய காரணத்தால் அண்ணாமலை ரெட்டியார் பெயராலேயே "**அண்ணாமலை ரெட்டியார் காவடிச் சிந்து**" என்று பெயர் பெற்றது. இதுபோலவே பாரதியாரும் "**சிந்துக்குத் தந்தை**" என்று போற்றப் பெறுகின்றார்.

24. காவடிச் சிந்து: முருகன் கோவிலுக்குத் தோளில் காவடி சுமந்து செல்லும்போது பாடும் பாட்டு **காவடிச் சிந்து.** ஈடும் எடுப்புமற்ற காவடிச் சிந்துகளை முதல் முதலாகப் பாடியவர் அண்ணாமலை ரெட்டியாரே. பாவேந்தர் காவடிச் சிந்துகளைக் காதலித்துப் பல நூல்களிலும் பாடியுள்ளார்.

(எ-டு.) தாழ்வென்றும் உயர்வென்றும்
சமூகத்தில் பேதங்கொண்டால்
வாழ்வின்பம் உண்டாகுமோ? - சகியே
வாழ்வின்பம் உண்டாகுமோ? **(3)**

சேரிப் பறையர்என்றும்
தீண்டாதார் என்றும் சொல்லும்
வீரர்தம் உற்றாரடி – சகியே
வீரர்தம் உற்றாரடி! **(38)**

பாவேந்தரின் காவடிச் சிந்துகளில் சில தாள நடைகளுக்கு ஏற்றபடி அவ்வளவு சிறப்பாக அமையவில்லை என்பார் டாக்டர் இரா. திருமுருகன். இவை காவடிச் சுமப்போர் பாடுவதற்கு இயற்றப்பட்டவை அல்ல என்று இதற்குக் காரணமும் கூறுவர்.[51] பாரதியாரின் சிந்துகளிலும் இதே நிலைதான்.

பாவேந்தரின் "சுப்பிரமணியர் துதியமுது, கதர் இராட்டினப் பாட்டு, தாழ்த்தப்பட்டோர் சமத்துவப்பாட்டு, பாரதிதாசன் கவிதைகள் - 1, 3,

51. பாவேந்தர் வழியா ? பாரதி வழியா ? - பக்கம் 34

இசையமுது, தேனருவி, பன்மணித்திரள்" ஆகிய நூல்களில் சிந்து வகைப் பாடல்களில் காணலாம்.[52]

25. நொண்டிச் சிந்து: நொண்டி நாடகங்களில் பயன் படுத்தப்பெற்ற சிந்துவகை **நொண்டிச் சிந்து** எனப் பெயர் பெற்றது. நொண்டி நாடகத்தில் நொண்டி ஒருவனே கதை மாந்தன் - ஒரே நடிகன். அவன் பாடும் சந்தச் சீரும் நொண்டி என்ற அவன் பெயருக்கேற்றவாறு - நொண்டிச் சீராக - தடை படுவது போல் (விட்டிசைத்தல்) அமைந்திருக்கும். நொண்டி நாடகம் ஓர் இசைப் பிரபந்தம் (கேயப் பிரபந்தம்). இதிலுள்ள சிந்துகள் யாவும் பாடுதற்காகவே ஏற்பட்டவை. சந்தத்தின் அமைப்பு முதலிலாயினும், ஈற்றிலாயினும் சொற்கட்டுகளின் மூலமாக விளக்கப்பட்டிருக்கும். ஒவ்வொரு சிந்திலும் நொண்டியான சீர் முதல் அடியிலாயினும், இரண்டாம் அடியிலாயினும் அல்லது ஈற்று அடியிலாயினும் காணப்படும். நொண்டிச் சீரின் கால அளவிற்கு முந்தின சுரத்தின் இசையே பாடப்பெறும்.

சிந்துப் பாடல்கள் இரண்டடியால் நடைபெற வேண்டும். சீதக்காதி நொண்டி நாடகத்திலுள்ள பாடல்கள் இவ்வாறுதான் அமைந்துள்ளன. ஆனால், அந்நாடகத்தின் காப்பு, கடவுள் வணக்கம், பெரியோர்களின் வணக்கம் இவற்றின் பாடல்கள் (8 பாடல்கள்) 14 சீர்களாலான இரண்டு அடிகளால் அமைந்துள்ளன. இவற்றில் நொண்டியான சீர்கள் முதலடியிலும் இரண்டாம் அடியிலும் காணப்படுகின்றன.

(எ-டு.) திருவு லாவிய வகுதை நகர்வெரு
கருணை வாருதி தருமகு ணநிதிச்
செய்தக் காதியென் றெய்தக் காமனை
யே............ கொண் டாடிடவே
உருவ மேயெனி லுருவ மலனல
வருவ மேயெனில் அருவ மலனெனும்
ஒருவ னேதுணை ஒருவ னேதுணை
யே...........என் நாயகனே[53]

52. பாரதியார் கவிதைகளிலும் இவ்வகை உண்டு.

53. செய்தக் காதியின் நொண்டிநாடகம் - கடவுள் வணக்கம்

இது கடவுள் வணக்கப் பாடல். இதில் நொண்டிசீர்கள் தெளிவாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளன. நடிப்பதற்கே என்று எழுந்தமையால் நொண்டிச் சீர்கள் தெளிவாக அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

பாரதியாரின் நொண்டிச் சிந்துகள் அனைத்தும் ஓர் எதுகை பெற்ற நான்கடியால் அமைந்துள்ளன. பாவேந்தரும் பாரதியாரைப் பின்பற்றி நான்கடிகளால் தம் பாடல்களை அமைத்துள்ளார்.

(எ-டு.) கவிஞன்இவ் வாறுரைத் தான் - புவி
காப்பவன் இடியெனக் கனன்றுரைப்பான்;
குவிந்தஉன் உடற்சதை யைப் - பல
கூறிட்டு நரிதின்னக் கொடுத்திடுவேன்
தவந்தனில் ஈன்றஎன் பெண் - மனம்
தாங்குவ தில்லைஎனில் கவலையில்லை!
நவிலும்உன் பெரும்பிழைக் கே - தக்க
ராசதண் டனையுண்டு மாற்றமுண்டோ![54]

பாவேந்தரின் "கதர் இராட்டினப் பாட்டு, தாழ்த்தப்பட்டோர் சமத்துவப்பாட்டு, பாரதிதாசன் கவிதைகள் - 1, 3" ஆகிய நூல்களில் இவ்வகையைக் காணலாம்.

26. வளையற் சிந்து: வளையல் விற்றுச் செல்வோர் பாடுவதாக உருவாகிய ஒரு வகைச் சிந்து இது. பின்னர்ப் பல பொருளிலும் பாடப் பெற்றது. இதற்கெனத் தனி வடிவம் உண்டு.

(எ-டு.) பால்நுரைபோல் பாரதத்தில் பஞ்சுவிளைப்பீரே-நல்ல
பஞ்சுவிளைப் பீரே - அந்தப்
பஞ்சுதனைச் சுத்திசெய்வீர் பனிமலைபோல் நீரே
தேனருந்தும் ஈக்களெல்லாம் சேர்ந்து
மொய்த்தல் போலே -
மிகச்சேர்ந்து மொய்த்தல் போலே - முழுத்
தேசமின்று ராட்டினத்தைச் சேர்ந்து சுற்று வீரே[55]

பாவேந்தர் 'கதர் இராட்டினப் பாட்டில்' இவ்வகை உள்ளது.[56]

54. பா.தா.கவிதைகள் - தொகுதி 1. புரட்சிக்கவி - பக்கம் 28
55. கதர் இராட்டினப் பாட்டு
56. பாரதியாரிடம் இவ்வகை இல்லை.

27. கும்மி: திருமங்கையாழ்வாரின் "சொல்லுவன்" (பெரி.திரு. 2-9) என்ற 'காஞ்சி பரமேச்சுர விண்ணகரப் பதிகம்' கும்மி அமைப்பைக் கொண்டுள்ளதாகவும் இதுவே கும்மிக்கு முன்னோடியாகலாம் என்றும் கூறுவர் டாக்டர் இரா. திருமுருகன்[57]. "கும்மி" என்ற சொல் தொடக்கத்தில் "கொம்மை" என இருந்து, பின்னர் "கும்மி" என்றாகியது. "கொம்மை" என்ற சொல்லை பழமொழி நானூறு (291), சீவகசிந்தாமணி (1230), நைடதம் (போர் - 7) என்ற நூல்களில் காணலாம். (கொம்மை கொட்டுதல் - கை குவித்துக் கொட்டி விரைந்து அழைக்கும் குறிப்பு. இதுவே சிறுமியர் விளையாட்டாகிய கும்மி என்றாகியது). வள்ளல் பெருமான் "கொம்மி" என்றே வழங்குகின்றார். இச்சொல் இன்றும் ஆந்திராவிலும், செட்டி நாட்டிலும் வழக்கில் இருப்பதைக் காணலாம். கைகொட்டி ஆடும் ஆட்டத்தின் பெயர் அதில் பாடும் பாட்டுக்கு ஆனது பிற்காலம். கும்மியும் சிந்துப் பாடல் வகையேயாகும்.

நாலடிக்கும்மி (பாவேந்தர்)

(எ-டு.) கோயில் என்ன குளத்தில் என்ன பயன்?
கும்பிடல் யாவும் வெளிவேடம் - என்று
வாயில் உரைத்தொரு நாகரிகம் - இங்கு
வந்து குதித்தது பாரதமே.
கோயிலைச் சாமியை வேண்டு கிலாதவன்
கொள்கை பிறர்க்கு நலம்புரிதல் - இன்றி
வாயினில் மந்திரம் ஞானம்வ ளர்ப்பது
வம்பெனச் சொல்லடி பாரதமே.[58]

பாவேந்தர் கும்மிகளைக் "கதர் இராட்டினப்பாட்டு, பாரதிதாசன் கவிதைகள் - 1, இசையமுது - 1, முல்லைக்காடு, தேனருவி, பன்மணித்திரள்" ஆகிய நூல்களில் காணலாம்.[59] பாரதியாரைப்

---

57. பாவேந்தர் வழியா ? பாரதி வழியா ? - பக்கம் 36
58. தேசிய கீதம், நீச நாகரிகம்
59. பாரதியாரின் கும்மிகள், இரண்டடிகளால் இயன்றவை. "செந்தமிழ் நாடு" இரண்டடிக்கும்மி. இரண்டடிகட்கும் இடையில் "தனிச்சொல்" பெரும்பாலான கும்மிகளில் காணப்படாதது. முதல் பாடலில் "எங்கள்" தனிச் சொல் வருவது காண்க.

பின்பற்றியே பாவேந்தரும் இரண்டடிகட்கு இடையில் தனிச்சொல்லை நுழைத்துள்ளார். மேற்காட்டப்பெற்ற பாடலில் "என்று", "இன்றி" பயின்று வந்திருப்பதைக் காண்க.

28. ஆனந்தக் களிப்பு: இதுவும் சிந்து வகைப் பாடல்களில் ஒன்று. சிந்துப் பாடல்கட்கு இலக்கணம் வகுக்கப்பெறாத காரணத்தால் காவடிச் சிந்து, நொண்டிச் சிந்து, கும்மி முதலியவற்றைப் போலவே இதுவும் ஒருவர் பாடிய மெட்டில் மற்றொருவர் பாடுவது என்ற முறையில் இயற்றப்பெற்று வருகின்றது. கடுவெளிச் சித்தரின் "பாபம் செய்யாதிரு மனமே", தாயுமானவரின் "சங்கர சங்கர சம்பு" முதலியவற்றை மாதிரியாகக் கொண்டு, ஆனந்தக் களிப்புகள் இயற்றப்பெற்று வருகின்றன. பாரதியாரின் "வந்தே மாதரம் என்போம்" என்ற பாடலின் தலைப்பில் "தாயுமானவரின் ஆனந்தக் களிப்பு மெட்டு" என்று குறிப்பிட்டிருப்பது இதற்கு ஒரு சான்று. ஆனந்தக் களிப்புகளில் சில எடுப்பு, முடிப்பு ஆகிய உறுப்புகளுடனும் வேறு சில எடுப்பு இன்றியும் இயற்றப் பெற்றுள்ளன. இவ்வகையில் பாரதியாருடையவை இரண்டடிக் கும்மிகளாகவும், பாவேந்தருடையவை நான்கடிக் கும்மிகளாகவும் உள்ளன.

எடுப்பு

(எ-டு.) இந்தி எதிர்த்திட வாரீர் - நம்
இன்பத் தமிழ்தனைக் காத்திட வாரீர் (இந்தி)

முடிப்புகள்

முந்திய காலத்து மன்னர் - நம்
முத்தமிழ் நாட்டினில் தொத்திடு நோய்போல்
வந்த வடமொழி தன்னை - விட்டு
வைத்தத னால்வந்த தீமையைக் கண்டோம்
(இந்தி)

செந்தமிழ் தன்னில்இல் லாத - பல
சீர்மைக் கருத்துகள் இந்தியில் உண்டோ?
எந்த நலம்செய்யும் இந்தி? - எமக்
கின்பம் பயப்பது செந்தமிழ் அன்றோ?[60] (இந்தி)

60. பன்மணித்திரள் - 34

முடிப்பில் இரண்டு அடிகட்குப் பிறகு எடுப்பு வருவதே, இவை இரண்டடிக் கண்ணிகளாக இருப்பதுதான் இயல்பு என்பதைக் காட்டும்.

இவ்வகைப் பாடல்களைப் "பாரதிதாசன் கவிதைகள் - 1, 4, முல்லைக்காடு, தேனருவி, பன்மணித்திரள், தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்" ஆகிய நூல்களில் காணலாம்.[61]

29. தென்பாங்கு: நம் கவிஞர் பெருமான் பாட்டியற்றுவோர் (19) தமிழின் பெருமைகளை,

> **வியத்தகுசெந் தமிழாலே**
> **வெல்லத்துத் தென்பாங்கில்**
> **பாடல் வேண்டும்**[62]

என்று கூறுவதில் **"தென்பாங்கு"** என்ற பாவகையைக் காண்கின்றோம். தென்தமிழ் நாட்டில் மண்ணின் மணம் வீசும் பாடல் என்ற பொருளில் இவ்வகை நாட்டுப்புறப் பாடல்கட்குத் "தென்பாங்கு" என்ற பெயர் ஏற்பட்டுள்ளது. இதுவும் சிந்துப்பாடல் வகையில் அடங்குகின்றது. பொதுவாக வரும் சிந்துகளிலும் சற்றுக் கூடுதலான இயைபும், மீண்டும் வந்த சொல்லும் தொடரும் மடங்கி வருதலும் இதன் தனித் தன்மைகளாகும்.

(எ-டு.) **"விண்மீதில் அண்ணாந்த குன்றம் - அதனை**
மெருகிட்டு வைத்தசெங் கதிர்தான்
ஒண்ணிழல் செய்திடும் சோலை - அதனை
ஒளியில் துவைத்ததும் காண்க!"

"கண்காணும் ஓவியம் அனைத்தும் - அழகு
காட்டப் புரிந்ததும் கதிர்தான்!
மண்ணிற் பிறந்தோர் எவர்க்கும் - பரிதி
வாய்த்திட்ட அறிவாகும்" என்றாள்[63]

---

61. பாரதியாரிடமும் இத்தகைய ஆனந்தக் களிப்புகளை "வந்தே மாதரம்", "தமிழ்த்தாய்" ஆகிய தலைப்புகளில் காணலாம்.
62. தமிழியக்கம் - பக்கம் 95
63. தமிழச்சியின் கத்தி - 12 வானப்படம் - 2

இந்த நூலில் பல்வேறு வகைத் தென்பாங்குப் பாடல்களை வானவில்லில் காணும் வண்ணம்போல், பன்னிறம்காட்டியில் காணும் வகைவகையான வண்ணப்படங்கள்போல் கண்டு மகிழ முடிகின்றது. இவை தவிர, "கதர் இராட்டினப் பாட்டு, காதல் நினைவுகள், முல்லைக்காடு, பொங்கல் வாழ்த்துக் குவியல், தேனருவி, பா.தா. கவிதைகள் - 4, தமிழுக்கு அமுதென்று பேர், வேங்கையே எழுக" ஆகிய நூல்களிலும் இத்தென்பாங்குகளைக் காணலாம்.[64]

30. இலாவணி: "கேட்போர் நெஞ்சைக் கவரும் இவ்வகைப் பாடல்கள் மராட்டிய நாட்டில் உருவாகியது; மராட்டிய மன்னர் சரபோசியின் ஆட்சியில் தஞ்சையில் வளர்ச்சி பெற்றது. பெரும்பாலும் காமன் பண்டிகைகளில் **எரிந்த கட்சி, எரியாத கட்சி** என இரு புலவர்களால் "டேப்" என்னும் ஒருவகைத் தோற்கருவி அடித்துப் பாடப்பெறும். பாடலிலும் வினாவும் விடையுமாக இருப்பது வழக்கம். இதுவும் சிந்துப் பாடல் வகைகளில் ஒன்றாகும். இலாவணிகள் தனி அமைப்புடையவை.

(எ-டு.)ஆர்த்திடும் நந்தும்கொம்பும் ஆர்த்தே அகழ் அழிக்கச்
சேர்ந்த உழிஞைப் படை சீறுமே சீறுமே! - மேல்
பாய்ந்தது நொச்சிப்படை பாய்ந்துபகைத் திறத்தைப்
பஞ்சாய்ப் பறக்கமறந்து மீறுமே மீறுமே![65]

இதில் தனிச்சொல் மிகையானது. அதை விலக்கிப் பாடினால் தான் தாளத்தில் அடங்கும். இல்லையேல் சொற்களை நெருக்கித் திணித்துப் பாடவேண்டியிருக்கும், இசையில் அழகு இருக்காது. பாவேந்தரின் தேனருவியில் ஓர் இலாவணி மட்டும் அத்தி பூத்த மாதிரி அரிதாய்க் காணப்படுகின்றது"[66]

31. இரண்டடிச் சிந்துகள்: சிந்துவுக்கு உரிய அடியளவு இரண்டு என்பது இலக்கணம். இத்தகைய சிந்துகளை இரண்டடியால் மட்டும் இன்றி நான்கடியாலும் இயற்றும் மரபைப் புதுமைக் கவிஞர்

64. பாரதியாரிடம் இவ்வகையைக் காண முடியவில்லை.
65. தேனருவி - பாடல் 67 பக்கம் 80
66. பாரதியாரிடம் இவ்வகை இல்லை.

பாரதியாரிடமும், புதுவைக் கவிஞர் பாரதிதாசனிடமும் காணலாம். பாவேந்தர் இரண்டடிச் சிந்துகளைவிட நான்கடிச் சிந்துகளையே அதிகமாக இயற்றியுள்ளார்.

(எ-டு.) பொற்புடை முல்லைக்கொத்தில்
புளியம்பூ பூத்ததென்றால்
சொற்படி யார்நம்புவார் - சகியே
சொற்படி யார்நம்புவார்? (12)

ஒருதாழ்ந்தோன் உயர்ந்தாளை
ஒப்பக் கருதக் கொள்ளுங்கால்
இருசாதி மாந்தர்க்குண்டோ? - சகியே
இருசாதி மாந்தர்க்குண்டோ? (68)[67]

பாவேந்தரின் "கதர் இராட்டினப் பாட்டு, தாழ்த்தப்பட்டோர் சமத்துவப் பாட்டு, முல்லைக்காடு, பா.தா.க. 2, 3, 4, இசையமுது - 2, இளைஞர் இலக்கியம், பன்மணித் திரள், ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கின்றது, தமிழுக்கு அமுதென்று பேர், நாள் மலர்கள், வேங்கையே எழுக" ஆகிய நூல்களில் இரண்டடிச் சிந்துகள் உள்ளன.[68]

32. உருப்படி எடுப்பு முடிப்புகளுடன்: உருப்படி என்பது கீர்த்தனை. சிந்துப் பாடலின் வளர்ச்சி வடிவமே இது. சிந்து, உருப்படி இவற்றிடையே உள்ள ஒற்றுமைகளைப் போல சில வேற்றுமைகளும் உள்ளன என்பதை எடுத்துக் காட்டுவார் டாக்டர் இரா. திருமுருகன்.[69] அவை:

ஒற்றுமைகள்: (1) சிந்துப்பாடல்களும் உருப்படிகளும் தாள அமைப்புடையன; (2) இரண்டடிக் கண்ணிகளாக அமைவன; (3) எதுகை மோனைகளுடன் இயைபும் முடுகியலும் இடம் பெறக் கூடியவை; (4) தனிச் சொற்கள் உண்டு.

67. பா.தா.கவிதைகள் - 3 சமத்துவப் பாட்டு
68. பாரதியாரிடம் இவ்வகைச் சிந்துகள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன.
69. பாவேந்தர் வழியா ? பாரதி வழியா ? - பக்கம் 44

வேற்றுமைகள்: (1) சிந்துப் பாடல்களின் அசைகள் குறிப்பிட்ட அளவுக்கே நீளும். உருப்படிகளில் இந்நீட்டத்திற்கு அளவில்லை; (2) சிந்துகளில் எடுப்பு (பல்லவி), தொடுப்பு (அநுபல்லவி), முடிப்பு (சரணம்) என்ற உறுப்புகள் இல்லை; உருப்படிகளில் இவை உண்டு; (3) சிந்துகளில் தாளத்திற்கு மட்டுமே முதன்மை தரப்படும்; உருப்படிகளில் தாளத்திற்கும் இசைக்கும் முதன்மை தரப்பெறும்.

உருப்படியின் வளர்ச்சியில் எடுப்பு முடிப்புடன் கூடிய வகை தொடக்கத்தில் உருவாகியிருக்க வேண்டும்; பின்னர் தொடுப்பு இணைந்திருக்கவேண்டும் என்று ஊகிக்கலாம்.

பாவேந்தர் பாடல்களில் முதல் வகையைச் "சுப்பிரமணியர் துதியமுது, கதர் இராட்டினப் பாட்டு, பா.தா. கவிதைகள் - 1, 2, 4, இசையமுது - 1, 2, குடும்ப விளக்கு, முல்லைக்காடு, தேனருவி, இளைஞர் இலக்கியம், பன்மணித்திரள், காதல் பாடல்கள், குயில் பாடல்கள், ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கின்றது, தமிழுக்கு அமுதென்று பேர், நாள் மலர்கள், புகழ் மலர்கள், வேங்கையே எழுக" ஆகிய நூல்களில் காணலாம்.[70]

33. எடுப்பு, தொடுப்பு, முடிப்புகளுடன்: உருப்படிகளில் எடுப்பும் தொடுப்பும் ஒரு கண்ணியாக (ஒரே எதுகையுடன்) அமையும், முடிப்பு ஒன்று அல்லது பல கண்ணிகளாக அமையும். முடிப்பின் பிற்பகுதியைப்போல் தொடுப்பின் இசையமைப்புக் காணப்படும். அதாவது இப்பகுதியில் இசை சமமண்டிலத்திலிருந்து (மத்திமதாயி) வலிவு மண்டிலத்திற்குள் (தாரத்தாயி) சென்று உலவும். எனவே, ஒரு பண்ணின் நரம்புகளை எல்லா மண்டிலங்களிலும் கேட்டுச் சுவைக்க இது நல்ல வாய்ப்பாகும்.

பாவேந்தரிடம் இவ்வகையைச் "சுப்பிரமணியர் துதியமுது, கதர் இராட்டினப்பாட்டு, பாரதிதாசன் கவிதைகள் - 1, 2, 4, குடும்ப விளக்கு கடற்மேற் குமிழிகள், முல்லைக்காடு, இசையமுது - 1, 2, பொங்கல் வாழ்த்துக் குவியல், தேனருவி, பன்மணித்திரள், காதல் பாடல்கள், குயில் பாடல்கள், ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கிறது, தமிழுக்கு

70. பாரதியாரிடமும் இவை அதிகமாகக் காணப்பெறுகின்றன.

அமுதென்று பேர், நாள் மலர்கள், புகழ் மலர்கள், வேங்கையே எழுக" ஆகிய நூல்களில் காணலாம். தியாகராசரின் சில தெலுங்கு உருப்படிகளையும் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.[71]

34. வெண்டளைக் கண்ணிகள்:

(எ-டு.) தமிழ்நாடென் தாய்நாடு
தாய்மொழிதான் என்றன்
தமிழென் றுணரான்
சழக்கனன்றோ என்தாயே[72]

இதுபோல வெண்டளை பெற்ற இரண்டிரண்டடியாகப் பொருள் முடியுமாறு ஓரெதுகையுடன் வருவது "**கண்ணி**" எனப்படும். பொருள் முடிவுள்ளவை "என் தாயே" என்பது போன்ற ஒரே சொல்லால் முடிந்து அச்சொல்லால் பெயர்பெறும். அப்படியின்றிப் பொருள் தொடர்ந்து செல்வதும் உண்டு. இறுதியில் வெண்பாப்போல் சிந்தடி வந்து நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என்று முடிந்தால் இதையே "**கலிவெண்பா**" எனலாம். ஈற்றடி மட்டுமே கலிவெண்பாவுக்கும் வெண்டளைக் கண்ணிகளுக்கும் வேறுபாடு.

இந்த வகைக் கண்ணிகள் பாவேந்தரின் "பா.தா.கவிதைகள் - 1, குடும்ப விளக்கு, பொங்கல் வாழ்த்துக் குவியல், தேனருவி, பன்மணித்திரள், தமிழுக்கு அமுதென்று பேர், நாள் மலர்கள், வேங்கையே எழுக" ஆகிய நூல்களில் உள்ளன.

35. ஏற்றப்பாட்டு: பெரும்பாலும் மா+தேமா+தேமா என்னும் சிந்தடிகளால் இரண்டிரண்டு அடிகள் எதுகையோ, மோனையோ பெற்று அமைந்திருக்கும், இடைச்சீர் ஒரு நிரையசைச் சீராகவும் வரும்.

(எ-டு.) கெண்டை விழி யாளே - அடி
கிள்ளை மொழி யாளே
கொண்டை யிலே பூவும் - உன்
கோணை நெடுவாக்கும்

---

71. பாரதியாரிடமும் இவ்வகை மிகக் குறைவாகவே உள்ளது.

72. பன்மணித்திரள் - என் தாயே என் கண்ணி

தண்டையிலே பாட்டும் - உன்
தாழ்அடியில் கூத்தும்
கண்டவுடன் காதல் - நான்
கொண்டேன் உன்மீதில்[73]

ஏற்றத்தால் பயிர்கட்கு நீர் இறைத்த காலத்தில் இறைத்த சால் கணக்கை எண்ணிக்கொண்டே பாடுவது உழவர்களின் வழக்கம். பாவேந்தர் ஏற்றப்பாட்டே இயற்றியுள்ளார். "பாரதிதாசன் கவிதைகள் - தொகுதி 3" இல் (பக்.151) இதனைக் காணலாம்.[74]

36. ஆசிரியத் தாழிசை: மூன்றடி ஓர் எதுகை பெற்று வந்தனவாக நான்கு பாடல்கள் பன்மணித்திரளில் காணப்படுகின்றன. இவை எந்தப் பாவகையிலும் அடங்கவில்லை. ஒருபுடை ஒப்புமை நோக்கி இவற்றை ஆசிரியத் தாழிசையில் அடக்கலாம்.

(எ-டு.) செந்தமிழ் காத்தான் திருக்குறளில் ஆர்வத்தான்
இந்தி சுமக்கின்றான் தில்லிர் கிளிக்கின்றான்.
இந்தாடி தோழி இவனா தமிழ் மறவன்?[75]

இதுகாறும் காட்டப்பெற்ற எடுத்துக்காட்டுகளால் பாவேந்தர் பழைய மரபை அதிகம் போற்றுவோராகத் தெரிகின்றது. பாவேந்தரின் முழு நூல்களை நோக்கினால் அவை பழைய பாவகைகளால் ஆனவை என்பது தெளிவாகும்.

"பாண்டியன் பரிசு" முழுவதும் எண்சீர் விருத்தத்தால் இயன்றது.

"இருண்ட வீடு" நேரிசையாசிரியப்பாவால் நிகழ்வது.

73. ஏற்றப்பாட்டு - பா.தா.கவிதைகள் - 5 பக்கம் 159
74. பாரதியார் ஏற்ற நீர்ப்பாட்டின் இசையில் நெஞ்சைப் பறி கொடுக்கக் கூறுகின்றார் (குயில் பாட்டு - அடி 35). ஆனால் ஏற்றப்பாட்டு இயற்றவில்லை.
75. பன்மணித்திரள் - 19

"தமிழியக்கம்" அறுசீர் விருத்தத்தால் ஆனது.

"கண்ணகி புரட்சிக் காப்பியத்தில்" (ஒரு வண்ணப்பா தவிர) அனைத்தும் எண்சீர் விருத்தங்கள்.

"மணிமேகலை வெண்பா" (ஓர் இன்னிசை வெண்பா தவிர) அனைத்தும் நேரிசை வெண்பாக்கள்.

"காதலா ? கடமையா ?" என்னும் நூல் ஆசிரியப்பாக்களால் நடைபெறுகின்றது.

"தாழ்த்தப்பட்டோர் சமத்துவப்பாட்டு" என்ற சிறிய நூல் மட்டுமே முழுவதும் சிந்துப் பாடல்களால் இயன்றது; அதுவும் பாடிப் பரப்புவதற்காக எழுதப் பெற்ற இசைப் பாட்டுகள் என்பதால்.

பாவேந்தர் பாடல்களின் அடிகள் 40600 எனக் கணக்கிட்டுள்ளனர். கம்பராமாயணத்தின் அடிக்கணக்கு 41472 (மிகைப்பாடல்களை நீக்கி), இவற்றால் நம் கவிஞர் பெருமான் **கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பர்** அருகில் வருகின்றார்; இதனால் இவர் **"இருபதாம் நூற்றாண்டின் கவிச்சக்கரவர்த்தி"** என்று போற்றப்படும் பெருமையையும் அடைகின்றார்.

இயல் - 6

உவமைத்திறன்

கவிதைக்கு அழகு செய்வன அதில் அமையும் அணிகள். ஒரு கருத்தை மொட்டையாகச் சொல்வதை விட அழகாகச் சொல்வது கேட்போருக்கு இன்பம் பயக்கும். "யாக்கை நிலையற்றது" என்ற உண்மை எல்லார்க்கும் பொது; இதனைக் கற்றவர், கல்லாதவர், பேதையர், மேதையர் ஆகிய அனைவரும் அறிவர்; மன்பதைக்கே பொதுவான உண்மை இது. இதனை "நீர்மேல் குமிழி" போன்றது என்று பொதுமக்கள் சொல்வர்; இக்காலத்திற்கேற்றவாறு "உப்பிய பலூன்" போன்றது என்று சொல்லியும் மகிழலாம். இதனைக் கவிஞர் ஒருவர் கூறும்போது

> **படுமழை மொக்குளிற் பல்காலும் தோன்றிக்**
> **கெடுமிதோர் யாக்கை**[1]

என்று சொல் நயத்துடன் வடிவு கொள்ளும். இவ்வாறு ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளினோடு ஒப்பிட்டுக் கூறும் பாங்கில் அமைவதை "உவமையணி" என்று குறித்தோர் நம் முன்னோர்.

உவமை: கண்முன் காணப்பெறும் பொருள்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பண்பு மனிதனிடம் இயல்பாகவே அமைந்துள்ளது. மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது பொருள்கள் வெவ்வேறுபோல் தோன்றினாலும் உண்மையில் அவற்றிடையே ஏதாவது ஒரு தொடர்பு இல்லாமற் போகாது. முதலில் அத்தொடர்பு புலனாகாவிடினும், ஆழ்ந்து நோக்கினால் அது விளங்காமற் போகாது. வடிவாலும், உருவாலும், பண்பாலும், தொழிலாலும், பிறவற்றாலும் பெரும்பான்மையான பொருள்கள் தொடர்பு பட்டிருத்தலை அறியும் அளவிற்கேற்ப நம்முடைய அறிவும் ஆழமும் அகலமும் உடையதாகின்றது. சில பொருள் களினிடையே இவ்வொப்புமையைப் புலன்களால் அறிதல் கூடும். சிலவற்றிடம் இஃது அறிவை மட்டிலும் துணைகொண்டு அறிதல் இயலும். இன்னும் சில சமயங்களில் ஆழ்ந்து சிந்தித்தும் ஒரோவழி

1. நாலடியார் - 27

அநுபவித்தும் பொருள்களிடையே இவ்வொப்புமையைக் காணவும் நேரிடும். பொருள்களிடையே காணப்பெறும் இவ்வொப்புமையைக் கவிஞன் கண்ணால் கண்டும், காதால் கேட்டும், அறிவால் நுணுகி அறிந்தும், வாழ்க்கையில் நேராக அநுபவித்தும் அறிந்து கூறுகின்றான். இவ்வாறு கவிஞன் ஒப்பு நோக்கும் முயற்சி கவிதையைச் சிறப்புடையதாக்குகின்றது.

ஒப்புமை காணும் ஆற்றல் சிறு குழந்தையிடம் அமைந்து கிடக்கின்றது. அங்ஙனமே ஆதி மனிதனும், ஆதிக் கவிஞனும் உவமையைக் கையாண்டனர். உவமையணி இல்லாத சிறந்த கவிதையே இல்லை எனலாம். ஏனைய அணிகள் யாவும் மறைந்து உவமை மட்டிலும் எஞ்சி நின்றாலும் கவிதை சிறப்புடன் திகழும். தொல்காப்பியனார் இவ்வுமையை நான்காகப் பாகுபாடு செய்துள்ளார். "வினை, பயன், மெய், உரு என்ற நான்கும்பற்றி உவமை கூறப்பெறும்" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இவை "புலியன்ன மறவன்" (வினை), "மாரியன்ன வண்கை" (பயன்), "துடியன இடை" (மெய்), "பொன்போல் மேனி" (உரு) என்ற எடுத்துக்காட்டுகளால் தெளிவாகும். இவை எல்லாவற்றிலும் ஓர் இயல்பு மட்டிலும் பொதுவாக அமைந்துள்ளது என்பது வெளிப்படை

கவிதையில் உவமையாக வரும் பொருள் சிறப்புடையதாகவும், உயர்ந்த கருத்தைத் தருவதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்,

> **"உயர்ந்ததன் மேற்றே**
> **உள்ளுங்காலை"[2]**

என்று வரையறுத்துள்ளது ஈண்டு நினைத்தல் தகும். எக்காரணத்தாலும் உயர்ந்த பொருளைத் தாழ்ந்த பொருளோடு உவமித்தல் ஆகாது. மேலும், உவமேயப் பொருள் முழுதும் ஒத்திருக்க வேண்டும் என்ற நியதியும் இல்லை; ஏதாவது ஒரு பகுதி மட்டிலும் ஒத்திருந்தால் போதுமானது. உலக வழக்கில் இழிந்ததெனக் கருதப்பெறும் பொருளை உவமையாக எடுத்தாள வேண்டிய சந்தர்ப்பம்

2. தொல். பொருள் - உவமையில் - 3

நேரிடும்பொழுது அதன்கண் அமைந்த உயர்ந்த தன்மையினையே ஒப்புமையாகக் கொண்டு உயர்ந்த குறிப்புப் பட உவமமும் செய்தல் வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பாற் புலப்படுத்தியுள்ளனர் இலக்கணப் புலவர்கள். சிறந்த உவமை, பொருளின் தன்மையைத் தெளிவாக விளங்க வைப்பதுடன் அதனைச் சிறப்பிக்கவும் செய்யும் என்பதை நாம் உள்ளத்தில் இருத்துதல் வேண்டும்.

உவமை நன்கு பயன்படுத்தப்பெற்ற பிறகு உவமையின் குறுக்கம் தோன்றத் தொடங்கியது. இக்குறுக்கத்தையே இலக்கண நூலார் "உவமைத்தொகை" என வழங்குவர். "போல", "புரைய" என்பன போன்ற உவம உருபுகள் வெளிப்படையாகக் காணப்படுங்கால் **"உவம விரி"** என்றும், இவை தொக்கி வரும்பொழுது **"உவமைத்தொகை"** என்றும் வழங்கப்பெறுகின்றன. "தாமரை அன்ன முகம்" என்பது உவம விரி. "தாமரை முகம்" என்பது உவமைத்தொகை. தொல்காப்பியர் உவம உருபுகள் முப்பத்தாறினை தொகைப்படுத்தி அவற்றுள் அடங்காதனவும் உள எனக் குறிப்பிடுவர். மேலும், அவர் அவற்றினை வகைப்படுத்தி வினை, பயன், மெய், உரு ஆகிய உவமைகட்கு இன்னின்னவை சிறந்தவை என்றும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

நாளடைவில் இவ்வுவம உருபுகளின்றி உவமை வழங்கியது. மழைவண்கை, பொன்மேனி, துடியிடை என்பன போன்ற உவமைத் தொகைகள் வழக்காற்றில் வந்தன; உவம உருபுகளுடன் சேர்த்துக் கூறியதைவிட உருபின்றிக் கூறுவதற்கு வன்மை அதிகம் உண்டு என்பதை மறக்கலாகாது. "பொன் போன்ற மேனி" என்று கூறும்பொழுது மனத்தில் எழும் உணர்ச்சிக்கும் "பொன் மேனி" என்று கூறும்பொழுது எழும் உணர்ச்சிக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை உணர்த்தினர். இவ்வாறு உவமைத்தொகையும் உவமவிரியுடன் சேர்ந்து சிலகாலம் வழங்கி வந்தது.

உருவகம்: நாளடைவில் உவமப் பொருளையும் உவமிக்கப் பெறும்பொருளையும் வேறு வேறாகக் காணாமல் ஒன்றிலேயே மற்றொன்றினைக் காணும் முறை தோன்றியது. "தாமரை முகம்" என்பதை மாற்றி "முகத்தாமரை" என்று கூறத் தொடங்கினர்.

அங்ஙனம் கூறுவதால் புதிய அழகும் தோன்றுகின்றது. "தாமரை முகம்" என்று கூறும்பொழுது இரண்டு சொற்களாக விட்டிசைப்பதையும் "முகத்தாமரை" என்னும்பொழுது ஒருசொல்லாகி இரண்டினைச் சார்ந்த தனித்தனி உணர்ச்சிகளும் ஒருங்கிணைந்து ஆற்றல் மிக்க உணர்ச்சியாய் வளர்வதையும் காணலாம். இதைத்தான் **"உருவகம்"** என வழங்குகின்றனர். பால் செறிந்து பனிப் பாலாடை (Ice-cream) ஆவது போலவும், கரும்புச் சாறு கற்கண்டாக ஆவது போலவும் அடங்கிச் செறிந்த உவமையே உருவகம் ஆகின்றது.[3] இவ்வளர்ச்சியால் கவிதை பெறும் பயன் பெரிது. கவிஞன் ஒரே கல்லில் அனைத்தையும் பெற விழைகின்றான்; திறமை மிக்க கவிஞனாயின் அதில் வெற்றியும் பெறுகின்றான்.

மன்னர் விழித்தா மரைபூத்த மண்டபத்தே
பொன்னின் மடப்பாவை போய்புக்காள்[4]

என்ற அடிகளில் தமயந்தி, சுயம்வரம் நாள் அன்று ஐம்பத்தாறு நாட்டு மன்னர்களும், நளன் உருக்கொண்டு வந்திருந்த நான்கு தேவர்களும் விழித்த கண் இமையாது காத்திருக்கும் கொலுமண்டபத்திற்கு வருவதைப் புகழேந்தி வருணிக்கின்றார். இதில் "விழித்தாமரை பூத்த மண்டபம்" என்ற உருவகத்தில் காட்டும் காட்சியினை எண்ணிக் களிக்கவேண்டும். இங்கு உவமை சுருங்கி அடங்கி உருவகமாக வெளிப்படுவதால், அந்த அடக்கத்தில் புதிய ஆற்றலும், சுவையும் பிறப்பது ஒரு விந்தையேயாகும்.

இந்தக் கருத்துகளின் அடிப்படையில் பாரதிதாசன் கையாளும் உவமைகளைக் காண்போம்.

உவமைவிரி: பாரதிதாசனின் உவமைகள் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை. பரம்பரையாகப் புலவர்கள் கையாண்ட உவமைகளைச் சற்றுப் புதிய போக்கில் அமைப்பதிலும், இதுகாறும் எவரும் கையாளாத பாங்கில் உவமைகளை அமைத்துக் காட்டுவதிலும் இத்தனித் தன்மையைக் காணலாம். சில எடுத்துக்காட்டுகள் காண்போம்.

3. Metaphor is nothing but compressed simile - M.R. Ridley in his "Poetry and the Ordinary Reader" - Page 64
4. நளவெண்பா - 131

உதாரன் - அமுதவல்லியின் காதலைத் தோழியர் மூலம் அறிந்த வேந்தன் இந்த உண்மையை மறைந்திருந்து காண முயன்று கன்னிமாடத்தருகே காத்திருக்கின்றான் - யாரும் அறியாமல்! வந்த உதாரன் அமுதவல்லிக்குக் கைலாகு தந்து, காதல் மொழிகளைப் பேசினதும், காத்திருந்த நங்கை வேல் விழியை வீசினதும், முத்தம் விளைத்த நடைமுறையையும் காண்கின்றான் காவலன்; கடுகடுக்கின்றான்.

மண்டையிலே கொட்டியது ஆயிரந்தேள்
போல மனமுளைந்து
மாளிகைக்குச் சென்றான்[5]

என்று அரசன் கொண்ட சினத்தைக் காட்டுகின்றார். ஆயிரந்தேள் ஒரே சமயத்தில் கொட்டி மன உளைச்சல் தருவதுபோல் அரசன் துன்புறுகின்றான் என்கின்றார்.

காதலன் - காதலி உறவு மிகவும் அற்புதமானது. இளமையில் (ஏன் முதுமைக் காலத்தில் கூடத்தான்) ஒருவர் மற்றொருவர்பால் கொண்டிருக்கும் கவர்ச்சி இறைவனால் ஏற்படுத்தப்பெற்ற காதல் உணர்ச்சி. படைப்பு நடைபெறுவதற்கு ஆருயிர்களிடம் வழங்கப்பெற்ற அற்புத ஆற்றல். நாயக - நாயகி உறவு ஆழ்வார் பாசுரங்களில் அற்புதமாகக் காட்டப்பெற்றிருப்பதைக் கண்டு மகிழலாம். காதலர்களின் உடல் அழகுதான் முதன்மையானது. கண்ணம்மா என் காதலி - 6 என்ற பாட்டில் பாரதி கூறுவார்:

தோயுமது நீஎனக்கு - தும்பியடி நானுனக்கு
வீணையடி நீஎனக்கு - மேவும்விரல் நானுனக்கு
வெண்ணிலவு நீஎனக்கு - மேவுகடல் நானுனக்கு

என்றெல்லாம் ஆசை மொழிகளை அடுக்கி மகிழ்கின்றார். புரட்சிக் கவியில் வரும் உதாரன் - அமுதவல்லியின் உறவும் இத்தகையதுதான். உதாரன் அமுதவல்லிக்குச் சித்திரித்த ஆணழகன். அமுதவல்லி உதாரனுக்கு மடமயில்.

5. புரட்சிக்கவி - பக்கம் 26

உதாரன் கொலைக்களத்திற்குக் கொண்டுவரப் பெறுகின்றான். "பேரன்பு கொண்டவரே, பெரியோரே" என்று தொடங்கி உருக்கமான பேருரை - உணர்ச்சி வழியும் உரை - (ஜூலியஸ் சீசர் என்ற செகப்பிரியரின் ஆங்கில நாடகத்தில் வரும் அந்தோனியின் உரை போன்றது) முடிந்த பிறகு,

"ஆழ்க என்றன் குருதியெலாம் அன்புநாட்டில்
ஆழ்க என்றான்! தலைகுனிந்தான் கத்தியின் கீழ்!"[6]

இவற்றையெல்லாம் அமுதவல்லி கேட்டவண்ணம், பார்த்த வண்ணம் இருக்கின்றாள் கண்ணீர் உகுத்தவண்ணம். கவிஞர் கூறுவர்:

"படிகத்தைப் பாலாபி ஷேகம் செய்து
பார்ப்பதுபோல் அமுதவல்லி கண்ணீர் வெள்ளம்
அடிசோர்தல் கண்டார்கள் அங்கி ருந்தோர்"[7]

என்று, அவள் உடல் படிகத்தால் செய்யப்பெற்றது போல் உள்ளது; அவள் உகுத்த கண்ணீர் உடலின்மீது வழியும்போது பாலால் முழுக்கிட்டது போல் இருக்கின்றது. இதனைக் 'கூடியிருந்தார் கண்டார்கள்' என்கின்றார். அற்புதமான உவமை.

சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரலில் குப்பனும் வள்ளியும் சந்திக்கின்றனர். முத்தங்கள்பற்றிய காதல் உரையாடல் நடை பெறுகின்றது. முத்தத்தை எதிர்பார்த்துத் தவிக்கும் குப்பன் அவளை அநுமன் சஞ்சீவி பர்வதத்தைத் தூக்கியது போல் 'பறந்தான் பருவதமேல் பாங்கியைத் தூக்கியே.' இதனைக் கவிஞர் கூறுவார்:

கிட்டரிய காதற் கிழத்தி இடும்வேலை
விட்டெறிந்த கல்லைப்போல் மேலேறிப் பாயாதோ!
கண்ணின் கடைப்பார்வை காதலியர் காட்டிவிட்டால்
மண்ணில் குமரருக்கு மாமலையும் ஓர் கடுகாம்[8]

என்று. 'காதலி காட்டும் கண்ணின் கடைப்பார்வையில் மயங்கும் காதலனுக்கு மாமலையும் ஓர் கடுகாம்' என்கின்றார். குப்பன் வள்ளியைத் தூக்கிக் கொண்டு விட்டெறிந்த கல்லைப்போல்

6. புரட்சிக்கவி - 35
7. புரட்சிக்கவி - 35
8. சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல் - பக்கம் 4

மலையின் உச்சியை நோக்கிப் பாய்கின்றான். விட்டெறியும் கல்லின் வேகம் வள்ளிச் சுமையுடன் பாய்ந்து செல்லும் குப்பனுக்கு அற்புதமான உவமையாக அமைகின்றது.

சஞ்சீவி பர்வதத்திற்குக் குப்பனும் வள்ளியும் வந்தபிறகு நடைபெற்ற அதிசயம் என்ன என்று வள்ளி கேட்க, குப்பன் உரைக்கின்றான்:

"என்னடி வஞ்சி! இதுவும் தெரியாதா?
நாமிங்கு வந்தோம், நமக்கோர் நலிவின்றி
மாமலையை அவ்வநுமார் தூக்கி வழிநடந்து
லங்கையிலே வைத்தது! ராமன் எழுந்ததும்
இங்கெடுத்து வந்தே இருப்பிடத்தில் வைத்தது!
கண்ணே! மலையைக் கடுகளவும் ஆடாமல்
கண்ணாடிப் பாத்திரத்தைக் கல்தரையில் வைப்பதுபோல்
தந்திரமாய் மண்ணில் தலைகுனிந்து வைத்திட்ட
அந்தப் பகுதிதான் ஆச்சரியம் ஆகுமடி!"[9]

என்கின்றான். இராமன் இலங்கையில் மேகநாதன் தொடுத்த நான்முகக் கணையின் வேகத்தால் மயக்கமுற்றிருந்தபொழுது மாருதி சஞ்சீவி பருவதத்தைத் தூக்கி வந்து, செயல் முடிந்ததும் அதனை மீண்டும் அதன் இருப்பிடத்தில் வைத்தது "கண்ணாடிப் பாத்திரத்தைக் கல் தரையில் வைத்ததுபோல்" வைத்ததாகக் கூறும் உவமையின் அழகு அநுபவிக்கத்தக்கது. சில குடும்பங்களில் "மாமியார் - மருமகள்" போராட்டம் அமைதியாக நடைபெறும்; பேசாத பேச்சாகவும் இருக்கும். மருமகள் பித்தளை (வெண்கல)ப் பாத்திரத்தைச் சிறிது ஒலி எழும்படி (மாமியார் கேட்பதற்காக) தரையில் வைப்பதைக் கேட்கின்றோம். பார்ப்பனர் குடும்பங்களில் நடைபெறும் இதனை என் பார்ப்பன நண்பர் ஒருவர் மூலம் கேட்டதுண்டு.

9. சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல் - பக்கம் 12

காதலர்கள் மலையிலிருந்து மலைச்சாரலுக்கு வர நினைக்கின்றனர். காதலியின் நிலையையும் அவள் காதலனிடம் கூறுவதையும் காட்டுகின்றார்:

தென்றலிலே மெல்லச் சிலிர்க்கும் மலர்போல
கன்னி யுடல்சிலிர்க்கக் "காதலரே, நாம் விரைவாய்ச்
சாரல் அடைவோமே, காதலுக்குத் தக்கஇடம்
சாரலும் தன்மாலை நாயகியைச் சாரக்
குயில்கூவிக் கொண்டிருக்கும்.[10]

மென்மையான மலரை மெல்லியலாருக்கு உவமையாக்குவது கவி மாபு. தென்றல் வீசும்போது சில மலர்கள் மெல்லச் சிலிர்த்து மலரும். (எ - டு.) முல்லை, மல்லிகை (மாலை நேரத்தில்), இங்குக் காதலர்களும் திரும்பும் நேரம் மாலை நேரம். இப்பொழுது வள்ளியின் மேனி சிலிர்ப்பதாகக் காட்டுகின்றார். நேர்த்தியான உவமை இது.

வீரப்பன் என்னும் (பாண்டியன் பரிசு) திருடர் தலைவன் தன் வரலாற்றைக் கூறும் பாங்கில்.

ஒருபிள்ளை கொடிவேங்கை போல்வான், கண்போல்
ஒருமனைவி இருவரையும் பிரிந்தேன்[11]

என்று தெரிவிப்பான். வீரப்பன் மகன் வேலன். இவனே கதைத் தலைவன். அவன் துணிவிலும், வீரத்திலும் வேங்கையை ஒப்பான் என்பதைக் காவியத்தைப் படித்தோர் நன்கு அறிவர். மனைவி ஆத்தா. கணவனுக்குக் கண் போன்றவளாக இருந்தாள். பறவை சிறகுகளால் குஞ்சுகளைக் காப்பதுபோல் கதிர்நாட்டரசன் மகள் அன்னத்தைக் காத்தவள். இவள் வரலாற்றை நோக்கும்போது இவள் கணவனுக்கு மட்டிலும் கண் போன்றவள் அல்லள், நாட்டிற்கே கண் போன்றவள் என்ற குறிப்பையும் நன்கு உணர்தல் இயலும்.

ஆத்தாக் கிழவியைக் காப்பாற்றுமாறு வேலனைப் பணிக்கின்றான் கணக்காயன். அவனும் புல்லூரே அதிரச் செல்லுகின்றான். அவனுக்குத் துணையாகச் செல்ல விழையும் ஒரு சேய் சொல்வான்:

10. சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல் - பக்கம் 16
11. பாண்டியன் பரிசு - இயல் 16. பக்கம் 28

நெய்யாலே மூண்டெழுந்த நெருப்பைப் போலே
நெஞ்சாலே கொள்கின்ற விசையி னோடு
வையாலே ஆனதொரு பகைமேற் செல்வோம்;
வாளாலே தங்கள்புகழ் வளர்ப்போம்"[12]

என்பதாக. நெய் ஊற்றும்போது நெருப்பு மூண்டெழும்; அங்ஙனமே நெஞ்சாலே கொள்கின்ற விசையினோடு விரைவாகச் செல்வதாகக் கூறுகின்றான் இவன். உவமையை உணர்ந்து உளங்களிக்கச் செய்கின்றது கவிஞரின் வாக்கு.

புல்லூர்ச் சிறு குடிசையொன்றில் இரண்டு புண்பட்ட நெஞ்சங்கள் ஒன்றையொன்று தேற்றிக்கொண்டிருந்தன. ஒன்று நரைபட்ட ஆத்தாளின் நெஞ்சம். மற்றொன்று,

வல்லூறு குறிவைத்த புறாப்போல் வாழும்
மலர்க்கொடியாள் அன்னத்தின் உள்ளம்[13]

அன்னத்தைக் குறிவைத்துக் கொல்லத் திட்டமிட்டிருக்கும் நரிக்கண்ணனுக்குப் புறாவைக் குறி வைத்திருக்கும் வல்லூறு உவமையாகக் காட்டப் பெற்றிருப்பது அற்புதம்; பொருத்தமான உவமை.

ஆத்தா தங்கியிருந்த குடிசையை எதிரிகள் சூழ்கின்றனர். அப்போது குதிரைமேல் வந்த வேலன் பெருவாளுடன் பாய்வதைக் கவிஞர்,

பலகுதிரை மறவரின்மேல் வேலன் எட்டிப்
பாய்ந்தனன்பல் ஆடுகட்குள் வேங்கை போலே![14]

என்று காட்டுவார். வேங்கை ஆட்டுக் கூட்டத்திற்குள் பாய்வதுபோல வேலன் பகைவர் கூட்டத்தில் பாய்ந்தான் என்று கூறுவதிலே வேலனின் வெற்றி குறிப்பாகக் காட்டப்பெறுகின்றது.

அடுக்கு உவமைகள்: சில இடங்களில் கவிஞர் உவமைகளை வரிசையாக அடுக்கி, கூறும் பொருளுக்கு முத்தாய்ப்பு வைப்பர்.

மாவடு வொத்தகண் ணாளை - இள
வஞ்சிக் கொடிக்கிணை யாளைத்

12. பாண்டியன் பரிசு - இயல் - 19 பக்கம் 36
13. பாண்டியன் பரிசு - இயல் - 20 பக்கம் 38
14. பாண்டியன் பரிசு - இயல் - 14 பக்கம் 46

தாவிநல் வாயிதழ் ஓரம் - உயிர்
தாக்கிடும் புன்சிரிப் பாளை[15]

என்று பெண்ணைக் குறிப்பிடுவதில் இதனைக் காணலாம்.

முத்தாய்ப்பாக ஓர் அருமையான உவமை அமைகின்றது கவிஞர் வாக்கில். நீலியும் அன்னமும் (பாண்டியன் பரிசு) படகில் ஏறி உலவச் செல்லுகின்றனர். திடீரென்று மழையும் காற்றும் கலந்து அடிக்கின்றன. இதனைக் கவிஞர்,

கிழக்கினைநோக் கிப்படகு செல்லும் போதில்
கேள்விஇலார் நெஞ்சம்போல் இருண்டு, நீளும்
வழக்குடையார் செல்வம்போல் மின்னி மாய்ந்து
வண்பொருளை இழந்தான்போல் அதிர்ந்து பின்னர்
மழைக்கண்ணீர் உகுத்ததுவான் மேற்கி னின்று
வந்ததுசெய் யாற்றினிலே பெரிய வெள்ளம்
பழக்குலைமேல் எறிந்தகுறுந் தடியே போல
பாய்ந்ததொரு பெருங்காற்றுப் படகு நோக்கி[16]

என்று கூறுவார். இதில் நான்கு உவமைகள் கையாளப் பெறுகின்றன.

முதல் உவமை: "கேள்வி இலார் நெஞ்சம்போல் இருண்டு", "கற்றலில் கேட்டலே நன்று" என்று பழமொழி நானூறு கூறும் (பக்கம் 5). வள்ளுவர் கேட்டு ஞானம் பெறுவதை "செவிச் செல்வம்" (குறள். 411) என்று கூறுவர். "கற்றிலனாயினும் கேட்க" (குறள் - 414) என்று அறிவுறுத்துவர். கேள்வி இலார் நெஞ்சம் இருள் சூழ்ந்து கிடக்கும்: கவிஞரின் "இருண்ட வீட்டில்" இதன் பரிணாமத்தைக் கண்டு மகிழலாம்.

இரண்டாவது உவமை: "நீளும் வழக்குடையார் செல்வம் போல் மின்னி அதிர்ந்து மாய்ந்து" "வண் பொருளை இழந்தான் போல் அதிர்ந்து பின்னர் மழைக் கண்ணீர் உகுத்தது வான்". ஒரு வழக்கு நீதி மன்றத்திற்குச் சென்றால் அஃது இரப்பர்போல் நீளும். ்ழ்நிலையில் சரியான முடிவு இல்லையாயின் மேல்நிலை ன்றங்கட்குப் போகும். இந்நிலைகளில் கால தாமதம் மேலும் மேலும்

.5. பா.தா.கவிதைகள் - 3 பக்கம் 14
16. பாண்டியன் பரிசு - இயல் - 53 - பக்கம் 92

நீண்டு கொண்டே போகும். பணம் கரைவதைச் சொல்லி முடியா. பழுதடைந்த தண்ணீர்க் குழாயில் தண்ணீர் ஒழுகுவதைப் போல் பணம் போய்க்கொண்டேயிருக்கும். எத்தனையோ விதவிதமான செலவுகள்! பன்னி உரைக்கில் பாரதமாக நீளும். "நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள் மான்மியம்" என்ற கவிமணியின் நூலில் வழக்குகளால் நேரிடும் செலவுகள் அற்புதமாகச் சித்திரிக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. தேவகோட்டையைச் சேர்ந்த ஒருவர் வழக்கும், திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த ஒருவர் வழக்கும் இழுபறியாகக் கிடந்து நாற்பதாண்டுகட்கு மேல் நீண்டு நடைபெற்றதை அறிவேன். என் புரோ நோட் வழக்கு ஒன்று பத்தொன்பது ஆண்டுகள் நீண்டது. முடிவு ஏற்பட்டும் இழுபறி. பல நிலைகளில் பிரதிவாதியின் கையூட்டால் நீண்டு கொண்டே சென்றது. பிரதிவாதியும் இறந்தார். நீதி மன்றத்திற்கு வெளியே இரண்டாயிரம் தள்ளுபடி செய்து கணக்கு தீர்த்துக் கொண்டோம். இப்பொழுது "போபர்ஸ் வழக்கு" இதிகாசம்போல் நீண்டு கொண்டு போவது நாடறிந்த செய்தி! "வான் மழைக் கண்ணீர் உகுத்தது" என்பதால் வாதி கண்ணீர் விட்டுச் செலவு செய்கின்றான் என்ற குறிப்பும் தொக்கி நிற்கின்றது. வேண்டுமானால் கவிஞரின் இந்த உவமையை எப்படி எப்படியெல்லாம் விரித்துப் பொருள் கொள்ளலாம்.

மூன்றாவது உவமை: "பழக்குலை மேல் எறிந்த குறுந்தடியே போல" குறுந்தடியை வேகமாக எறியும்போது அதன் செல்லும் வேகத்தைக் காணலாம். அது பழக்குலையைத் தாக்கும்போது பழங்கள் சிதறி ஓடுவதோடன்றி சில பழங்கள் சிதைந்தும் போகும். பெருங்காற்றுப் பாய்ந்ததால் ஓடத்திற்குப் பேராபத்து நேரும் நிலை ஏற்பட்டது. வேலன் காப்பாற்றினான். மங்கையர் தப்பினர்.

இந்தப் பாடல் "ஆழிமழைக் கண்ணா" என்ற திருப்பாவையின் (பாசுரம் - 4) மழைப்பாட்டிலுள்ள உவமைகளையும் "முன்னிச்சுருக்கி" என்ற திருவெம்பாவையின் (பாடல் - 16) மழைப்பாட்டிலுள்ள உவமைகளையும் நினைவுகூரச் செய்கின்றது.

உவமைத் தொகை: உவமைத்தொகையாக வரும் உவமைகளிலும் கவிஞரின் கைவண்ணத்தையும், கருத்து

வண்ணத்தையும் கண்டு மகிழலாம். "கொடுவாள் மீசை" இதற்கு நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டு.[17] இந்த வகையில் கவிஞர் படைப்புகளில் எண்ணற்ற உவமைகள் உள்ளன. இவற்றுள் பலவகை உள்ளங்களைக் காட்டும் திறன் அற்புதமானது. அவை: கடுகு உள்ளம், துவரை உள்ளம், தென்னையுள்ளம், மாம்பிஞ்சியுள்ளம், தாயுள்ளம் என்பவை.

கடுகு உள்ளம்: "உலக ஒற்றுமை"[18] என்ற பாட்டில்,

தன்பெண்டு தன்பிள்ளை சோறு வீடு
சம்பாத்தியம் இவைஉண்டு தானுண் டென்போன்
சின்னதொரு கடுகுபோல் உள்ளம் கொண்டோன்
தெருவார்க்கும் பயனற்ற சிறிய வீணன்!

பொருள் வெளிப்படை. இவனால் இவன் வதியும் தெருவிலுள்ளார்க்கும் பயன் ஒன்றும் இல்லை.

துவரை உள்ளம்: இதனைக் கவிஞர்,

கன்னலடா என்சிற்றூர் என்போன் உள்ளம்
கடுகுக்கு நேர்மூத்த துவரை உள்ளம்

தன் ஊரில் மட்டிலும் அக்கறை கொண்டவனது உள்ளம் துவரை உள்ளமாகும். கடுகு உள்ளத்தை விடச் சற்றுப் பெரியது.

தென்னை உள்ளம்: இதனையும் கவிஞர் கூறுவார்:

தென்னையுள்ளம் ஒன்றுண்டு தனதுநாட்டுச்
சுதந்திரத்தால் பிறநாட்டைத் துன்புறுத்தல்!

இத்தகைய உள்ளத்தைக் கொண்ட நாட்டுத் தலைவர்களும் வீட்டுத் தலைவர்களும் உள்ளனர். "குவைத்" என்னும் நாட்டை ஆக்கிரமித்துத் தன் நாட்டுடன் இணைத்துக் கொண்ட "இராக்" நாட்டுத் தலைவனின் உள்ளம் இத்தகையது.

மாம்பிஞ்சு உள்ளம்: இந்த உள்ளத்தைக் கொண்டவர்கள்பற்றி,:

ஆயுதங்கள் பரிகரிப்பார், அமைதி காப்பார்,
அவரவர்தம் வீடுநகர் நாடு காக்க

17. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 11
18. பா.தா. கவிதைகள் - முதல் தொகுதி - பக்கம் 129

வாயடியும் கையடியும் வளரச் செய்வார்
மாம்பிஞ்சி யுள்ளத்தின் பயனும் கண்டோம்!

என்று காட்டுவார். பொருள் வெளிப்படை.

தாயுள்ளம்: இதுதான் தலையாய உள்ளம். இதனை,

தூய உள்ளம் அன்புள்ளம் பெரிய உள்ளம்
தொல்லுலக மக்களெலாம் "ஒன்றே" என்னும்
தாயுள்ளம் தனிலன்றோ இன்பம்! அங்கே
சண்டையில்லை தன்னலந்தான் தீர்ந்த தாலே

என்று காட்டுவார்; இங்கே ஐந்து உள்ளங்களை "உவமத்தொகை" யாகக் காட்டும் அற்புதம் நம்மை வியக்க வைக்கின்றது. ஒரு விதத்தில் மன்பதைக்கும் அறிவு கொளுத்துவதாகவும் அமைகின்றது.

பா.தா. கவிதை முதல் தொகுதியில் வரும் இவ்வகை உவமைகள்: தேனிதழாள், பானல் விழி (பக்கம் 18), இருட்காடு (19), வேல்விழி, பால்மொழி, பாளைச் சிரிப்பு (24), முல்லைச் சிரிப்பு (76), மாணிக்கப்பரிதி (93), கற்கண்டு மொழி, கற்கண்டுக் கவிதை (102), கெண்டை விழிகள் (111), தேன்மலர்ச் சோலை (154), வயிரக் குன்று (161), வண்டு விழி, ஒளி விழி (166), சுளைவாய் (168), பொன்னூசல் (180); **பா.தா. கவிதை இரண்டாம் தொகுதியில் உள்ளவை:** மலர்க்கை (18), பொன்னொளி (37), பாலுடல் (40), கனி இதழ் (47), முல்லைச் சிரிப்பு (56), தேன் கவிகள் (77), பொன் மலர்கள் (110), தங்க மாதுளை (124), கெண்டை விழி (126), தென்னம்பாளை சிரிப்பு (11)[19]. இஃது ஒரு புரட்சிகரமான உவமை; இதுகாறும் எவரும் சொல்லாத உவமை. முதன் முதலாகக் கவிஞர் இந்த உவமையைக் கூறிய காலத்தில் அறிஞர் அண்ணா பல மேடைகளில் (1944-55) இதனைக் கூறிக் கவிஞருக்குப் புகழ் சேர்த்ததை நேரில் பலமுறை கேட்டதுண்டு. வாழைத் துடைகள் (21); "அழகின் சிரிப்பு" என்ற நூலை "உவமைச் சோலை" என்று சொல்லலாம்.

உருவகம்: பாவேந்தர் பாடல்களில் உருவகங்களுக்கும் குறைவில்லை. "அழகின் சிரிப்பு" என்னும் நூலில் பல்வேறு வகை

19. பா.தா.க. மூன்றாம் தொகுதி - பக்கம் 11

உருவகங்களைக் காணலாம். "கடல்" என்ற பாட்டில் கடலின்மீது காலைக் கதிரவன் செங்கதிர் வீசி எழுகின்றான். அந்தக் கதிரைத் "தங்கத் தூற்றல்" என உருவகிக்கின்றார். கதிரவனை "இளங்கதிர்ச் செம்பழம்" என்கின்றார். "குன்றம்" என்னும் பாட்டில் குன்றின் மீதிருந்து இழியும் அருவிகளை (Waterfalls) "வயிரத் தொங்கலாகவும்", அடர் கொடியை "பச்சைப் பட்டாகவும்", குருவிகளைத் "தங்கக் கட்டி"யாகவும் உருவகித்து மகிழ்கின்றார். இன்னும் குறத்தி கவண் எடுத்துக் குறிபார்க்கும் விழி "நீலப் பூவாகவும்", கவண்கல் எறியும் கை "செங்காந்தட் பூவாகவும்", அவள் கையிலுள்ள உடுக்கை "எழில் இடுப்பாகவும்" உருவகித்துக் காட்டப் பெறுகின்றன. "வான்" என்ற கவிதையில் கதிரவனைக் கிழக்குப் பெண் விட்டெறிந்த "பரிதிப்பந்து" என்று உருவகம் செய்கின்றார். "இருள்" என்ற பாட்டில் இருளை ஒரு பெண்ணாக உருவகிக்கின்றார் கவிஞர். அவள் பகல் உடை "தங்கச் சேலையாகவும்" உருவகிக்கப் பெறுகின்றன. அவள் தலையிலுள்ள குளிர்நிலா "வயிர வில்லை"யாக உருவகித்துக் காட்டப்பெறுகின்றது. "தமிழ்" என்னும் பாடலில் தமிழ் கவிஞரின் "ஆவியா"கவும் (உயிர்), கருமான்செய் படைவீடாகவும், தன்னை ஓர் மறவனாகவும் உருவகித்துக் காட்டுகின்றார். முத்தாய்ப்பாகத் தமிழை ஒரு, "பூக்காடாகவும்" தன்னை ஒரு "தும்பியாகவும்" உருவகித்து மகிழ்கின்றார்.

பாரதியார்: "பாஞ்சாலி சபதத்தில்" பார்த்தன், பாஞ்சாலிக்கு பரிதியின் எழிலைக் காட்டும் பகுதியின் இறுதியில்,

பார்; சுடர்ப் பரிதியைச் சூழவே படர்முகில்
எத்தனை தீப்பட் டெரிவன! ஓகோ!
என்னடி! இந்த வன்னத் தியல்புகள்!
எத்தனை வடிவம்! எத்தனை கலவை!
தீயின் குழம்புகள்! - செழும்பொன் காய்ச்சி
விட்ட ஓடைகள்! - வெம்மை தோன்றாமே
எரிந்திடும் தங்கத் தீவுகள்! - பாரடி!
நீலப் பொய்கைகள்! - அடடா, நீல
வன்ன மொன்றில் எத்தனை வகையடீ!

எத்தனை செம்மை! பசுமையும் கருமையும்,
எத்தனை! - கரிய பெரும்பெரும் பூதம்!
நீலப் பொய்கையின் மிதந்திடும் தங்கத்
தோணிகள் சுடரொளிப் பொற்கரை யிட்ட
கருஞ்சிக ரங்கள்! - காணடி, ஆங்கு
தங்கத் திமிங்கிலம் தாம்பல மிதக்கும்
இருட்கடல்! - ஆகா! எங்கு நோக்கிடினும்
ஒளித்திரள்! ஒளித்திரள்! வண்ணக் களஞ்சியம்![20]

இப்பாடற் பகுதியில் "தீயின் குழம்புகள்", "செழும் பொன் காய்ச்சிவிட்ட ஓடைகள்", "தங்கத் தீவுகள்", "நீலப் பொய்கைகள்" "இருட்கடல்" - இவை யாவும் உருவகங்கள்.

தன் குருநாதரின் அடியை ஒட்டிச் செல்வதுபோல் "பாண்டியன் பரிசில்" ஒரு பகுதி. அன்னமும் நீலியும் ஓடம் ஏறி உலவச் செல்லுகின்றனர்[21]. இப்பகுதியில் ஒரு பாடல்:

தேங்கிநிற்கும் புனல்மீது செல்லா நிற்கும்
செம்படகில் ஒருபுறத்தில் சிரித்த வண்ணம்
பாங்கிநிற்கப் பார்த்துநின்ற அன்னம் சொல்வாள்!
"பாரடி நீ மேற்றிசை வானத்தை! அங்கும்
தேங்கி நிற்கும் பொன்னாற்றில் செழுமா ணிக்கச்
செம்பரிதிப் படகோடும்! கீழ்த்தி சைவான்
வாங்கிநிற்கும் ஒளியைப்பார்! காட்சித் தேனில்
வண்டடிநாம் என்றுரைத்து மகிழ்ந்து நின்றாள்.

இங்கு "தேங்கி நிற்கும் பொன்னாறு", "செழுமாணிக்கச் செம்பரிதிப் படகு", "காட்சித்தேன்" என்பவை உருவகங்கள். பாவேந்தரின் பாடல்களில் "பலாச்சுளைகள்" போன்ற உவமைகளைச் சுவைத்து இன்புறுவதே ஒரு சிறந்த அநுபவம்.

உவமையே அணிகளின் தாய்: உவமை உருவகம் போன்ற அணிகளைப் போலவே பல்வேறு அணிகள் தோன்றியுள்ளன. தமிழிலுள்ள 'தண்டியலங்காரம்' முப்பத்தாறு அணிகளையும்

---

20. பாஞ்சாலி சபதம் - 152
21. பாண்டியன் பரிசு - இயல் 52 - பக்கம் 90

அவற்றின் விகற்பங்களையும் கூறுகின்றது. 'மாறனலங்காரம்' அறுபத்தாறு அணிகளை எடுத்துரைக்கின்றது. 'குவலயானந்தம்' என்னும் நூல் நூறு அணிகளுக்கு இலக்கணம் கூறுகின்றது. அவற்றுள் பல வேண்டாத பிரிவுகளாக உள்ளன.

இது கருதியே தொல்காப்பியர் அணிகளை அறுபதும் நூறுமாக வகுத்துப் பாகுபாடு செய்யாது பல அணிகளுக்கும் அடிப்படையாகவுள்ள உவமை என்ற ஒன்றினை மட்டிலும் நன்கு விளக்கினார். தொல்காப்பியத்தில் "**உவம இயல்**"[22] என்ற ஒன்றைத் தவிர, அணியைக் கூறும் வேறு பிரிவே இல்லை. உவமையிலிருந்தே ஏனைய அணிகள் தோன்றின என்பதை,

உவமை என்னும் தவலரும் கூத்தி
பல்வகைக் கோலம் பாங்குறப் புனைந்து
காப்பிய அரங்கிற் கவினுறத் தோன்றி
யாப்பறி புலவர் இதயம்
நீப்பறு மகிழ்ச்சி பூப்பநடிக் கும்மே[23]

என்ற வடமொழி அப்பைய தீட்சிதரின் 'சித்திர மீமாம்சை'க் கூற்றாலும் அறியலாம். பாவேந்தரின் பாடல்களை "**உவமச்சுரங்கம்**" என்று சொல்லி வைக்கலாம். தொட்ட இடம் எல்லாம் அது தட்டுப்பட்டு படிப்போருக்குச் சாக்லெட் சுவையைத் தந்துகொண்டேயிருக்கும்.

22. தொல். பொருள். உவம இயல் காண்க.
23. செந்தமிழ் - தொகுதி - 7; பக்கம் 144

இயல் - 7

வருணனைத் திறன்

இயற்கைப் பொருள்கள் அனைத்தும் அழகு கொழித்து நிற்கும் ஆண்டவனின் அற்புதப் படைப்புகள். இவற்றை நக்கீரர் பெருமான் "கை புனைந்தியற்றாக் கவின்பெருவனப்பு" என்று கூறுவர். இயற்கைக் காட்சிகளைக் காணும் ஓவியக் கலைஞன் தூரிகையையும் வண்ணங்களையும் கொண்டு அழகான படங்களாகக் காட்டுவான். அக்காட்சிகளைக் கவிஞன் ஒருவன் தேர்ந்தெடுத்த சொற்களைக் கொண்டு சொல்லோவியங்களாக வரைந்து காட்டுவான். ஆனால், இருவரும் காட்சிகளைக் காண்பது போன்றே எல்லா விவரங்களையும் ஒன்று விடாமல் காட்டுவதில்லை. சில கூறுகளைக் கூட்டியும், குறைத்தும், திரித்தும் அவை கூறப்பெறுகின்றன. உள்ளவற்றை உணர்ச்சியுடன் கூறும்பொழுது கூட்டலும், குறைத்தலும், திரிபும் நேர்தல் இயல்பாகும். அறிவு எதனையும் அளந்து அறியும் தன்மையுடையது. உணர்ச்சியோ குறித்த ஒன்றை ஆழ்ந்து அறியும் தன்மையுடையது. எனவே, பின்னைய செயலில் குறித்த ஒன்றினைத் தவிர, ஏனையவை அவ்வளவு தெளிவாக நிற்பதில்லை. ஒரு பொருளின் ஒரு கூறு மட்டிலும் தெளிவாக - மிகுதியாக - உணர்த்தப் பெற, மற்றவை மங்குகின்றன; அல்லது மறைகின்றன. கவிஞர்கள் காட்சிகளை வருணிப்பதில் அவர்களின் உணர்ச்சியின் காரணமாக ஒன்று அல்லது சில சிறந்து நிற்பதால் மற்றவை சிறப்பிழந்து மறைகின்றன. ஆனால், கவிதைகளைப் படிப்போர் அக்குறைவினை உணர்வதில்லை. ஒரே விதக் காட்சியினைப் பலர் வருணிக்கும்போது காட்சி வேறுபட்டாலும் படிப்போருக்கு அது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

மருதநிலச் சூழ்நிலையில் அமைந்திருக்கும் **திருக்கோவலூர்**[1] இவ்வாறு வருணிக்கப்படுகின்றது.

1. காட்டுப்பாடி - விழுப்புரம் இருப்பூர்தி வழியில் திருவண்ணாமலைக்கு அடுத்த ஒரு வைணவத் தலம்; தென்பெண்ணை ஆற்றங்கரையின் தென்பால் உள்ளது.

எழுந்தமலர்க் கருநீலம் இருந்தில் காட்ட
இரும்புன்னை முத்தரும்பிச் செம்பொன் காட்ட
செழுந்தடநீர்க் கமலம் தீவிகைபோல் காட்டும்
திருக்கோவலூர்[2]

[**கருநீலம்** - கருநெய்தல்; **இருந்தில்** - கரி; **இரும்புன்னை** - பெரிய புன்னை; **செம்பொன்** - பசும்பொன்; **தடம்** -தடாகம்; **கமலம்** - தாமரை; **தீவிகை** - விளக்கு]

திருக்கோவலூரை ஒரு பொற்களரியாக உருவகப்படுத்தி வருணிக்கின்றார் ஆழ்வார். பொற்களரி - பொற்கொல்லரின் பட்டறை; அங்கே கரிகள் கொட்டப் பெற்றிருக்கும்; பொன்களும் முத்துகளும் நிறைந்திருக்கும். தீ பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும். இங்கு கருநீல மலர்கள் கரியாகவும், புன்னை மொக்குகள் முத்தாகவும், புன்னைப் பூக்கள் பொன்னாகவும், தாமரை மலர்கள் நெருப்பாகவும் திகழ்கின்றன.

மேலும் அக்காட்சி,

கருங்கமுகு பசும்பாளை வெண்முத் தீன்று
காயெல்லாம் மரகதமாய்ப் பவளம் காட்ட
செருந்திமிக மொட்டலர்த்தும் தேன்கொள் சோலைத்
திருக்கோவலூர்.[3]

[**கமுகு** - பாக்கு; **பசும்பாளை** - பசிய பாளை; **மரகதம்** - பச்சை; **பவளம்** - சிவப்பு; **செருந்தி** - சுரபுன்னை; **மொட்டு** - மொக்கு; **அலர்த்தும்** - மலர்த்தும்]

முத்து, பவளம் முதலிய சிறந்த பொருள்கள் பொழில்களினின்றும் வெளி வருகின்றன என்று சமத்காரமாக அருளிச் செய்கின்றார் ஆழ்வார்.

இனி, பாவேந்தரின் பாடல்களை நோக்குவோம். இங்கு இரண்டு விதமான வருணனைகளைக் காண முடிகின்றது. ஒன்று, போய்க்கொண்டே காட்சிகளை வருணிப்பது. மற்றொன்று நின்ற நிலையில் வருணிப்பது.

2. பெரி. திரு. 2.10: 3
3. பெரி. திரு. 2-10: 7

(அ) சென்றுகொண்டே வருணிப்பவை

1. குன்றூர்ப் பாட்டு[4]: ஒரு சமயம் கவிஞர் கோவை நகரின் திராவிடக் கழகச் செயலாளர் அரங்கநாதனின் அருமைத் தம்பியின் திருமணத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது குன்றூர்த் தமிழரும் ஒரு சொற்பொழிவுக்கு அழைத்ததால் குன்றூர் செல்ல நேர்ந்தது. அப்பயணத்தைப்பற்றி இப்பாடலில் தருகின்றார். அதில் சில வருணனைப் பகுதிகள்:

குன்றின் மீதில் அமைந்தது குன்றூர்!

....

.... கோவைக்கு - ஐம்பது கல்லுக்கு
அப்பால் அமைந்தது! வருவார்க் கெல்லாம்
இயற்கை தந்த அழகின் படைப்பு!

....

கோவையி னின்று குன்னூர் போக
ஆவ லோடுநான் இயங்கியில் அமர்ந்தேன்.
நடுப்பகல் நோக்கிக் காலை நகர்கையில்
பொன்வெயில் பொன்வண் டாக வண்டி
பறந்து சென்று, வாணிகம் பரந்த
மேட்டுப் பாளைய நகரின் மேன்மையைக்
காட்டி, வெப்பமும் காட்டி நின்றது!

....

மேட்டுப் பாளையக் கடைத்தெரு விட்டு
மேலும் விரைந்து செல்லும்என் வண்டி,
இருபுறம் பாக்கு மரங்கள் அடர்ந்த
ஒருவழி ஓடிற்று, மரங்களும் உடன்வர![5]
அத்தனை நீளப் பெருவழி அதுதான்!
இரண்டுகல் தொலைவு இரண்டடிக் கொன்றென
கால்கீழ் ஊன்றிக் கண்கொள்ளா உயரத்து
உச்சியில் பச்சை மட்டைகள் சுமந்து

---

4. *குயில் பாடல்கள் - பக்கம் 20*
5. *மரங்கள் உடன் வருவதில்லை. நாம் மரங்களைப் பார்க்கின்றோம். அவை நம்மை விட்டு எதிர்த்திசையில் செல்வது போன்ற ஒரு மயக்க நிலை.*

கக்கத்தில் மணிக்குலை கவினுறத் தொங்க
அடைத்துள் அழகிய கமுகினம் வானைத்
துடைத்துத் தூசி போக்குவன போலும்!
வெப்பம் விலக்கின, நிழல்முடி கவிந்தன,
கப்பம் கட்டின குளிர்காற்று வைத்தே!
என்னரும் வண்டி எழிலமைந் திருப்பினும்
விரைந்து செல்லினும், விரிந்து பரந்து
குளிர்தரு கமுகின் கூட்டம் இல்லையேல்
என்பயன்? இயற்கையின் ஆதரவு செயற்கைக்குத்
தேவை என்பது சாவாத உண்மை!
குன்றின் அடிநிலை நிமிர்ந்து பார்த்தேன்
தோன்றிய தென்ன? - தமிழகத் தொன்மைதான்!
நெடிய குன்றத்தின் நேர்ஒரே பக்கம்
வளைந்து வளைந்து செல்லும் வழியே
எனது வண்டி மேல்நோக்கி ஏறியது -
என்று சொல்லும் சொல், மெய் இல்லை!
சுடரும் நிலவும் தோன்றிய நாளில்
தோன்றித் துலங்கும் குன்றூர் உச்சிக்கு -
இங்கிருந்து சென்று மீண்டும்
அங்கிருந்து சுவடு காண மீளும்
என்றன் அருமை தமிழக முதியோன்
இன்று தன்னலம் நீக்கி, என்றன்
வண்டியை வளைந்ததன் முதுகிற் சுமந்து
சாயாது, சறுக்காது, தானிட்ட சுவடு
மாறாது, மறவாது, மலையுச்சி நோக்கி
ஏறுவான் ஆனான். ஏகுவேன் ஆனேன்!
நின்றி ருக்கும் அந்தக் குன்றின்
அடிநிலை தாண்டி நடுநிலை சென்றேன்;
குனிந்து கீழ்ப்புறம் நோக்கினேன்; குரல் எடுத்துக்
"கீழுறு தமிழரே மேல்வா ரீரோ?"
என்று கூற எண்ணினேன்! "கேட்குமா?"
என்று வாளா இருக்க லானேன்!

இன்று வழியின் இருபுறத்தும் நின்ற
காடுகள் பாடின! அழகு காட்டின!
ஆடின கிளைத்தழை தோகை யாகவே!
பக்க வாட்டிற் பள்ளத்தி னின்று
மிக்கு நீண்ட கொடிப்பூ மின்னின!
நெட்டை மரமொன்று நிலத்தி னின்று
எட்டி யானிருந்து அளவாய் எழுந்து,
தன்தலை தாவி என்நிலை நோக்கி
மகிழ்ந்தது மகனுக்கு மகிழ்தந்தைப்போல்!

இதுதான் குன்றூர் என்றனர்! நடுப்பகல்
பதினொரு மணிவெயில் பாய்ந்த தாயினும்
குளிர்ந்த காற்று வெப்பினைக் குறைத்தது!

....

நன்று விரிந்த இந்தக் குன்றூர்
குன்றின் உச்சியில் இருந்த கொள்கையை
எண்ணுந் தோறும் வியப்பை ஈந்தது.

வெயிலின் வெப்பம் எந்த நாளிலும்
துயரம் விளைப்ப தில்லை அங்கே!

. . . .

வெப்பம் மிக்க தென்னாட் டார்கள்
குளிர்ச்சிக்குச் செல்வது குன்றூ ராகும்![6]

உதகைக் காட்சிகள்: இந்த வாய்ப்பில் கவிஞர் உதகைக்கும் சென்று அங்குள்ள காட்சிகளையும் வருணிக்கின்றார்.

---

6. 1943 மே மாதம் துறையூரில் பணியாற்றியபோது பள்ளி உயர்நிலை எய்தும் விஷயமாக திரு. V.R. அரங்கநாத முதலியார் (மண்டல ஆய்வாளர், கோவை) இங்கு தங்கியிருந்தபோது அவரைப் பார்க்க இங்கு வந்தேன். நான் ஒரு நாள் மாலை வந்து அதிகாலை திரும்பியதால் இக்காட்சிகளை நுகர வாய்ப்பில்லை. ஆனால், 1968 மே திங்களில் நான், மனைவி, செல்வர்கள் இருவருடனும் இங்கு வந்தபோது இக்காட்சிகளை அநுபவிக்க முடிந்தது. அக்காட்சி இன்னும் என் மனத் திரையில் பசுமையாகவே உள்ளது. நான் பாடாததால் அக்காட்சி என்னுடன் நின்று விட்டது. பாவேந்தர் பாடியதால் அது மன்பதைக்கு நிரந்தரமாகக் காட்டிக்கொண்டே உள்ளது.

அழகிய குன்றூர்க் கப்புறம் அமைந்தது
நீல மலைஎன நிகழ்த்தலும் அதையே

அடியி னின்று நெடுமுடி நோக்கினால்
சிறிதாய்த் தோன்றும் இடத்தில் பெரிய
நகரினைக் கண்டு நான்வியப் புறுகையில்
என்னைஎன் தோழர்கள் "இதுவியப் பன்று"
பொன்னும், பன்னிற மணிகளும் பூவென்று
மின்னும் பெரும்பரப்பு வியப்பாம்" என்றனர்.

ஊருக்கு அரைக்கல் தூரம் நடந்தேன்
நேரில் கண்டது மலர்வனம்; மணிக்காடு!
உச்சிக் குன்றின் பக்க வாட்டில்
ஐந்நூறு காணிப் பரப்பை "அழகு"
மொய்த்து விளையாடக் குத்தகை பிடித்தது![7]
நிமிர்ந்தால் இலைஇலா நீலப் பூமரம்!
கமழும் முத்துப் பந்தர்க் கவின்மரம்!
மஞ்சள் பொடியை வாரி இறைக்கும்
செம்மலர் மரங்கள் சிறுபட் டாளம்
கண்ணோடு சென்று மனத்தைக் கவர்ந்தன.

கொன்றை பூத்த தங்கக் கோவை
தென்றலால் ஆடும், வண்டெலாம் பாடும்

வண்ண மலர்களின் அழகில் வளைந்தஎன்
கண்ணைக் கீழ்ப்பாய்ந்த வரியணில் கவிழ்த்ததால்
பன்மலர் நிலத்தோவியம் பலித்தது

பச்சைமணிச் சிற்றி லைச்செடி வரிசை
வட்டங் குறிக்க அதனுள் மஞ்சள்,
சிவப்பு, நீலம் ஒளிர்படு மலர்வகை
அப்பட்டம் பன்மணி இழைப்போன் அழுத்திய
மாதர் தலையணி வட்டமே யாகும்.

7. Botanical Garden என்ற இடத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார். 1968 மே மாதம் நானும் என் குடும்பமும் இந்த மலர் வனத்தை அநுபவித்து மகிழ்ந்தோம்.

பெருமுக் கோணத் துள்ளே உரோசு,
விரிமலர் நறுமணம் வீசி மிளிர்ந்தன;
நீல உரோசும் ஒருபுறம் நிறைந்தன;
சிவப்பு உரோசும் ஒருபுறம் திகழ்ந்தன;
வெள்ளை உரோசும் வியப்பைச் செய்தன;
பன்னிறச் சாமந்தி பரப்பையும்
இன்னும் இருந்த அழகின் சிரிப்பையும்
எழுதி முடிக்க இருபதாண்டு
கழியும்; ஆதலால் அடுத்தது கழறுவேன்.

உதகைப் பயணத்தை முடித்துக்கொண்டு குன்றூர் திரும்புகின்றார். பயணியர் தங்கும் வளைவில் தங்குகின்றார். பக்கத்தில் ஒரு பொய்கை. வளைவின் திண்ணையில் அமர்ந்து கொண்டு காட்சிகளை அநுபவிக்கின்றார். "அடுத்தது கழறுவேன்" என்று கூறிய கவிஞர் மேல் தொடர்கின்றார்:

மேல்வந்து மின்னி உட்சென்று குமிழ்விடும்
சேல்விளை யாடும் பொய்கையும் திண்ணையும்
கலைஞன் படமும் காண்பார்க் கிடமாம்
திண்ணையி னின்று பொய்கையிற் செலுத்திய
கண்களைத் தாமரைக் கண்டு மலர்ந்தன;
அண்டையில் அல்லிகள் தன்முகம் கூம்பின.

பொய்கையைச் சுற்றும் புதரெலாம் பூக்கள்,
பூக்களில் வடியும் தேனெலாம் ஈக்கள்
ஈக்களில் எழுவன இனிய பாக்களாம்!

திண்ணைக்குப் பந்தல் ஒன்று செய்த
வண்ணமலர் குலுங்கு கொடிகளின் பின்னலில்
வீழ்ந்த வெயிலால் கீழிடம் இன்ப
ஓவியக் கம்பள விரிப்பைப் பெற்றது.
விழிகள் அழகை உண்ணச், செவிகள்
எழுமின் னிசையினை உண்ண, மூக்கு
நறுமணம் உண்ண, நல்லுடல் குளிரை
உண்ணக் கிடந்த என்னை, "உடனே
உண்ண வருக" என்றான் ஒருமகன்,
இன்னும் என்ன உண்ப தென்றேன்.

இப்படித் தங்கின இடத்தின் சூழ்நிலையின் காட்சிகளை வருணிப்பார். கற்பனையும் தன்மை நவிற்சியும் கலந்த வருணனை, பல்லாண்டுகட்குப் பின்னர் அதனைப் படிக்கும் நம்மை மானசீகமாக அக்காட்சிகளை நேரில் அநுபவிக்கும் வாய்ப்பினைத் தருகின்றது. இதுவே கவிஞரின் சொல்லோவியத்தின் மந்திர ஆற்றல்! செப்பரிய செந்நாப் புலவரின் சொற்றிறம்!

(2) மாமல்லபுரச் செலவு[8]: ஏறத்தாழ 15 ஆண்டுகட்கு முன்னர் (1934) ஒரு சமயம் முழுநிலவு தோன்றும் ஓரிரவில் தோழர் ப. சீவாநந்தம், குருசாமி குஞ்சிதம், நயினா சுப்பிரமணியம், மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி, மாயூரம் நடராசன், சாமி. சிதம்பரனார், எஸ்.வி. இலிங்கம், நாரண துரைக்கண்ணன் இவர்களுடன் சென்னையிலிருந்து மாலை 4 மணிக்குச் சென்னை பக்கிங்காம் கால்வாயில் தோணி ஏறி கவிஞர் மாமல்லபுரம் சென்றார். அப்பெருந் தோணியைக் கரையோரமாகக் கயிறு பற்றி ஒருவன் இழுத்துச் சென்றமையும், மற்றோர் ஆள் பின்புறமாக ஒரு நீளக் கழியால் தள்ளிச் சென்றமையும் கழிவிரக்கம் கொள்ளத்தக்க காட்சி. அதையும், ஆங்குக் கண்ணைக் கவர்ந்த மற்றும் சில காட்சிகளையும் விளக்கி அப்போது[9] எழுதப்பெற்றது இப்பாட்டு.

இதில் உள்ள வருணனை மிகச் சிறந்தது என்று சொல்ல இயலாது போயினும், பாடலைப் படிக்கும்போது நாமும் தோணியில் செல்வதுபோன்ற அநுபவம் அடைகின்றோம். உயிரோட்டம் ஏறிய பாடல்:

சென்னையிலே ஒருவாய்க்கால் - புதுச்
சேரி நகர்வரை நீளும்.
அன்னத்தில் தோணிகள் ஓடும் - எழில்
அன்னம் மிதப்பது போல.
என்னரும் தோழரும் நானும் - ஒன்றில்

---

8. பா.தா.க. இரண்டாம் தொகுதி - பக்கம் 37., 23.11.52 நாளிட்ட பாரதிதாசன் முன்னுரையுடன் வெளிவந்த முதற்பதிப்பு 1987-ல் வெளிவந்த பாரிநிலையப் பதிப்பு வரை இப்பாடல் "மாவலிபுரச் செலவு" என்றே வெளிவந்துள்ளது. தவறு கருதி நான் இவ்வாறு மாற்றியுள்ளேன்.
9. நான் முசிறியில் பள்ளியிறுதித் தேர்வு பெற்று (1934) திருச்சி புனித சூசையப்பர் கல்லூரியில் சேர்ந்த ஆண்டு.

ஏறி அமர்ந்திட்ட பின்பு
சென்னையை விட்டது தோணி - பின்பு
தீவிரப் பட்டது வேகம்

தெற்குத் திசையினை நோக்கி - நாங்கள்
சென்றிடும்போது விசாலச்
சுற்றுப் புறத்தினில் எங்கும் - வெயில்
தூவிடும் பொன்னொளி கண்டோம்
நெற்றி வளைத்து முகட்டை - நட்டு
நீரினை நோக்கியே நாங்கள்
அற்புதம் கண்டு மகிழ்ந்தோம் - புனல்
அத்தனை யும்ஒளி வானம்.

"சஞ்சீவி பர்வதச் சாரல்"[10] - என்று
சாற்றும் சுவடி திறந்து
சஞ்சார வானிலும் எங்கள் - செவி
தன்னிலும் நற்றமிழ் ஏற்றி
அஞ்சாறு பக்கம் முடித்தார் - மிக்க
ஆசையி னால்ஒரு தோழர்
செஞ்சுடர் அச்சம யத்தில் - எம்மைச்
செய்ததுதான் மிக்க மோசம்.

மிக்க முரண்கொண்ட மாடு - தன்
மூக்குக் கயிற்றையும் மீறிப்
பக்க மிருந்திடும் சேற்றில் - ஓடிப்
பாய்ச்சிடப் பட்டதோர் வண்டிச்
சக்கரம் போலிருள் வானில் - முற்றும்
சாய்ந்தது சூரிய வட்டம்!
புக்க பெருவெளி எல்லாம் - இருள்
போர்த்தது! போனது தோணி
வெட்ட வெயிலினில் நாங்கள் - எதிரே
வேறொரு காட்சியும் கண்டோம்;
குட்டைப் பனைமரம் ஒன்றும் - எழில்

10. இது கவிஞரின் அற்புதமான கவிதைகளில் ஒன்று.

கூந்தல் சரிந்ததோர் ஈந்தும்
மட்டைச் சுரங்கள் பிணைத்தே - இன்ப
வார்த்தைகள் பேசிடும் போது
கட்டுக் கடங்கா தலைப்பைப் - பனை
கலகல வென்றுகொட்டிற்றே.

எட்டிய மட்டும் கிழக்குத் - திசை
ஏற்றிய எங்கள் விழிக்குப்
பட்டது கொஞ்சம்; வெளிச்சம் - அன்று
பௌர்ணமி என்றதும் கண்டோம்
வட்டக் குளிர்மதி எங்கே - என்று
வரவு நோக்கி இருந்தோம்
ஒட்டக மேல்அர சன்போல் - மதி
ஓர்மரத் தண்டையில் தோன்றும்.

முத்துச் சுடர்முகம் ஏனோ - இன்று
முற்றும் சிவந்தது சொல்வாய்?
இத்தனை கோபம் நிலாவே - உனக்கு
ஏற்றிய தார்என்று கேட்டோம்.
உத்தர மாக எம்நெஞ்சில் - மதி
ஒன்று புகன்றது கண்டீர்.
சித்தம் துடித்தது நாங்கள் - பின்னால்
திரும்பிப் பார்த்திட்ட போது.

தோணிக் கயிற்றினை ஓர்ஆள் - இரு
தோள்கொண் டிழுப்பது கண்டோம்
காணச் சகித்திட வில்லை - அவன்
கரையோடு நடந்திடு கின்றான்.
கோணி முதுகினைக் கையால் - ஒரு
கோல்நுனி யால்மலை போன்ற
தோணியை வேறொரு வன்தான் - தள்ளித்
தொல்லையுற் றான்பின் புறத்தில்

இந்த உலகினில் யாரும் - நல்
இன்ப மெனும்கரை யேறல்

சந்தத முந்தொழி லாளர் - புயம்
தரும்து ணையன்றி வேறே
எந்த விதத்திலும் இல்லை - இதை
இருப துதரம் சொன்னோம்.
சிந்தை களித்த நிலாவும் - முத்துச்
சித்தொளி சிந்தி உயர்ந்தான்.

நீல உடையினைப் போர்த்தே - அங்கு
நின்றிருந் தாள்உயர் விண்ணாள்
வாலிப வெண்மதி கண்டாள் - முத்து
மாலையைக் கையி லிழுத்து
நாலு புறத்திலும் சிந்தி - ஒளி
நட்சத்தி ரக்குப்பை யாக்கிப்
பாலுடல் மறையக் காலை - நாங்கள்
மாமல்லபு ரக்கரை சேர்ந்தோம்.

இந்தப் பாடல் ஓர் அற்புதமான சொல்லோவியம். அன்று பௌர்ணமியாதலால் இருட்டில் செல்லும் அவர்கள் நிலாவைத் தேடுகின்றனர். ஒரு மரத்தின் சந்தில் சந்திரன் தென்படுகின்றான். இஃது 'ஒட்டகத்தின்மீது ஓர் அரசன் இவர்ந்து வரும் காட்சியையொத்துள்ளது சந்திரன் தோன்றும் காட்சி' என்று கவிஞர் வருணிக்கும்போது நம் உள்ளம் கொள்ளை கொள்ளப்படுகின்றது; பரவசம் அடைகின்றோம்.

'எருத்துப் புண் வலி அதைக் கொத்தும் காக்கை அறியாது' என்பதுபோல் முதலாளி, தொழிலாளி படும் தொல்லைகளை அறியான். தான் அநுபவிக்கும் இன்பக் களிப்பில் எதையும் சிந்திக்க அவனுக்கு நேரம் இல்லை. மகிழ்ச்சி போதை அவன் மண்டையில் அவ்வளவு ஏறி நிற்கின்றது. ஆனால், படகில் செல்லும் கவிஞர் ஒருவன் தோணிக் கயிற்றினை தோள்கொண்டு வலிப்பதையும், அவன் கரையோடு நடந்து செல்லுவதையும் கண்டு கழிவிரக்கம் கொள்ளுகின்றார். வேறொருவன் மலை போன்ற தோணியை ஒரு கோல் கொண்டு தள்ளித் தொல்லையுறுவதைக் காண்பதற்கும் கவிஞரின் மனம் சகிக்கவில்லை. தொழிலாளர் இயக்கத்தை முறுக்கி விடுகின்றவர் அல்லவா ?

நிலா தோன்றும்போது அதன் சுடர் சற்றுச் சிவந்து காணப்படும். அதைக் கவிஞர் 'நிலவின் கோபம்' என்று வருணிக்கின்றார். இதற்குக் காரணம் என்ன ? இருவர் படகினை மிக்க சிரமத்துடன் நடத்திக்கொண்டு செல்ல, அதனைச் சிறிதும் கருதாது, படகில் செல்வோர் மகிழ்ச்சியுடன் செல்லுகின்றனரே என்று நிலா சினங் கொள்ளுவதாகக் கருதுவது கவிதைச் சுவைக்கு மெருகேற்றி விடுகின்றது.

சிறிது நேரத்தில் நிலாவும் தனது முத்துச் சிந்தொளி வீசிக் கொண்டு உயர்ந்து செல்லுகின்றான். அருகில் காணப்படும் நீலவான் காட்சியைக் கவிஞர் நீல உடையினைப் போர்த்திக் கொண்டு விண்ணாள் நின்று கொண்டிருக்கின்றாள் என்று வருணிப்பது கவிதையின் மாற்றைப் பன்மடங்கு உயர்த்திவிடுகின்றது.

(ஆ) நின்றுகொண்டே வருணிப்பவை

இவற்றுள்ள சிலவற்றைப் பாடுபொருளாகப் (இயல் - 2) பகன்ற இடத்திலும் இயற்கையை இயம்பின இடத்திலும் (இயல் - 9) காட்டினேன். மேலும் சிலவற்றைப் பல்வேறு தலைப்புகளில் ஈண்டுக் காட்டுவேன்.

குழந்தை: குழந்தையைப் பாடாத கவிஞர்களே இல்லை. "கண்ணம்மா - என் குழந்தை"[11] என்ற பாடலில் குழந்தையைச் "செல்வக் களஞ்சியம்", "பிள்ளைக் கனியமுது", "பேசும் பொற்சித்திரம்", "ஆடி வருந் தேன்" என்றெல்லாம் வருணிப்பார் பாரதி. கடவுளைக் குழந்தையாக்கிப் பிள்ளைத் தமிழ்பாடி மகிழ்ந்தனர் பிற்காலக் கவிஞர்கள். சங்க காலத்தில் கவியரங்கேறிய 'பாண்டியன் அறிவுடை நம்பி' மக்கட்பேறின்றி பின்பு பெற்று அதனால் இன்புற்றவன். தான் பெற்ற இன்பத்தைப் பிறர்க்கும் காட்ட எண்ணினான்.

இம்மை யுலகத்து இசையொடும் விளக்கி
மறுமை உலகமும் மறுவின்றி எய்துப
செறுநரும் விழையும் செயிர்தீர்க் காட்சிச்
சிறுவர் பயந்த செம்ம லோரெனப்

---

11. கண்ணன் பாட்டு - 8 (பாரதி)

பல்லோர் கூறிய பழமொழி எல்லாம்
வாயே யாகுதல்[12]

கண்டு, அந்நலங்களை எடுத்தோதுதலை விடுத்து, இளஞ்சிறார்கள் செய்யும் இன்பச் சிறுதொழில்களையே கண்டு எடுத்தோத விழைந்தான். விழைந்தவன்,

குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி,
இட்டுந் தொட்டும் கவ்வியும் துழந்தும்,
நெய்யுடை அடிசில் மெய்பட விதிர்த்தும்,
மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்குப்
பயக்குறை இல்லைத் தாம்வாழும் நாளே[13]

என்று கூறி மகிழ்கின்றனன். இங்ஙனமே நம் கவிஞர் பெருமான் குழந்தையை வருணிக்கும் பாங்கில் அதன் மதலைச் சிரிப்பில் தம் உள்ளத்தைப் பறிகொடுக்கின்றார்.

மெல்லென அதிர்ந்த மின்னல், அந்தச்
செல்வக் குழந்தையின் சிரிப்பு! நல்ல
இன்பம் வேண்டுவோர் இங்குள்ளார் வாழ
அருஞ்செயல் செய்துதான் அடைய வேண்டுமோ?
குளிர்வா ழைப்பூக் கொப்பூழ் போன்ற

ஒளிஇமை விளக்கி வெளிப்படும் கண்ணால்
முதுவை யத்தின் புதுமை கண்டதோ?
என்னவோ அதனை எவர்தாம் அறிவார்?
தங்க மாதுளைச் செங்கனி பிளந்த
மாணிக்கம் அந்த மதலையின் சிரிப்பு?!

வாரீர் அணைத்து மகிழவேண் டாமோ!
பாரீர் அள்ளிப் பருகமாட் டோமோ?
செம்பவ ளத்துச் சிமிழ்சாய்ந்த அமிழ்தாய்ச்
சிரித்தது; பிள்ளை சிரிக்கையில்
சிரித்தது வையம்! சிரித்தது வானமே![14]

12. அகம் - 96
13. புறம் - 188
14. பா.தா.க. தொகுதி - 2 - 48 (பக்கம் 124)

இந்தக் கவிதையைப் படிக்கும் நாமும் நம்மை மறந்து அநுபவிக்கின்றோம். களவு முறையில் வெண்ணெய் உண்ட குழந்தைக் கண்ணனை யசோதைப் பிராட்டி தாம்பு கொண்டு அடிப்பதற்குத் தயாரானபோது அக்கண்ணனது "எள்கு நிலையும், வெண்தயிர் தோய்ந்த செவ்வாயும், அழுகையும், அஞ்சி நோக்கும் அந் நோக்கும், அணிகொள் செஞ்சிறுவாய் நெளிப்பதுவும் தொழுகையும் - இவை கண்ட யசோதை தொல்லை இன்பத்து இறுதி கண்டது"[15] போன்ற அநுபவத்தைப் பெறுகின்றோம்.

குயில்: "மயிலுக்குத் தோகை அழகு; குயிலுக்குக் குரல் இனியது" என்பார்கள். என்றோ ஒரு நல்ல மனநிலையில் கவிஞர் குயில் ஒன்றைக் காண்கின்றார். அழகான பாடல் பிறக்கின்றது!

மின்னும் கருமேனி விண்ணின் மிதப்ப, இரு
சின்னஞ் சிறுவிழியாம், செம்மணிகள் நாற்புறத்தும்
நோக்க, விரைந்து, கதிரும் நுழையாத
பூக்கமழும் சோலை புகுவது கண்டேன்;
கூகூ எனும்அக் குயிலின் குரல்கேட்டேன்;
ஆக்காத நல்லமுதோ? அடடாநான் என்சொல்வேன்!
விட்டுவிட் டொலிக்குமொரு மின்வெட்டுப் போல் நறவின்
சொட்டொன்றொன் றாகச் சுவையேறிற் றென்காதில்

* * *

கருநெய்தற் காட்டரும்பு போலும் குவிந்த
இரண்டலகு தம்மிற் பிரிந்து குரல்எடுக்க
வாயிற்செவ் வல்லி மலர்கண்டு நான்வியந்தேன்!

ஓயாது சுற்றுமுற்றும் பார்க்கும் ஒளிக்குயில்தான்
இவ்வுலகம் இன்னல் நிறைந்ததென எண்ணிற்றா?
எவ்வலியும் தன்னிடத்தே இல்லைஎன அஞ்சிற்றா?

மாவின் கிளையை மணிக்காலால் தான்பற்றிப்
பாவின் இனிமைதனைப் பாரோர்க்குப் பார்க்கின்ற
நேரத்தில், தன்விழியின் நேரிலுள்ள மாந்தளிரை,
ஆர அருந்தத் தொடங்கும் அவாவோடு.

15. பெரு. திரு. 7; 8

பொன்னாய்ப் பொலியும் தளிரும், புதுமெருகில்
மின்னாய் மிளிர்கின்ற மென்தளிரும், பிள்ளைகளின்
மேனி எனப்பொலியும், மிக்கொளிசெய் நற்றளிரும்,
ஆன கிளிச்சிறகின் ஆர்ந்த பசுந் தளிரும்,
கொத்தாய் இருக்கும், குயிலலகுச் சாமணத்தை
வைத்தெடுத் துண்ணும்; பின்தத்திப் பிறிதொருபால்
வேறு தளிர்பார்க்கும்; இடைஇடையே, மேல் கரும்பின்
சாறுநிகர் பாடல் தரும், தன் சிறகடித்து
மற்று மொருகிளைக்கு மாறும், மறுநொடியில்
முற்றிலும் அஞ்சும், மகிழும் முடிவினிலே.

சேய்மையிலோர் சோலைக்குச் செல்லும் குயிலினிடம்
தூய்மைமிகு பண்பொன்று கேட்பீர்; சுவையைப்
படியளக்கும் வையத்தார் உண்ணும் படியே
குடியிருப்பொன் றில்லாக் குயில்![16]

பாடலைப் படித்து அநுபவிக்கும்போது நமது மனத்திரையில் குயிலின் செயல்களனைத்தும் பதிவாகி விடுகின்றன, ஒலிப்பேழை நாடாவில் நிகழ்ச்சிகள் பதிவாவதைப் போல!

மயில்: கவிஞர் மயிலை அற்புதமாகக் காட்டுவதுடன் ஒரு கருத்தான செய்தியையும் தருகின்றார்.

அழகிய மயிலே! அழகிய மயிலே!
அஞ்சுகம் கொஞ்ச அமுத கீதம்
கருங்குயி லிருந்து விருந்து செய்யக்,
கடிமலர் வண்டுகள் நெடிது பாடத்,
தென்றல் உலவச், சிலிர்க்கும் சோலையில்
அடியெடுத்தூன்றி அங்கம் புளகித்(து)
ஆடு கின்றாய் அழகிய மயிலே!

* * *

உனது தோகை புனையாச் சித்திரம்
ஒளிசேர் நவமணிக் களஞ்சியம் அதுவும்!

* * *

16. குயில் பாடல்கள் - பக்கம் 5-6

உள்ளக் களிப்பின் ஒளியின் கற்றை
உச்சியில் கொண்டையாய் உயர்ந்ததோ என்னவோ!

* * *

ஆடு கின்றாய்; அலகின் நுனியில்
வைத்தஉன் பார்வை மறுபுறம் சிமிழ்ப்பாய்!
சாயல்உன் தனிச்சொத்து! சபாஷ்! கரகோஷம்!

* * *

ஆயிரம் ஆயிரம் அம்பொற் காசுகள்
ஆயிரம் ஆயிரம் அம்பிறை நிலவுகள்
மரகத உருக்கின் வண்ணத் தடாகம்
ஆனவுன் மெல்லுடல், ஆடல் உள்உயிர்,
இவைகள் என்னை எடுத்துப் போயின!
இப்போது "என் நினைவு" என்னும் உலகில்
மீண்டேன்; உனக்கோர் விஷயம் சொல்வேன்;
நீயும் பெண்களும் "நிகர்" என் கின்றார்!
நிசம்அது! நிசம்! நிசம்! - நிசமே யாயினும்
பிறர்பழி தூற்றும் பெண்கள்இப் பெண்கள்!
அவர்கழுத் துன்கழுத் தாகுமோ சொல்வாய்!
அயலான் வீட்டில் அறையில் நடப்பதை
எட்டிப் பார்க்கா திருப்ப தற்கே!
இயற்கை அன்னை அப்பெண் கட்கெலாம்
குட்டைக் கழுத்தைக் கொடுத்தாள்! உனக்கோ,
கறையொன் றில்லாக் கலாப மயிலே,
நிமிர்ந்து நிற்க நீள்கழுத் தளித்தாள்!
இங்குவா உன்னிடம் இன்னதைச் சொன்னேன்;
மனத்திற் போட்டுவை; மகளிர் கூட்டம்;
என்னை ஏசும் என்பதற் காக!

* * *

புவிக்கொன் றுரைப்பேன்; புருஷர் கூட்டம்
பெண்களை ஆதிப் பெருநாள் தொடங்கி
திருந்தா வகையிற் செலுத்தலால், அவர்கள்
சுருங்கிய உள்ளம் விரிந்தபா டில்லையே![17]

17. பா.தா.க. முதல் தொகுதி - பக்கம் 53-54

மயிலின் தோகையை **“நவமணிக் களஞ்சியம்”** என்று வருணிப்பதும், உள்ளக்களிப்புதான் கொண்டையின் உச்சியாய் உயர்ந்தது என்று கூறுவதும் படிப்போருக்கு உவகை விளைவிக்கும் பயனாகும். பெண்கள் கழுத்து குறுகியிருப்பதற்கும், மயிலின் கழுத்து நீண்டிருப்பதற்கும் கவிஞர் கூறும் காரணம் கற்போருக்குக் களிப்பினை நல்குகின்றது.

கதிரவன் மறைவு: இதனைப் பல இடங்களில் வருணிப்பர் கவிஞர்.

தீயைச் சொரிந்த செழுமைச் சூரியன்
மேற்றிசை யேகி வீழு முன்பு
கண்ணுக் கழகிய காட்சி தந்து
தீமை சிறிதும் இன்றித் திகழ்ந்தது

* * *

உயர்ந்த வானிடை உற்ற மேற்கில்
ஒளிப்பிர வாகம்! ஒருநூறு நிறங்கள்!
தகத்த காயம் சார்ந்தஅந் நிறங்களில்
ஒன்றில் ஒன்று சங்கமம்! ஆங்கே
ஊதா வண்ணத் தடாகம், பொன்னின்
உருக்கு வெள்ளத்தில் ஓடிக் கலந்ததே!

இது பாரதியின் "பாஞ்சாலி சபதத்தில்" காட்டப்பெறும் கதிரவன் மறைவை நினைவுகூரச் செய்கின்றது.

வானவில்: இதனைப் புராணிகர் **“இந்திர தனுசு”** என்று சொல்லி மகிழ்வர். நம் கவிஞர் அதனை **“விண் எழுது கவிதை”** என்று சொல்லிக் களிப்பர்.

மண்ணுலகு கடல்மலை அனைத்தும் உள்ளாக்கியே
வளைந்தது வானவில்! என்னென்ன வண்ணங்கள்!

....

புதுமைஇது! வானிடைக் கண்டஅவ் வோவியம்
போய்,முகிற் புனலிலே நொடிதோறும் கரைந்ததே!
அதுஇது எனச்சொல்ல ஏலாது ஒழிந்ததே!
இன்பமும் துன்பமும் யாவுமே இவ்வண்ணம்

கதுமெனத் தோன்றிடும், மறைந்திடும் என்பதைக்
கண்ணெதிர்க் காட்ட வரும் விண்எழுது கவிதையாம்;
அதுநமக்குத் தெரியும், அன்றியும் கவிஞரும்
அவ்வாள் விரிவினும் பெரிதென்ப தறிவமே![18]

வானவில் தோன்றி மறைவது இன்பமும் துன்பமும் மாறிமாறி வரும் என்ற உண்மையைக் கவிஞர் நம்மை நினைவு கூரச்செய்வது நெஞ்சை மிகவும் நெகிழ வைக்கின்றது.

அந்திப் போது: *அந்திப் போது பற்றி ஐந்து அழகான பாடல்கள். இவை போன்றவை பாரதியின் பாஞ்சாலியின் சபதத்திலும்[19] காணலாம். கவிஞர் இங்கு அந்தியையும் நிலவினையும் கடலின் சக்களத்தி (சககிழத்தி)ப் போராட்டமாகக் காட்டுகின்றார்.*

அந்தியும் மேற்கில் மறைந்தான் - அவள்
ஆடை யெனும்கரு வானம்,
எந்தத் திசையிலும் காற்றில் - பறந்
தேறிடும் காட்சியும் கண்டீர்!
சிந்திய முத்து வடந்தான் - ஒளி
சேர்ந்திடும் நட்சத்தி ரங்கள்!
சிந்தையிற் கோபம் அடைந்தாள் - அந்தி
சின்முகம் இங்குத் திருப்பாள்.

இங்கு இயல்பான அந்தியின் சிவந்த நிறம் அவள் சினங்கொண்டதாகக் கற்பனை செய்யப்பெற்றது.

பாடும் கடற்பெரு வேந்தன் - தன்
பங்கில் இருந்தன னேனும்
நாடும் உளத்தினில் வேறு - தனி
நங்கையை எண்ணிட லானான்
ஏடு திருப்பிப் படித்தால் - அந்தி
எப்படி ஒப்புவாள் கண்டீர்!
ஆடி நடந்துவந் திட்டாள் - அதோ
அந்தியின் நேர்சக்க ளத்தி!

---

18. குயில் பாடல்கள் - பக்கம் 13
19. பாஞ்சாலி சபதம் - பாடல் 152

கடலரசனின் ஒரு மனைவி 'அந்தி' என்றும், மற்றொருத்தி (சக்களத்தி - சககிழத்தி) 'நிலவு' என்றும் கற்பனை செய்கின்றார் கவிஞர். பண்டையோர் நிலவினைக் "கணவன்" என்றும் நட்சத்திரங்களை "மனைவிமார்" என்றும் கொண்டனர்.

கன்னங் கறுத்தநற் கூந்தல் - அந்தி
கட்டவி ழநடந் தாளே
சென்னி புனைந்த கிரீடம் - மணி
சிந்திட ஓடி விட்டாளே!
கன்னி யுளம்வெறுத் தாளே - கடற்
காதலன் போக்கினை எண்ணி!
என்ன உரைப்பினும் கேளாள் - அந்தி
யின்முகம் கீழ்த்திசை காட்டாள்.

முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு மேற்றிசை நோக்கிப் பறந்து விடுகின்றாள் கவிஞரின் கற்பனையில். இஃது ஓர் ஊடற் காட்சி!

ஏடி ஒளிமுகத் தாளே - அந்தி!
என்னை மணந்தனை என்றே
கோடி முறைஅழைத் திட்டான் - உளம்
கொந்தளிப் புற்றுப் புரண்டான்
வாடிய அந்தி நடந்த - அந்த
மார்க்கத்தி லேவழிப் போக்கிப்
பீடழிந் தான்அந்த நேரம் - ஒரு
பெண்வந்து பின்புறம் நின்றாள்.

நிலவு தோன்றுவதும் அப்போது கடல் கொந்தளிப்பதும் இயற்கை நிகழ்ச்சிகள். கடல் கொந்தளிப்பதைக் கடல் வருத்தத்தினால் புரண்டழுவதாகக் கற்பனை செய்கின்றார்.

வந்திடு சோதி நிலாவைக் - கடல்
வாரி அணைந்தனன் கண்டீர்!
அந்தி பிரிந்तதி னாலே - கடல்
ஆகம் இருண்டது; பின்னை
விந்தை நிலாவரப் பெற்றான்-கடல்
மேனியெல் லாம்ஒளி பெற்றான்!
சிந்தையை அள்ளுது கண்டீர்!-அங்குச்
சீதக் கடல்மதிச் சேர்க்கை![20]

20. குயில் பாடல்கள் - பக்கம் 66-67

நீலவண்ணனாகிய கடலரசன் நிலவின் ஒளியினால் பொன்வண்ணனாகின்றான். இவ்விடத்தில் "திருக்கண்டேன்; பொன்மேனி கண்டேன்"[21] என்ற பேயாழ்வாரின் பாசுரம் நினைவிற்கு வருகின்றது. திருவின் ஒளியால் திரிவிக்கிரமனின் நீலநிற மேனி பொன்னிறமாகின்றது!

உறங்கா இரவு: உறங்குவதற்காக இயற்கையில் ஏற்பட்ட இரவையும் பகலாக்கி அதில் தொழில் புரிகின்றனர். அந்த இரவை,

உலகத்தின் சுழற்சியினால் பரிதிக் கோளம்
ஒளிமாற்றி எழுவண்ணம் முகிலில் பூசும்
பலகற்றும் அறிவில்லா மனத்தி னைப்போல்
பரவும் இருள்; பழிபட்ட சிற்றூர் தன்னை
நலமுற்றச் செய்திடுவோம் எனத்து ணிந்த
நல்லிளைஞர் போல்விண்மீன்! எங்கும் மின்னும்!
விலகட்டும் அறியாமை என்முன் நிற்கும்
பெரியராய் வெண்ணிலவு விரிவான் தோன்றும்.

வான்பறவை இனமெல்லாம் மரங்கள் தோறும்
மயக்குறுநல் மக்களைப்போல் குரல்அ டங்கும்
தேன்பறவை சிற்சிலதம் குரல்அ மிழ்தைத்
தித்திக்க எங்கிருந்தோ முணுமு ணுக்கும்
ஆனிரையும் ஆடுகளும் ஆன்ற வர்போல்
அடங்கும்;அலை ஆழியோ முரசொ லிக்கும்!
ஊன்உறங்கும், உயிர்உறங்கா துணர்வில் ஓங்க,
ஒளியுலகை வரவேற்க விழித்தி ருக்கும்[22]

என்ற இரண்டு அழகான எண்சீர் விருத்தப்பாக்களால் வருணிப்பர்.

குற்றால மலையருவி: குற்றால மலையருவியை,

தேனருவித் திரையெழும்பி
வானின்வழி யொழுகும்

21. மூன்றாம் திருவந்தாதி - 1
22. குயில் பாடல்கள் - பக்கம் 71

செங்கதிரோன் பரிக்காலும்
தேர்க்காலும் வழுக்கும்[23]

என்று வருணித்திடுவர் திரிகூடராசப்பக் கவிராயர். இந்த அருவியைப் பாவேந்தர் இவ்வாறு வருணிப்பர்:

வான்கீழ் வெளியே அழகால் மறைத்த
திருக்குற் றால மலைநீர் அருவி
'இதோபார்' என்றனர்; எதிர்நின்று நோக்கினேன்;
பொன்வெயில் தழுவிய தன்மே னியுடன்
நின்றி ருந்தாள் நெடியோள் ஒருத்தி;
அன்னவள் மென்குழல் அணிமலர்ச் சோலையாய்
விண்ணிடை விரைந்து நறுமணம் விரிக்கும்
ஆட வில்லை, அசைந்திலள், விடாது
பாடிக் கொண்டே இருந்தாள் பண்ணொன்று!
"தமிழ்வாழ்ந் தால்தான் தமிழர் வாழ்வார்
சாதிநோய் தவிர்க தமிழனே, என்றும்
தமிழ்மீண் டால்தான் தமிழ்நாடு மீளும்"
என்ற முழக்கம் எழுச்சியைச் செய்ததால்
தூய்தமிழ் மக்கள் தொடர்ந்தனர்! சூழ்ந்தனர்!
சுடர்ப்படு முதியோள் தோளி னின்றும்
அடிமிசை வீழ்ந்து புரளும் சலசலப்
பொன்னா டைதனில் ஆடினர்
"அன்னாய் அகம்புறம் குளிர்ந்தோம்!" என்றே![24]

"பொதிய மலை" எனப்படும் திருக்குற்றால மலையில் தமிழ் வாழ்வதால் தமிழ்பற்றியும் தமிழ்நாடு பற்றியும் குரல் எழுப்புகின்றார். தமிழ்தானே அவரது பேச்சும் மூச்சும்?

இன்தமிழ்நாடு: *தமிழ்நாட்டின் வருணனை இது:*

பொன்னினக் கதிர்விளை நன்செய் வளத்தின்
தேன்மலர் சோலையும் தென்னையும் வாழையும்
வானிடை உயரும் மங்காச் சிறப்பினை!
கனியென்று கட்டிக் கரும்பென்று வையத்

23. திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி - குறத்தி மலைவளங் கூறுதல் - (3)
24. குயில் பாடல்கள் - பக்கம் 12

தனியென்று செந்நெல் தருவதோர் வளத்தினை!
குன்றாப் பயன்தரு குன்றுகள் உடையைநீ!

இன்பமெனும் புதுப்புனல் ஆறுபாய் எழிலினை!
காடுகள் கழனிகள் ஓடைகள் புள்ளினம்
பாடும் பொய்கை பலப்பல உடையைநீ!
மின்தூங்கு மணிகள் மேவினை மாற்றுயர்
பொன்தூங்கு நிலவறை பொன்றாத் திருவினை!
உலகினை அழைக்கும் ஒளிமுத்துக் கடல்கள்
இலகு பவழ இலக்குகள் உடையைநீ!
இப்பார் எல்லாம் ஏந்துகை நிரப்பும்
உப்பளச் செல்வம் உதவும் திறத்தினை!
உழுவார் மனப்படி மழைபெறும் பேற்றினை!
ஒழியா தசையும் தென்றல் உடையைநீ[25]

தமிழகக் காட்சியை ஒரு தொலைக்காட்சிப் படம்போல் கண்டு மகிழ்கின்றோம்.

ஏழையின் குடிசை: *இரக்கமே வடிவெடுத்தாற் போன்ற நம் கவிஞர் பெருமான் ஏழையின் குடிசையையும் வருணிக்கத் தவறவில்லை.*

பானையிலே நற்சிலந்திக் கூடு பழஅடுப்பில்
பூனையின் தூக்கம், பொலிஎருமை மாட்டின்
முதுகெலும்பு போலும் முருங்கைக்காய் காய்க்கும்.
அதுவும் தலைமொட்டை. அன்னை கிழவி

மணைக்கட்டை மேல்தனது மண்டை உறுத்தக்
கணுக்கால் வயிறெட்டக் கட்டிச் சுருட்டிப்
படுத்த படுக்கை, பசிக்கோ குடல்தான்!
கடித்துண்ணத் தக்க கறியுணவு, பச்சை
மயிலடியைப் போன்ற இளைநொச்சி மண்டும்
அயலிடத்தில் நின்றபடி அம்மே எனக்கதறும்
வற்றல் பசுமாட்டின் வாய்க்கதறல் காற்றசைவைச்

25. *வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 64*

சற்றும் பொறுக்காமல், தள்ளாடும் மேற்கூரை
ஆன இவையும் அடுக்காய் அமைந்ததுதான்
கூனக் கிழவர் குனிந்து புகும்குடிசை[26]

வறுமையின் உச்சநிலை ஈண்டுக் காட்டப் பெறுகின்றது.

பனை: பனை, தென்னை, வாழை ஆகிய மூன்றின் எல்லாப்பகுதிகளும் மக்களுக்கு உதவுகின்றன. பனையைப் பற்றி நான்கு இன்னிசை வெண்பாக்களால் அழகாக வருணிப்பார்.

முதலை முதுகின் அடிமரமும் அன்பு
மதலை தலைக்குலையும், மற்றக் குதலை
தனைஒப்பச் சாறும், தமிழ்ஏடும் நல்கும்
பனைஒப்ப துண்டோ பகர்.

(மதலை - குழந்தை; குதலை - மழலைச் சொல்)

பசுமை தடவி, மெருகிப் பலவாம்
விசிறிகள் விற்பான்போல் நின்றே இசைபாடும்
அப்பனையைக் கற்பனையாம் கற்பகமாம் என்றால்
ஒப்பனைக்கொள் ளாதிவ் வுலகு.

(மெருகி - மெருகிட்டு; ஒப்பனை கொள்ளாது - ஒப்புக் கொள்ளாது)

காலாணி என்வாரை! கட்டுவதும் எந்நாரே
மேலாடல் என்ஓலை! வீடுகளும் மேலும்உண்ணும்
நுங்கு, கருப்பட்டி, நூல்தான், பதனி,பனாட்
டெங்கும்என் சொத்தென்னும் பனை

(பனாட்டு - பனம்பழத் தித்திப்பு)

அகணிசேர் மட்டை பன்னாடை விரல்போல்
மிகவாம் பனம்பூ, விளைத்த தொகுகாய்கள்
உள்நாடிக் கண்டேன் உரிஞ்சிதழ்த்தேன் மங்கையரின்
கண்ணாடிக் கன்னம்நிகர் நுங்கு.[27]

(அகணி - பனை மட்டையின் உட்புற நார்)

26. குயில் பாடல்கள் - பக்கம் 46
27. குயில் பாடல்கள் - பக்கம் 59

அற்புதமான வருணனை. பனை மரமும் அதன் பயனும் பாங்குறக் காட்டப்பெறுகின்றன.

இங்ஙனமே கவிஞர் காட்டும் "சோலை ஆடலரங்கும்" (குயில் பாடல்கள் - பக்கம் 7) அற்புதமான வருணனையாக அமைகின்றது. இங்கு விட்டுவிட்டுக் குழல் ஊத மெட்டு வைத்து குயில் பாட, மயில் ஆடுகிறது; மாங்கொத்தி தாளங்கள் போடுகிறது. குளக்கரையில் அலை மோதுவது காதிற்கு இனிமைதரும் மேளமாகிறது. தாமரை வண்டு ஒத்தூதுகின்றது. சிட்டு சலங்கை போடுகிறது. பெடை அன்னம் நடனமாடுகிறது. கிள்ளை ஒழுங்குடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும். இச்சோலையில் கொடி முல்லை கோத்த முத்தும் இணையில்லாத மங்கையொருத்தி கள்ளொழுகும் உதடுகாட்டிச் சிரிக்கின்றாள். இந்தக் காட்சிகளைக் கண்டிருந்தது ஒரு செம்பருத்தி!

காதல் பற்றியவை: ஆணும் பெண்ணும் இணைவதற்கு இறைவனால் (இயற்கையால்) வழங்கப்பட்டது காதல் உணர்வு. அவ்வுணர்வைக், கவிஞர் வருணிப்பர். விதவிதமாக. சிலவற்றை ஈண்டுத் தருவேன்.

(1) பாலனைப் பழித்தல்: தான் பெற்ற பிள்ளையை இகழ்ந்து பேசுதல் என்பது இதன் பொருள். இது காதல் இலக்கியத்தில் ஒரு "துறை"யாக அமர்ந்து கொண்டது.

அரும்பால கா!முனம் பூமணம்;
சொற்பொருள்; ஆகம் உயிர்;
கரும்பாம் சுவை;எள்ளும் எண்ணெயும்
போலொத்த காதலரைப்
பெரும்பாலின் நல்லன்னம் கங்கா
சலத்தைப் பிரிப்பது போல
சுரும்பாம் புலவர் யமன்ஆலை
செக்கெனத் தோன்றினையே[28]

என்பது இத்துறை பற்றிய பாடல். பலபட்டடைச் சொக்கநாதப் புலவர் பாடியது.

28. தனிப்பாடல் திரட்டு - முதற்பகுதி - செய். 44

"அருமையான மகனே, அந்த நாளில் - நீ பிறப்பதற்கு முன்னர் - நானும் நின்தந்தையும் பூவும் மணமும் போல - சொல்லும் பொருளுமாக - உடம்பும் உயிரும் என்ன - கரும்பும் அதில் பொருந்தும் சுவையுமாக - எள்ளும் அதனுள் இருக்கும் எண்ணெயும் என்று சொல்லும்படிப் பிரியா இயல்பு கொண்டு வாழ்ந்தோம். பூவும் மணமும் போல் இருந்த எங்களைப் பிரிக்க வண்டாகவும்; சொல்லும் பொருளுமாக வாழ்ந்த எங்களை வேறுபடுத்தப் புலவனாகவும்; உடலும் உயிருமாக ஒன்றியிருந்த எங்களைப் பிரிக்கும் யமனாகவும்; கரும்பும் சுவையுமாக இருந்த எங்களைப் பிரிக்கும் ஆலையாகவும்; எள்ளும் அதனுள் இருக்கும் எண்ணெயும் என்று சொல்லும்படியாக இருந்த எங்களை அவற்றைப் பிரித்தெடுக்கும் செக்காகவும் நீ வந்து தோன்றினாய்" என்கின்றாள் பிள்ளைப் பேறு அடைந்த பெண்ணொருத்தி.

இத்துறையை யொத்த பாவேந்தரின் பாடல் ஒன்று:

பாலைப் பருகும் மடியிற் குழந்தை
சேலைப் போல்விழி திறந்துதன் தாயை
நோக்கிச் சிரித்தது! கண்ட அன்னை
"உன்னால் அல்லவா உன்றன் தந்தை
இரவில் என்னை அணுகா திருந்தான்?"
எந்த நேரமும் எனைப்பிரி யாதவன்
ஐந்தாறு திங்கள் அகன்றனன்! யாரால்?
காதல் வாழ்வைக் கத்திகொண் டறுத்தாய்
நோதல் வாழ்வை முன்னின்று நடத்தி
என்று முனிந்தே இருகை யாலும்
கீழடிப் பாள்போல் மேலே தூக்கிஎன்
போராய்க் குவிந்த பொன்னே
வாராய் என்று மார்பணைத் தனளே"[29]

என்பது, படித்து மகிழ்க. முன்னதனோடு ஒப்பிட்டுக் களிக்க.

(2) ஏக்கத்திற்கு மருந்து: ஆலமரத்தடியில் அமைந்திருந்த திண்ணையொன்றில் நண்பன் வருகையினை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு காத்திருந்தான். நண்பன் வரவில்லை; நங்கையொருத்தி

29. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 45

அப்பக்கமாகப் போனாள் - நீர் எடுத்துப் போக. விளைவைப் பாடலில் காணலாம்.

சோலை வழியில்
　　தொடுக்கும் மணிக்கிளைசூழ்
ஆலின் அடியில்
　　அமைந்திட்ட திண்ணையிலே
நண்பன் வருகையினை
　　நான்பார்த் திருக்கையிலே
வெண்பல்லைப் பூவிதழில்
　　மூடியொரு மெல்லிதழின்
போனாள் இடதுகை
　　பொற்குடத்தைப் போட்டணைத்தே!
நானேஅப் பொற்குடமாய்
　　நாட்டில் பிறந்தேனா?

தோகையவள் போகையிலே
　　துள்ளும் வளர்ப்புமான்
பாகல் கடித்த
　　படுகசப்பால் ஓடிவந்தே
அன்னாளை அண்டி
　　அழகுமுகம் எடுக்கப்
பொன்னான முத்தமொன்று
　　பூவை கொடுத்தாளே
அந்தமான் நானாய்
　　அமைந்தேனோ? இல்லையே!
எந்த வகையிலே
　　ஏந்திழையை நான்பிரிவேன்?

நீர்கொண்டு நேரில்வரும்
　　நேரிழையைக் கண்டணைத்தாள்
பேர்கொண்ட நேரிழையாள்
　　பெற்றதைநான் பெற்றேனா?
மங்கை வழிநடந்து
　　சோலை மணிக்குளத்தில்

தங்குநீர் வெள்ளம்
    தழுவி மலர்மேனி
ஆழும் அழைக்க
    அவள்மூழ்கி னாள்அந்த
ஆழப் புனலும்தான்
    ஆனேனா? இல்லையே!

தாழ உடைஉடுத்துத்
    தண்ணீர் குடம்தாங்கி
வந்தாள், வரும்வழியில்
    வந்துநான் காத்திருந்தே
செந்தாழை பூத்துச்
    சிரிக்கச், சிரிப்பொலியாய்ப்
பொற்பொடியை உண்டள்ளிப்
    பூவை வழிமறைக்க
நற்கையால் தான்துடைத்தாள்
    நான்நிற் பதைக்கண்டாள்
கோத்தெடுத்த கோவைப்
    பழஉதடு தான்திறந்தே
முத்தெடுத்து நான்மகிழ
    முன்வைத்தாள்! அன்பின்
இருப்பெல்லாம் நீஆள்க
    என்றாள்! அவளின்
சிரிப்பதற்குக் குத்தகைச்
    சீட்டு![30]

(சிரிப்பு+அதற்கு எனப் பிரிக்க)

(3) மங்கையின் நெஞ்சம்: *உருகாத மனத்திற்கு இரும்புக்கும் கல்லுக்கும் உவமை கூறுவது கவிஞர் மரபு. "கல்நெஞ்சன்" என்ற தொடர் உலகவழக்கிலும் வழங்குகின்றது. மணிவாசகப் பெருமான் தம்மை "இருப்பு நெஞ்ச வஞ்சனேன்" (திருவா. 84) என்று சொல்லிக் கொள்ளுகின்றார். பிறிதோர் இடத்தில் "இரும்புதரு மனத்தேனை"*

30. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 45-46

(திருவா. 544) என்று கூறிக் கொள்ளுகின்றார். மங்கையர் மனம் இளகியது. இதனை ஒரு காதலன் ஒரு மங்கையை "இருப்பினும் பொல்லாத நெஞ்சினள்"[31] என்கின்றான். அவனை அவள் விரும்பவில்லை என்பதை அறியாதவன். ஒருதலைக் காமன். தனக்குத்தானே அவளைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டே ஏங்குகின்றான். இவனது நிலையை - இவன் மனத்தில் வதியும் மங்கையை - இவன் வாக்காக வருணிக்கின்றார் பாவேந்தர் - ஐந்து கட்டளைக் கலித்துறைப் பாக்களால்.

இழையினும் மெல்லிடை யாள்;கயற்
கண்ணினாள்; ஏற்றிடுசெங்
கழையினும் இன்மொழி யாள்;வாளைக்
காதினாள்; காரிருள்செய்
மழையினும் கன்னங் கருங்குழலால்
என்மனம் நலிந்து
நுழையினும் ஏற்காத நெஞ்சினாள்!
என்ன நுவலுவதே?

பஞ்சினும் மெல்லடி யாள்;பசுந்
தோகையின் சாயலினாள்;
நஞ்சினும் கொல்லும் விழியுடை
யாள்;ஒரு நன்னிலவின்
பிஞ்சினும் ஒண்மைசேர் நெற்றியி
னாள்;அவன் பின்நடந்து
கெஞ்சினும் ஏற்காத நெஞ்சினாள்!
என்ன கிளத்துவதே?

முத்தினும் முல்லை அரும்பினும்
ஒள்ளிய மூரலினாள்;

31. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 74. இத்தலைப்பிலுள்ள பாடல்கள் சரியாகப் பதிப்பிக்கப் பெறவில்லை. அரசு உரிமையானபிறகு தக்க குழு ஒன்று அமைத்து பாவேந்தர் நூல்களை ஐந்து அல்லது ஆறு தொகுதிகளாக வெளிவருதல் மிகவும் இன்றியமையாதது. ஆனால், பூனைக்கு மணிகட்டுவது யார்? என்பதுதான் தெரியவில்லை.

சொத்தினும் சீரினள்; சோட்டுப்
புறாக்கூட்டு மார்பகத்தாள்;
வித்தினும் மாணிக்க மேமிகும்
பொன்வயல் மேனியினை
நத்தினும் ஏற்காத நெஞ்சினாள்;
என்ன நவிலுவதே?

வேயினும் பொன்னெடுந் தோளுடை
யாள்;ஒரு வேளையிலே
தேயினும் தேயா முழுநிலாப்
போன்ற திருமுகத்தாள்;
ஆயினும் ஆய்ந்தாய்ந் தியற்றிய
பாவை!என் விண்ணப்பமே
ஈயினும் ஏற்காத நெஞ்சினாள்!
என்ன இயம்புவதே?

கரும்பினும் தித்திக்கும் சொல்லொன்று
சொல்லிஎன் காதலினை
விரும்பினும் அன்றி விரும்பா
விடினும் விளக்காவிட்டால்
துரும்பினும் துப்பிழந் தேன்வாழு
வேன்அன்றிச் செத்தொழிவேன்
இருப்பினும் பொல்லாத நெஞ்சினாள்!
என்ன இயம்புவதே?

இங்ஙனம் இருவேறு நிலைகளில் காணும் காட்சிகளைக் கவிஞர் வருணிப்பதைக் கண்டு அநுபவித்து மகிழ்கின்றோம். கவிஞர் நேரில் கண்ட காட்சிகள் அவர்தம் பாடல்களைப் படிக்குங்கால் அவை நம் மனத்திரையில் அமைந்து நம்மை மகிழ்ச்சிக் கடலில் மிதக்கச் செய்கின்றன.

இயல் - 8

பாடல்களில் படிமங்கள்[1]

இயற்கைப் பொருள்கள் இன்பமயமான அமைதியில் அடங்கிக் கிடக்கின்றன. இந்த அமைதி நிலையில் கலந்து கொள்ளும் இயல்புடையவனே கவிஞன். கவிஞன் அந்த இன்பகரமான அமைதி நிலை கெடாமல் இயற்கையைத் தழுவுவான். தன்னையும் உடனே மறந்து விடுவான். அந்த இன்பப் பெருக்கில் அவன் மிதப்பான். அதிலிருந்து வெளிப்போந்தவுடன் இன்ப வெறி பிடித்தவன்போல் சில சமயம் பாடுவான்; சில சமயம் ஆடுவான். இவையெல்லாம் கலைகளாகின்றன. இந்தக் கலைகளில்தாம் நாமும் ஆழங்கால் பட்டு நம்மையும் மறக்கின்றோம். இதுவே முருகிய நிலை. இதுவே உலகத்திற்கு மூலமாய் நிற்கும் இன்பப் பெருக்கில் ஒன்றுபட்டு வாழ்வதாகும். இதுவே நம்மை உயர்த்தும்; நம்மை அறியாமல் நமது உள்ளம் தேடித்திரியும் நிலையும் இதுவேயாகும்.

பாவேந்தரின் பாடல்களைப் படித்து அநுபவிக்கும்போது இத்தகைய ஓர் அநுபவ நிலை நம்மிடம் எழுவதை உணரலாம். இயற்கையையும் பிறவற்றையும் அவர் அநுபவித்ததைப் போலவே அவர்தம் கவிதைகளின்மூலம் நம் புலன்களின் துணைகொண்டு நாமும் அநுபவிக்கலாம். கவிஞன் தன் அநுபவத்தைத் தேர்ந்தெடுத்த சொற்களால் உணர்வூட்டி நமக்குத் தருகின்றான். படிமங்கள் (Images), சிந்தனை இவற்றின் குறியீடுகளாகச் (Symbol) சொற்கள் பணி புரிகின்றன என்பதை நாம் அறிவோம். 'பர்ட்டன்' என்ற திறனாய்வாளரின் கருத்துப்படி கவிதையின் படிமம் சொற்களின் மூலம் நம் புலன்களைத் தொடுகின்றது. புலன்களின் மூலம் படிப்போரின் உணர்ச்சிகளும் அறிவும் விரைவாகத் தூண்டப் பெறுகின்றன. இதன் காரணமாகக் கவிதையில் படிமம் அதிகமாகப் பயன்படுகின்றது.[2]

---

1. இக்கட்டுரை ஐந்தாம் உலகத்தமிழ் மாநாடு (மதுரை) 1981 விழா மலரில் "பாரதிதாசனின் முருகியல் நோக்கு" என்ற தலைப்பில் வெளிவந்தது.
2. Burton, N: The Criticism of Poetry (Longmans and Green & Co. Ltd., London) - Page 97

அவர் மேலும் கூறுவது: "செலுத்தப்பெறும் புலன்களுக்கேற்ப, படிமம் வகைப்படுத்தப் பெறுகின்றது. ஆகவே, நாம் பெறுவன: கட்புலப் படிமங்கள் (Visual images) - இவற்றில் வண்ணப் படிமங்களும் வடிவப் படிமங்களும் அடங்கும்; செவிப்புலப் படிமங்கள் (Auditory images), சுவைப்புலப் படிமங்கள் (Gustatory images), நாற்றப்புலப் படிமங்கள் (Olfactory images), ஊறு அல்லது தொடுபுலப் (நொப்புலப்) படிமங்கள் (Tactual images) ஆகியவை. இவற்றைத் தவிர இயக்க நிலைப் படிமங்கள் (Kinesthetic images), மரபுநிலைப் படிமங்கள் (Conventional images) என்பவையும் உள்ளன"[3]. இவை தனியாகவும், ஒன்று இரண்டு பலவுமாக இணைந்தும் கலவைப் படிமங்களாகக் கவிதையில் அமைகின்றன. மேலும் குறியீடுகளாக அமையும் சொற்கள் "கட்டுண்ட" படிமங்களையும் (Tied images), விடுதலைப் படிமங்களையும் (Free images) உண்டாக்கிப் படிப்போரிடையே ஒத்துணர்வுத் துலங்கலையும் (Sympathetic response), ஒட்ட உணரும் துலங்கலையும் (Empathetic response) எழுப்புகின்றன. இவற்றால் பாட்டநுபவம் - முருகுணர்ச்சி - கொடுமுடியை எட்டுகின்றது. இந்தக் கருத்துகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாவேந்தரின் பாடல்களை ஆராயலாம். அப்பெருமகனாரின் நோக்கு அவர்தம் கவிதைகளில் எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பதையும் காணலாம்.

கட்புலப் படிமங்கள்: பல்வேறு படிமங்களிடையேயும் கட்புலத்தைக் கவரும் படிமங்களே அதிகமாக உள்ளன. இவையே படிப்போரின் மனத்தில் நிலையான பதிவினை உண்டாக்கி விடுகின்றன. கட்புல நரம்பு ஏனைய புல நரம்புகளை விடத் தடித்திருப்பதே இதற்குக் காரணம் எனக் கருதலாம். இதன் காரணமாகவே இக் காலக் கல்வியில் கட்புலச் செவிப்புலத்துணைக் கருவிகள் (Audio-Visual Aids) அதிகமாகப் பயன்படுத்தப் பெறுகின்றன. பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் சுற்றுலா அமைத்து மாணாக்கர்களைப் பல்வேறு இடங்களுக்கு இட்டுச் சென்று பல்வேறு

3. Burton, N: The Criticism of Poetry (Longmans and Green & Co. Ltd., London) - Page 99

காட்சிகளை நேரில் காணச் செய்கின்றனர். பாவேந்தர் பாடல்களில் கட்புலனைக் கவரும் ஒரு சில படிமங்களைக் கண்டு மகிழலாம்.

உதாரன் விண்ணில் தோன்றும் முழுமதியினை நோக்கி இவ்வாறு பாடுகின்றான்:

நீலவான் ஆடைக்குள் உடல்மறைத்து
நிலாவென்று காட்டுகின்றாய் ஒளிமுகத்தை!
கோலமுழு தும்காட்டி விட்டால் காதல்
கொள்ளையிலே இவ்வுலகம் சாமோ? வானச்
சோலையிலே பூத்ததனிப் பூவோ? நீதான்!
சொக்கவெள்ளிப் பாற்குடமோ? அமுத ஊற்றோ?
காலைவந்த செம்பருதி கடலில் மூழ்கிக்
கனல்மாறிக் குளிரடைந்த ஒளிப்பி ழம்போ?[4]

அழகிய நங்கை யொருத்தி தன் உடல் முழுவதையும் நீலவான் ஆடைக்குள் மறைத்துக்கொண்டு முகத்தை மட்டிலும் காட்டுகின்றாளாம். அதுவே நிலாவாம். **இது கட்புலப் படிவம்.** இந்தப் பாடலில் இதனைத் தவிர, வானச் சோலையிலே பூத்த தனிப்பூ, சொக்க வெள்ளிப் பாற்குடம், காலை வந்த செம்பரிதி கடலில் மூழ்கிக் கனல் மாறிக் குளிரடைந்த ஒளிப் பிழம்பு போல ஏனைய கட்புலப் படிமங்களும் ஒருங்கிணைந்து ஓர் அற்புதக் கலவைக் காட்சியினை நம் மனத்தகத்தில் தோற்றுவித்து அதனைப் பூரிப்பு அடையச் செய்கின்றது. இன்னும் இதே கவிதையில்,

பழகும் இருட்டினில் நானிருந்தேன் - எதிர்
பால்நில வாயிரம்போல் - அவன்
அழகு வெளிச்சம் அடித்த தென்மேல்
அடியேன் செய்த தொன்று மில்லை[5]

என்னும் பகுதியிலும் கட்புலப் படிமத்தைக் கண்டு அநுபவிக்கலாம்.

மேலும், அடுத்து வரும் பாடற் பகுதிகளில் உள்ள படிமங்களையும் அநுபவித்து மகிழலாம்.

4. பாரதிதாசன் கவிதைகள் - முதல் தொகுதி (3 புரட்சிக் கவி)
5. பாரதிதாசன் கவிதைகள் - முதல் தொகுதி (3 புரட்சிக் கவி)

ஆயிரம் ஆயிரம் அம்பொற் காசுகள்
ஆயிரம் ஆயிரம் அம்பிறை நிலவுகள்
மரகத உருக்கின் வண்ணத் தடாகம்
ஆனஉன் மெல்லுடல்[6]

"தாமரை பூத்த குளத்தினிலே - முகத்
தாமரை தோன்ற முழுகிடுவாள்! - அந்தக்
கோமள வல்லியைக் கண்டுவிட்டான் - குப்பன்

* * * *

முகிலைக் கிழித்து வெளிக்கிளம்பும் - ஒரு
முழுமதி போல நனைந்திருக்கும் - தன்
துகிலினைப் பற்றித் துறைக்கு வந்தாள்![7]

இவற்றில் நிற, வடிவக் கட்புலப் படிமங்களைக் கண்டு மகிழலாம்.

'முருகு' அல்லது 'அழகு' எங்கெங்கெல்லாம் காணப்படுகின்றது என்று கூறுகின்றார் கவிஞர் ஒரு கவிதையில்.

"காலையிளம் பரிதியிலே அவளைக் கண்டேன்
கடல்பரப்பில் ஒளிப்புனலில் கண்டேன் அந்தச்
சோலையிலே, மலர்களிலே, தளிர்கள் தம்மில்
தொட்டஇடம் எலாம்கண்ணில் தட்டுப் பட்டாள்"
மாலையிலே மேற்றிசையில் இலகு கின்ற
மாணிக்கச் சுடரிலவள் இருந்தாள்! ஆலஞ்
சாலையிலே கிளைதோறும் கிளியின் கூட்டந்
தனில்அந்த அழகென்பாள் கவிதை தந்தாள்![8]

இந்தக் கவிதையில் காளை இளம் பரிதி, கடற்பரப்பு, ஒளிப்புனல், சோலை மலர், மேற்றிசையில் இலகுகின்ற மாணிக்கச் சுடர், ஆலஞ்சாலை, கிளியின் கூட்டம் இவற்றில் சொல் அல்லது சொற்றொடர்களால் உணர்த்தப் பெறும் வண்ண, வடிவப் படிமங்களைக் கண்டு மகிழ்க.

---

6. பாரதிதாசன் கவிதைகள் - முதல் தொகுதி - 4. மயில்
7. பாரதிதாசன் கவிதைகள் - முதல் தொகுதி - 11. மாந்தோப்பில் மணம்
8. அழகின் சிரிப்பு - அழகு

இரவு வரும் காட்சி இனிதாகக் காட்டப்பெறும் பாடற்பகுதி இது.

மேற்றிசைக் கதிர்ப்ப ழத்தை
விருந்துண்டு நீல ஆடை
மாற்றுடை யாய்உ டுத்து
மரகத அணிகள் பூண்டு
கோற்கிளை ஒடுங்கும் புட்கள்
கோட்டிடும் இறகின் சந்தக்
காற்சிலம் பசையக் காதல்
கரும்பான இரவு தன்னைக்
திருவிளக் கேற்றி வந்து
தெருவினில் வரவேற் கின்றாள்.[9]

இதில் கதிர்ப்பழம், கரும்பான இரவு, திருவிளக்கு - இவற்றில் கட்புலப் படிமங்களைக் கண்டு வியக்கலாம். கதிர்ப்பழம், கரும்பான இரவு இவற்றில் சுவைப்புலப் படிமங்கள் பளிச்சிடுவதையும் கண்டு களிக்கலாம்.

அரும்பெருந்தவத்தால் பெற்ற சின்னஞ் சிறு கிளியை - பெண் குழவியை - வேடப்பன் காண்கின்றான்.

இளகிய பொன்உ ருக்கின்
சிற்றுடல், இருநீ லக்கண்
ஒளிபடும் பவளச் செவ்வாய்
ஒருபிடிக் கரும்பின் கைகால்
அளிதமிழ் உயிர்பெற் றங்கே
அழகொடும் அசையும் பச்சைக்
கிளியினைக் காணப் பெற்றான்[10]

"பேசும் பொற்சித்திரமாக" வளரப் போகும் பச்சைக்கிளியின் மேனி அழகினைக் காட்டும் பாங்கில் கட்புலப் படிமத்தில் ஈடுபடுகின்றோம்.

எள்ளிளஞ் சிறிய பூவை
எடுத்துவைத் திட்ட மூக்கும்

9. குடும்ப விளக்கு - ஒருநாள் நிகழ்ச்சி பக்கம் 26-27
10. குடும்ப விளக்கு - ஒருநாள் நிகழ்ச்சி பக்கம் 150

வள்ளச்செந் தாம ரைப்பூ
இதழ்கவிழ்ந் திருந்த வாய்ப்பின்
அருள்இரண் டும்,சி வப்பு
மாதுளை சிதறச் சிந்தும்
ஒள்ளிய மணிச்சி ரிப்பும்
உவப்பூட்டும் பெண்கு ழந்தை[11]

என்னும் பகுதியில் வேடப்பனின் செல்வக் களஞ்சியம் காட்டப் பெறுகின்றது. குழந்தையின் எள்ளுப்பூப்போன்ற மூக்கின் கட்புல வடிவப் படிமத்திலும், தாமரை இதழ் போன்ற சிவந்த உதடுகளின் கட்புல வண்ணப் படிமத்திலும் உள்ளம் பறிபோகின்றது.

மாலைநேரக் காட்சியை,

மேற்றிசையில் வானத்தில் பொன்னு ருக்கு
வெள்ளத்தில் செம்பரிதி மிதக்கும் நேரம்[12]

என்னும் அடிகளில் கட்புலப் படிமமாகக் கண்டு மகிழலாம். வயலில் பகல் நேரத்தில் இலக்கியக் காட்சியை,

கடல்மிசை உதித்த பரிதியின் நெடுங்கதிர்
வானெலாம் பாய்ந்தது! பறந்தது வல்லிருள்
புவியின் சித்திரம் ஒளியிற் பொலிந்தது!
இயற்கை தந்த எழிலிடை நடந்தேன்[13]

என்னும் அடிகளில் கட்புல வண்ணப் படிமங்களை அநுபவித்து மகிழலாம்.

இன்னும்,

கதிர் முளைப்பது கிழக்கு - அதன்
எதிர் இருப்பது மேற்கு
முதிர் இமயம் வடக்கு - அதன்
எதிர் குமரி தெற்கு[14]

என்ற பாடலில் கதிர், இமயம், குமரி என்ற வண்ண வடிவப் படிவங்களைக் கண்டு நுகரலாம்.

11. குடும்ப விளக்கு - ஒருநாள் நிகழ்ச்சி - பக்கம் 153
12. பா.தா. கவிதைகள் முதல் தொகுதி - 33 எழுச்சியுற்ற பெண்கள் - பக்கம் 112
13. பா.தா. கவிதைகள் முதல் தொகுதி 56. வியர்வைக் கடல் - பக்கம் 153
14. இளைஞர் இலக்கியம் - 20 திசை - பக்கம் 59

செவிப்புலப் படிமங்கள்: காதினால் மட்டிலும் கேட்டு உள்ளத்தைப் பறிகொடுக்கச் செய்யும் படிமங்கள் இவை. பாவேந்தரின் பாடல்களில் இத்தகைய படிமங்களைக் காணலாம். பாவேந்தரின் முருகியல் நோக்கு செவிப்புலப் படிமங்களைப் படைப்பதிலும் செல்லுவதைக் கண்டு களிக்கலாம்.

கேளோடும் கிளம்பிவரும் பன்றி - நிலம்
கீண்டுகிழங் கேளடுத்த தன்றி - மிகு
தூளிபடத் தாவுகையில்
ஊளையிடும் குள்ளநரி
குன்றில் - புகும்
ஒன்றி![15]

என்னும் பாடற்பகுதியில் நரி ஊளையிடும் ஒலி நம் மனக்காதில் கேட்கின்றது.

அகப்பொருள் இலக்கணத்தில் காதலன் - காதலி சந்திக்கும் இடத்தைக் **"குறியிடம்"** என்று வழங்குவர். பூங்கோதை (எதிர்பாராத முத்தம்) "இற்செறிப்பில்" இருக்கும் காலத்தில் பொன்முடியும் பூங்கோதையும் இரவில் சந்திப்பதாகக் குறியிடம் அமைத்துக் கொள்ளுகின்றனர். நள்ளிரவில் பூங்கோதை வீட்டின் தோட்டத்தில் புகுகின்றான் பொன்முடி. அத்தருணத்தில் காதலன்தான் வருகின்றான் என்று வழிமேல் விழி வைத்துக் காத்திருக்கின்றாள் பூங்கோதை. பலகணியின் அருகிலிருந்து,

வீணையிலோர் தந்தி
மெதுவாய் அதிர்ந்ததுபோல்
ஆணழகன் என்றெண்ணி
"அத்தான்" என் றாள்நங்கை[16]

வீணையின் தந்தி அதிர்வினால் கேட்கப் பெறும் "த்தான்" என்னும் இனிய ஒலிபோலவே மெதுவாய்க் கூப்பிடும் பூங்கோதையின் "அத்தான்" என்னும் ஒலியும் அமைகின்றது. "அத்தான்" என்னும் சொல்லில் செவிப்புலப் படிமம் அமைந்து வீணையின்தந்தி ஒலியையும்

15. பா.தா. கவிதைகள் - முதல் தொகுதி - 7 காடு. பக்கம் 37
16. எதிர்பாராத முத்தம் - நள்ளிருளில் கிள்ளை வீட்டிற்கு - பக்கம் 18

பூங்கோதையின் இனிய குரல் ஒலியையும் கேட்கும் வாய்ப்பாக அமைகின்றது. வானம்பாடியின் இசையில் ஈடுபட்ட கவிஞர்,

வானந்தான் பாடிற்றா? வானிலவு பாடிற்றா?
தேனை அருந்திச் சிறுதும்பி மேலேறி
நல்லிசை நல்கிற்றா? நடுங்கும் இடிக்குரலும்
மெல்லிசை பயின்று மிகஇனிமை தந்ததுவோ?
வானூர்தி மேலிருந்து வல்ல தமிழிசைஞன்
தானூதும் வேய்ங்குழலா? யாழா? தனியொருத்தி
வையத்து மக்கள் மகிழக் குரலெடுத்துப்
பெய்த அமுதா?[17]

என்னும் கவிதையைத் தருகின்றார். இதில் பல்வேறு செவிப்புலப் படிமங்கள் நம்மை வியக்கவைக்கின்றன.

சுவைப்புலப் படிமங்கள்: சுவை உணர்ச்சிகளை எழுப்பவல்ல படிமங்கள் இவை. இவ்வகைப் படிமங்கள் புரட்சிக் கவிஞரின் பாடல்களில் அத்தி பூத்த மாதிரி தான்! இவற்றையும் தேடிக் காண்போம்.

சின்ன மலர்வாய்ச் சிரித்தபடி பால்குடித்தாய்
கன்னலின் சாறே கனிரசமே கண்ணுறங்கு[18]

என்னும் கண்ணியில் குழந்தையையும் காண்கின்றோம்; கன்னல் சாறு, கனிரசம் இவற்றின் சுவையையும் அநுபவிக்கின்றோம்.

“வீட்டின் உட்புறத்து விளைந்த தான
இனிய யாழிசை கனிச்சாறு போலத்
தலைவன் தலைவியைத் தழுவ லாயிற்று”[19]

என்னும் அடிகளில் கனிச்சாறு போல இனிக்கும் யாழிசையைக் கேட்டாலும் களிச்சாறின் சுவை நாவில் இனிக்கின்றது; சுவைப்புலப் படிமத்தைத் துய்க்கின்றோம்.

---

17. பா.தா. கவிதைகள் - இரண்டாம் தொகுதி - பக்கம் 36
18. பா.தா. கவிதைகள் முதல் தொகுதி 41. ஆண்குழந்தைத் தாலாட்டு - பக்கம் 125
19. பா.தா. கவிதைகள் - இரண்டாம் தொகுதி - 16 பெற்றோர் இன்பம் - பக்கம் 59

"புதியநெறிப் "பாஞ்சாலி சபதம்" போலே
தேனினிப்பில் தருபவர் யார்?"[20]

என்னும் அடிகளில் "தேனினிப்பின்" சுவைப்புலப் படிமமாக நாவில் தேன்போல் இனிப்பதை உணர்கின்றோம். இல்லையா ? மேலும்,

"வாய்மணக்கவே உடல்மணக்கவே
வட்டில் நெய்யோடு கட்டித்தயிர் ஏடு
நிறைப் பால்தரும் கறவை"[21]

"கனிச்சாறு போற்பல நூலெல்லாம் கண்டு
காத்ததும் அளித்ததும் தமிழ்செய்த தொண்டு"[22]

"தெள்ளு தமிழில் இசைத்தேனைப் பிழிந்தெடுத்துத்
தின்னும் தமிழ்மறவர்"[23]

ஆனை அடிபோல் அதிரசத்தைச் சுட்டடுக்கித்
தேனில் துவைத்தெடுத்து தின்என்று தாரேனோ?[24]

தேரடியில் கண்ட அவள்
தேனிதழைத் தந்தவுடன்
'ஊருக்கெனைக் கூட்டிச் செல்க'
என்றாள்"[25]

என்ற அடிகளிலும் சுவைப்புலப் படிமங்களைத் துய்த்து மகிழலாம்.

நாற்றப்புலப் படிமங்கள்: மூக்கினால் முகர்ந்து அநுபவிக்க வேண்டிய காட்சிகள் இவை. பாவேந்தரின் பாடல்களில் இவை அரியனவாகவே காணப்பெறுகின்றன; இவையும் முருகுணர்ச்சியை நல்குகின்றன.

"மூடத்தனத்தின் முடைநாற்றம் வீசுகின்ற
காடு மணக்கவரும் கர்ப்பூரப் பெட்டகமே"[26]

---

20. பா.தா. கவிதைகள் - இரண்டாம் தொகுதி 26. மகாகவி - 83
21. இசையமுது - கறவை - பக்கம் 27
22. இசையமுது - கறவை - எழுச்சி - 38
23. இசையமுது - கறவை - இன்பத் தமிழ் - பக்கம் 42
24. இசையமுது - கறவை - தாலாட்டு - பக்கம் 55
25. காதல் நினைவுகள் - அவள்மேற் பழி
26. பா.தா. கவிதைகள் - முதல் தொகுதி - 2. பெண் குழந்தைத் தாலாட்டு - பக்கம் 27

என்னும் அடிகளில் மூடத்தனத்தின் முடைநாற்றம் நம் மூக்கில் துளைப்பதையும், கர்ப்பூரத்தின் நறுமணம் நுகரும் நிலையிலும் அழகிய பெண் குழந்தையைக் காண்கின்றோம்.

"குப்பை மணக்க குடித்தெருவெல் லாம்மணக்க
அப்பம் நிலாப்போல் அடுக்கிவைக்க மாட்டேனோ?"[27]

"நகைமுகத்தை மலர்பெய்த நன்னீ ராட்டிக்
குறைவற நறும்புகை குழலுக் கூட்டி
மணக்குநெய் தடவி வாரிப்பூப் பின்னி"[28]
"ஓவியப் பாயின் மீதில்
உட்கார்ந்தோர் மின்இ யக்கத்
தூவிசி றிக்காற் றோடு
சூழ்பன்னீர் மணமும் பெற்றார்"[29]

என்ற பாடற் பகுதிகளில் நாற்றப்புலப் படிமங்களைக் கண்டு தெளியலாம்.

தொடுபுலப் (நொப்புலப்) படிமங்கள்: தொடுவதால் உணரக் கூடிய படிமங்கள் இவை. இந்த நுண்ணிய படிமங்கள் பாவேந்தர் பாடல்களில் அத்திப் பூவினும் அரியவை. தேடிக் கண்டு மகிழ்வோம்.

"அன்னத்தின் தூவி அனிச்ச மலரெடுத்துச்
சின்ன உடலாகச் சித்திரித்த மெல்லியலே"[30]

அள்ளி அணைத்திட வேண்டிய பெண் குழந்தைக் காட்சியில் அன்னத்தின் தூவி, அனிச்ச மலர் இவற்றின் மென்மையையும் உணர்கின்றோம்.

திடுக்கென்று கண்விழித்தேன் என்தோள் மீது
செங்காந்தள் மலர்போலும் அவள்கை கண்டேன்.[31]

என்னும் அடிகளில் தொடுபுலப் படிமம் தென்படுகின்றது. செங்காந்தள் மலரில் இது காட்டப்பெறுகின்றது.

---

27. இசையமுது - தாலாட்டு - பக்கம் 55
28. குடும்ப விளக்கு - மூன்றாம் பகுதி - மண வாழ்த்தும் வழியனுப்பும் - பக்கம் 120
29. குடும்ப விளக்கு - நான்காம் பகுதி - மக்கட்பேறு - பக்கம் 151
30. பா.க. முதல் தொகுதி - 42 பெண்குழந்தைத் தாலாட்டு - பக்கம் 127
31. பா.க. இரண்டாம் தொகுதி - 15 மெய்யன்பு - பக்கம் 57

"உன்அரும் உருவம் காணேன்
ஆயினும் உன்றன் ஒவ்வோர்
சின்னநல் அசைவும் என்னைச்
சிலிர்த்திடச் செய்யும்!"[32]

என்ற பாடற் பகுதியில் தென்றல் என்னும் "மெல்லிய பூங்காற்று" நம் உடலைத் தொட்டுப் போவது போன்ற உணர்ச்சியைப் பெறுகின்றோம்.

இயக்கப்புலப் படிமங்கள்: பாடல்களைப் பயிலும்போது பொருள்கள் நகர்வன போன்ற ஒருவித உணர்வைத் தருவன இயக்கப்புலப் படிமங்கள். பாவேந்தரின் பாடல்களில் பல இடங்களில் இவற்றைக் கண்டு மகிழலாம்.

"படிகத்தைப் பாலாபிஷேகம் செய்து
பார்ப்பதுபோல் அமுதவல்லி கண்ணீர் வெள்ளம்
அடிசோர்தல் கண்டார்கள் அங்கிருந் தோர்"[33]

அமுதவல்லியின் கண்ணீர் வெள்ளம் அவள் உடலெல்லாம் பாய்ந்து அவள் காலடி வரையில் ஒழுகிவருவதைக் கண்டு நெகிழலாம். இதில் இயக்கப்புலப் படிமத்தை உணர்கின்றோம் அன்றோ ?

"வாளெயிற்று வேங்கையெலாம்
வால்சுழற்றிப் பாயவரும்
காடு - பள்ளம்!
மேடு!"[34]

இதில் 'வால்சுழற்றிப் பாயவரும்' என்பதில் வேங்கையின் இயக்கத்தை நாம் உணர்வதை அறியலாம்.

"கீச்சென்று கத்தி - அணில்
கிளையொன்றில் ஓடிப் - பின்
வீச்சென்று பாய்ந்துதன் காதலன் வாலை
வெடுக்கென்று தான்கடிக்கும்.

32. அழகின் சிரிப்பு - தென்றல் - பக்கம் 7
33. பா.க. முதல் தொகுதி - 2, புரட்சிக்கவி - பக்கம் 35
34. பா.க. முதல் தொகுதி - 7. காடு - பக்கம் 57

ஆச்சென்று சொல்லி - ஆண்
அணைக்க நெருங்கும் - உடன்
பாய்ச்சிய அம்பெனக் கீழ்த்தரை நோக்கிப்
பறந்திடும் பெட்டை அணில்!

மூச்சுடன் ஆணோ - அதன்
முதுகிற் குதிக்கும் - கொல்லர்
காய்ச்சும் இரும்பிடை நீர்த்துளி ஆகக்
கலந்திடும் இன்பத்திலே!"[35]

அணிலின் ஆணும் பெண்ணும் அங்கும் இங்கும் ஓடி இறுதியில் இன்பக் கலவியில் ஆழங்கால் படுவதில் இயக்கப்புலப் படிவங்கள் நம்மை மகிழ்வூட்டுகின்றன.

நள்ளிரவில் அமைதியிலே மணிவி ளக்கும்
நடுங்காமல் சன்னலுக்குள் புகுந்த தென்றல்
மெள்ளஉடல் குளிரும்வகை வீசா நிற்கும்
வீணைஇல்லை காதினிலே இனிமை சேர்க்கும்.[36]

இப்பகுதியில் தென்னாடு பெற்ற செல்வத் தென்றலின் இயக்கம் தெள்ளிதின் புலனாகின்றது. இயக்கப் படிமத்தில் நம் உடலும் தைவரப் பெறுதல் போன்ற உணர்ச்சியால் பூரிக்கின்றோம். அன்னையின் அன்பினைக் கண்ணில் காணாமல் அவள் தம் செயலில் காண்பதுபோல, உருவம் காணப்பெறாத தென்றலின் ஒவ்வொரு சின்னநல் அசைவிலும் நம்மைச் சிலிர்த்திடச் செய்யும் செயல்களைக் கண்டு பரவசப்படுகின்றோம்.

"பெண்கள்
விலக்காத உடையை நீபோய்
விலக்கினும் விலக்கார்" உன்னை[37]

என்னும் பாடற்பகுதியில் தென்றலின் குறும்பைக் காட்டி இயக்கப்புலப் படிவத்தை அநுபவிக்கச் செய்கின்றார் கவிஞர் பெருமான். விலக்காத விலக்கினும் விலக்கார் - இவை இயக்கப்புலப் படிமங்கள்.

35. பா.க. முதல் தொகுதி 91 மக்கள் நிலை - அணில் - பக்கம் 61
36. குடும்ப விளக்கு - ஒரு நாள் நிகழ்ச்சி - பக்கம் 32
37. அழகின் சிரிப்பு - தென்றல் - பக்கம் 7

"கிளையினிற் பாம்பு தொங்க
விழுதென்று குரங்கு தொட்டு
விளக்கினைத் தொட்ட பிள்ளை
வெடுக்கெனக் குதித்த தைப்போல
கிளைதொறும் குதித்துத் தாவிக்
கீழுள்ள விழுதை யெல்லாம்
ஒளிப் பாம்பாய் எண்ணி எண்ணி
உச்சிப்போய்த் தன்வால் பார்க்கும்"[38]

இப்பாடற் பகுதியில் குரங்கின் இயக்கத்தைக் காட்டுபவர், 'விளக்கினைத் தொட்ட பிள்ளையின் வெடுக்கென இயங்கும்' கையின் இயக்கத்தையும் பெற வைக்கின்றார். நாம் இங்கு இரண்டு இயக்கப்புலப் படிமங்களைக் காண்கின்றோம்; அநுபவிக்கின்றோம்.

"அகன்றவாய்ச் சட்டி ஒன்றின்
விளிம்பினில் அடிபொ ருந்தப்
புகும்தலை; நீர்வாய் மொண்டு
நிமிர்ந்திடும்; பொன்இ மைகள்
நகும்;மணி விழிநற் பாங்கும்
நாட்டிடும்; கீழ்இ றங்கி
மகிழ்ச்சியாய் உலவி வைய
மன்னர்க்கு நடைகற் பிக்கும்"[39]

புறாக்களின் செயல்களைக் காட்டும் இப்பாடற் பகுதியில் சட்டியில் நீர் பருகும் அதன் போக்கு, தலையை அசைத்து அதன் நாற்புறமும் செலுத்தப்பெறும் அதன் பார்வை, சட்டியை விட்டுக் கீழிறங்கி "இராச நடை" போடும் அதன் அழகு காட்டும் போக்கில் பல்வேறு இயக்கப்புலப் படிமங்களில் நம் மனம் ஈடுபட்டு மகிழ்கின்றது. இங்ஙனமே புறாவின் தாயன்பு - தந்தையன்பு காட்டும்,

38. அழகின் சிரிப்பு ஆல் - பக்கம் 36
39. அழகின் சிரிப்பு - புறாக்கள் - பக்கம் 39

"தாய்இரை தின்ற பின்பு
தன்குஞ்சைக் கூட்டிற் கண்டு
வாயினைத் திறக்கும்; குஞ்சு
தாய்வாய்க்குள் வைக்கும் மூக்கை;
தாய்அருந் தியதைக் கக்கித்
தன்குஞ்சின் குடல்நி ரப்பும்;
ஓய்ந்ததும் தந்தை ஊட்டும்!
அன்புக்கோர் எடுத்துக் காட்டாம்"[40]

என்னும் பாடற்பகுதியிலும் பல இயக்கப்புலப் படிமங்களில் ஆழங்கால் படுகின்றோம்.

"கட்டுக்குள் அடங்கா தாடிக்
களித்திடும் தனது செல்வச்
சிட்டுக்கள்"[41]

என்னும் பாடற்பகுதியில் "குறுகுறு" என்று கொஞ்சு நடை பயிலும் சிறார்களின் நடைகாட்டப் பெறுகின்றது. "சிட்டுக்கள்" என்னும் சொற்படத்தில் சிறார்களையும் காண்கின்றோம்; கோழி, புறா இவற்றின் பார்ப்புகளையும் பார்க்கின்றோம். எல்லாம் மனக்கண்ணால் தான் !

"குறிப்பறி யாமல் நீவிர்
குண்டானிற் கவிழ்ந்த நீர்போல்
கொட்டாதீர்" என்றான்[42]

(பொன்முடி.) குண்டான் கவிழும்போது அதில் சிறிதும் நீர் இருப்பதில்லை. அதுபோலப் பண்டாரம் சிறிதும் எஞ்சாமல் பொன்முடியின் "காதல் மறை"யை, அம்பலத்தில் அவிழ்த்து விடுகின்றான். நீர் கொட்டும் காட்சியில் இயக்கப்புலப் படிமம் பளிச்சிடுவதைப் பார்க்கின்றோம்.

இந்த வகைப் படிமத்திற்கு ஒரு முத்தாய்ப்பு வைத்தது போல்,

---

40. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 40
41. குடும்ப விளக்கு - ஒரு நாள் நிகழ்ச்சி - பக்கம் 27
42. எதிர்பாராத முத்தம் - நுணுக்கம் அறியாச் சணப்பன் - பக்கம் 30

"எல்லாம் அசையச் செய்தாய் - உயிர்கள்
எதிலும் அசைவைச் சேர்த்தாய்"
கொல்லாமல் இசையால் இன்பம் - எமையே!
தூய்க்கச் செய்தாய்! அடடா!
கல்லா மயில்வான் கோழி - புறவுகள்
காட்டும் சுவைசேர் அசைவால்
அல்லல் விளக்கும் "ஆடற் கலை" தான்
அமையச் செய்தாய் வாழி!"[43]

என்னும் பாடலில் காட்டுகின்றார் கவிஞர்.

கலவை நிலைப் படிமங்கள்: சில பாடல்களில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட படிமங்கள் அமைந்து பொலிவூட்டி முருகுணர்ச்சியை மிகுவிக்கின்றன.

"புறப்பட்ட மங்கைதான் பூங்கொடி என்பவள்
நிறப்பட் டாடை நெகிழ்ந்தது காற்றில்!
பாதச் சிலம்பு பாடிற்று! நிலாமுகம்
சீதளஞ் சிந்திற்றாம்! செவ்விதழ் மின்னிற்றாம்!"[44]

பூங்கொடியின் வருகையைச் சித்திரிக்கும் இவ்வடிகளில் நிறப்பட்டாடையிலும், நிலா முகத்திலும், செவ்விதழ் மின்னுவதிலும் **கட்புலப் படிமங்களும்;** பட்டாடையின் நெகிழ்ச்சியில் **இயக்கப்புலப் படிமமும்,** சிலம்பு பாடுவதில் **செவிப்புலப் படிமமும்,** முகம் சீதளஞ் சிந்துவதில் **தொடுபுலப் படிமமும்** அமைந்து பூங்கொடியின் அழகிற்குப் பொலிவூட்டுவதைக் கண்டு மகிழலாம்.

"அழகு" என்பவளின் இருப்பிடத்தைக் காட்டும் கவிதை இது:

சிறுகுழந்தை விழியினிலே ஒளியாய் நின்றாள்;
திருவிளக்கிற் சிரிக்கின்றாள்; நாரெடுத்து
நறுமலரைத் தொடுப்பாளின் விரல்வ ளைவில்
நாடகத்தைச் செய்கின்றாள்; அடடே! செந்தோட்
புறத்தினிலே கலப்பையுடன் உழவன் செல்லும்
புதுநடையில் பூரித்தாள்; விளைந்த நன்செய்

43. பா.தா.க. இரண்டாம் தொகுதி - 4. இயற்கைச் செல்வம் - பக்கம் 33-34
44. எதிர்பாராத முத்தம் - பக்கம் 5

நிறத்தினிலே என்விழியை நிறுத்தி னாள்;என்
நெஞ்சத்தில் குடியேறி மகிழ்ச்சி செய்தாள்![45]

கட்புலப் படிமங்களும் (சிறு குழந்தை விழி, திருவிளக்கு, நன்செய் நிறம்), இயக்கப்புலப் படிமங்களும் (மலர் தொடுப்பாளின் விரல் வளைவின் அசைவு, உழவனின் புதுநடை) இதில் அமைந்து இருப்பதைக் காணலாம். இந்தப் படிமங்கள் கவிஞன் உள்ளத்தில் இடம் பெற்றதுபோல், படிமங்கள் அமைந்த பாடலும் நம் உள்ளத்தில் நிலையான இடம் பெற்று விடுகின்றது.

அண்டங்கள் கோடி கோடி அனைத்தையும் தன்னகத்தில் கொண்ட ஒரு பெரும் புறத்தில் கூத்தாடுகின்றது காற்று. அது தென்றலாய் உருவெடுப்பதை அடியிற் காணும் பாடற்பகுதியில் காணலாம்.

பொதிகைமலை விட்டெழுந்து சந்த னத்தின்
புதுமணத்தில் தோய்ந்து,பூந் தாது வாரி
நதிதழுவி அருவியின்தோள் உந்தித், தெற்கு
நன்முத்துக் கடலலையின் உச்சி தோறும்
சதிராடி, மூங்கிலிலே பண்எ முப்பித்
தாழையெலாம் மடற்கத்தி சுழற்ற வைத்து
முதிர்தெங்கின் இளம்பாளை முகம்சு வைத்து
முதிர்ந்துதிர்த்துத் தமிழகத்தின் வீதி நோக்கி

அந்தியிலே இளம்முல்லை சிலிர்க்கச் செந்நெல்
அடிதொடரும் மடைப்புனலும் சிலிர்க்க என்றன்
சிந்தைஉடல் அணுஒவ்வொன் றும்சி லிர்க்கச்
செல்வம்ஒன்று வரும்;அதன்பேர் தென்றல் காற்று[46]

இப்பாடற் பகுதிகளில் "நாற்றப்புலப் படிமம், தொடுபுலப் படிமம், இயக்கப்புலப் படிமம், செவிப்புலப் படிமம், சுவைப்புலப் படிமம்" ஆகியவை அமைந்துள்ள நேர்த்தி எண்ணிஎண்ணி மகிழத்தக்கது. கவிதையை ஓர் அழகிய அணங்காகக் கற்பனை செய்யும் பாடல்களில் இஃது ஒன்று.

45. அழகின் சிரிப்பு - அழகு - 2. (பக்கம் 1)
46. பா.தா.க.: இரண்டாம் தொகுதி - 9. தென்றல் பக்கம் 42

தண்ணிலவும் அவள்முகமோ தாரகைகள் நகையோ?
தளிருடலைத் தொடும்உணர்வோ? நன்மணஞ்சேர் குளிரும்
விண்ணீலம் கார்குழலோ! காணும்எழி லெல்லாம்
மெல்லியின்வாய்க் கள்வெறியோ அல்லிமலர்த் தேனின்
வண்டின்ஒலி அன்னவளின் தண்டமிழ்த்தாய் மொழியோ
வாழியஇங் கிவையெல்லாம் எழுதவரும் கவிதை!
கண்டெடுத்தேன் உயிர்ப்புதையல்! அதோவந்து விட்டாள்
கண்டெழுத முடியாத நறுங்கவிதை அவளே![47]

இதில் "கட்புலப் படிமம், தொடுபுலப் படிமம், நாற்றப்புலப் படிமம், சுவைப்புலப் படிமம், செவிப்புலப் படிமம்" ஆகிய ஐந்து வகைப் படிவங்களும் கலந்த நிலையை அநுபவித்து மகிழலாம்.

மின்வெட்டுப் போன்ற மணிமொழிப் படிமங்கள்: மேற்கண்ட படிமங்களைத்தவிர பல்வேறு இடங்களில் கவிஞரின் சொற்களிலும் சொற்றொடர்களிலும் மின்வெட்டுகள் போன்ற பல்வேறு படிமங்கள் பாங்குற அமைந்திருப்பதையும் கண்டு மகிழலாம். அவற்றுள் சிலவற்றை ஈண்டுக் காட்டுவேன் ! செப்புச் சிலைபோல் நிற்றல் (குப்பன்), வாடாத பூ முடித்த வஞ்சி (வள்ளி), நெஞ்சம் மூலிகைமேல் மொய்த்திருத்தல், (மூலிகையில் ஆசை மோதிடுதல்), அச்சுப் பதுமை (வள்ளி) கிட்டரிய காதற் கிழத்தி இடும் வேலை விட்டெறிந்த கல்லைப்போல் மேலேறிப் போதல், தேன் சுரக்கப் பேசுதல், சாக்குருவி வேதாந்தம், கனிமுத்தம், கடுகளவும் ஆடாமல் கண்ணாடிப் பாத்திரத்தைக் கல்தரையில் வைப்பதுபோல், ஆளிவாய்ப் பாகவதன், வெல்லத் தமிழ்நாடு, தென்றலில் மெல்லச் சிலிர்க்கும் (சிரிக்கும்) முல்லை, கன்னல் தமிழ், வானத்தை வெண்ணிலா வந்து தழுவுதல், பாளைச் சிரிப்பு, ஆணிப்பொன் மேனி, அன்னத்தை (அமுதவல்லி) ஆரத் தழுவுதல், அழகு வெளிச்சம், நவமணிக் களஞ்சியம், இருட்கதவை உடைத்தெறிந்தான் பரிதி, தணல் அள்ளும் பெருவெளி, அமுதப்பண், குத்து விளக்கினைப் போன்ற குழந்தைகள், கெண்டைவிழிகள் மூடாக்

47. பா.தா.க.: முதல் தொகுதி - 14 எழுதாக் கவிதை - பக்கம் 75

கிளிமகள், அணையாத காதல், சதிராடு தேவடியாள்போல், பாதச் சிலம்பு பாடிற்று, இதழ் நிலத்தில் கன உதட்டை ஊன்றி விதைத்தான் முத்தம், துயரில் அழுந்திக் கரையேறி, கள்ளியும் பாளைபோல் கண்ணீர்விட்டு, மாவின் வடுப்போன்ற விழி, தென்னாட்டு அன்னம் (பெண்), வாழ்க்கைமலர் சொரிகின்ற இன்பத்தேன், கனிஇதழ் நெடிதுறிஞ்சி, கனியிதழைக் காதல் மருந்தென்று தின்றான், தேனைச் சொட்டுகின்ற இதழாள், மலைநிகர் மார்பில், அலைநிகர் கண்ணீர் அருவிபோல் இழிந்தது, என்னுளம் அவனுளம் இரண்டும் பின்னின, நானும் அவனும் தேனின் சுவையானோம், காலை மலரக் கவிதை மலர்ந்தது, தையற் சடுகுடு பொறி, தழல்நிற மாம்பழத்தில் தமிழ்நிகர் சுவையைக் கண்டான், உள்ளத்தில் கவிதை வைத்தே, உயிரினால் எழுப்பினாள், கிளிப் பேச்சுக்காரி, பண்டிதர்கள் பழங்கதையின் ஓட்டைக்கெலாம் பணிக்கை இடம்போல், மணிவிளக்கும் நடுங்காமல் சன்னலுக்குள் புகுந்த தென்றல், பலாப்பழம்போல் வயிறு, வீறார்ப்பு வாழ்வு, மாணிக்க மாம்பழந்தான் மரகதத்தின் இலைக்காம்பில் ஊசலாட, கற்பாரின் நிலையேயன்றிக் கற்பிப்பார் நிலையும் உற்றாள், விரிவாழைப் பூவின் கொப்பூழ், கன்னற் பிழிவே கனிச்சாறே கண்ணுறங்கு, சேவல் கூவிற்று, வானம் சிரித்தது -

இந்தச் சொற்றொடர்களில் பொதிந்திருக்கும் பல்வேறு வகைப் படிமங்கள் மெல்லிய பிளாஸ்டிக் உறையில் பொதிந்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் பல்வேறு நிற வடிவ மிளகு மிட்டாய்போல் சுவைப்போர் உள்ளத்தைக் கவர்வதுபோல் படிப்போர் மனத்தைக் கொள்ளை கொள்ளுகின்றன.

இயல் – 9

கவிஞர் நோக்கில் இயற்கை

இயற்கையைத் தொல்காப்பியம் "**கருப்பொருள்**" என்று கழறும். சைவ சித்தாந்தம் "**பாசம்**" என்று பகரும். வைணவ சித்தாந்தம் "**அசித்து**" என்ற தத்துவமாக விளக்கும். இவற்றையெல்லாம் அந்தந்த தலைப்புகளை விளக்கும் நூல்களைப் பயின்று அவற்றை அநுபவிப்பதே ஒரு தனி இன்பமாகும்.

பாரதிதாசன் நாம் வாழ்ந்த காலத்தில் (பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கக் காலப் பகுதியிலும்) வாழ்ந்த பெருங்கவிஞர். இவர் சங்ககாலப் புலவர்களைப் பின்பற்றியும் காப்பியப் புலவர்களைப் பின்பற்றியும் இயற்கையை வருணிப்பார். சங்கப்பாடல்களில் பத்துப்பாட்டு, கலித்தொகை, அகநானூறு போன்ற சற்று நீளமாக அமையும் பாடல்கள்தாம் முதல், கருப்பொருள்கள் வருணனைக்கு இடந்தரும். நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறுப் பாடல்களில் கருப்பொருளைச் சுட்டிச் செல்வதற்கு மட்டிலுமே இடந்தரும். ஆனால், இந்தக் கருப்பொருள்கள் புலவர்கள் உள்ளுறை உவமம், இறைச்சிப் பொருள் அமையப் பாடல்களைப் பாடுவதற்குப் பெருந்துணைபுரியும். இவற்றையெல்லாம் ஈண்டு விளக்கிப் போவதற்கு இடம் இல்லை. எனினும் ஆங்காங்குச் சில எடுத்துக்காட்டுகளைச் சுட்டிச் செல்லலாம் எனக் கருதுகின்றேன்.

இயற்கைக்கு அறிமுகம் தேவை இல்லை. இயற்கை ஐம்பெரும் பூதங்களால் ஆனது; நமது உடலும் ஐம்பெரும் பூதங்களால் ஆனது. ஏதோ மனிதனின் சிந்தனைக்கும் எட்டாத ஒரு நியதிப்படி நாம் இயற்கையையொட்டிப் பிறந்து, அதன் மடியிலே வளர்ந்து, இறுதியில் அதனோடு கலந்து விடுகின்றோம். அறிவும் உணர்வும் இணைந்த மானிட வாழ்வில் **இயற்கையை அறிந்து சொன்னவன் அறிஞன்; உணர்ந்து சொன்னவன் கவிஞன்.** சங்க இலக்கியத்தில் அச்சமூட்டும் பெருமிதமான இயற்கைக் காட்சிகளும் உண்டு; அமைதி தவழும் மென்மையான இயற்கைக் காட்சிகளும் அங்கு உண்டு; அந்த

இலக்கியத்தின் மையம் மானிட வாழ்வு; இயற்கை அதற்கு உறு துணையாய் இரண்டாம் இடமே பெறுகின்றது.[1]

சங்கப் பாடல்கள் யாவும் சங்கப் புலவர்கள் நேரடியாகப் பெற்ற அநுபவத்தால் பாடியவை; தமக்கு வாய்த்திருந்த நல்ல இயற்கைச் சூழ்நிலையை இயல்பான சுவையுணர்வோடு நுகர்ந்ததன் விளைவாக எழுந்தவை. புறத்தே நிகழ்வனவற்றைக் கலை உணர்வுடன் நோக்கும் திறமை அவர்கட்குக் கைவந்திருந்தது. அண்மையிலும் சேய்மையிலும் இருந்த உயிருள்ளனவும் இல்லனவும், வலியனவும் மெலியனவும் ஆகிய இயற்கைப் பொருள்கள் அவர்களின் கருத்தை ஈர்த்தன. தம்மைச் சூழ்ந்திருந்த நீர்நிலைகளையும், வானத்தையும், வயல் வெளிகளையும், மலைச் சாரல்களையும் தாமே நன்கு நுகர்ந்து, அந்நுகர்ச்சியினைக் கவிதையாக வடித்தார்கள். புலன் நுகர்ச்சிகளின் முழுமனத்தோடு ஈடுபடும் தமது தனித் திறமையால் இயற்கையை முழுமையாகவும் நுட்பமாகவும் கண்டார்கள். எந்தச் சிறு பகுதியையும் புறக்கணிக்காமல் கடிது நோக்கி உணர்ந்தார்கள். தம் உணர்வைத் தக்க சொற்களால் கவிதையில் தொடுத்தார்கள். எனவே, அவர்களின் கவிதையில் எல்லாம் தம் வாழ்விற்குத் துணை நின்ற இயற்கையின் பல்வேறு வடிவங்களை நுண்ணுணர்வோடு கண்டுணர்ந்த அநுபவத்தின் வெளிப்பாடுகள் என்று கூறுவதில் தவறில்லை.[2]

வானம், வானின் பயனாகிய மழை, மழையின் பயனான செழிப்பு, அருவி, ஆறு, கடல், கதிரவன், திங்கட் செல்வன், சிற்றூர், அங்குக் காணப்படும் ஓடை, தென்றற்காற்று, மலை, மேகம், இவை போன்றன வெல்லாம் இயற்கையின் வனப்பைப் பேசாத பேச்சாக எடுத்துரைக்கின்றன. கவிஞர்கள் இவற்றைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். அந்த மகிழ்ச்சிதான் பாவடிவம் பெற்றது. பின்னர் அப்பாடல்களை நாம் படித்து அநுபவிக்கும்போது அவை குறிக்கும் பொருள்கள், காட்சிகள் நம் மனக்கண் முன் தோன்றி மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றன. நம்மை அவற்றில் மேலும் மேலும் ஈடுபடச் செய்கின்றன.

1. மு.வ. பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை - பக்கம் 46
2. மு.வ. பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை - பக்கம் 600

சங்ககாலத்திற்குப் பிறகு காவியகாலத்திலும் பக்தி இயக்கக் காலத்திலும் இயற்கை வெறும் அழகுக்காக மட்டிலும் கையாளப் பெற்றாலும் கவிஞர்கள் அவற்றின் மூலம் தத்துவத்தையும் விளக்க முயன்றனர். ஆறு, கடல், நாடு வருணனையாகக் கையாளப் படுகின்றன. பக்தி இலக்கியம் இயற்கையில் இறை வடிவத்தையே காண்கின்றது. பாரதியும் பாரதிதாசனும் தத்தம் குறிக்கோள்களை இயற்கையில் கண்டு அநுபவிக்கின்றனர். அந்த அநுபவத்தைப் பாவடிவிலும் தந்து நம்மையும் அநுபவிக்கச் செய்கின்றனர். பாரதிதாசனின் **“அழகின் சிரிப்பு”** என்ற நூல் இயற்கையைக் கடைந்தெடுத்த வெண்ணெய் போன்றது. அவருடைய ·பிற நூல்களிலும் அவர் இயற்கையை வருணிக்கும் பாங்கு நம் உள்ளத்தைப் பறிகொடுக்கச் செய்கின்றது. இந்த இயலில் பாவேந்தர் நோக்கில் இயற்கையைக் காண்போம்.

அழகு: அழகு என்பது ஒரு தத்துவம். "உலகில் அழகுக்கு ஒருவரைக் காண்பது, அவ்வடிவத்தைப் படைப்பவரின் தொழிற் குறைவினாலேயன்றி, அழகென்னும் பொருளுக்கோ எல்லை இல்லை" என்று சித்தாந்தம் செய்து காட்டுவான் கம்பநாடன் சூர்ப்பணகையின் வாய்மொழியாக[3]. இந்த அழகு காதலர்களை ஒருவர்பால் மற்றொருவரை ஈர்க்கும் பெற்றியது. கவிஞர்களின் உள்ளத்தையும் ஈர்ப்பது. ஆண்டவனே "அழியா அழகுடையான்" என்று வருணிக்கப்படுகின்றான். பாவேந்தருக்கு அழகே கவிதையைத் தருகின்றது. அழகே அவர் மனத்தில் பெண்ணாக வடிவம் கொள்ளுகின்றது.

காலையிளம் பரிதியிலே அவளைக் கண்டேன்;
கடற்பரப்பில் ஒளிப்புனலில் கண்டேன்; அந்தச்
சோலையிலே, மலர்களிலே, தளிர்கள் தம்மில்
தொட்டஇடம் எலாம்கண்ணில் தட்டுப் பட்டாள்!
மாலையிலே மேற்றிசையில் இலகு கின்ற
மாணிக்கச் சுடரிலவள் இருந்தாள்! ஆலஞ்

3. ஆரணி. சூர்ப்ப. 60

சாலையிலே கிளைதோறும் கிளியின் கூட்டம்
தனில்அந்த 'அழகெ'ன்பாள் கவிதை தந்தாள்[4]

இவ்வாறு அழகு தரும் இன்பத்தைப் பேசும் கவிஞர் அந்த அழகு சிறு குழந்தை விழியினில், திருவிளக்கில், நாரெடுத்து நன்மலர் தொடுக்கும் நாரியரின் விரல் வளைவில், கலப்பையுடன் உழவன் செல்லும் புதுநடையில், நன்செய் நிலத்தினிலே - அழகு கொலு கொண்டு அதனைத் தன் விழியில் நிறுத்தியதாகக் கூறுவர். இவ்வாறு இணையற்ற பல இடங்களில் விளங்கும் இயற்கையழகினைப் பாவேந்தர் பத்து அறுசீர் விருத்தங்கள் வீதம் பத்து இடங்களைத் தம் கருத்து வண்ணத்தினால் தம் கவிதை வண்ணத்தினால் காட்டுவார்.

1. வான்வெளியில்

ஐம்பெரும் பூதங்களில் வான்தான் மிகப் பெரியது. ஏனைய நான்கையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டிருப்பது.

(1) வான்: தம்மைச் சூழ்ந்துள்ள வானத்தை முதலில் உற்று நோக்குகின்றார் கவிஞர். அந்த வான் ஒவ்வொரு நேரத்திலும் ஒவ்வொரு வண்ண அழகினைப் பொழிந்து நிற்கின்றது, மின்விளக்கு அமைப்பில் ஒளிரும் நாடக அரங்கைப் போல!

மண்மீதில் உழைப்பா ரெல்லாம்
வறியராம்! உரிமை கேட்டால்
புண்மீதில் அம்பு பாய்ச்சும்
புலையர்செல் வராம்இ தைத்தன்
கண்மீதில் பகலில் எல்லாம்
கண்டுகண் டந்திக் குப்பின்
விண்மீனாய்க் கொப்ப ளித்த
விரிவானம் பாராய் தம்பி![5]

என்ற பாடலாக வடிவங் கொள்ளுகின்றது கவிஞரின் கற்பனை. உழைப்பவர் வறியராகவும் அவர் மனப்புண்ணிலே அம்பு பாய்ச்சும் புலையர்கள் செல்வராகவும் இருக்கும் ஏற்றத்தாழ்வு தன் உணர்ச்சியை வெளியிட இயற்கையின் துணையை (இங்கு வானை) நாடுகின்றார்

4. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 1
5. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 30

பாவேந்தர். ஓரிடத்தில் விண்மீன்கள் நீந்தும் வானத்தைப் பலாப் பழமும் அதன் சுவைகளும் என வருணித்தார். அதே இரவு வானம் இப்போது உள்ள வெப்பத்தால் கொப்பளித்த உடம்பாகத் தெரிகின்றது. இங்குத் தம் வெறுப்பில் எழுந்த துயரத்தை இவ்வாறு வெளியிடுகின்றார்.

அந்திவான் செக்கர் அழகு,

கிழக்குப்பெண் விட்டெ றிந்த
கிளிச்சிறைப் பரிதிப் பந்து
செழித்தமேற் றிசைவா னத்தின்
செம்பருத் திப்பூங் காவில்
விழுந்தது! விரிவி ளக்கின்
கொழுந்தினால் மங்கை மார்கள்
இழந்ததைத் தேடிக் கொள்ள
இருள்மாற்றிக் கொடுக்கின் றார்கள்![6]

என்ற பாடலாக வடிவெடுக்கின்றது. கவிஞரின் அகக்கண் விரிந்த வானத்தை வியந்து நோக்குகின்றது. அதன் விரிவையும் தம் சிறுமையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்றார். "வானம் எவ்வளவு பெரியது ! அதனுடன் நின்னை ஒப்பிட்டு நோக்குக. இப்பூவுலகம் ஒரு கொய்யாப் பிஞ்சு என்றால் நீ அதில் ஊரும் ஒரு சிற்றெறும்பு. மக்கள் அனைவரும் அப்படியே உள்ளனர். நிலைமை அப்படியிருக்க, "நான்மேல், நீ கீழ்" என்று பேசுவதெல்லாம் பித்தேறியவர் பேசும் பேச்சன்றோ !" என்று சமத்துவ நோக்கினை வான் தந்த பாடமாக வடித்துத் தருகின்றார் கவிஞர்.

பிறிதொரு பாடலில் வானத்தில் காணப்பெறும் விண்மீனைக் காட்டுவார்.

மின்னாத வானில்
மின்னுகின்ற மீன்கள்
சின்ன சின்ன வயிரம்
தெளிவு முத் துக்கள்

6. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 31

புன்னையின் அரும்பு
பூக்காத முல்லை
என்ன அழகாக
இருந்தன மீன்கள்?[7]

எங்கும் பரவிப் பரந்து உலகிற்கு வேயப்பெற்ற கூரையாக அமைத்திருக்கும் வானப்பெருவெளியை - நம்மாழ்வார் கூறும் "சூழ்ந்து அகன்று ஆழ்ந்து உயர்ந்த முடிவுஇல் பெரும் பாழை"[8] - பாவேந்தர்,

ஒவ்வொரு நினைவும், உன்றன்
உலகிற்கே! செயல்ஒவ் வொன்றும்
இவ்வைய நன்மைக் கேஎன்
றெண்ணுதல் பெற்றா யாகில்
செவ்வையாம் நினைவுண் டாகும்
செயலெலாம் நல்ல வாகும்!
அவ்"வானின்" நோக்கம் காண்பாய்!
அதன்பெரும் செயலைக் காண்பாய்![9]

என்று விளக்குவார்.

(2) பகலவன்: கவிஞரின் கவனம் பரிதியின்பால் ஈர்க்கப் பெறுகின்றது. பரிதியே பொருள் யாவற்றிற்கும் முதல்! ஆற்றலை அள்ளி வரையாது வழங்கும் வான் பொருள்! நெஞ்சத்தில் கூத்தைச் சேர்க்கும் கனற் பொருள். ஆழ்கடலினின்றும் வெளிப்பட எழுந்த ஒளிப்பிழம்பு. கடலின் பொங்கும் அலைகளில் எல்லாம் ஒளியை ஊடுருவச் செய்யும் **புதிர்க்கதிர் அமைப்பு** (X - ray System). இந்தக் கதிரவன் உதயத்தைக் கம்பன்,

சிதையுமனத்து இடருடைய செங்கமல
முகமலரச் செய்ய வெய்யோன்
புதையிருளில் எழுகின்ற புகர்முகயா
னையின்உரிவைப் போர்வை போர்த்த
உதயகிரி எனும்கடவுள் நுதல்கிழித்த
விழியேபோல் உதயம் செய்தான்[10]

7. இளைஞர் இலக்கியம் - 26
8. திருவாய் 10-10 : 10
9. காதலா ? கடமையா ?
10. பாலகாண்டம், மிதிலை - 150

என்று காட்டுவான். புகர்முக யானையின் தோலை மேற்போர்த்துக் கொண்டிருக்கும் பரமசிவனைப்போல் மிகுந்த கரிய இருளிலே மறைந்து கிடக்கின்றது உதயகிரி. அப்பரமசிவனின் நெற்றியில் சிறந்து விளங்கும் நெருப்புக்கண்போல உதயகிரியின் கொடுமுடியில் உதித்து விளங்குகின்றான் பகலவன்.

இந்தக் கதிரவன் விரைவில் விண்வெளிக்கு நகர்ந்து கதிர்களாகிய சடைகளை விரித்துக்கொண்டு நடனமாடுவதைக் கம்பநாடன்,

> **எண்ணரிய மறையினொடு**
> **கின்னரர்கள் இசைபாட**
> **உலகம் ஏத்த**
> **விண்ணவரும் முனிவர்களும்**
> **வேதியரும் கரங்குவிப்ப**
> **வேலை என்னும்**
> **மண்ணுமணி முழவதிர**
> **வான்அரங்கில் நடம்புரிவான்**
> **இரவி யான**
> **கண்ணுதல்வா னவன்கனகச்**
> **சடைவிரிந்தால் எனவிரிந்த**
> **கதிர்கள் எல்லாம்**[11]

என்ற பாடலாக நம் மனத்திரையில் எழுதியதையும் நினைக்கின்றோம். கவிஞரின் உருவகம் நம் மனத்தை உருக்கி விடுகின்றது. இவர் புனைந்து காட்டும் "இருசுடர்" தோற்றங்கள் எல்லாம் நம் மனத்தில் குமிழியிடுகின்றன.

மறையும் கதிரவனைப் பார்த்தன் பாஞ்சாலிக்குக் காட்டுவது போல் பாரதியார் நமக்குக் காட்டுவார்.

> **அடிவானத் தேயங்கு பரிதிக் கோளம்**
> **அளப்பரிய விரைவினொடு சுழலக் காண்பாய்**
> **இடிவானத் தொளிமின்னல் பத்துக் கோடி**
> **எடுத்தவற்றை ஒன்றுபட உருக்கி வார்த்து,**

11. பாலகாண்டம், மிதிலை - 153

முடிவான வட்டத்தைக் காளி ஆங்கே
மொய்குழலாய் சுற்றுவதன் மொய்ம்பு காணாய்!
வடிவான தொன்றாகத் தகடி ரண்டு
வட்டமுறச் சுழலுவதை வளைந்து காண்பாய்[12]

இங்கு பாரதியார் கணந்தோறும் கதிரவன் நவநவமாகப் புதிய வண்ணம் காட்டி நிற்பதைக் காளி பராசக்தி களிக்கும் கோலமாகக் காண்கின்றார். அம்பிகையின் திருநடனம் அம்பலவனின் கூத்தினையொத்துக் காணப்படுகின்றது. அவளும் வானரங்கில்தான் நடனம் புரிகின்றாள். அவள் திருக்கையில் பொன் மயமான வட்டத் தட்டொன்று சுழன்று கொண்டுள்ளது. பத்துக் கோடி மின்னல்களைத் திரட்டி அவற்றை ஒரு குகையில் (Crucible) போட்டு உருக்கி வார்த்து ஒரு வட்டமான தட்டாக ஆக்கி அதனைத் தனது திருக்காத்தில் தாங்கிக் கொண்டு சுழற்றுகின்றார் அன்னை பராசக்தி. அன்னையின் அற்புதத் திருநடனத்தை மானசீகமாகக் கண்டுகளிக்கும் கவிஞர் நமக்கு அந்த அற்புத வட்டத் தட்டை மட்டிலும் காட்டுகின்றார். அவள் கையில் கரகரவென்று சுழன்று நிற்கும் வட்டத்தட்டே வானத்தில் கரகரவென்று சுழன்று மறையும் நிலையிலுள்ள வெய்யோன் என்பது கவிஞரின் அற்புதக் கற்பனை.

இந்தக் கதிரவனைப் பாவேந்தர்,

பொங்கியும் பொலிந்து நீண்ட
புதுப்பிடர் மயிர்சி லிர்க்கும்
சிங்கமே! வான வீதி
திகுதிகு எனஎ ரிக்கும்
மங்காத தணற்பி ழம்பே!
மாணிக்கக் குன்றே! தீர்ந்த
தங்கத்தின் தட்டே! வானத்
தகளியிற் பெருவி ளக்கே![13]

என்று படம் பிடித்துக் காட்டுவார். கதிரையும் இருளையும் தங்க இழையுடன் நூலை வைத்துப் பின்னிய ஆடையாகக் காண்கின்றார்.

12. பாஞ்சாலி சபதம் - 150
13. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 27

கதிரவன் ஒளியின்றேல் வான் நிலா, உடுக்கள் எல்லாம் தாழங்காய், கடுக்காய்கள் போல் தழைவின்றி அழகிழக்கும் என்கின்றார். பரிதியை

பைங், கூழக்கும் வேரும் நீயே
குளிருக்கும் போர்வை நீயே.

என்று பாராட்டுகின்றார்.

கதிரவனைச் சிறுவர்கட்கு அறிமுகம் செய்துவைக்கும் பாங்கில்,

சிங்கப் பிடரைப்போல - பிடர்
சிலிர்த்த கதிரே வாவா

கடலின் மேலே தோன்றி - நீ
காலைப் பொழுதைச் செய்வாய்
நடுவா னத்தில் நின்று - நீ
நண்பகல் தன்னைச் செய்வாய்
கொடிமேல் முல்லை மணக்கும் - நல்
குளிர்ந்த தென்றல் வீசும்
படிநீ மாலைப் போதைப் - பின்
பரிவாய்ச் செய்வாய் வாழ்க.[14]

என்று அவர்கட்கு அறிமுகம் செய்கின்றார்.

(3) திங்களஞ் செல்வன்: வான் நிலா "அழகின் சிரிப்பில்" இடம் பெறவில்லை. பிற நூல்களில் அஃது இடம் பெற்றுள்ளது. இந்த இடத்தில் கம்பன் காட்டும் திங்களஞ் செல்வன் நினைவிற்கு வருகின்றான்.

பெருந்திண் நெடுமால் வரைநிறுவிப்
பிணித்த பாம்பின் மணித்தாம்பின்
விரிந்த திவலை யுதிர்த்தமணி
விசும்பின் மீனின் மேல்விளங்க
அருந்த அமரர் கலக்கியநாள்
அமுது நிறைந்த பொற்கலசம்
இருந்த திடைவந் தெழுந்ததென
எழுந்தது ஆழி வெண்திங்கள்[15]

14. இளைஞர் இலக்கியம் - 26
15. பாலகாண்டம், மிதிலை - 70

தேவர்கட்காகத் திருமால் அமுதம் பெறச் செய்த ஏற்பாட்டை நமக்கு முதலில் நினைவுறுத்துகின்றான். இறவாத நிலையைப் பெறுவான் வேண்டி தேவர்கள் அமுதம் பெற எண்ணுகின்றனர். "மந்தர மலையை" மத்தாகவும், "வாசுகி" என்னும் மாநாகத்தைக் கடையும் கயிறாகவும் கொண்டு திருப்பாற் கடலைக் கடையும் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகின்றது. அமுதம் நிறைந்த பொற்கலசம் ஒன்று பாற்கடலின் அலைகளிடையே தோன்றி ஆடி அசைந்து வருகின்றது. அந்தப் பொற்கலசத்தையொப்பச் சந்திரன் கருங்கடலில் உதயமாகின்றான்.

பாவேந்தரும் முழுமதியத்தின் பேரழகில் ஈடுபடுகின்றார். காதல் மயக்கத்தில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் 'உதாரன்' என்ற காதலன் வாயில் வைத்துப் பேசுகின்றார்.

நீலவான் ஆடைக்குள் உடல்மறைத்து
நிலாவென்று காட்டுகின்றாய் ஒளிமுகத்தைக்
கோலமுழுதும் காட்டி விட்டால் காதல்
கொள்ளையிலே இவ்வுலகம் சாமோ? வானச்
சோலையிலே பூத்ததனிப் பூவோ நீதான்!
சொக்கவெள்ளிப் பாற்குடமோ? அமுத ஊற்றோ?
காலைவந்த செம்பரிதி கடலில் மூழ்கிக்
கனல்மாறிக் குளிரடைந்த ஒளிப்பிழம்போ![16]

இங்கு கவிஞர் வான்மதியை ஒரு பெண்ணாக உருவகிக்கின்றார். அந்தப் பெண் நீல ஆடை புனைந்து உடலையெல்லாம் மறைத்துக்கொண்டு முகத்தை மட்டிலும் வெளிக்காட்டுகின்றாள். அவளுடைய முழு அழகையும் காட்டிவிட்டால் அவள் காதல் வெள்ளத்தில் உலகம் இறந்து படுமோ என்று வினவுகின்றான். "சந்திரா, நீ வானச் சோ[illegible]
பூவோ? பாலமுதம் நிறைந்த சொக்க [illegible]
ஊற்றோ? காலையின் கனன்று எழுந்த [illegible]
மூழ்கி, வெப்பத்தை இழந்து தண்ணொ[illegible]

16. பா.தா.க.: முதல் தொகுதி - புரட்சிக்கவி [illegible]

வடிவெடுத்ததோ ?'' என்று நேருக்கு நேர் பேசுவது நம்மைக் கிளர்ந்தெழச் செய்கின்றது. பிள்ளைத்தமிழ்க் கவிஞர்கள் "அம்புலிப் பருவத்தில்'' அமைத்துக் காட்டும் கற்பனையெல்லாம் ஆழ்ந்திருக்கும் கவி உள்ளத்தைக் காட்டி நிற்பதாகும்.

நிலாவைப்பற்றி பகுத்தறிவு நினைவுடன் பாடிய பாடல் இது:

முழுமை நிலா! அழகுநிலா!
முளைத்தது விண்மேலே - அது
பழமையிலே புதுநினைவு
பாய்ந்தெழுந்தாற் போலே!
அழுதமுகம் சிரித்ததுபோல்
அல்லி விரிந்தாற்போல் - மேல்
கழற்றி எறிந்த வெள்ளித்தட்டுத்
தொத்திக் கிடந்தாற் போல்

நிலாவின் அழகு அனைத்தையும் அப்படியே சித்திரித்துக் காட்டுகின்றது. "இளைஞர் இலக்கியத்தில்'' குழந்தைகள் மனங்கவருமாறு இயற்றிய பல பாடல்களைக் கண்டு கற்று மகிழலாம்.[17]

(4) காலைப் புனைவு: பொழுது புலரும் காலை நேரம் கவிஞர்களின் கருத்தில் அற்புதமாகப் படைக்கப் பெறுகின்றது. பாரதியாரின் குயில் பாட்டில் எழு ஞாயிற்றின் எழில் இன்னமுதம் விளைவிக்கின்றது.

தங்கம் உருக்கித் தழல்குறைத்துத் தேனாக்கி
எங்கும் பரப்பியதோர் இங்கிதமோ? வான்வெளியைச்
சோதி கவர்ந்து சுடர்மயமாய் விந்தையினை
ஓதில் புகழ்வார் உவமையொன்று காண்பாரோ?
....
புல்லை நகையுறுத்திப் பூவை வியப்பாக்கி
மண்ணைத் தெளிவாக்கி நீரில் மலர்ச்சிதந்து
விண்ணை வெளியாக்கி விந்தை செயும் சோதியினைக்
காலைப் பொழுதினிலே கண்விழித்து நான்
தொழுதேன்[18]

17. இளைஞர் இலக்கியம் - பக்கம் 27-35.
18. குயில் பாட்டு - இருளும் ஒளியும் - அடி (31-43)

என்ற பாடற்பகுதியைப் படிப்போர் சிந்தையில் இன்னமுதம் சொட்டுவதை அறியலாம். விடியற் காலத்தைப் பாவேந்தர்,

விடிந்தது! தங்க வெயில் வந்தது
மடிந்தது காரிருள்! படிந்தது பனிப்புகை!
பசும்புல் கதிரொளி பட்டு விளங்கின!
விசும்பிற் காக்கைகள் பொன்னென விளங்கின[19]

என்று காட்டுவார்! விடியலைப் பின்னும்,

தொட்டி நீலத்தில் சுண்ணாம்பு கலந்த
கலப்பென இருள்தன் கட்டுக் குலைந்தது[20]

என்று புனைந்து காட்டுவார்.

எழுந்தது பரிதிக் குழந்தை! கடலின்
செழுநி லத்தில் செம்பொன் தூவி!
கரிய கிழக்குவான் திரையில், வெளுப்பும்
மஞ்சளும் செம்மணி வண்ணமும் ஒளி செயும்![21]

என்று காலை எழும் கதிரோனைக் குறிப்பிடுவார்.

தங்கம் உருக்கிப் பெருவான் தடவுகின்றான்
செங்கதிற் செல்வன்![22]

என்றும்,

அருவிமலை மரங்கள் அத்தனையும் பொன்னின்
மெருகு படுத்தி விரிகதிரோன் வந்தான்[23]

என்றும்,

மன்னிய சீழ்க்கடல்மேல் பொன்னன் கதிர்ச்செல்வன்
துன்னினான்[24]

என்றும்,

19. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 183
20. குடும்ப விளக்கு - பக்கம் 5
21. குடும்ப விளக்கு மூன்றாம் பகுதி - பக்கம் 124
22. பா.தா.க.: மூன்றாம் பகுதி - பக்கம் 172
23. பா.தா.க. - தொகுதி 3 - பக்கம் 173
24. பா.தா.க. - தொகுதி 3 - பக்கம் 162

தேர்கலி கொள்ள அமர்ந்து செழும்பரிதி
ஆர்கலிமேற் காட்சி அளிக்கின்றான் கீழ்த்திசையில்[25]

என்றும் காலைக் கதிரோன் எழுவதைக் காட்டுவார். கதிரவன் எழுந்தவுடன் அவன் வரவால் நிகழ்பனவற்றை,

எழுந்தன புட்கள்; சிறகடித்துப் பண்ணே
முழங்கின! ஏருழவர் முன்செல் எருதை
அழிஞ்சிக்கோல் காட்டி அதட்டலும் கேட்டீர்[26]

என்று தெரிவிப்பார்.

(5) மாலைப் புனைவு: *கதிரவன் மறையும் நேரமாகிய அந்தி இவ்வாறு காட்டப் பெறுகின்றது.*

புனலும் நிலவொளியும் - அங்குப்
புதுமை செய்தே நெளிந்தோடும்! மரங்களில்
இனிது பறந்துபறந் - தங்கும்
அங்கும் அடங்கிடும் பாடிய பறவைகள்!
தனிஒரு வெள்ளிக்கலம் - சிந்தும்
தரளங்கள் போல்வன நிலவு நட்சத்திரம்!
புனையிருள் அந்திப் பெண்ணாள் - ஒளி
போர்த்த துண்டோஎழில் பூத்த துண்டோ?[27]

என்று நிலவு ஒளியின் தோற்றத்தையும் பறவைகள் கூடுகளில் அடங்குதலையும் கூறுவார்.

முல்லையிலே சிரித்தபடி தென்றலிலே சொக்கி
முன்னடியும் பெயர்க்காமல் இன்னும் இருக்கின்ற
பொல்லாத மாலைக்குப் போக்கிடமோ இல்லை[28]

என்று கூறும்போது சங்கப் பாடல்கள் குறிப்பிடும் முல்லை நில உரிப்பொருள் தலைகாட்டும்.

---

25. பா.தா.க. - தொகுதி 3 - பக்கம் 172
26. பா.தா.க. - தொகுதி 3 - பக்கம்
27. பா.தா.க. தொகுதி - 1. பக்கம் 90-91
28. காதல் நினைவுகள் - பக்கம் 14

(6) வானவில்: சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் வானவில்லைப் பாவேந்தர் தீட்டும் சொல்லோவியம்;

புதுமை இது! வானிடைக் கண்ட அவ்வோவியம்
போய்முகிற் புனலிலே நொடிதோறும் கரைந்ததே!
இதுஅது எனச்சொல்ல ஏலா தொழிந்ததே!
இன்பமும் துன்பமும் யாவுமே இவ்வண்ணம்
கதுமெனத் தோன்றிடும் மறைந்திடும் என்பதைக்
கண்ணெதிர்க் காட்டவரும் விண்எழுது கவிதையாம்
அது நமக்குத் தெரியும் அன்றியும் கவிஞருளம்
அவ்வான விரிவினும் பெரிதென்ப தறிவமே![29]

இதில் வானவில்லை வருணித்து மனித வாழ்வில் இன்பமும் துன்பமும் கதுமெனத் தோன்றிடும் என்பதைத் தற்குறிப்பாகச் சுட்டியுரைப்பதைக் காண்கின்றோம்.

வானவில்லைப்பற்றிய இன்னொரு பாடல்:

மண்ணுலகு கடல்மலை அனைத்துமுள் ளாக்கியே
வளைந்தது வானவில் என்னென்ன வண்ணங்கள்
விண்முழுது கருமணல் அதன்மீது மாணிக்கம்
வீறிடு நிறப்பச்சை வயிறத டுக்குகள்
உண்ணிலவு நீரோடை கண்ணையும் மனத்தையும்
உயிரினொடும் அள்ளியே செல்கின்ற தல்லாமல்
சுண்ணற்ற அழகினால், இயற்கைவிளை யாடலின்
எல்லைகா ணேனதைச் சொல்லுமா றில்லையே![30]

இதுவும் வானவில்லை நம் கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்துகின்றது.

(7) இருள்: அறிவை விட அறியாமை பெரிது. அதுபோல ஒளியை விட இருள்தான் பெரியது.

"எங்குச்செல் கின்றாய்" என்று
பரிதியை ஒருநாள் கேட்டேன்;

29. குயில் பாடல்கள் - பக்கம் 13
30. பன்மணித்திரள் -

"கங்குலை ஒழிக்க" என்றான்.
"கடிதுசெல் தம்பி" என்றேன்.
அங்குன்னைத் தொடர்ந்தான்; நீயோ
அகல்வதாய் நினைத்தான்; என்னே!
எங்கணும் நிறைந்த நீர்நீ;
அதில்"கதிர்" சுழல்வண் டன்றோ![31]

என்று சுவையுடன் "இருள்தான் அனைத்திலும் பெரிது" என்ற உண்மையை வெளியிடுகின்றார்.

"கள்ளரை வெளிப்படுத்தும் இருட்பெண்ணின்" திருமேனியின் அழகினை,

விண்முதல் மண்வ ரைக்கும்
வியக்கும்உன் மேனி தன்னைக்
கண்ணிலே காண்பேன்; நீயோ
அடிக்கடி உடையில் மாற்றம்
பண்ணுவாய் இருளே, உன்றன்
பகல்உடை தங்கச் சேலை!
வெண்பட்டில் இராச்சே லைமேல்
வேலைப்பா டென்ன சொல்வேன்![32]

என்று நமக்குக் காட்டி மகிழ்வார்.

அறிவென்றால் ஒளியாம், ஆம்ஆம்
அறியாமை இருளாம், ஆம்ஆம்
அறியாமை அறிவைச் செய்யும்;
அறியாமை அறிவால் உண்டோ?[33]

என்று வினவுவார். சிறுவனைத் தேள்கொட்டிய நிகழ்ச்சியால் "கட்டாயம் தூய்மை வேண்டும்" என்ற படிப்பினையை இருள் தந்தது என்று இருளின் பெருமையைச் சொல்லி மகிழ்கின்றார்.

(8) தென்றல்: தென்றலை "அமிழ்து" என்பார் பாவேந்தர். அதனைத் "தென்னாடு பெற்ற செல்வம்" என்றும் போற்றுவார். இது

31. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 46
32. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 46
33. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 49

தரும் இன்பத்தை தென்னாட்டுப் பகுதியினர் அல்லால் பிறர் எவரும் தென்றலின் சிறப்பை அறிவதற்கு வாய்ப்பில்லை.

தென்னாட்டுக் கல்லால் வேறே
எந்நாட்டில் தெரியச் செய்தாய்?

என்று தென்றலையே வினவுகின்றார். இதன் வரலாற்றைக் கவிஞர் புலப்படுத்துவதை நோக்குங்கள்.

பொதிகைமலை விட்டெழுந்து சந்த னத்தின்
புதுமணத்தில் தோய்ந்து,பூந் தாது வாரி
நதிதழுவி அருவியின்தோள் உந்தித் தெற்கு
நன்முத்துக் கடலலையின் உச்சி தோறும்
சதிராடி, மூங்கிலிலே பண்எ ழுப்பித்
தாழையெல்லாம் மடற்கத்தி சுழற்ற வைத்து
முதிர்தெங்கின் இளம்பாளை முகம்சு வைத்து
முத்துதிர்த்துத் தமிழகத்தின் வீதி நோக்கி,

அந்தியிலே இளமுல்லை சிலிர்க்கச், செந்நெல்
அடிதொடரும் மடைப்புனலும் சிலிர்க்க என்றன்
சிந்தைஉடல் அணுஒவ்வொன் றும்சி லிர்க்கச்,
செல்வம்ஒன்று வரும்;அதன்பேர் தென்னற் காற்று![34]

கண்ணனாகிய சேவகனை "எங்கிருந்தோ வந்தான்" என்று சொல்வார் பாரதியார். எங்கும் எதிலும் ஊடுருவி நிற்கும் இறைவன் தோன்றின இடம் ஒன்று தனியே இருக்கமுடியாதல்லவா ? ஆனால், பாவேந்தரோ தென்றல் தோன்றின இடத்தைப் "பொதிகை மலை" என்று சுட்டி உரைத்துவிடுகின்றார்.

இந்தத் தென்றல் சந்தனஞ்சார் பொதிகை மலையில் இருக்கும் போது குளிர்ச்சி அடைகின்றது; நறுமலரின் ஊடே தவழ்ந்து அவற்றின் நல்ல மணத்தினை நுகர்கின்றது; வண்டின் இன்னிசையை மாந்தி வளர்கின்றது. அன்னையின் அன்பினைக் கண்ணால் காண முடியாவிட்டாலும் அவளது அன்பு, உயிர்க் கூட்டத்தை இணைத் திடுவதுபோல் உருவமற்ற தென்றல் அதன் ஒவ்வொரு சின்ன

34. பா.தா.க.: இரண்டாம் தொகுதி - பக்கம் 42

அசைவினாலும் நம் மேனியைச் சிலிர்த்திடச் செய்கின்றது. அது தும்பியின் கண்ணாடிச் சிறகில் மின்னியும், மலர்களின் இதழ்களில் நாட்டியம் ஆடியும், அவற்றினிடையே தேனைப் பிளிற்றியும், பிள்ளைகள் விளையாடும் பந்தினைத் தள்ளியும், கிளியின் சிறகுகளைப் பற்றியும் விளையாடும். அதன் விளையாட்டில் தம் உள்ளத்தைப் பறிகொடுக்கின்றார் கவிஞர்.

தென்றலின் திண்மையையும் நுண்மையையும் கூறும் கவியரசு,

அண்டங்கள் கோடி கோடி
அனைத்தையும் தன்ன கத்தே
கொண்டஓர் பெரும்பு றத்தில்
கூத்திடு கின்ற காற்றே!
திண்குன்றைத் தூள்தூ ளாகச்
செய்யினும் செய்வாய்; நீஓர்
துண்துளி அனிச்சப் பூவும்
நோகாது நுழைந்து செல்வாய்![35]

என்று போற்றி மகிழ்வார். அன்றியும்,

.... பெண்கள்
விலக்காத உடையை நீபோய்
விலக்கினும், விலக்கார் உன்னை[36]

என்று அனைவரும் போற்றும் செல்லக் குழந்தையாகவும் போற்றுவார். இந்த உவமையையும் "தென்னம்பாளைச் சிரிப்புக் காரி" என்ற உருவகத்தையும் பேரறிஞர் அண்ணா 1940-களில் பல மேடைகளில் பேசித் தாமும் மகிழ்ந்ததையும் எம் போலியரை மகிழ்வித்ததையும் நேரில் அநுபவித்ததுண்டு. அந்தக் காலத்தில் அண்ணா பாவேந்தரைப் **"புரட்சிக் கவிஞர்"** என்றும், பாவேந்தர் அண்ணாவைப் **"பேரறிஞர்"** என்றும் பேசி வந்த பேச்சுகள் இன்றும் என் "மனக்காதில்" ஒலித்துக் கொண்டுள்ளன.

தென்றலின் அசைவுகள் புரியும் செயல்களையும் அவை மருந்தாகிப் பயன் விளைவிப்பதையும்,

35. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 6
36. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 7

இழந்திட்டால் உயிர்வா ழாத
என்னாசை மலர்மு கத்துக்
குழந்தையின் நெற்றி மீது
குழலினை அசைப்பாய்; அன்பின்
கொழுந்தென்று நினைத்துக், கண்ணிற்
குளிர்செய்து மேனி எங்கும்
வழிந்தோடிக் கிலுகி லுப்பை
தன்னையும் அசைப்பாய் வாழி!

இருந்தஓர் மனமும், மிக்க
இனியதோர் குளிரும் கொண்டு
விருந்தாய்நீ அடையும் தோறும்
கோடையின் வெப்பத் திற்கு
மருந்தாகி அயர்வி னுக்கு
மாற்றாகிப், பின்னர், வானிற்
பருந்தாகி, இளங்கி லைமேற்
பறந்தோடிப் பாடு கின்றாய்![37]

என்ற பாடல்களால் சுட்டி மகிழ்கின்றார் பாவேந்தர். பொதிகை அன்னை தமிழைத் தந்தாள்; அது தனது அகத்திற்கு இன்பம் நல்குகின்றது. அவள் தென்றலைத் தந்தாள்; அது புறத்திற்கு இன்பம் விளைவிக்கின்றது என்று கூறி மகிழ்கின்றார்.

(9) மழை: மழையின்றேல் மாநிலத்தில் வாழ்வு இல்லை. இதைத்தான் வள்ளுவப் பெருந்தகை "வான் சிறப்பில்" வடித்துக் காட்டுகின்றார். பாவேந்தரும் "அமிழ்து எது?"[38] என்பதற்கு ஒரு "பட்டிமன்றமே" வைத்து அதில் தலைவனொருவன் தலைவி ஒருத்தி ஆகிய இருவரை வாதிடச் செய்கின்றார். அவர்கள் பேச்சில் "மழையும்" தலைகாட்டுகின்றது. தலைவன் "**அமிழ்தே மழை**" என்கின்றான்.

37. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 8
38. பா.தா.க.: மூன்றாம் பகுதி - (95-110)

எங்கும் உளதுமழை
என்றும் உளதுமழை
தங்கும் உலகுயிரைச்
சாவாது காக்கும்மழை (பக்கம் 108)

என்பான்; உலக உயிர்களைச் சாவாது காப்பது மழை என்று விளக்குவான். தலைவியும்,

மழையே அமிழ்து;
மழையே உலகை
அழியாது காப்பாற்றும் (பக்கம் 105)

என்று தலைவன் கருத்தை வழிமொழிகின்றாள். மழையைப் போற்றும் முகமாக,

மாமழை போற்றுதும்
மாமழை போற்றுதும்
நாமநீர் வேலி
உலகுக் கவனளிபோல்
மேல்நின்று தான்சுரத்த
லான்" என் றிளங்கோ
தானுரைத்த செய்யுள் (பக்கம் 100)

என்று தலைவன் சீர்சால் சிலப்பதிகார மேற்கோளை எடுத்து வைக்கின்றான். மேலும்

வானின் றுமிழும்
மழைதான் அமிழ்தென்று
நீநன் றறிந்தாயா
நேரிழையே இப்போது? (பக்கம் 101)

என்று மழையின் பெருமையை உரைப்பான். பின்னர் மழை உண்டாவதையே அறிவியல் முறையில் விளக்குவான்.

நீர்தீ நிலம்காற்று
விண்ணென்ற ஐம்பொருளில்
நீரின் நிலைகேள்: (பக்கம் 106)

என்று தொடங்கி,

முகிலென்றும் கொண்டலென்றும்
விண்ணென்றும் கார்என்றும்
மேலும் மழைஎன்றும்
அண்ணாந்து நோக்கும்
அமிழ்தமென்றும் மாரிஎன்றும்
ஆயிரம் உண்டன்றோ?
அவற்றில் அமிழ்தென்னும்
தூய நிலைகருதித்
தோன்றியதே அப்பெயர் (பக்கம் 107)

என்று ஒரு நிலையில் முடித்து "முற்றும் கேள்" என்று மீண்டும் தொடங்குகின்றான்.

.... வெப்பம்
முகந்தநீ ரேமுகிலாம்;
குற்றமறக் கொண்டநீர்
கொண்டல்; அக்கொண்டலோ
மேற்போய் இருந்தநிலை
விண்வான் விசும்பென்பார்;
காற்றால் கருமைபெறக்
காராகும்; கார்தான்
மழைக்கும் நிலையில்
மழையாம்; மழைதான்
தழைய அமிழ்உண
வாவதுதான் அமிழ்து (பக்கம் 108)

என்று மழை பெய்யும்வரை அதன் நிலையைக் குறிப்பிட்டு விளக்குகின்றான்.

ஒரு காலத்தில் "மாதம் மும்மாரி" பெய்ததாகக் கூறினர் முன்னோர்; அவரே பிற்காலத்தில் "வருடம் மூன்று மழை" பெய்வதாக அரசியல் அமைப்பு திருத்தம்போல் மாற்றியுரைப்பார். இப்பொழுது நம் காலத்தில் எதுவும் சொல்லுவதற்கில்லை. 'வானிலைச் சோதிடமும்', தவறி விடுகின்றது ! மழை பொய்த்துப் போவதை,

வானிலை
ஜாதகத்தைப்
பார்த்து...
வானொலி
ஜோஸியர்
சொல்லும்
பலனை -
பொய்
என்று
நிரூபிக்கும்
பகுத்தறிவு வாதி![39]

என்று ஒருபோடு போடுவார் புதுக்கவிதை நாயகர் கவிஞர் வாலி.

2. புவிவெளியில்

வானவீதியில் சில பொருள்களைக் காட்டிய பாவேந்தர் பூமி வீதியிலும் சிலவற்றைக் காட்டுவார்.

(1) கடல்: திருமாலைக் "கடல் வண்ணன்" என்று அடைமொழியாகப் பயன்படும் கடல் என்ற நெய்தல் நில முதற்பொருளையும் கவிஞர்கள் கற்பனையுடன் பாடியுள்ளனர். கவிமணி,

மழைக்கு மூலமும்நீ, கடலே! - அதை
வாங்கி வைப்பதும்நீ; கடலே!
வழுத்து மகிமையெலாம் கடலே! - எவர்
மதித்து முடிக்கவலார் கடலே![40]

என்று போற்றுவார் ஆறு பாடல்களில். அவற்றுள் இஃது ஒரு பாடலாகும்.

கடலை நமக்கு அறிமுகப்படுத்தும் பாவேந்தர் புதிய புதிய உவமைகளைக் கையாண்டு படிப்போரைப் பூரிப்படையச் செய்கின்றார். கடல் ஊருக்குக் கிழக்கே உள்ளது. (புதுவையிலும் சென்னையிலும் அப்படித்தான்.)

39. வாலி: பொய்க்கால் குதிரைகள் - பக்கம் 100
40. மலரும் மாலையும் - இயற்கை இன்பம் - பக்கம் 74

ஊருக்குக் கிழக்கே உள்ள
பெருங்கடல் ஓர மெல்லாம்
கீரியின் உடல்வண் ணம்போல்
மணல்மெத்தை; அம்மெத் தைமேல்
நேரிடும் அலையோ, கல்வி
நிலையத்தில் இளைஞர் போலப்
பூரிப்பால் ஏறும்; வீழும்;
புரண்டிடும் பாராய் தம்பி[41]

பாடலைப் படிக்கும்போதே கடற்காட்சி நம் உள்ளத்தில் பதிந்து விடுகின்றது. அடுத்த பாடலில் "வெண்ணிற அன்னக் கூட்டங்கள் விளையாடி வீழ்வதைப்போலத் துள்ளித் துள்ளி அலைகள் கரையின் மணல்மீது சுழன்று வீசும்" என்பார். வெள்ளிய அலைகள் கரையைத் தொட்டுக் கடலுக்குள் மீண்ட பிறகு "சிறுகால் நண்டுப் பிள்ளைகள் ஓடி ஆடி விளையாடி மகிழ்ந்து காண்போர்க்குப் பெரியதொரு வியப்பினை ஊட்டும்" என்று காட்டுவார். கடலின் கண்கொள்ளாக் காட்சியைக் கவிஞர்,

பெரும்புனல் நிலையும் வானிற்
பிணைந்தஅக் கரையும், இப்பால்
ஒருங்காக வடக்கும் தெற்கும்
ஓடுநீர் பரப்பும் காண
இருவிழிச் சிறகால் நெஞ்சம்
எழுந்திடும்; முழுதும் காண
ஒருகோடிச் சிறகு வேண்டும்
ஓகோகா எனப்பின் வாங்கும்[42]

என்று காட்டுவார். காலையில் எழுஞாயிற்றின் பிறப்பை,

.... அடடா எங்கும்
விழுந்தது தங்கத் தூற்றல்!
வெளியெலாம் ஒளியின் வீச்சு
முழங்கிய நீர்ப்ப ரப்பின்
முழுதும்பொன் னொளிப றக்கும்

41. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 2
42. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 3

பழங்கால இயற்கை செய்யும்
புதுக்காட்சி பருகு தம்பி![43]

என்று வருணிப்பார். காலைக் கதிரவன் எழுந்ததும், இருளின்மீது சினத்தை வைக்க, இருட்படலம் கரைந்து ஓடுகின்றது. கடலின் புட்கள் களித்தன; கைகொட்டி ஆர்த்தன. இளங் கதிரவன் தன் கதிர்களால் பொன்னிறத்தை எங்கணும் இறைக்கலானான்.

கடல்நீரும் நீலவானும் கைகோர்க்கின்றன. இரண்டிற்கும் இடைப்பட்டுக் கிடக்கும் வெள்ளம் எழில் வீணையாகின்றது. அவ்வீணைமேல் அடிக்கின்ற காற்று நரம்பினை அசைத்து நரம்பினை இயக்கவல்ல புலவனாகக் காணப்பெறுகின்றது. மாலை நேரக் கடற்காட்சி மனத்திற்கு அளிக்கும் இன்பம் சொல்லுந்தரமன்று. தடங்கடற்பெண் பொன்னுடை களைந்து புதிதான முத்துச் சேலை உடுத்திப் புதிய கோலம் கொள்ளுகின்றாள். இது நிலாக் காலக் கடல் கொள்ளும் கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும்.

(2) குன்றம்: *மலை குறிஞ்சியின் முதற் பொருளாகும். மாலை நேர மலைக்காட்சி மாறாத மகிழ்ச்சி நல்கும். மாலை நேரக் குன்றத்தைக் கவிஞர்,*

தங்கத்தை உருக்கி விட்ட
வானோடை தன்னி லேஓர்
செங்கதிர் மாணிக் கத்துச்
செழும்பழம் முழுகும் மாலை
செங்குத்தாய் உயர்ந்த குன்றின்
மரகதத் திருமே னிக்கு
மங்காத பவழம் போர்த்து
வைத்தது வையம் காண![44]

என்று காட்டுவார். தங்கத்தை உருக்கிவிட்டாலெனத் துலங்கும் வானத்து ஓடையில் மூழ்கும் நேரம் மாலை; மூழ்கும் இடம் குன்றம். பச்சைமலையில் பவழம் போர்த்ததுபோல மாலைக் கதிர் குன்றத்தைப் போர்த்து நிற்கின்றது.

43. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 3
44. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 14

மலைவீழ் அருவிகள் வயிரமாலைகள் போலவும், அடர்ந்தகொடிகள் பச்சைப்பட்டுத் துணிகளாகவும் குருவிகள் தங்கக் கட்டிகளாகவும், குளிர்ந்த மலர்கள் மாணிக்கக் கற்களின் குவியலாகவும் காட்சியளிக்கின்றன. எருதின்மீது பாயும் வேங்கை போலவும், நிலவுமேல் எழுந்த மின்னல்போலவும், சருகுகள் ஒளிசேர் தங்கத் தகடுகளாகவும் விளங்குகின்றன. மாலைநேரக் குன்றத்தைப்பற்றிய கவிஞரின் சொல்லோவியம் இது.

நீலமுக் காட்டுக் காரி
நிலாப்பெண்ணாள், வற்றக் காய்ந்த
பாலிலே உறைமோர் ஊற்றிப்
பருமத்தால் கடைந்து, பானை
மேலுற்ற வெண்ணெய் அள்ளிக்
குன்றின்மேல் வீசி விட்டாள்!
ஏலுமட் டுந்தோ ழாநீ
எடுத்துண்பாய் எழிலை எல்லாம்![45]

நிலாவை "நீல முக்காட்டுக்காரி" என்று உருவகிக்கின்றார். "நீலவான் ஆடைக்குள்ளே உடல் மறைத்து நிலாவென்று காட்டுகின்றாய்" (புரட்சிக்கவி) என்றார் பிறிதோர் இடத்தில். இவள் வற்றக் காய்ச்சிய பாலில் உறைமோர் "குத்தி" பருமத்தால் கடைந்து, பானைமேல் "இயன்றவரை அந்த எழிலை எடுத்துண்பாய், தோழா!" என்கின்றார் கவியரசு.

(3) ஆறு: மருதநிலத்தை வளப்படுத்துவது ஆறு. இந்த ஆற்றைக் கவிமணி,

கல்லும் மலையும் குதித்து வந்தேன் - பெருங்
காடும் செடியும் கடந்து வந்தேன்
எல்லை விரிந்த சமவெளி - எங்கும்
இறங்கித் தவழ்ந்து தவழ்ந்து வந்தேன்.[46]

என்று காட்டுவார். "ஆறில்லா ஊருக்கு அழகு பாழ்"[47] என்பர் ஔவைப் பாட்டி. சங்க காலத்தில் "வழி" என்ற பொருளைத் தந்த இச் சொல் பல

45. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 7
46. மலரும் மாலையும் - ஆறு, பக்கம் 72
47. நல்வழி - 24

ஆற்றுப் படைகளை அணி செய்கின்றது. ஆற்று வெள்ளத்தின் அழகினை,

இருகரை ததும்பும் வெள்ள
தெளிவினில் எறியும் தங்கச்
சரிவுகள்! நுரையோ முத்துத்
தடுக்குகள்! சுழல்மீன் கொத்தி
மரகத வீச்சு! நீரில்
மிதக்கின்ற மரங்க ளின்மேல்
ஒருநாரை வெண்டா மரைப்பூ!
உவப்புக்கோ உவமை இல்லை.[48]

என்ற கவிஞரின் சொல்லோவியம் விளக்குகின்றது. இன்னும் அவர்,

ஒரேவகை ஆடை பூண்ட
பெரும்படை, ஒழுங்காய் நின்று
சரேலெனப் பகைமேல் பாயும்
தன்மைபோல் ஆற்று வெள்ளம்,
இரவெல்லாம் நடத்தல் கண்ட
இருகரை மரங்கள் தோல்வி
வராவண்ணம் நெஞ்சால் வாழ்த்தி
மலர்வீசும் கிளைத்தோள் நீட்டி[49]

என்று ஆற்று வெள்ளத்தையும் அதன் கண்கவர் காட்சி அழகினையும், கரையோர மரங்களின் கவினுறு கிளைகளையும் அழகுபட வருணிப்பார்.

ஆறு தந்த வளத்தால் நூற்றுக்கு நூறுபேர் நோய் தீர்ந்தனர்; அவர்கள் வறுமையும் தீர்ந்தது. கலப்பை தூக்கிய உழவர் பெருமக்கள் ஓய்வின்றி உழைத்து உழவுப்பண் பாடுகின்றனர்.

செய்களின் மகிழ்ச்சி கண்டு
சிலம்படி குலுங்க ஆற்றுத்
தாய்நடக் கின்றாள் வையம்
தழைகவே தழைக வென்றே.[50]

48. *அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 20*
49. *அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 20*
50. *அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 21*

ஆற்றின் நீர் தேங்கும் ஏரி, குளம், குட்டை போன்றவற்றையும் அவை வளர்க்கும் தோட்டம், சோலை, தோப்பு முதலியவற்றையும் இளைஞர்களின் உள்ளம் கவரும் வண்ணம் சொல்லோவியங்களாகக் காட்டுவார்[51]

(4) காடு: முல்லையின் முதற் பொருள் காடும் காடு சார்ந்த இடமும் ஆகும். நாட்டை அடுத்திருப்பது காடு. காடு மிகுந்தால் மழைவளத்திற்குக் குறைவில்லை. அங்கு இயற்கையே அரசாளுகின்றது.

நாடினேன்; நடந்தேன் என்றன்
நகரஓ வியத்தைத் தாண்டித்
தேடினேன்; சிற்றூர் தந்த
காட்சியைச் சிதைத்தேன்; சென்றேன்;
பாடினேன் பறந்தேன்; தேய்ந்த
பாதையை இழந்தேன். அங்கே
மாடிவீ டொன்று மில்லை
மரங்களோ பேச வில்லை[52]

இயற்கை அழகில் சொக்கி அநுபவித்துக்கொண்டே சென்றபொழுது,

வன்மைகொள் பருக்கைக் கல்லின்
வழியெலாம் பள்ளம், மேடு!
முன்னாக இறங்கி ஏறி
முதலைகள் கிடப்ப தைப்போல்
சின்னதும் பெரிதுமான
வெடிப்புகள் தாண்டிச்[53]

செல்ல வேண்டியதாயிற்று என்கின்றார் கவிஞர். வழியில் மயிலொன்று அகவி, தோகையை விரித்து வரவேற்பு நல்குகின்றது. காரெலி ஒன்று வாலை ஆட்டிக்கொண்டே நல்வழி காட்டிச் செல்லுகின்றது. முகத்தில் கொடுவாள் மீசையையுடைய வேடன்

---

51. இளைஞர் இலக்கியம் - பக்கம் 15-25
52. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 10
53. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 11

ஒருவன் கவிஞரின் எதிரே வருகின்றான். வேட்டையிற் சிக்கிய பறவைகளைக் காட்டுகின்றான். அவற்றின் பெயர்களை கேட்க, வேடன் "பரத்துவாசன்" என்ற பறவையை "வலியன்" என்றும், "சகோரம்" என்பதைச் "செம்போத்து" என்றும் தூய தமிழில் விளக்கினான். "தமிழா, நீ வாழ்க" என்று வேடனைப் பாராட்டுகின்றார்.

காட்டிலுள்ள மரங்கள் காட்டின் பெருங் கூரைபோல் உள்ளன என்று கூறும் போக்கில் செருந்தி, ஆச்சா, இலந்தை, தேக்கு, ஈந்து, கொன்றை என்ற மரங்களை இனங்காட்டுவார். கூரையின்மீது நீண்டுயர்ந்த மரத்தின்மீது இரு குரங்குகள் பொன்னூசல் ஆடுவதையும் காட்டுகின்றார்.

குருந்தடை யாளம் கண்டேன்
கோணல்மா மரமும் கண்டேன்![54]

என்று கூறுவார். பல பிராணிகளையும் காட்டுவார். ஆனை ஒன்று இளமரத்தை முறித்து நிற்கின்றது. ஆந்தையின் கூட்டைப் பூனை ஒன்று அணுகுகின்றது. அங்கே ஒரு புலியும் தோன்றுகின்றது. பாம்பொன்று பானை வாய்திறந்த நிலையில் இருக்கக் கண்டு அனைத்துப் பிராணிகளும் பறந்தோடுகின்றன. மான்கன்று ஒன்று தாயைக் காணாது நிற்க, அதன்மீது நரியொன்று பாய்ந்து மாய்த்து விடுகின்றது. இங்ஙனம் பல காட்சிகளை காட்டுவார் கவிஞர்.

(5) ஆல்: விண்ணை முட்டும்வரை ஓங்கி வளர்ந்து மண்ணில் விழுது பரப்பித் தழைத்து வளர்ந்திருக்கும் ஆலமரத்தைக் காட்டுவார் கவிஞர்.

தெள்ளிய ஆலின் சிறுபழத் தொருவிதை
தெண்ணீர்க் கயத்துச் சிறுமீன் சினையினும்
துண்ணிதே ஆயினும், அண்ணல் யானை
அணிதேர் புரவி ஆட்பெரும் படையொடு
மன்னர்க் கிருக்க நிழல்ஆ கும்மே[55]

54. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 12
55. வெற்றி வேற்கை - பக்கம் 17

என்று ஆலின் சிறு விதையையும் அது மரமாக வளர்ந்த நிலையையும் காட்டுவார் அதிவீரராம பாண்டியர். பாவேந்தர் பாரதிதாசன் இந்த ஆலினை,

ஆயஊர் அடங்கும் நீழல்
ஆலிடைக் காண லாகும்!

....

நீலவான் மறைக்கும் ஆல்தான்
ஒற்றைக்கால் நெடிய பந்தல்[56]

என்று காட்டுவார். இதனைக் காட்டியவர் அதனை விளக்கும் போக்கில், "ஆயிரம் கிளைகள் கொண்ட அடிமரம் யானை போன்றது. வானில் பரந்து நிற்கும் மிலார்களில் பவளக் காய்கள் செறிந்து காணப்படுகின்றன. இந்தக் காய்களை நிழலால் காக்கும் இலையெலாம் உள்ளங்கைகளைப் போன்றுள்ளன. கிளைகளைத் தாங்கி நிற்கும் விழுதுகள் தூண்கள் போன்றுள்ளன. இவை ஆலினைச் சுற்றி நிற்கும் மறவர் கூட்டம்போல் காணப்படுகின்றன. தொங்கும் விழுதுகள் வாலினைத் தரையில் வீழ்த்தி நிற்கும் மண்டிய பாம்பின் கூட்டம்போல் காணப்பெறுகின்றன" என்பார். கிளைகளின் காட்சி இது:

தொலைவுள்ள கிளையின் வெளவால்
தொங்கிடும்; வாய்க்குள் கொண்டு
குலைப்பழம், கிளை,கொ டுக்கும்;
கோதுகள் மழையாய்ச் சிந்தும்!
தலைக்கொழுப் புக்கு ரங்கு
சாட்டைக்கோல் ஒடிக்கும்; பின்னால்
இலைச்சந்தில் குரங்கின் வாலை
எலியென்று பருந்தி ழுக்கும்![57]

ஆலங்கிளையில் பாம்பு தொங்குகின்றது. அதனை விழுதென்று மயங்கித் தொட்ட குரங்கு, "விளக்கினைத் தொட்ட பிள்ளை வெடுக்கெனக் குதித்ததைப் போல்" கிளைதோறும் குதித்துத் தாவிக்

---

56. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 34
57. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 35

கீழேயுள்ள விழுதுகளையெல்லாம் ஒளியுள்ள பாம்புகளாகக் கருதி உச்சிக்கிளைக்கு அச்சத்துடன் தாவிச் செல்கின்றது. சென்ற அது தன் வாலையே பாம்பென்று கண்டு மருண்டு துடிக்கும்!

பறவை யூஞ்சல் ஒன்றினையும் கவிஞர் காட்டுவார்:

ஆலினைக் காற்று மோதும்;
அசைவேனா எனச்சி ரித்துக்
கோலத்துக் கிளைகு லுங்க
அடிமரக் குன்று நிற்கும்!
தாலாட்ட ஆளில் லாமல்
தவித்திட்ட கிளைப்புள் ளெல்லாம்
கால்வைத்த கிளைகள் ஆடக்
காற்றுக்கு நன்றி கூறும்![58]

இது கவிதையின் சிறந்த பெற்றியினையெல்லாம் உணர்த்தி நிற்கும் பாடல்.

(6) செந்தாமரை: திருமகளின் இருப்பிடம் செந்தாமரை. "அகலகில்லேன் இறையும்" என்று இருக்கும் நாரணன் மார்பும் அவளது நிலையான இருப்பிடமாகும். "பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே" எனத் தாமரை மலரைத் தமிழ் இலக்கியம் போற்றும். செந்தாமரையைப்பற்றிச் செந்நாப் புலவர் செம்மையாக விளக்குவர்.

கண்ணாடித் தரையின் மீது
கண்கவர் பச்சைத் தட்டில்
எண்ணாத ஒளிமுத் துக்கள்
இறைந்தது போல்கு ளத்துத்
தண்ணீரி லேபட ர்ந்த
தாமரை இலையும், மேலே
தண்ணீரின் துளியும் "கண்டேன்
உவப்போடு வீடு சேர்ந்தேன்[59]

கண்ணாடித் தரையின்மீது காணும் பச்சைத் தட்டில் கிடத்தப் பெற்ற ஒளி முத்துக்கள் பரப்பப் பெற்றனபோல, குளத்து நீரில் படர்ந்த

58. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 37
59. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 22

தாமரை இலைமேல் முத்துகள் போன்ற நீர்த்திவலைகள் காணப்படுகின்றனவாம். இதில் உள்ள உவமை உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளுகின்றது.

இருள் மிகுந்த இல்லத்தில் எழில்மிகு நாரியர் தம் செங்கைகளில் மணி விளக்கேந்தி அணி செய்தல் போலத் தாமரை இலைப்பரப்பில் செவ்வரும்புகள் முகிழ்த்துக் கவிஞரின் விழிகளுக்குப் பெருவிருந்து படைத்தன என்று விளக்கும் பாடல் இது.

மணிஇரும் அடர்ந்த வீட்டில்
மங்கைமார் செங்கை ஏந்தி
அணிசெய்த நல்வி ளக்கின்
அழகிய பிழம்பு போலத்
தனிஇலைப் பரப்பி னிற்செந்
தாமரைச் செல்வ ரும்பு
பனிபோக்கி என்வி ழிக்குப்
படைத்தது பெருவி ருந்தே"[60]

இதில் அமைந்துள்ள உவமையும் கவிஞரின் நுண்ணுணர்வைக் காட்டுகின்றது.

மலர்களின் தோற்றத்தை மதி நுட்பத்தால் விளங்கும் பாங்கினைக் காட்டும் பாடல் இது.

விண்போன்ற வெள்ளக் காடு,
மேலெல்லாம் ஒளிசெய் கின்ற
வெண்முத்தங் கள்கொ ழிக்கும்
பச்சிலைக் காடு, மேலே
மண்ணுளார் மகிழும் செந்தா
மரைமலர்க் காடு, நெஞ்சைக்
கண்ணுளே வைக்கச் சொல்லிக்
கவிதையைக் காணச் சொல்லும்[61]

முத்தாய்ப்பான இப்பாட்டில் மலர்களின் மகிழ்ச்சிப் பொலிவு மாண்புறக் காட்டப் பெறுகின்றது.

---

60. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 23
61. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 23

செந்தாமரையைக் கண்டநுபவித்த கவிஞரின் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கினை,

என்னைநான் இழந்தேன்; இன்ப
உலகத்தில் வாழ லுற்றேன்;

....

இன்றெலாம் பார்த்திட் டாலும்,
தெவிட்டாத எழிலின் கூத்தே.[62]

என்ற பாடல் அடிகள் இயற்கையின் எழில் கூத்தில் தம்மை மறந்த நிலையையும், அவர்தம் ஈடுபாட்டையும் காட்டுகின்றன.

3. பறவை இனங்கள்

எழில் கொழிக்கும் இடங்களில் பறவைகள் பாங்குறக் கூடி மகிழும் என்பதற்கு **வேடந்தாங்கல் சரணாலயம்** வெள்ளிடை விலங்கலெனக் காட்டும் நிலையான சான்று. "அழகின் சிரிப்பில்" கவிஞர் இரண்டு பறவை இனங்களைக் காட்டி மகிழ்கின்றார்; நம்மையும் மகிழ்விக்கின்றார்.

(1) புறாக்கள்: பண்டைக் காலத்தில் கடிதங்கள் கொண்டு செல்வதற்குப் புறாக்கள் பயன்படுத்தப் பெற்றனவாக வரலாற்றுக் குறிப்பு. வண்ணப் புறாக்கள் கண்ணுக்குப் பெருவிருந்து. புறாக்களின் பண்ணிறத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் கவிஞரின் சொல்லோவியம்:

இருநிலா இணைந்து பாடி
இரையுண்ணும்! செவ்வி தழ்கள்
விரியாத தாம ரைபோல்
ஓர்இணை! மெல்லி யர்கள்
கருங்கொண்டை! கட்டி ஈயம்
காயாம்பூக் கொத்து! மேலும்
ஒருபக்கம் இருவா ழைப்பூ!
உயிருள்ள அழகின் மேய்ச்சல்![63]

பாடலைப் படிக்கும்போதே அது படச்சுருள்போல் நமது மனத்திரையில் படத்தை விரித்துக் காட்டுகின்றது.

62. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 25
63. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 38

புறாவின் ஒழுக்கத்தினைக் கூறும் முகத்தான் மாசுநிறைந்த மனித சமுதாயத்திற்கு நேரல் முறையில் அறிவுரை புகட்டுவார்.

ஒருபெட்டை தன்ஆண் அன்றி
வேறொன்றுக் குடன்ப டாதாம்;
ஒருபெட்டை மத்தாப் பைப்போல்
ஒளிபுரிந் திடநின் றாலும்
திரும்பியும் பார்ப்ப தில்லை
வேறொரு சேவல்! தம்மில்
ஒருபுறா இறந்திட் டால்தான்
ஒன்றுமற் றொன்றை நாடும்![64]

புறாவின் வாழ்விலும் கற்பு தவறும் நிலைகளும் எழுவதுண்டு. சில புறாக்கள் - தறுதலைகள் - தவறி நடப்பதற்குக் காரணமும் கூறுவார் கவிஞர். இந்த தகாத பாடத்தை மனிதர்களிடமிருந்துதான் அவை கற்றுக்கொண்டிருத்தல் வேண்டும் என்பது கவிஞரின் கருத்து.

ஓர் ஆண்புறா குடுகுடென்று ஓடிவந்து ஒரு பெண் புறாவைச் சுற்றிக் காதலால் உருகுவதுண்டு. பெண் புறா உடனே தன் கொலை பாய்ச்சும் கண்ணால் திரும்பிப்பார்த்துத் தலை நாட்டி "இங்கு வா" என்று பேசாத பேச்சாக அத்தூண்டுதலுக்குத் துலங்கும்.

மலைகாட்டி அழைத்தா லுந்தான்
மறுப்பரோ மையல் உற்றார்?[65]

என்று வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியுடன் பேசுவார் கவிஞர்.

புறாக்கள் தம் குஞ்சுகட்கு உணவூட்டும் முறையைக் கூறி அவற்றின் அன்பினைப் புலப்படுத்துவார்.

தாய்இரை தின்ற பின்பு
தன்குஞ்சைக் கூட்டிற் கண்டு
வாயினைத் திறக்கும்; குஞ்சு
தாய்வாய்க்குள் வைக்கும் மூக்கைத்;
தாய்அருந் தியதைக் கக்கித்
தன்குஞ்சின் குடல்நி ரப்பும்!

64. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 39
65. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 40

ஓய்ந்ததும் தந்த்த ஊட்டும்!
அன்புக்கோர் எடுத்துக் காட்டாம்![66]

புறாக்கள் மாலை நேரத்தில் கூட்டில் வந்தடைவதை நாடக அரங்கில் திரையினை இறக்குவதுபோல் காட்சியினைக் காட்டுவார். வானத்தில் சுழற்றிய கூர்வாள் போலப் புறாக்கள் வட்டமாகப் பறந்து செல்லும். இவ்வாறு உரிமையுடன் பறந்து செல்பவை மாலை நேரத்தில் கொத்தடிமைகள்போல் கூட்டை வந்தடையும். புறா வளர்க்கும் வேலனும் கூட்டைச் சாத்துகின்றான். இதனைக் கவிஞர்,

கூட்டினை வேலன் வந்து
சாத்தினான், குழைத்து வண்ணம்
தீட்டிய ஓவி யத்தைத்
திரையிட்டு மறைத்தான் போலே![67]

என்று நாடகபாணியில் தம் கவிதையை முடிக்கின்றார் !

(2) கிளி: கிளியைப்பற்றிய கவிஞரின் சொல்லோவியம் கிள்ளையையே நம்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தும்.

இலவின்காய் போலும் செக்கச்
செவேலென இருக்கும் மூக்கும்
இலகிடு மணல்தக் காளி
எழில்ஒளிச் செங்காய்க் கண்ணும்
நிலைஒளி தழுவிம் மாவின்
நெட்டிலை வாலும் கொண்டாய்
பலர்புகழ் நின்ற பச்சைப்
புகங்கிளி வாராய்! வாராய்![68]

கிள்ளையின் ஆட்சியைக் காட்டும் சொல்லோவியமும் இத்தகையதே.

தென்னைதான் ஊஞ்சல்! விண்தான்
திருவுலா வீதி! வாரித்
தின்னத்தான் பழம்,கொட் டைகள்!
திருநாடு வையம் போலும்!

66. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 40
67. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 41
68. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 42

புன்னைக்காய்த் தலையில் செம்மைப்
புதுமுடி புனைந்தி ருப்பாய்!
உன்னைத்தான் காணு கின்றேன்
கிள்ளாய்நீ ஆட்சி உள்ளாய்![69]

கிளியின் இருவகைப் பேச்சினைக் குறிப்பிடும் கவிஞர் மனிதர் வாழ்வில் காணும் உண்மையினை அங்கதமாக - எள்ளலாக - உதிர்க்கின்றார்.

காட்டிலே திரியும் போது
கிரீச்சென்று கழறு கின்றாய்;
கூட்டினில் நாங்கள் பெற்ற
குழந்தைபோல் கொஞ்சு கின்றாய்!
வீட்டிலே தூத்தம் என்பார்
வெளியிலே பிழைப்புக் காக
ஏட்டிலே தண்ணீர் என்பார்
உன்போல்தான் அவரும் கிள்ளாய்![70]

இயற்கையை இனிமையாக வருணிக்கும் கிளியின் பாடல் ஒவ்வொன்றும் "அட்சர லட்சம்" பெறும் எனலாம். பெரும் புறாவும் கிளியும் இலக்கியங்களில் தூதுவிடும் பொருள்களாகும்.

4. இட வருணனைகள்

நாட்டுப் புறத்தையும் நகர்ப் புறத்தையும் வருணித்துக் காட்டும் கவிஞரின் சொல்லோவியங்கள் சிந்தைக்கும் சிந்தனைக்கும் நல் விருந்தாகும். இவை முதற்பொருள் வருணனைகளாகும்.

(1) *<u>சிற்றூர்</u>: சிற்றூர் நாட்டின் முதுகெலும்பு; உயிர்நாடி*

சேரிக்குப் பெரிது சிற்றூர்
தென்னைமா சூழ்ந்தி ருக்கும்;
தேர்ஒன்று கோயில் ஒன்று,
சேர்ந்தஓர் வீதி, ஓட்டுக்
கூரைகள், கூண்டு வண்டி
கொட்டில்சேர் வீதி ஐந்தே;

69. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 44
70. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 44

ஊர்இது; நாட்டார்க் கெல்லாம்
உயிர்தரும் உணர்வின் ஊற்று[71]

கம்பும் தினையும் கேழ்வரகும்
கட்டித் தயிரும் சம்பாவும்
கொம்பிற் பழுத்த கொய்யாமா
குலையிற் பழுத்த வாழையுடன்
வெம்பும் யானைத் தலைபோல
வேரிற் பழுத்த நல்லபலா
நம்பிப் பெறலாம் சிற்றூரில்
நாயும் குதிரை போலிருக்கும்![72]

நாட்டுப்புறத்தின் சொல்லோவியங்கள் ஒளிப்படக்காட்டி போல் (Photo album) அற்புதமாக அமைந்துள்ளன. கைபுனைந்தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பை இங்குக் காணலாம்.

*(2) **பேரூர்:** பேரூரின் மாட்சியைக் காட்டும் சொல்லோவியங்களும் கருத்தினைக் கவர்பவை.*

நிற்க வரும் புகைவண்டி
நிலையம் உள்ள பேரூர்!
விற்கத்தக்க விளைவை எல்லாம்
வெளியில் ஏற்றும் பேரூர்
கற்கத்தக்க பள்ளிக் கூடம்
கச்சித மாய்ந டக்கும்
உற்றுப்பார்க்க கோயில் - மட்டும்
ஊரிற் பாதி இருக்கும்![73]

செட்டுத்தனம் இல்லை பல
தேவை யற்ற உடைகள்
பட்டணம் போகா தவர்கள்
பழங்கா லத்து மக்கள்

71. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 53
72. இளைஞர் இலக்கியம் - பக்கம் 36
73. இளைஞர் இலக்கியம் - பக்கம் 37

கட்டுடம்பு வற்றிப் போகக்
கையில் வெண்சுருட்டுப்
பெட்டியோடும் உலவ வேண்டும்
இதன்பேர்தான் பேரூர்!

-இளை. இலக். 37

(3) பட்டணம்: கைபுனைந்தியற்றிய கவின்பெறு வனப்பைக் காட்டுவது பட்டணம். எத்தனை வகைத் தெருக்கள்! என்னென்ன வகை இல்லங்கள்!

இயற்கையின் உயிர்கட்குள்ளே
மனிதன்தான் எவற்றினுக்கும்
உயர்ச்சியும் தான்அறிந்த
உண்மையை உலகுக் காக்கும்
முயற்சியும், இடைவிடாமல்
முன்னேற்றம் செயலைச் செய்யும்
பயிற்சியும் உடையான் என்று
பட்டணம் எடுத்துக் காட்டும்[74]

என்பது பட்டணத்தைப் பாங்குடன் எடுத்துக் காட்டும் சொல்லோவியம். இங்குப் பொருள் குவிக்கும் படைமக்கள் சிட்டுப் போலப் பறப்பார்கள் பயனை நாடி!

உள்ளத்தை ஏட்டால் தீட்டி
உலகத்தில் புதுமை சேர்க்கும்
கொள்கைசேர் நிலையமெல்லாம்
அறிஞரின் கூட்டம் கண்டேன்;
கொள்கைஒன் றிருக்க வேறு
கொள்கைக்கே அடிமையாகும்
வெள்ளுடை எழுத்தாளர்கள்
வெறுப்புறும் செயலும் கண்டேன்[75]

எழுத்தாளர் தொண்டையும் பட்டணத்தில் போலி வாழ்க்கையையும் சொல்லோவியமாகத் தீட்டுகின்றார் கவிஞர்.

---

74. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 54
75. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 55

இயற்கையின் எழிலை யெல்லாம்
சிற்றூரில் காண ஏலும்!
செயற்கையின் அழகை எல்லாம்
பட்டணம் தெரியக் காட்டும்!
முயற்சியும் முழுது ழைப்பும்
சிற்றூரில் காணு கின்றேன்
பயிற்சியும் கலையு ணர்வும்
பட்டணத் திற்பார்க் கின்றேன்.[76]

என்ற பாடல் சிற்றூர்க்கும் பட்டணத்திற்குமுள்ள வேற்றுமையைக் காட்டுவது.

இவ்வாறாக இயற்கைக் கவிஞர் பாரதிதாசன் "அழகின் சிரிப்பிலும்" பிற படைப்புகளிலும் இயற்கையைச் சொல்லோவியங்களாகத் தீட்டி மகிழ்கின்றார்; நம்மையும் மகிழ்விக்கின்றார்.

76. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 56

இயல் - 10

சுவைத்திறன்

சுவை எனினும் **மெய்ப்பாடு** எனினும் ஒக்கும். மெய்ப்பாடு என்பது 'வெளிப்படுவது' என்று பொருள்படும். சுவையுணர்ச்சியே விருப்பு, வெறுப்பு முதலியவற்றைத் தந்து கண்ணீர் அரும்பல், மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தல் முதலிய மெய்க்குறிகளுடன் வெளிப்படுவதாதலின், சுவைக்கு 'மெய்ப்பாடு' என்ற பெயர் பொருந்துவதாகின்றது.

சாதாரண ஒரு நிகழ்ச்சி. வண்ணப்படத்தில் வரையப்பெற்ற பன்றி ஒன்று சேற்றில் மூழ்கி வெளியேறிய தோற்றத்தை அப்படியே ஓவியர் காட்டுவதாக வைத்துக் கொள்வோம். அதைப் பார்க்கும் நாம் அதனையே பன்முறை உற்று நோக்கி ஒருவித இன்பத்தை அடைகின்றோம் அல்லவா ? ஆயினும் யதார்த்த உலகில் பன்றி ஒன்று சேற்றில் புரண்டு எழுந்து சேறும் அழுக்குமாக நம் எதிரில் தோன்றினால் அக்காட்சியைக் கண்டு இன்பம் அடைகின்றோமா ? இல்லையன்றோ ? சிலசமயம் அக்காட்சியைக் காணச் சகியாமல் அருவருப்புடன் முகத்தைக்கூட வேறு பக்கமாகத் திருப்பிக் கொள்ளுகின்றோமன்றோ ? அதுவும் சேற்று நாற்றமும் சேர்ந்து வீசத் தொடங்கினால் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இதிலிருந்து பெறப்படுவது என்ன ? கலை நமக்கு ஊட்டுவது ஓர் இன்ப உணர்ச்சியின் விளைவு என்பதை நாம் அறிகின்றோம். இதனையே இலக்கண நூலார் "சுவை" என்று பெயரிட்டுள்ளனர். சுவையை ஒன்பது வகையாகப் பிரித்தும் காட்டியுள்ளனர். சுவைகளின் நுட்பமனைத்தும் கண்ணாலும் செவியாலும் திட்பமாக அறியவல்ல நுண்ணறிவுடைய பெருமக்களுக்கே புலப்படும் என்றும், ஏனையோர்க்கு அஃது ஆராய்ந்தறிதற்கரியது என்றும் குறிப்பிடுவர் தொல்காப்பியர்[1].

சுவை-விளக்கம்: சுவை என்பது என்ன ? அது 'காணப்படும் பொருளால் காண்போரகத்தின் வருவதோர் விகாரம்' என்பர்

1. தொல். பொருள். மெய்ப் - 27

இளம்பூரணர். இதனை வேறொரு வகையால் விளக்கலாம். இனிப்பு, கசப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, உறைப்பு என்பன "அறுசுவைகள்" என்பதை நாம் அறிவோம். இவை நாவாகிய பொறிவழியே ஒருவாறு உள்ளத்தில் தோன்றும் உணர்ச்சிகளாகும். இவ்வுணர்ச்சிகளைத் தரும் பொருள்கள் முறையே கரும்பு, வேம்பு, புளி, உப்பு, கடுக்காய், மிளகு போன்றவைகள். இவை **"சுவைப்படு பொருள்கள்"** என்று வழங்கப்பெறும். கரும்பினை நாவாகிய பொறியால் சுவை உணருமிடத்து இனிப்புச் சுவை தோன்றுகின்றது. அங்ஙனம் தோன்றுங்கால் அது காரணமாக விருப்பு தோன்றுகின்றது. இங்ஙனமே வேம்பினைச் சுவைத்து உணருங்கால் கைப்புணர்ச்சி தோன்றுகின்றது. அது தோன்றுங்கால் வெறுப்பும் தோன்றுகின்றது. இங்ஙனம் உள்ளத்தில் தோன்றும் விருப்பு வெறுப்புகளே உள்ளக் குறிப்புகள் என்று வழங்கப் பெறுகின்றன. இத்தகைய உள்ளக் குறிப்புகளைக் கொண்டு இச்சுவை உணர்ச்சிகள் வெளிப்படுங்கால் முகமலர்ச்சி, முகச் சுளிப்பு முதலிய மெய்க்குறிகளைக் கொண்டு பிறர் அறியுமாறு வெளிப்படுகின்றன. இந்த மெய்க்குறிகளையே **"விறல்"**[2] அல்லது **"சத்துவம்"** என்று வழங்குவர் இலக்கண நூலார்.

எனவே, சுவையின் இயல்பினை அறியுமிடத்து, காரண காரிய முறையாக சுவைக்கு நிலைக்களனாகிய பொருள், சுவை, குறிப்பு, விறல் என நான்கு வகைப் பொருள்களை அறிகின்றோம்[3]. நாம் ஒரு காவியத்தைப் படிக்குங்கால் நம்மிடம் உண்டாகும் இன்ப உணர்ச்சியே சுவையாகும். மனம் உணர்ச்சியால் பூரித்திருக்கும்பொழுது அதில் ஓர்

---

2. விறல் - பத்து வகைப்படும். அவை மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தல், கண்ணீர் வார்த்தல், நடுக்கம் எய்தல், வியர்த்தல், தேற்றம், களித்தல், விழித்தல், வெதும்பல், சாக்காடு, குரல்சிதைவு என்பனவாகும். அவ்விறல், சுவைகளிலே மனக்குறிப்பு உளதாயவழி உடம்பிலே தோற்றும்; உடம்பினும் முகத்து மிகத் தோற்றும்; முகத்தின் மிகத் தோற்றும் கண்ணில்; கண்ணின் மிகத் தோற்றும் கண்ணின் கடையகத்து. இவை எட்டென்பது வட நூலார் மதம் (சிலப். பக்கம் 84 உ.வே.சா. அய்யர் பதிப்பு).
 இங்ஙனம் இலக்கண நூலார் கூறும் சுவைக்கப்படும் பொருள், சுவை, குறிப்பு, விறல் என்பவற்றையே உளவியலார் முறையே பொருள் (Object), புலன்காட்சி (Perception), பொது உணர்வு (அநுபவம்), உடல்நிலை மாறுபாடுகள் (Organic states) என்று கூறுவர்.

ஒளி வீசும். அதுவே இன்பம்; அதுவே ஆன்ம ஒளி. ஆன்மா அங்குதான் பிரதிபலிக்கின்றது. அந்நிலையை அடைவதற்கு மனம் சலனமற்றிருக்க வேண்டும். அந்த அசைவற்ற நிலை மனத்திற்குப் பல வகைகளில் உண்டாகலாம். யோகியர் தம் மனத்தை வசப்படுத்தி நிலைநிறுத்திச் சமாதி நிலையில் ஆன்ம ஒளியைப் பெறுகின்றனர். உறக்கத்திலும் மனம் சோர்ந்து அசைவற்றுக் கிடக்கும்பொழுது அங்கும் ஆன்மா தோற்றமளிக்கின்றது. இன்பமும் தலைகாட்டுகின்றது. காவியங்களைப் படித்து உணர்ச்சிப் பெருக்கால் மனம் பூரிக்கும்பொழுது ஆன்ம ஒளி வீசும்; மனத்திற்கும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி ஏற்படும். எனவே, காவியத்தைப் படித்து அதில் மனத்தை ஈடுபடுத்துபவர்களிடம் சுவையின் தன்மை தெளிவாகப் புலனாகும்.

சுவைகளின் தொகை: தொல்காப்பியர் சுவைகளை நகை, அழுகை, இளிவரல், வியப்பு, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என எட்டுவகையாக வரையறைப்படுத்திப் பேசுவர்.[4] இந்த எட்டும் அவை தோன்றும் நிலைக்களன்களின் அடிப்படையில் 32 வகையினைப் பெறும். அவை வருமாறு:

	சுவைகள்	நிலைக்களன்கள்	
1.	நகை	எள்ளல், இளமை பேதைமை, மடன்.	4
2.	அழுகை	இளிவு, இழவு, அசைவு, வறுமை	4
3.	இளிவரல்	மூப்பு, பிணி, வருத்தம், மென்மை	4
4.	மருட்கை	புதுமை, பெருமை, சிறுமை, ஆக்கம்	4
5.	அச்சம்	அணங்கு, விலங்கு, கள்வர், இறை	4
6.	பெருமிதம்	கல்வி, தறுகண், இசைமை, கொடை	4
7.	வெகுளி	உறுப்பறை, குடிகோள், அலை, கொலை	4
8.	உவகை	செல்வம், புலன், புணர்வு, விளையாட்டு	4
		ஆக மொத்தம்	32

உலகியல் நிகழ்ச்சிகள் சுவையன்று: உலகியலில் நிகழும் செயல்களால் உண்டாகும் இன்பத்தைச் சுவை என்று கொள்ளுதல்

4. தொல். பொருள் - மெய்ப் - 3

பொருந்தாது. காரணம், ஒரு சுவைக்குக் கூறும் இலக்கணம் எல்லாவற்றிற்கும் பொருந்துவதில்லை. உலகியற் செயல்களுள் நகை, காதல் போன்றவற்றில் இன்பம் உண்டாதல் போன்று அழுகை, இழிவரல், அச்சம், வெகுளி முதலியவற்றில் "இன்பம்" உண்டாதல் இல்லை. இதனால்தான் சுவை இலக்கண நூலார் உலகியலின்பத்தைச் சுவை என்று கொள்ளாமல், நாடகத்திலாவது, காவியத்திலாவது அச் செயல் நிகழும்பொழுது அவற்றைக் காண்டலும் கேட்டலும் செய்யும் நல்லறிவாளர் உள்ளத்தில் உண்டாகும் சுவையையே 'சுவை' என்று அறுதியிட்டனர். உலகில் ஒரு தாய் தன் இளமகன் இறந்ததைக் குறித்து அழுதலைக் கேட்குங்கால் நமக்குத் துயரம் உண்டாகின்றது. ஆனால், மேகநாதன் இறந்துபட்டபொழுது இராவணன், மண்டோதரி புலம்புவதாக உள்ள பாக்களைப் படிக்கும்பொழுதும், படிக்கக் கேட்கும்பொழுதும் அளவிலா மகிழ்ச்சி உண்டாகின்றது. அவலத்திலும் இன்பத்தைக் காண்பதால்தான் அப் பாக்களைப் பன்முறை கேட்டும் படித்தும் இன்புறுகின்றோம். ஆகவே, இலக்கியத்தில் காணப்பெறும் எல்லாவித உணர்ச்சிகளும் படிப்போருக்கு இன்பம் அளிப்பதால் அவை யாவும் "சுவைகள்" என்று வழங்கப்பெற்றன என்றும், உலகியல் நிகழ்ச்சிகளின் உணர்ச்சிகள் அங்ஙனம் இன்பம் அளிப்பதில்லை என்றும் ஈண்டு அறிதல் வேண்டும்.

பாவேந்தர் பாடல்களில் சுவைகள்: பாவேந்தரின் பாடல்களில் சில சுவைகளை நோக்குவோம்.

(1) வெகுளிச்சுவை: இஃது உறுப்பறை, குடிகோள், அலை, கொலை என்று நான்கு பற்றிவரும் என்பதை மேலே குறிப்பிட்டோம். நரிக்கண்ணன் சூழ்ச்சியால் (பாண்டியன் பரிசு) கதிர்நாட்டின்மீது வேழ நாட்டரசன் படை எடுத்து வருகின்றான். இரண்டு அரசர்களிடையே கடும்போர் நடைபெறுகின்றது. தன் அண்ணனின் வஞ்சகச் செயலை எண்ணிக் கடுஞ்சினங் கொண்டு அண்ணனைத் தேடிப் போர்க்களம் புகுகின்றாள் அரசமா தேவி.

"அண்ணன் எங்கே! அன்பிலாக் கொடியன்எங்கே
ஆட்சியினை யேவிரும்பி உடன்பிறந்த

பெண்ணாளை வஞ்சிக்க எண்ணி வந்து
 பிழைசுமந்தான் வாரானோ" என்று கூறிக்
கடிவாளம் ஒருகையில் பகைவர் பெற்ற
 புண்ணினிலே குதித்தெழுந்த வாளோர் கையில்
புதுமைசெய ஒருகுதிரைமீதி லேறி-

பகைப்படையின் உட்புகுந்து தேடிக் கண்ணிற்
 பட்டவரின் உடல் சாய்த்தே, புறங்கள் எட்டும்
நகைப்பாலே நெருப்பாக்கிப் புருவம் ஏற்றி
 நாற்புறத்து வாயிலையும் சுற்றி வந்தாள்![5]

இப்பாடல்களைப் படிக்கும்போது வெகுளிச்சுவை வெளிப்படு கின்றதைக் கண்டு அநுபவிக்கின்றோம். இஃது உறுப்பறையை நிலைக்களனாகக் கொண்டெழுந்தது.

(2) உவகைச் சுவை: உவகை செல்வம், புலன், புணர்வு, விளையாட்டு என்ற நான்கை நிலைக்களனாகக் கொண்டு பிறக்கும். தோழியிடம் தான் தலைவனைக் கண்டு அவனுடன் புணர்ந்து பெற்ற மகிழ்ச்சியைக் கூறுகின்றாள் தலைவி.

பட்டிமகன் போனவாரம்
கடற்கரை ஓரம் - எனைக்
கிட்டிவந்தான் கெஞ்சிநின்றான்
ஒருமணி நேரம்.

கட்டழித்தான் தொட்டிழுத்தான்
கட்டி அணைத்தான் - இளங்
காளையவன் என்உதட்டுப்
பாளையை அவிழ்த்தான்.

முன்னிருப்பார் பின்னிருப்பார்
என்னை நினைப்பார்! - வாய்
முல்லைக்காட்டின் அண்டையிலே
முத்தம் விளைத்தான்

5. பாண்டியன் பரிசு - இயல் - 6 பக்கம் 10

முன்னிலவும் எழுந்ததுவே
முடிமுடி என்றேன் - என்
முகநிலவின் குளிரிலேதன்
முகத்தை நனைத்தான்[6]

இப்பாடல்களைப் படிக்கும்போது உவகைச் சுவையை அநுபவிக்கின்றோம்.

(3) நகைச்சுவை: *நகை என்பது சிரிப்பு. நகை தோன்றும் இடங்கள் பலவாகும். அது எள்ளல், இளமை, பேதைமை, மடன் என்று நான்கு நிலைக்களன்கள் வழியாகப் பிறக்கும். ஒரு சமயம் நீலியும் அன்னமும் பேசியிருக்கையில் (பாண்டியன் பரிசு) நரிக்கண்ணன் மகன் பொன்னன் வருகிறான். தன் காதலை வெளியிடும் வகையில் அன்னத்திடம் உளறிக் கொட்டுகின்றான்.*

மணந்துகொண்டால் என்னிடமே இருக்க வேண்டும்
மரியாதை யாய்நடந்து கொள்ள வேண்டும்
பிணம்போல எப்போதும் தூங்க வேண்டா!
பிச்சைக்கா ரர்வந்தால் அரிசி போடு!
பணம்போடு; குறைந்துவிடப் போவ தில்லை!
பாலினிக்கும்! நம்வீட்டில் மோர்பு ளிக்கும்!
துணிந்துநிற்பாய் என்னோடு திருடர் வந்தால்
சுருக்கமென்ன முகத்தினிலே? அதெல்லாம் வேண்டா

இவ்வகையாய்ப் பொன்னப்பன் அடுக்குகின்றான்
இளவஞ்சி நீலிமுகம் பார்த்துப் பார்த்தே
செவ்விதழின் கதவுடைத்து வரும்சி ரிப்பைத்
திருப்பிஅழைத் துள்ளடக்கிக் கொண்டிருந்தாள்[7]

பொன்னப்பன் ஓர் அடி முட்டாள்! அன்னத்தின்மீது காதல் கொள்ளுகின்றான். அவளோ இவனைச் சீந்தவில்லை. அவனுடைய பேதைமையுடைய பேச்சு நகைச்சுவையை விளைவிக்கின்றது.

---

6. *காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 58*
7. *பாண்டியன் பரிசு, இயல் - 46, பக்கம் 77, 78*

(4) அழுகைச் சுவை: அழுகை என்பது அவலம்; இரக்கம். அது இளிவு, இழிவு, அசைவு, வறுமை என்ற நிலைக்கலன்கள் வழியாகப் பிறக்கும். இழிவு என்பது, தந்தையும் தாயும் முதலான சுற்றத்தாரையும், இன்பம் பயக்கும் நுகர்ச்சி முதலானவற்றையும் இழத்தல் (பேரா), உயிரானும் பொருளானும் இழத்தல் (இளம்), பெற்றோர் இருவரையும் இழந்த அன்னம் (பாண்டியன் பரிசு) துயரம் தாங்காமல் அழுகின்றாள். அந்த அழுகையைக் காட்டும் பாடல்கள்:

ஒப்புரைக்க முடியாத அன்னை என்னை
ஒருக்கணித்து மார்பணைத்து மேனி எல்லாம்
கைப்புறத்தில் ஆம்படிக்குத் தழுவி என்றன்
கண்மறைக்கும் சுரிகுழலை மேலொ துக்கி
மைப்புருவ விழிமீது விழிய மைத்து
மலர்வாயால் குளிர்தமிழால் கண்ணே யென்று
செப்பிமுத்தம் இட்டாளே! அன்புள் ளாளின்
செந்தா மரைமுகத்தை மறப்பே னோநான்?

இது தாயை நினைத்து அழுவது.

இம்மாநி லம்புகழும் தந்தை, முந்தை
ஈட்டிவைத்த மாணிக்கம் கூட்டி அள்ளிக்
கைம்மாரி யாய்ப்பொழிந்து கணக்கா யர்பால்
கலையருள வேண்டித்தன் தலைவ ணங்கி
அம்மாஎ னக்கூவிக் கைம்மே லேந்தி
அருகமர்ந்து பருகஎன்று பாலும் தந்தே
"அ"ம்முதல் எழுத்தளித்தான்; அறிவோ அன்னோன்
அன்பான திருமுகத்தை எண்ணி வாடும்![8]

இது தந்தையை நினைந்து அழுவது.

இரண்டு பாடல்களைப் படிக்கும்பொழுது அவலச் சுவையின் கொடுமுடியை எட்டி விடுகின்றோம்.

(5) பெருமிதச் சுவை: பெருமிதம் என்பது வீரம். அஃது ஏனைய பெருமைகளோடு ஒப்ப நில்லாது பேரெல்லையாக நிற்பதால் பெருமிதம் எனப்பட்டது என்பர் பேராசிரியர். எனவே, அறிவ, ஆண்மை, பொருள்,

8. பாண்டியன் பரிசு - இயல் - 22 - பக்கம் 43.

தொண்டு முதலிய சிறப்புகளில் மக்கள் எல்லோரோடும் ஒப்ப நில்லாது உயர்ந்து நிற்றல் பெருமிதமாகின்றது எனக் கொள்ளுதல் பொருந்தும். பெருமிதம் என்பது, தன்னைப் பெரியனாக மதித்தல் என்பர் இளம்பூரணர். பெருமிதம் கல்வி, தறுகண், இசைமை, கொடை என்ற நான்கின் நிலைக்களனாகப் பிறக்கும் என்பர் தொல்காப்பியர். இங்கு இசைமை என்பது, இன்பமும் பொருளும் இறப்பப் பயப்பினும் பழியொடு செய்யாமையாகிய புகழ்ச்சித் திறம்.

அருள்மிகக் கொண்டே இருள்மிகு மக்கட்குத்
தன்னலம் நீக்கிப் பிறர்நலம் காக்கும்
தொண்டு செய்வதோர் தூய தம்மையாம்
அத்தகு
தவத்தைச் செய்தல் அரிதென நாட்டில்
எண்ணுதல் வேண்டா; இத்தமிழ் நாட்டில்
அத்தகு பெரியார் உள்ளார் அன்றோ?
இல்லை என்றால் இத்தமிழ் மக்கள்
இல்லா தொழிந்திருப் பார்கள் அன்றோ?

இது திருச்சி வானொலியில் (14-1-1957) தந்தை பெரியார்பற்றிப் பாவேந்தர் பாடிய பாடல்.

பிறிதொரு பாடலில் தந்தை பெரியார் பாவேந்தர் வாக்கில் மக்கள் அன்புக் கடலின்மீதில் அறிவுத் தேகம் தங்கத் தேரில் தலைக் காட்டுகின்றார்.

மக்கள் நெஞ்சில் மலிவுப் பதிப்பு
வஞ்ச கர்க்கோர் கொடிய நெருப்பு!
மிக்க பண்பின் குடியி ருப்பு
விடுத லைப்பெரும் படையின் தொகுப்பு!

தில்லி எலிக்கு வான்ப ருந்து
தெற்குத் தினவின் படைம ருந்து!
கல்லா ருக்கும் கலைவி ருந்து
கற்ற வர்க்கும் வண்ணச் சிந்து!

சுரண்டு கின்ற வடக்க ருக்குச்
சூழ்அ றுக்கும் பனங்க ருக்கு!

மருண்டு வாழும் தமிழ ருக்கு
வாழ வைக்கும் அருட்பெ ருக்கு!

தொண்டு செய்து பழுத்த பழம்
தூய தாடி மார்பில் விழும்
மண்டைச் சுரப்பை உலகு தொழும்
மனக்கு கையில் சிறுத்தை எழும்!

தமிழர் தவம்கொ டுத்த நன்கொடை
தன்ம னம்பா யும்தலை மேடை
நமக்கத் தாண்டி வந்த வாட்படை[9]

இந்தப் பாடல்களைப் படிக்கும்போது நம்மிடையே பெருமிதச் சுவை தோன்றுவதை அறியலாம்.

(6) அச்சச் சுவை: அச்சம் என்பது பயம். அணங்கு, விலங்கு, கள்வர், இறை என்ற நிலைக்களன்கள் வழியாக இச்சுவை பிறக்கும். அணங்காவன: எதிர்ப்பட்டாரை வருத்தும் இயல்பினவாகிய பேய், பூதம் முதலியன. நரிக்கண்ணனின் (பாண்டியன் பரிசு) வஞ்சகத் திட்டப்படி "எட்டி" என்பான் பூத வேடமிட்டு அதிகாலையில் தென் மலையின் மீதேறி பெருங் கூச்சலிட்டான். விரைவில் ஊரெலாம் பூத அச்சம் பரவிவிட்டது. அவரவர் கற்பனைக் கொப்ப புளுகு மூட்டைகளை அவிழ்க்கத் தொடங்கினர். எங்கும் பூதச் சூழ்நிலை!

அத்தெருவில் அவ்வீட்டில் பூதம் என்றும்
அதுபூதம் இதுபூதம் எனப்பு கன்றும்
தொத்துகின்ற வௌவால்போல் மரத்தின் மீதும்
தூங்குகின்ற பூனைபோல் பரண்கள் மீதும்
முத்தெடுக்கும் மனிதர்போல் கிணற்றி னுள்ளும்
மூட்டையினைப் போல்வீட்டின் இடுக்கி னுள்ளும்
மொய்த்திருக்க லானார்கள்! கருத்தின் பூதம்
முன்னிற்கும் பூதமாய் எங்கும் கண்டே![10]

இப்படிப் பல பாடல்கள். இப்பாடல்களைப் படிக்கும்போது அச்சச் சுவையை அநுபவிக்கின்றோம்.

9. புகழ் மலர்கள் - பக்கம் 50
10. பாண்டியன் பரிசு - இயல் - 49 - பக்கம் 87

(7) இளிவரல் சுவை: இளிவரல் என்பது இழிபு; அதாவது மானக் குறைவு. இந்தச் சுவை மூப்பு, பிணி, வருத்தம், மென்மை என்பவற்றின் நிலைக்களன்களாகப் பிறக்கும். அன்னம் கொல்லப்பட்டு இடுகாட்டில் புதைக்கப் பெற்றாள் (பாண்டியன் பரிசு) என்னும் தவறான செய்தி காட்டுத்தீப்போல் பரவுகின்றது; வேலன் காதுக்கும் இஃது எட்டுகின்றது.

ஏதோ ஒரு பிணத்தைத் தோண்டியெடுத்து மடிமீது வைக்கின்றான். மங்கிய நிலவொளியில் அடையாளம் சரியாகத் தெரியவில்லை. முத்தம் கொடுக்கக் குனியும்போது முகிற் கூட்டத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு முழுமதியம் தோன்றுகின்றது. பிணத்தின் அருவருக்கும் நிலையைக் காண்கின்றான். அதனை விட்டெறிந்து இழிப்புரை பல பகருகின்றான்.

"சீஎன்று பிணம்எறிந்து விரைந்தெ ழுந்து
சிதையுடலை மறுமுறையும் உற்று நோக்கி
ஏ! இதற்குத் தானாஇவ் வழியு டற்கா?
இருள்கண்டால் விழிமூடும்! நோயும் அஞ்சும்
வாயெச்சில் கண்டாலும் அருவ ருக்கும்
மாக்கீழ்மை! இதற்குத் தானாஇப் பாடு!
ஈயருந்த அழுகுதசை எறும்பு மொய்க்க
இற்றொழுகு புண்ணீர்! மற்றிதிலோ நாட்டம்?"[11]

இப்படிப் பல பாடல்கள். பாடல்களைப் படிக்கும்போது இளிவரல் சுவையை அநுபவிக்க முடிகின்றது.

(8) மருட்கைச் சுவை: மருட்கை என்பது வியப்பு. இச்சுவை புதுமை, பெருமை, சிறுமை, ஆக்கம் இவற்றின் நிலைக்களனாகப் பிறக்கும். நீர்தேங்கும் செய்யாற்றில் அன்னமும் நீலியும் ஓடம் விடுகின்றனர்.

நீர்தேங்கும் வெள்ளன்னம் அசைந்தி டாது
செல்லல்போல் தெண்ணீரில் சென்றது ஓடம்
தேங்கிநிற்கும் புனல்மீது செல்லா நிற்கும்
செம்படகில் ஒருபுறத்தில் சிரித்த வண்ணம்

11. பாண்டியன் பரிசு - இயல் - 87 - பக்கம் 165

பாங்கிநிற்கப் பார்த்துநின்ற அன்னம் சொல்வாள்!
பாரடிநீ மேற்றிசைவா னத்தை! ஆங்கும்
தேங்கி நிற்கும் பொன்னாற்றில் செழுமாணிக்கச்
செம்பரிதிப் படகோடும்! கீழ்த்தி சைவான்
வாங்கிநிற்கும் ஒளியைப்பார்! காட்சித் தேனில்
வண்டடிநாம்! என்றுரைத்து மகிழ்ந்து நின்றாள்[12]

பாடலைப் படிக்கும்போது பாடலின் பிற்பகுதி நம்மிடையே மருட்கைச் சுவை எழுவதைக் கண்டு மகிழலாம்.

“ஆங்கவை ஒரு பாலாக” (மெய்ப்ப - 2) என்ற நூற்பாவில் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் மேலும் சில மெய்ப்பாடுகளையும் பாவேந்தர் பாடல்களில் பயின்று வருவதைக் காணலாம். அகத்திணைக்குரிய சில மெய்ப்பாடுகளையும் கண்டு மகிழலாம். விரிவஞ்சி அவை ஈண்டுக் காட்டப் பெறவில்லை.

12. பாண்டியன் பரிசு - இயல் - 52 - பக்கம் 90

இயல் - 11

பாவேந்தர் நடையில் சங்கப் பாடல்கள்

இயற்கையாகக் கிடைக்கும் பால் குழந்தையின் செரிமானத்திற் கேற்ப மாவாக்கப் பெற்று, கையாள்வதற்கும் எளிதாக இருக்குமாறு புட்டிகளில் அடைக்கப்பெற்று எங்கும் கிடைக்குமாறு செய்யப்பெற்று விற்கப்பெறுவதை நாம் அறிவோம். அதுபோல சங்கப்பாடல்கட்கு நல்லவிளக்க உரைகள் எழுதி இக்கால மக்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்வதற்கேற்ப வழங்கினவர்கள் உரையாசிரியர்களும் அவர்கள் வழிவந்த இக்காலப் புலவர்களுமாவர். ஆனால், சில சங்கப்பாடல்களைத் தம் பா நடையில் அமைத்து வழங்கியுள்ளார் பாவேந்தர். அந்தச் சங்கப் பாடல்களையும் அவற்றைத் தம் நடையிலமைத்த பாவேந்தரின் பாடல்களையும் இந்த இயலில் எடுத்துக்காட்டுவேன். இதனால் இவர்தம் முதல் முயற்சி நமக்குப் புலனாகின்றது.

வேந்தன் இட்ட பணியை மேற்கொண்டு அதனை நிறைவேற்றச் செல்லும் தலைவன் தன் தேரோட்டியை நோக்கி, "நண்பனே, இன்று விரைந்து ஏகி மன்னன் இட்ட கட்டளையை நிறைவேற்றி நாளையே நம் தலைவியின் இல்லத்தை அடைதல் வேண்டும்; விரைவாகத் தேரைக் கடவுவாய்" என்று கூறுவதாக அமைந்த குறுந்தொகைப் (189) பாடல்:

இன்றே சென்று வருவது நாளைக்
குன்றிழி அருவியின் வெண்டேர் முடுக
இளம்பிறை யன்ன விளக்குசுடர் நேமி
விசும்புவீழ் கொள்ளியிற் பைம்பயிர் துமிப்பக்
காலியற் செலவின் மாலை யெய்திச்
சின்னிரை வால்வளைக் குறுமகள்
பன்மா ணாக மணந்துவக் குவமே.

இது மதுரை ஈழத்துப் பூதன்தேவனார் பாடியது. தலைவன் கூற்றாக அமைந்தது. தலைவன் தன் பாகனுக்குக் கூறுகின்றான்.

விளக்கம்: தலைவன் அரசனால் ஒரு செயலை முடிக்கும் பொருட்டு ஏவப்பெறுகின்றான். தலைவன் தன் தேரில் பயணத்தைத் தொடங்குகின்றான். போகும் வழியில் சாரதியை நோக்கி, "இன்றே வினையை முடித்து நாளை அவசியம் திரும்பி விட வேண்டும். குன்றினின்று வீழும் அருவியைப்போல் தேரை விரைவாகக் கடவுவாயாக, விண்ணினின்று வீழும் எரிகொள்ளிகள் பசிய பயிர்களைத் துணிப்பதைப்போல, நம் தேர்ச் சக்கரங்கள் அப்பயிர்களைத் துணிக்கலாம். அதைப்பற்றிக் கவலை கொள்ளாது தேரை முடுக்குக. நாளை மாலையே வெள்ளிய வளையல்களை அணிந்த தலைவியின் மேனியை மணந்து உவப்போம்" என்கின்றான்.

இந்தப் பாடலை இலகுவாக்கிய பாவேந்தரின் கவிதை இது;

நாமின்று சென்று நாளையே வருவோம்;
வீழும் அருவிபோல் விரைந்துதேர் நடத்துவாய்
இளம்பிறை போல்அதன் விளங்கொளி உருளை
விண்வீழ் கொள்ளிபோல் விளைநிலம் படியக்
காற்றைப் போலக் கடிது மீள்வோம்;
வளையல் நிறைந்த கையுடை
இளையளை மாண்புற யான்மணந் துவக்கவே[1]

இதில் சங்கப்பாடலின் கருத்து உரையின் உதவியின்றி எவரும் எளிதாக அறிந்து கொள்ளும் பாங்கில் அமைந்துள்ளது.

இன்னொரு பாடல்: இஃது ஒக்கூர் மாசாத்தியார் பாடிய குறுந்தொகைப் பாடல் (186). இது தலைவி கூற்றாக வந்தது.

ஆர்கலி யேற்றொடு கார்தலை மணந்த
கொல்லைப் புனத்த முல்லை மென்கொடி
எயிறென முகைக்கு நாடற்குத்
துயில்துறந் தனவால் தோழிஎன் கண்ணே

1. பா.தா.க. தொகுதி - 2 பக்கம் 65

தலைவி தோழியிடம் தான் தலைவனை நினைந்து துயிலாதிருந்தலைக் கூறியது.

விளக்கம்: ஏதோ ஒரு காரணத்தால் பிரிந்து சென்ற தலைவன் தான் கார்காலம் வரும்பொழுது வந்து விடுவதாகக் கூறிச் சென்றான். கார்காலம் வந்தது. தலைவன் வரவில்லை. தலைவி துயருறுவாள் என வருந்துகின்றாள் தோழி. அவளை நோக்கித் தலைவி, "தலைவனை நினைந்துகொண்டே இருந்ததனால் உறங்கவில்லை" என்று கூறுகின்றாள். இக்கருத்து அடங்கிய பாவேந்தரின் இலகுவான பாடல்.

ஆர்ப்புறும் இடிசேர் கார்ப்பருவத்தைக்
கொல்லையின் மணந்த முல்லைக் கொடியின்
சிரிப்பென அரும்பு விரிக்கும் நாடனை
எண்ணித் துயில்நீங் கியஎன்
கண்கள் இரண்டையும் காண்பாய் தோழியே![2]

இது படித்தவுடன் விளங்குகின்றதன்றோ? இன்னும் கவிஞர் இலகுவாக அமைத்த குறுந்தொகைப் பாடல்கள் உள்ளன. அவை யாவும் அகவல் யாப்பிலேயே அமைக்கப் பெற்றவை.

பிறிதொரு பாடல்: இது குறுந்தொகையில் (129) கோப்பெருஞ்சோழன் அமைத்த தலைவன் கூற்றாக வருவது,

எலுவ சிறாஅர் ஏமுறு நண்ப
புலவர் தோழ கேளா யத்தை
மாக்கடல் நடுவண் எண்ணாள் பக்கத்துப்
பகுவெண் திங்கள் தோன்றி யாங்குக்
கதுப்பயில் விளக்கும் சிறுநுதல்
புதுக்கோள் யானையிற் பிணித்தற்றால் எம்மே.

விளக்கம்: ஒரு நாள் தலைவன் தலைவியொடு அளவளாவி மீள்கின்றான். அவளையே நினைந்து வாடுகின்றான். அவனது முக வாட்டத்தைக் கண்ட அவனுடைய நண்பன் "நினக்கு இந்த வாட்டம் உண்டானதற்குக் காரணம் என்ன?" என்று வினவுகின்றான்.

2. பா.தா.க. தொகுதி - 2 - பக்கம் 66

அதற்கு மறுமொழியாக "தோழனே, ஒரு மங்கையின் நெற்றியழகு என் உள்ளத்தைப் பிணித்தது" என்கின்றான்.

இந்தக் கருத்துடைய சங்கப்பாடலை எளிய நடையில் அமைத்து எல்லோரும் எளிதாய்க் கற்க வழியமைக்கின்றார் பாவேந்தர்.

வாட்டம் ஏன்என்று கேட்க பாங்கனே
கேட்டஎட் டாம்பிறை கடலில் கிளைத்தல்போல்
கரிய கூந்தல் அருகில் தோன்றிய
ஒருத்தியின் நெற்றி பிணித்தது - என்
கருத்தோ கடிது பிடிபட்ட யானையே[3]

மற்றொரு பாடல்: இது குறுந்தொகையில் (133) உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார் அமைத்த தலைவி கூற்றாக வருவது

புனவன் துடவைப் பொன்போற் சிறுதினை
கிளிகுறைத் துண்ட கூழை யிருவி
பெரும்பெயல் உண்மையின் இலையொலித் தாங்கென்
உளஞ்செத்தும் உளனே தோழியென்
நலம்புதி துண்ட புலம்பி னானே.

விளக்கம்: இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப்பின் தலைவன் தலைவியை மணந்து கொள்ளாமல் நெடுங்காலம் போக்குகின்றான். இதனால் வருத்தம் அடைந்த தலைவி, "குறவனுக்கு உரிய தோட்டத்தில் விளைந்த பொன்போன்ற சிறிய தினையின் கதிரை கிளி ஒடித்து உண்ணுதலால் கூழையான தாளில் பெருமழை உண்டானமையால், இலை தளைத்தல் போல, என் நலத்தைப் புதிதுண்டமையால் உண்டான தனிமை வருத்தத்தோடு, எனது வலி அழிந்தும் உயிருடன் உள்ளேன். தலைவர் அருள் செய்வார் என்ற நம்பிக்கையுடன் இருக்கின்றேன்" என்கின்றாள்.

இக்கருத்தடங்கிய குறுந்தொகைப் பாடலை எளிமையாக்கிய பாவேந்தரின் பாடல்

கிளிஉண் டதனால் கதிரிழந்து கிடந்த
தினைத்தாள் செத்துப் போகாது; நல்ல

3. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 127

மழைவர இலைவிட் டதுபோ லேஎன்
புதுநலம் உண்டாதற் போகும்என் நல்லுயிர்,
வருவார் என்னும் நினைவால்
இருந்தது தோழி என்றாள் தலைவியே[4]

வேறொரு பாடல்: இது குறுந்தொகையில் (124) பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோவால் தோழியின் கூற்றாக அமைந்தது.

உமணர் சேர்ந்து கழிந்த மருங்கி னகன்றலை
ஊர்பாழ்த் தன்ன வோமையம் பெருங்காடு
இன்னா வென்றி ராயின்
இனியவோ பெரும தமியோர்க்கு மனையே

விளக்கம்: *தலைவியை விட்டுத் தனியே செல்ல விரும்புகின்றான் தலைவன். "பாலைநிலம் இவள் வருவதற்கு உரிய தன்று. இன்னாமையுடையது" என்று கூறுகின்றான். இதனைக் கேட்ட தோழி, "தலைவரைப் பிரிந்தாருக்கு வீடு மட்டும் இனிமையாக இருக்குமா ?" என்று எதிர் வினா எழுப்பித் தலைவியை உடன் கொண்டு ஏகும்படி வேண்டுகின்றாள்.*

இக்கருத்தடங்கிய எளிதாக அமைத்த பாவேந்தரின் பாடல்:

உயிரே பிரிந்தால் உடல்வா ழாது
வெயில்நுதல், அயல்விழி, வெண்ணிலா முகத்து
நேரிழை தனையும் நீர்அழைத் தேகுக
என்றேன் நீஅதற்கு இயம்பிய தென்ன?
உப்புவாணிகர் ஒன்றிப் புரிந்த
வெப்பு நிலம்போல் விரிச்சென்ற ஊர்போல்
இருக்கும் பாலை நிலத்தில் என்னுடன்
மருக்கொ ழுந்தும் வருவதோ என்று
தனியே செல்வதாய் சாற்றினீர்! உம்மை
மாது பிரிந்து வாழும் வீடுதான்
இனிதோ சொல்க என்று
துனிபொ றாது சொன்னாள் தோழியே[5]

(துனி - துன்பம்)

4. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 128
5. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 118

இன்னொரு பாடல்: இது குறுந்தொகை (265) யில் கருவூர்க்கதப் பிள்ளை பாடியது. தோழி கூற்றாக அமைந்தது.

காந்தளங் கொழுமுகை காவல் செல்லாது
வண்டுவாய் திறக்கும் பொழுதில் பண்டும்
தாமறி செம்மைச் சான்றோர் கண்ட
கடனறி மாக்கள் போல இடன்விட்
டிகழ்தளை யவிழ்த்த ஏகல் வெற்பன
நன்னர் நெஞ்சத்தன் தோழி நின்னிலை
யான்றனக் குரைத்தனென் ஆகத்
தான்நா ணினைஇஃது ஆகா வாறே.

விளக்கம்: களவு மணத்திலே ஒழுகிய தலைமகன் பொருள் தேடப் பிரிந்து போகின்றான். திருமணச் செலவுக்கும் திருமணம் ஆன பின் வாழ்க்கைச் செலவுக்கும் பெரும் பொருள் வேண்டுமல்லவா ? அதற்காகத்தான் தலைவன் பிரிகின்றான். அதுகண்ட தோழி தலைவியைப் பார்த்து அவளுக்குச் சமாதானம் கூறுகின்றாள்.

இக்கருத்தினைத் தெளிவாக விளக்கும் பாங்கில் பாவேந்தர் எளிமையான முறையில் அமைத்த பாடல்:

காந்தளின் இதழ்க்கதவு திறக்கும் வரைக்கும்
காத்திளது வண்டு பாத்திறம் காட்டத் -
தக்கோர் வருகை கண்டெதிர் கொண்ட
மிக்கோர் போல மெல்லிதழ் திறந்தது
அத்தகு சிறந்த மலையுடை அன்னவன்
நல்ல நெஞ்சம் உடையவன் என்க;
பெருமணம் புரியாது பிரிந்ததை உன்னிக்
கதறும் உன்நிலை கழறினேன்
மணக்கவே என்றாள் மற்றவன் நாணியே[6]

சில குறுந்தொகைப் பாடல்களின் கருத்தை இசைப்பாடல்கள் வடிவினும் இலகுவாகப் பொருள் புரியும் பாங்கில் அமைத்துள்ளார் நம் கவிஞர். அத்தகைய பாடல்களை ஈண்டுக் காட்டுவேன்.

---

6. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 129

ஒரு குறுந்தொகைப் பாடல் (37) இது.

நசைபெரி துடையர் நல்கலும் நல்குவர்
பிடிபசி களைஇய பெருங்கை வேழம்
மென்சினை யாஅம் பொளிக்கும்
அன்பின தோழியவர் சென்ற வாறே

இது பாலை பாடிய பெருங் கடுங்கோ பாடியது. தோழி கூற்றாக அமைந்தது. தோழி தலைவியிடம் பிரிந்து சென்றவர் கடிது வருவார் என்று சொல்லி ஆற்றுவித்தது.

விளக்கம்: *தலைவன் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் பிரிந்து சென்றான்; தலைவி அவன் பிரிவை ஆற்றாது வருந்துகின்றாள். அவள் ஆருயிர்த் தோழி அவளை நோக்கி "தோழியே, தலைவர் மிக்க அன்புடையவர். அவர் சென்ற பாலை நிலத்தில் களிறு தன் பிடியை அன்போடு பாதுகாத்து நிற்கும் காட்சியைக் காண்பார். உடனே நின் நினைவு வரும். பாதுகாக்கும் தன் பொறுப்பு அவரைத் தூண்டும். நின்னைப் பாதுகாக்கும். கடமையை எண்ணுவார்; விரைந்து திரும்பி விடுவார். நீ கவலைப் படாதே" என்று கூறி தலைவியை ஆற்றுவிக்கின்றாள்.*

இந்தப் பாடலை இலகுவாக்கி இசைப்பாடல் வடிவில் தருகின்றார் பாவேந்தர்.

அம்மா உன்மேல் - அவர்
அதிவிருப்பம் உடையவர் (அம்)

செம்மையாய் விரைவில்
திரும்பினும் திரும்புவார்
திரும்பிவந் தின்பம்
நல்கினும் நல்குவார் (அம்)

அன்றவர் சென்ற வழியில்
ஆண்யானை, பெண் யானையின் பசியை
நின்றயா மரம் உரித்தூட்டல் காண்பார்
நின்நிலை எண்ணி இன்றே திரும்புவார்[7]

7. இசையமுது - இரண்டாம் தொகுதி பக்கம் 22

சங்கப்பாடலின் கருத்து உரையின் துணையின்றி எவரும் எளிதாக அறிந்து கொள்ளும் பாங்கில் அமைந்துள்ளது.

இன்னொரு பாடல்: இதுவும் பாலை பாடிய பெருங்கோ, பாடியதுதான் (குறுந். 16). தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிந்த விடத்துத் தலைமகள் ஆற்றாமை கண்டு தோழி ஆற்றுவிக்கும் பாங்கில் அமைந்தது.

உள்ளார் கொல்லோ தோழி கள்வர்தம்
பொன்புனை பகழி செப்பங் கொண்மார்
உகிர்நுதி புரட்டு மோசை போலச்
செங்காற் பல்லி தன்துணை பயிரும்
அங்காற் கள்ளியங் காடிறந் தோரே.

விளக்கம்: தலைவன் பொருள் தேடும் பொருட்டுத் தலைவியை விட்டுப் பிரிகின்றான். அப்போது தலைவி, "அவர் நம்மை நினைப்பாரோ, நினையாரோ ?" என்று கவலைப்பட்டு வருந்துகின்றாள். அப்போது பல்லியொன்று கொட்டுகின்றது. அப்பல்லி சொல்லுக்குப் பலன் சொல்லும் பாங்கில் தோழி, "அம்மா, அவர்சென்ற பாலை நிலத்தில் ஆண் பல்லி பெண் பல்லியை அழைத்தலைக் கேட்பார். உடனே நின் நினைவு வரும். உடனே மீண்டு திரும்புவார். வருந்தற்க" என்று ஆறுதல் கூறி அவள் கவலையைப் போக்குவாள் அவளுடைய ஆருயிர்த் தோழி.

இந்தப் பாடலைப் பாவேந்தர் எவரும் எளிதில் புரிந்துகொள்ளும் எளியதோர் இசைப் பாடல் வடிவில் வார்த்துத் தருகின்றார்.

நினையாரோ தோழி?
தினையேனும் எனை
நினையாரோ தோழி? (நி)

நினைவா ராயின் எனையாள வருவார்!
நினைக்கிலா! இனியேனும்என் நெஞ்சம் களிக்க (நி)

தீவேடன் அம்பின் இரும்புமுனை தீட்டும் ஒலிபோல்
செங்காற் பல்லி துணையினை அழைப்பது கேட்டும்

ஆயஅக் கள்ளிக் காட்டு வழிச் செல்பவர் மீட்டும்
அணுகாரோ அணுகாவிடில் அதுவென் நெஞ்சை
வாட்டும்[8] (நி)

சஙகப பாடலின் கருத்து உரையின்றி எவரும் எளிதாக ஏற்று அறியும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது இப்பாடல்.

பிறிதொரு பாட்டு: இது செம்புலப் பெயனீரார் பாடிய குறுந்தொகைப் (40) பாடலாகும். தலைவன் கூற்றாக அமைந்தது.

யாயும் யாயும் யாரா கியரோ
எந்தையு நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்
யானு நீயு மெவ்வழி யறிதும்
செம்புலப் பெயனீர் போல
அன்புடை நெஞ்சந் தாங்கலந் தனவே.

விளக்கம்: தெய்வத்தாலாய இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப் பிறகு, தலைவி தலைவன் தன்னை விட்டுப் பிரிதல் கூடும் என ஐயுறுகின்றாள். அதனைக் குறிப்பால் உணர்கின்றான் தலைவன். "நங்காய், என் தாயும் நின் தாயும் எம் முறையில் உறவினர் ? எந்தையும் நுந்தையும் எந்த முறையில் உறவினர் ? நீயும் நானும் எவ்வாறு முன்பு அறிந்தோம் ? இம்மூன்றும் இல்லாதிருந்தும் செம்மண்நிலத்தில் பெய்த மழைநீர் அம்மண்ணோடு கலந்து அம்மண்ணின் தன்மையை அடைதல் போல அன்புடைய நம் நெஞ்சங்கள் தாமாகவே ஒன்றுபட்டன" என்கின்றான்.

இந்தக் கருத்துடைய சங்கப் பாடலைப் பாவேந்தர் எல்லோரும் அறியும் வண்ணம் எளிய இனிய நடையில் இசைப் பாடலாக அமைத்துள்ளார்.

என்தாய் யாரோ!
உன்தாய் யாரோ! - பெண்ணே
என்தந்தை உன்தந்தை உறவினர் அல்லரே!

இன்றிங் கேஉனை எவ்வா றடைந்தேன்,
நீஎன்னை எவ்வா றறிந்தாய்? - நாம்

8. இசையமுது - இரண்டாம் தொகுதி - பக்கம் 23

செம்மண் நிலமும் - பெய்த மழையும்போல்
சேர்ந்தோம் அடடா இன்பம் ஆர்ந்தோம் (எ)
இரண்டு நெஞ்சில் வீறிட்ட காதலே
இருவரை யும்சேர்த்த திவ்வைய மீதே
மருண்ட மக்கள் மாப்பிள்ளை பெண்களை
மணத்தில் கூட்டுவ தாக எண்ணுவார்' (எ)

பாவேந்தரின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி கலைஞர் டாக்டர் கருணாநிதியும், பெரும் புலவர் மு.ரா. பெருமாள் முதலியாரும் சங்கப் பாடல்களை எளிமையாக்கி அனைவரும் படித்து நுகர வழி வகுத்ததைத் தமிழுலகம் நன்கு அறியும்.

சில துறைகளில் காதற் பாக்கள்: உயிரினத்தே தோன்றும் காதலுறவு உலகு தோன்றிய நாள்தொட்டு அன்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதது; மறையாதது. "காதல் உணர்வோ உயிரின் இயற்கை"[10] என்பது பாவேந்தரின் வாக்கு. ஆகவேதான் காதலைப்பற்றிப் பாடாத கவிஞர்களே இலர். பிறபொருள் பற்றிப் பாடப்பெற்றவை மறக்கப்படுவனவாயினும் காதற்பாடல்கள் மறக்கப் பெறாதனவாய்ச் சாவா நிலையைப் பெறுகின்றன. சங்கப் பாடல்களை அடுத்து பாவேந்தர்தான் காதல்பற்றி அதிகமான பாக்களை யாத்தவர் என்று இலக்கிய வரலாற்றில் இடம் பெற்றவர். நுணுக்கமறிந்து சுவைக் கேடின்றி காதற் பாக்களை அமைப்பதில் பாவேந்தருக்கு நிகர் பாவேந்தரேயாவார்.

பெயர் குறிப்பிடாமல் தலைவன், தலைவி என்று பொதுப்படப் பாடிய பெருமை சங்க இலக்கியங்களுக்கு உண்டு. அப்படிப் பெயர் குறிப்பிட்டால் அது தனிப்பட்ட சாதியினர், குடும்பத்தினர், தனிப்பட்டோர்பற்றிய பாடல்களாக அமைந்து குறிக்கோள் நிலையைக் குறைத்துவிடும் என்று பெயர் குறிப்பிடுவதை விலக்கினர் சங்கச் சான்றோர். ஆனால், பாவேந்தர் வாழ்க்கையைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் நோக்கத்தில் தலைவன், தலைவியர் என்ற நியதிக்கு

9. இசையமுது - பகுதி - 2 - பக்கம் 24
10. காதல் பாடல்கள் - பக்கம் 161

இடமின்றி வண்டிக்காரன், மாடுமேய்ப்பவன், பாவோடும் மகளிர், தறித்தொழிலாளி, உழவன், உழத்தி, ஆலைத் தொழிலாளி, கூடை முறம் கட்டுவோர், பூக்காரி, குறவர், தபால்காரன், சுண்ணம் இடிப்பவள், ஓவியர், களத்துமேட்டில் நெல்லரி எடுத்துத் தருபவள் என்று சமூகத்தின் எல்லா மட்டங்களிலிருப்போரும் தம் பாடல்களில் இடம் பெறச் செய்துள்ளார்.

இயல் - 12

பாடல்கள் பகரும் செய்திகள் (Messages)

கவிஞனின் மனத்தில் தோன்றிய அநுபவமே கவிதையாக முகிழ்க்கின்றது; வடிவம் கொள்ளுகின்றது. கவிதையைப் படிக்கும் நாமும் அக்கவிஞன் பெற்ற அநுபவத்தையே பெற்றுவிட்டால், கவிதையும் உணர்த்த வேண்டியவற்றை உணர்த்திவிடும் நிலையை அடைந்து விடுகின்றது. பாரதியாரைப் போல பாவேந்தரும் இலக்கணக் கவி அல்லர்; இருவரும் ஆவேசக் கவிஞர்கள். பண்டைய கவிதைகளும் பிற்காலக் கவிதைகளும் உள்ளத்தை மகிழ்வித்து வந்தன; வருகின்றன. ஆனால், பாரதிதாசனின் கவிதைகள் நாட்டின், சமூகத்தின், மக்களின் உயிரை மகிழ்விக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவை என்று கூறி மகிழ்வர் நாவலர் ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் அவர்கள். பாவேந்தரின் பெரும்பாலான கவிதைகள் பிரசார நோக்கத்தை யுடையவையாதலால் சில பாடல்களில் வசையானது விசையாக வந்து விழுகின்றது; சினத்தீயை மூட்டிவிடுகின்றது. நெளிந்து புரளும் வசை மொழிகளையும் பின்னே கொதித்து எழுந்து துணிவு அளிக்கும் வீரச் சொற்களையும் பொறிமத்தாப்புபோல் பொழிந்து தள்ளுவதில் பாரதிக்குப் பின் பாரதிதாசன் ஒருவரே இருந்தார் என்று சொல்லலாம். கவிஞர் வாலி சொல்லுவார்:

தமிழனின்
விழிப் பூட்டைத்
திறந்தது
அவனது
மொழிச் சாவியே...

சமூகக் குதிரையின்
சண்டித் தனத்தைச்
சரிப்படுத்த -

தன்
பாட்டையே
அவன்
சாட்டை யாக்கினான்.

அவனுடைய
எழுத்துகள்
மட்டும்
இல்லாமல்
இருந்திருந்தால் -
நம்முடைய
கருத்துகள்
சனாதனச்
சுளுக்கு களிலேயே...
சங்கடப் பட்டுக்
கொண்டிருக்கும்[1]

இந்தப் புதுக் கவிதைகள் தம் பேனாவை அமிலத்தில் தோய்த்து எழுதிய பாவேந்தரை நமக்குப் பளிச்சென்று காட்டுகின்றன.

ஊமையாக இருந்துகொண்டு எத்தனையோ மக்களின் பேசாத பேச்செல்லாம் பாவேந்தரின் கவிதைகளில் தொலைபேசியில் பேசுவதுபோல் பேசுகின்றன. பாரதிதாசன் கவிதைக் கனல்மீது பகுத்தறிவு என்ற தண்ணீரைக் குடம் குடமாய்ச் சாய்க்கின்றார். இவரது பகுத்தறிவு திராவிடரகத்தைச் சார்ந்ததாயினும் அதில் சொந்த முத்திரை பதித்திருப்பதை எல்லா இடங்களிலும் காணலாம். சமூக அநீதிகளும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் விம்மல்களும், பொருமல்களும் குமுறல்களும்; ஏழைகளின் அழுகுரல்களும் அந்த வறண்ட நெஞ்சங்களின் கோபதாபங்களும் பாவேந்தரின் பாடல்களின் வாயிலாகப் பழிவாங்கும் பேய்கள்போல் அலைவதைக் காண முடிகின்றது. ஊமை மக்களின் புரட்சிக் குரலுக்கு மறைவே இல்லை; பாவேந்தரின் கவிதைகளில் அவை மறைந்திருந்து நம் உட்செவிகளில்

1. பொய்க்கால் குதிரைகள் - பாரதிதாசன் - பக்கம் 101-105

ஒலித்த வண்ணம் உள்ளன. இங்ஙனம் பாவேந்தரின் பாடல்கள் பகரும் செய்திகளை (Messages) நிரல்படக் காண்போம்.

தந்தை பெரியார்: ஆழ்வார்கள் கண்ணனைப்பற்றியும் அவனுடைய பல்வேறு செயல்களைப் பற்றியும் அடிக்கடி சொல்லி மகிழ்ந்து அநுபவிப்பதைப்போல் பாவேந்தர் எல்லாவிதச் சந்தர்ப்பங்களிலும் பெரியாரின் பெருமைகளையும் அவர்தம் அரிய தொண்டுகளையும் சொல்லிச் சொல்லி மகிழ்கின்றார்; கேட்போரையும் மகிழ்வித்து அவர்தம் உணர்ச்சிகளைக் கிளர்ந்தெழச் செய்கின்றார். இஃது அவர் தரும் அரிய செய்திகளில் மிக முக்கியமானது. சிலவற்றை ஈண்டுக் காண்போம்.

துங்கமுறும் வழிதேடித் துயரென்றும்
மகிழ்ச்சியென்றும் எண்ணா மல்தம்
அங்கத்தை ஆவியினை ஆம்பொருளைத்
தாம்பாரா தளிக்கும் நல்ல
கங்கைநிகர் உள்ளத்தார் இராமசாமிப்
பெரியார்[2]

என்றும்,

சமயவெறி தணிகஎன்றார் சாதிவெறி
தணிகஎன்றார் சகோத ரர்போல்
அமைகஎன அறிவித்தார் பெண்களெல்லாம்
நல்லுரிமை அடைக என்றார்
எமைஅகத்தும் புறத்தினிலும் திருத்துதற்கே
எம்பெருமான் சொன்ன தெல்லாம்
இமயமலை இல்லைஎன்று சொன்னதுபோல்
எண்ணினோம் பின்தெ ளிந்தோம்[3]

என்று புகழ்வார். பிறிதோர் இடத்தில்,

பெரியார் சொன்னார் பெரியார் ஆதலின்!
அரிய இவற்றை அவரை அல்லால்
எவரால் இங்கே சொல்ல முடிந்தது?

2. நாள் மலர்கள் - பக்கம் 88
3. நாள் மலர்கள் - பக்கம் 89

எவர்தாம் இதுவரை சொல்ல லானார்?
சொன்னார் பெரியார் என்பது மட்டுமா?
செய்தார் பெரியார் செய்வார் பெரியார்
என்பதில் இம்மியும் பொய்ம்மை உண்டா?[4]

என்றும்,

தமிழன்மனம் தவிடுபொடி ஆகையில்
வாழாது வாழ்ந்தவன் வடுசுமந்து சாகையில்
"ஆ" என்று துள்ளி மார்பு தட்டிச்
சாவொன்று வாழ்வொன்று பார்ப்போம் என்று
பார்ப்பனக் கோட்டையை நோக்கியே
அருஞ்செயல் செய்வார் அல்லால்
பெரியார் எவர்?நம் பெரியார் வாழ்கவே[5]

என்றும் பேசுவர். "பெரியார் போர் வெல்லும்" என்ற தலைப்பில்,

ஆதிப் பெருமை பெரியாரை அல்லால்
தமிழருக் களிப்பவர் வேறெவர் உள்ளார்?
....
அம்மியா காவேரி ஆற்றுக்குத் தெப்பம்?
பெரியார் அடிச்சுவடு நன்மை பயக்கும்
....
பெரியார் தொடங்கிய போர்ஒன்றே வெல்லும்[6]

என்று போற்றிப் புகழ்வர்.

இன்னொரு பாடலில் பெரியாரின் கொள்கையினைக் குறிப்பிடும் பாங்கில்,

மக்கள் வாழும் உலகினில்
    மரங்கள் சாதி வேற்றுமை
சுக்கு நூறாய் ஆக்கிய
    தூய பெரியார் முகமென

4. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 54
5. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 49
6. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 50

அக்க ரைக்கண் தோன்றிடும்
அழகு நிலவினில் இறங்குவாய்[7]

என்று வெண்ணிலவில் இறங்கும் பெண்ணைப்பற்றிப் பேசுவார்.

பிறிதொரு பாடலில்,

"காம ராசர் கருத்து முழுவதும்
தமிழர் நலத்தையே தழுவிய தாகும்
ஆதலால் அவரை ஆத ரிப்பது
நம்மனோர் கடன்எனப்" பெரியார் இந்நாள்
சாற்றும் மொழியில் என்ன தவறு?
....
தாழ்நிலை அகற்றித் தமிழர்க்கு
வாழ்நிலை வகுக்கும் பெரியார் வாழ்கவே![8]

என்று மொழிவார்.

"மீட்சிப் பத்து" என்ற தலைப்பில்,

எவர்தாம் தலைவர்? நல்வழி
காட்டுவோர் யாவர்? இந்நாள்
யார்தாம் தமிழரைக் காக்கப்
பிறந்தார்? இனிப்பிறவார்
யார்தாம்? அவர்நம் பெரியார்தாம்
இல்லையெனில் பிறகு
யார்தாம் புகலுவீர் யார்தாம்
புகலுவீர் இம்மாநிலத்தே?[9]

என்று புகழ்வர். இன்னொரு பாடலில் "பெரியார்" என்ற தலைப்பில் உள்ள பாடலில், பாவேந்தர் பெரியாரை இவ்வாறு காட்டுவார்.

மக்கள் நெஞ்சில் மலிவுப் பதிப்பு
வஞ்ச கர்க்கோர் கொடிய நெருப்பு
மிக்க பண்பின் குடியி ருப்பு
விடுதலைப்பெரும் படையின் தொகுப்பு

7. ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கின்றது - பக்கம் 58
8. நாள் மலர்கள் - பக்கம் 100
9. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 66

தில்லி எலிக்கு வான்ப ருந்து
தெற்குத் தினவின் படைம ருந்து
கல்லா ருக்கும் கலைவி ருந்து
கற்ற வர்க்கும் வண்ணச் சிந்து!

சுரண்டு கின்ற வடக்க ருக்குச்
சூழ்அறுக்கும் பனங்க ருக்கு!
மருண்டு வாழும் தமிழருக்கு
வாழ வைக்கும் அருட்பெருக்கு!

தொண்டு செய்து பழுத்த பழம்
தூய தாடி மார்பில் விழும்
மண்டைச் சுரப்பை உலகு தொழும்
மனக்கு கையில் சிறுத்தை எழும்!

தமிழர் தவம்கொ டுத்த நன்கொடை
தன்மா னம்பாயும்தலை மேடை
நமக்குத் தாண்டி வந்த வாட்படை
நமைஅவரின் போருக் கொப்படை![10]

அன்புமக்கள் கடலின்மீது அறிவுத்தேக்கம் தங்கத்தேரில் பெரியாரை ஏற்றி நமக்குக் காட்டுவார்.

"ஓம் நமோ நாராயணாய" என்ற திருமந்திரத்தை அநுசந்திக்காத நாளும், "தொழுது முப்போதும் உன்னடி வணங்கித் தூமலர் தூய்த்தொழுது ஏத்தப்பெறாத நாளுமே அடியேனுக்கு உண்ணா நாள். இவ்விரண்டும் அடியேனுக்கு வாய்க்கப்பெற்ற நாள்தான் உண்டு களிக்கப் பெற்ற நாளாகும்" என்றார் விட்டுணு சித்தன் என்ற வைணவப் பெரியார்[11]. அவ்வாறே நாவுக்கரசர் பெருமான் "பெரும்பற்றப் புலியூரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவாநாளே"[12] என்பார். பெரியார் பக்திக்கு நம் கவிஞர் பெருமான் சிறிதும் குறைந்தவர் அல்லர். "தந்தை பெரியார் பெருமையைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே" என்று கொண்டவராகக் கருதலாம்.

10. புகழ் மலர்கள் - பக்கம் 50
11. பெரியாழ் - திரு. 5.7;6
12. அப்பர் தேவாரம் 6.1

பாரதியார்: பாவேந்தர் பாரதியாருக்குப் புகழ்மாலைகள் சூட்டியதுபோல் பிறர் எவரும் சூட்டியதில்லை. புதுச்சேரியில் வேணுநாய்க்கர் (வல்லூறு) வீட்டுத் திருமணத்தில் ஒருவரையொருவர் அறிமுகமானதிலிருந்து இருவர்நட்பும் குரு-சீடர் என்ற முறையில் ஆல்போல் தழைத்து அருகுபோல் வேரூன்றியது. "சுப்புரத்தினம் ஒரு கவிஞன்; கவிதை இயற்ற வல்லவன்" என்று கவிஞரைத் தமிழ் உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தியதிலிருந்து இருவர் புகழும் எங்கும் பரவியது. இருவர் உறவும் 'டாக்டர் ஜான்சன்-பாஸ்வெல்' உறவுபோல அமைந்தது என்று சொல்லி வைக்கலாம். ஏன்? நம்நாட்டு இதிகாச பாத்திரங்களாகிய 'துரோணர்-அருச்சுனன்' உறவுபோல் அமைந்தது என்று கூறினும் மிகையாகாது.

யாதுமொன் றறியா என்னை
இவனலா தில்லையென் றிந்த
மேதினி மதிக்கு மாறு
வின்முதல் படைகள் யாவும்
தீதறத் தந்த உண்மைத்
தெய்வம் நீ[13]

என்ற துரோணரை வாயார வாழ்த்துவான் பார்த்தன். "யாது மறியாதிருந்த என்னை 'இவனை வெல்ல யார்க்கும் அரிது' என உலகம் மதிக்குமாறு செய்த தெய்வம் தாங்கள்" எனக் கூறிப் புகழ்கின்றான். இதுபோல் பாவேந்தரும் தமது பாடல்களில் பாரதியாரைப் புகழ்வதைக் காணலாம்.

உய்வகை காட்டும் உயர்தமி ழுக்குப்
புதுநெறி காட்டிய புலவன் பாரதி[14]

என்று இரத்தினச் சுருக்கமாகக் கூறுபவர்,

திங்களைக் கண்ணிலான் சிறப்புறுத்தல்போல்
பாரதிப் புலவனைப் பற்றிச் சிற்சில
கூறுவேன்[15]

என்று "அவையடக்கம்" கூறித் தொடங்குவர்.

13. வில்லி பாரதம் - நிரை மீட்சிச் சருக்கம் - 88
14. பா.தா.க. தொகுதி - 2. பக்கம் 71
15. பா.தா.க. தொகுதி - 2. பக்கம் 71

தமிழகம் தமிழுக்குத் தகுஉயர்வு அளிக்கும்
தலைவனை எண்ணித் தவங்கிடக் கையில்
இலகு பாரதிப் புலவன் தோன்றினான்

என்று வளரும் தமிழையும் புதுமைபடைக்கும் பாரதியையும் இணைத்துக் காட்டுவர் பாவேந்தர்.

பாரதியார் உலககவி! - அகத்தில் அன்பும்
பரந்துயர்ந்த அறிவினிலே ஒளியும் வாய்ந்தோர்!
ஒருருக் கொருநாட்டுக் குரிய தான
ஓட்டைச்சாண் நினைப்புடையர் அல்லர், மற்றும்
வீரரவர்! மக்களிலே மேல்கீழ் என்று
உள்ளுவதைக் கிள்ளிவிட வேண்டும் என்போர்![16]

என்று அவரிடம் கண்ட பொதுத் தன்மையின் பாங்கைக் காட்டுவார்.

புதுமைக்கவி பாரதியார் புதுவைக் குயில் பாவேந்தரின் உள்ளத்தில் எத்தகைய இடத்தைப் பெற்றிருந்தார் என்று காட்டும் பாடற்பகுதி:

பைந்தமிழ்த் தேர்ப்பாகன் அவனொரு
செந்தமிழ்த் தேனீ, சிந்துக்குத் தந்தை!
குவிக்கும் கவிதைக் குயில்!இந் நாட்டினைக்
கவிக்கும் பகையைக் கவிழ்க்கும் கவிமுரசு!
நீடுதுயில் நீக்கப் பாடிவந்த நிலா!
காடு கமழும் கற்பூரச் சொற்கோ!
கற்பனை ஊற்றாம் கவிதையின் புதையல்!
திறம்பாட வந்த மறவன்; புதிய
அறம்பாட வந்த அறிஞன்; நாட்டிற்
படரும் சாதிப் படைக்கு மருந்து!
மண்டும் மதங்கள் அண்டா நெருப்பவன்!
அயலார் எதிர்ப்புக் கணையா விளக்கவன்![17]

அற்புதமான சொல்லோவியம் இது. இன்னும்,

வாளேந்தும் மன்னர்களும் மானியங்கொள்
புலவர்களும் மகிழ்வாய் அந்நாள்

16. பா.தா.க. தொகுதி - 2 - மகாகவி - பக்கம் 82
17. பா.தா.க. தொகுதி - 2 - புதுநெறி காட்டிய புலவன் - பக்கம் 72-73

தாளேந்திக் காத்தநறுந் தமிழ்மொழியைத்
தாய்மொழியை உயிரை இந்த
நாளேந்திக் காக்குநர்யார்? நண்ணுனர்யார்?
எனஅயலார் நகைக்கும் போதில்
தோளேந்திக் காத்தஎழில் சுப்ரமண்ய
பாரதியார் நாமம் வாழ்க!

எல்லையற்ற ஆதரவும் பொருள்வலியும்
இயைந்திருந்த ஷேக்ஸ்பீ யாரும்
சொல்லும் விக்டர்உய்கோவும் ரவீந்திரனும்
டால்ஸ்டாயும் சொந்த நாட்டில்
நல்லசெயல் செய்தார்கள் நடைப்பிணங்கள்
மத்தியிலே வறுமை என்னும்
தொல்லையிலும் தொண்டுசெய்த சுப்ரமண்ய
பாரதியார் நாமம் வாழ்க!

பழங்கவிகள் படிப்பதற்கோ பழம்படிப்பும்
பெரியாரின் துணையும் வேண்டும்
விழுங்குணவை விழுங்குவதற்கோ தமிழருக்கு
ஊக்க மில்லை கட்டா யத்தால்
வழங்குவதற்கோ ஆட்சியில்லை தெளிதமிழில்
சுவைக்கவியில் மனத்தை அள்ளித்
தொழும் பகற்றும் வகைதந்த சுப்ரமண்ய
பாரதியார் நாமம் வாழ்க![18]

என்று புகழ்மாலை சூட்டுவதைக் காணலாம். இப்படிப் பாடிப் பரவின இடங்கள் பலப்பல. இது சீடர் குருவைப் போற்றும் செய்தியாகும்.

தொண்டர் சீர் பரப்புதல்: திருத்தொண்டர் தொகை பாடி அடியார்கள் (சைவ அடியார்கள்) வழிபாட்டிற்கு வித்திட்டவர் சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள். நம்பியாண்டார் நம்பியின் திருத்தொண்டர் அந்தாதியாக இவ்வழிபாடு ஓரிரு இலைகளைவிட்டுச் சிறு செடியாக வளர்ந்தது. சேக்கிழார் பெருமான் இந்த வரலாற்றை தாம் இயற்றிய திருத்தொண்டர் புராணம் எனப்படும் பெரிய புராணத்தால் ஆல்போல்

18. புகழ் மலர்கள் - பக்கம் 139

கிளைகளாய் கொப்புகளாய்த் தழைத்து அருகுபோல் வேரூன்றச் செய்தார். இந்த மூன்று நிகழ்ச்சிகளும் பாரதியாரின் உள்ளத்தில் ஆழப் பதிந்திருத்தல் வேண்டும். ஆகவே அவர் பல சந்தர்ப்பங்களில் தேசத் தொண்டர்களாகிய காந்தியடிகள், தாதாபாய் நவ்ரோஜி, திலகர், லாலா லஜபதிராய், வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளை போன்றவர்களைப் பாடிப் போற்றினார். பாரதியாரைத் தொடர்ந்து கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை வாழ்த்துப் பாடல்களாகவும் இரங்கற் பாக்களாகவும் பல தொண்டர்களைப் பாடிப் போற்றினார். இவர்தம் பாடல்களில்[19] தேசத் தொண்டர்கள், கவிஞர்கள், வள்ளல்கள், இசையரசுகள் போன்ற பல பெரியார்கள் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

இவர்கள் யாவரும் பாவேந்தருக்குத் தொண்டர்களைப் போற்றுவதில் முன்னோடிகளாக அமைந்தனர். இவர்தம் பாடல்களில் உலகப் பெரியார்களான, தந்தை பெரியார், அண்ணல் காந்தியடிகள் போன்றவர்களும்; ஓமந்தூரார், காமராசர், வ.உ. சிதம்பரனார், வா.வெ.சு. அய்யர், டாக்டர் சுப்பராயன், நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம் பிள்ளை ஆகிய தேசத் தொண்டர்களும்; சர்.ஏ. இராமசாமி முதலியார், கே.எம். பாலசுப்பிரமணியம், டாக்டர் அம்பேத்கார், "சண்டே அப்செர்வர்" பி. பாலசுப்பிரமணியம் போன்ற அறிஞர்களும்; ப. சீவானந்தம் (பின்னர் இவர் பொதுவுடைமை வாதியாக மாறினவர்), பட்டுக்கோட்டை தளபதி அழகிரி, புதுக்கோட்டை வல்லத்தரசு, சர் பன்னீர் செல்வம், எஸ். இராமநாதன், அண்ணல் தங்கோ, உடையார் பாளையம் வேலாயுதம் போன்ற திராவிட இயக்கத் தொண்டர்களும்; "செகவீர பாண்டியன், யாழ்நூல் தந்த விபுலானந்த அடிகள், மயிலை சீனி வேங்கடசாமி, வெள்ளை வாரணனார், வெ.ப.கரு. இராமநாதன் செட்டியார், சதாசிவ பண்டாரத்தார், பசுமலை நாவலர் சோம சுந்தர பாரதியார், திரு.வி.க., ந.சி. கந்தையா, நீ. கந்தசாமி பிள்ளை, ஔவை துரைசாமி பிள்ளை, விபுலானந்த அடிகள், சக்கரவர்த்தி நாயனார் பொன்னம்பலனார், இ.மு. சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கா. அப்பாதுரையார் ஆகிய புலவர் பெருமக்களும்; இராசா சர் அண்ணாமலை செட்டியார் முத்தையவேள், பவாநந்தம் பிள்ளை ஆகிய வள்ளல்களும்; தமிழ்

19. மலரும் மாலையும் - என்ற நூலில் காண்க.

வெளியீட்டாளர்களான வ. சுப்பையா பிள்ளை, பாரி செல்லப்பன், தமிழ்வாணன் ஆகியோரும்; கலைவாணர் என்.எஸ். கிருட்டிணன், மக்கள் திலகம் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன், நடிகமணி விசுவநாத தாசு ஆகிய நடிகர் பெருமக்களும்; இசையரசர் முத்தமிழ் இலக்குவனாரும்; பட உற்பத்தியாளர் ஏ.கே. வேலனும்; தி.மூ. நாராயணசாமி பிள்ளை, டாக்டர் மணவாள ராமாநுஜம் ஆகிய இரண்டு துணை வேந்தர்களும்; பதிவாளர் T.D. மீனாட்சி சுந்தரனாரும்; தொழில் விற்பன்னர் ஜி.டி. நாயுடுவும்; தமிழுக்கு உயிர் தந்த நடராசனும் கவிஞரின் புகழுரைக்கு இலக்காகிப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளனர். இரஷ்யநாட்டு நிக்கோலாய் லெனின் கூட இவர் பாடலில் இடம் பெற்றுத் திகழ்கின்றார்"[20]

தளராத தமிழ் ஆர்வம்: என்றும் தளராத தமிழ் ஆர்வம் மிக்கவர் நம் பாவேந்தர். உடலை வளர்ப்பது உணவு; உயிரை வளர்ப்பது தமிழ் என்ற கொள்கைப் பிடிப்புள்ளவர். பாவேந்தர் பாக்களில் இடறிவிழும் இடங்களிலெல்லாம் இந்தக் கொள்கை நாடியைக் கண்டு உணரலாம்.

> **செந்நெல் மாற்றிய சோறும் - பசுநெய்**
> **தேக்கிய கறியின் வகையும்,**
> **தன்னிகர் தானியம் முதிரை - கட்டித்**
> **தயிரொடு மிளகின் சாறும்,**
> **தன்மதுரஞ்செய் கிழங்கு - கானில்**
> **நாவிலி னித்திடும் அப்பம்,**
> **உன்னை வளர்ப்பன தமிழா! உயிரை**
> **உணர்வை வளர்ப்பது தமிழே![21]**

என்றும்,

> **தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர் - அந்தத்**
> **தமிழ் இன்பத் தமிழ்எங்கள் உயிருக்கு நேர்![22]**

என்றும் இயம்புவதால் இவற்றைத் தெளியலாம்.

---

20. "புகழ் மலர்கள்" - என்ற நூலில் காண்க.
21. பா.தா. கவிதைகள் - முதல் தொகுதி - தமிழின் இனிமை - 5 பக்கம் 88
22. பா.தா. கவிதைகள் - முதல் தொகுதி - இன்பத்தமிழ் - 1 - பக்கம் 89.

தாயின்மேல் ஆணை! தந்தைமேல் ஆணை!
தமிழகமேல் ஆணை
தூயஎன் தமிழ்மேல் ஆணையிட்டேநான்
தோழரே உரைக்கின்றேன்
தமிழரின் மேன்மையை இகழ்ந்த வரைஎன்
தாய்தடுத் தாலும் விடேன்
எமைநத்து வாயென எதிரிகள் கோடி
இட்டழைத்தாலும் தொடேன்[23]

இதில் ஒவ்வொரு தமிழரும் தமிழ்ப் பகைவர்களை அழிக்க எவ்வாறு ஆணையிடுதல் வேண்டும் என்பது பாவேந்தர் பகர்வதால் அவரது ஆர்வம் அடிமனத்திலிருந்து கிளம்புவதைக் காணலாம்.

இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன் இமையோர்
விருந்தமிழ்தம் என்றாலும் வேண்டேன்[24]

என்பார் "தமிழ்விடு தூது" என்ற நூலின் ஆசிரியர். ஆனால், நம் பாவேந்தர் தரும் பொருள்,

"கன்னற்
பொருள்தரும் தமிழே நீ ஓர்
பூக்காடு; நானோர் தும்பி"[25]

என்று தமிழில் என்றும் நீங்காமல் தோய்ந்திருப்பதாகக் கூறுகின்றார்.

உண்ணும் சோறு பருகும்நீர்
தின்னும் வெற்றிலையும்
எல்லாம் கண்ணன்[26]

என்று தனக்கு எல்லாம் கண்ணன் என்பதாகக் கூறுவார் நம்மாழ்வார். இந்தப் பாணியில் பாவேந்தரும்

உண்ணும் உணவும் பருகும் நீரும்
தமிழே! தமிழே, சாவா மருந்து
தேனின் இனிமை! செழுமலரின் மணம்![27]

---

23. இசையமுது - தொகுதி - 1 பக்கம் 41
24. தமிழ்விடு தூது - கண்ணி - 70
25. அழகின் சிரிப்பு - தமிழ் - பக்கம் 60
26. திருவாய் 6-7 : 9
27. வேங்கையே எழுக ! - பக்கம் 111

என்பார். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொன்றும் உயிருக்குமேல் மதிப்புடையதாகத் தோன்றும். பாரதியாருக்கு "எல்லாம் சக்தி மயமாகத்" தோன்றவில்லையா?

மொழிவழிச் சிந்தனை: எந்த நடைமுறைக் கல்வித் திட்டமானாலும் பாவேந்தரின் மொழிவழிச் சிந்தனைகள் அதில் பொருந்துமாறு அமைந்திருப்பதை அவர்தம் பாடல்களின்மூலம் அறிய முடிகின்றது. மாணாக்கர்கட்குத் தமிழ்மொழி (தாய்மொழி - பிராந்திய மொழி) பயிற்று மொழியாக - பாட மொழியாக இருத்தல் வேண்டும் என்பது அறிஞர் கண்ட உண்மை. காந்தியடிகள், இராஜாஜி, தி.சு. அவினாசிலிங்கம், சி. சுப்பிரமணியம் போன்ற நாட்டு முன்னேற்றத்தை நாடும் அரசியல் தலைவர்கள் இந்த உண்மையை மந்திரம் போல் பன்னிப்பன்னி உரைத்து வந்துள்ளனர்; செயற்படுத்தியும் வந்துள்ளனர். திராவிடர் ஆட்சியில் இஃது என்றுமில்லாத வேகத்தில் செயற்பட்டு வருகின்றது. புட்டிப்பாலை விடத் தாய்ப்பால் உயர்ந்த தன்றோ? ஆங்கிலத்தின் மூலம் கற்ற சர் சி.வி. இராமன், சர் ஜே.சி. போஸ், விசுவேசுவரய்யா போன்ற அறிவியலறிஞர்களும் தோன்றத்தான் செய்தனர். இன்று நம் நாட்டில் பணியாற்றும் எண்ணற்ற அறிவியலறிஞர்கள் யாவரும் ஆங்கிலமொழி வழியாகக் கல்வி கற்றவர்களே. ஆங்கிலத்தின்மூலம் கல்விகற்பதால் அறவே பயன் இல்லை என்று சொல்லமுடியாது. இவர் இலக்கியத்தை அதிகமாக வற்புறுத்தாமல் மொழியை மட்டிலும் நன்முறையில் கற்பித்தால் பிறதுறை அறிவுச் செல்வத்தைப் பெறுவதற்குப் போதுமானது.

தாய்மொழிமூலம் கற்றால் அது கற்போரின் சிந்தனை வளர்ச்சிக்குப் பெருந்துணை புரியும் என்பதில் இருவேறு கருத்துகள் இருக்க முடியாது. சிந்தனையை மிகுவிக்கும் ஆற்றல் தாய்மொழிக்கு மட்டிலுமே உண்டு. "தாய்மொழியே சிந்தனைக்கு மலையூற்றாகும்"[28] என்பது கவிஞரின் கூற்று. தாய்மொழியைவிட அதிக ஆர்வத்துடன் கற்கும் அயல்மொழியாலும் சிந்தனை வளர்வதற்கு ஏதுவுண்டு என்ற

28. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 100

உண்மையை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். மேற்கல்விக்கும் வேறு ஆய்வுக்கும் இரஷ்யா, ஜெர்மனி, ஃபிரான்ஸ் போன்ற நாடுகட்குச் செல்லும் அறிஞர்கள் ஓர் ஆறு திங்களில் அந்நாட்டு மொழிகளில் ஓரளவு புலமை பெற்றுத் தம் பணியைச் சிறந்த முறையில் முடித்துத் திரும்புவதை இன்றும் காண்கின்றோம். மேலும் மேற்புல நாடுகளில் புதிய கண்டுபிடிப்புகள், புதியவை புனைதல் போன்ற செயல்களில் வெற்றியடைந்தோர் யாவரும் பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரிகள் அல்லர் என்பதை நினைவில் இருத்துதல் வேண்டும். கருவிலே திருவும், துறை அறிவில் தோய்வும் ஆய்வு நோக்கும் உள்ளவர்கட்கே புதிய கண்டுபிடிப்புகளும் புதுப்புனைவு வகைகளும் கைவந்த கலையாக மிளிரும்.

வெள்ளையர் ஆட்சி நடைபெற்றபோது இருந்ததை விட இன்று மக்களிடையே ஆங்கில மோகம் புதிய வேகம் பெற்றுள்ளது. நாடெங்கும் ஆங்கில மொழிமூலம் பயிற்சி தரும் சிறார்ப் பள்ளிகள், நடுவண் அரசு அங்கீகாரம் பெற்று (மானியச்சலுகையின்றி) தொடங்கப் பெற்று நடைமுறையில் இருந்துவரும் உயர்நிலை, மேனிலைப் பள்ளிகள் இவற்றின் எண்ணிக்கை பெருகி வருவதைக் காணலாம். இவற்றில் தாய்மொழி கற்பிக்கும் வாய்ப்பே இல்லை. இந்தி கட்டாயமாகக் கற்பிக்கும் வாய்ப்பு இருந்தது. இத்தகைய பள்ளிகட்கு அங்கீகாரம் கொடுத்துக்கொண்டே வந்தால் மாநில மொழிகட்கு முக்கியத்துவம் இல்லாது போகும்; இந்தி அனைத்திந்திய நிலையில் பொது மொழியாக ஆவதற்கு வழி வகுக்கும் என்று தந்திர எண்ணமும் வடவர்களிடம் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதை ஊகித்து அறியலாம். ஆனால், ஆங்கில வளர்ச்சியும் அதிகமாகித் தங்கள் எண்ணத்திற்குத் தடைக்கல்லாகும் நிலையும் ஏற்படும் என்பதை அவர்கள் சிந்தனையில் எழுந்ததோ என்பது தெரியவில்லை. இத்தகைய பள்ளிகளில் தமிழே இல்லாதிருந்தால் மாநில மட்டத்தில் அலுவல் பெறுவோருக்கு இது தடையாக இருக்கும் என்று கருதியே நீள் நோக்குடன் பேராசிரியர் அ.மு. பரமசிவானந்தம் போன்ற மொழிப்பற்றாளர்கள், நாட்டு நலம் கருதும் நல்லவர்கள் இவர்கள் முயற்சியால் தமிழ் கற்பிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டு நடைமுறையில் இருந்துவருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தியாகும்.

பாரதியார்கூட "தாய்மொழிமூலம் பெறும் கல்வியை வற்புறுத்தினார்."[29] அவருடைய கொள்கையைத் தழுவியே பாவேந்தரும் தாய்மொழிமூலம் கல்வி பெறுவதை வற்புறுத்துகின்றார் என்பதற்குப் பாடல்கள் சான்று இல்லை.

கட்டாயத் தமிழ்க்கல்விக்
கழகம் யாண்டும்
கவினுறவே தமிழ்நாட்டில்
நிறுவ வேண்டும்[30]

தமிழ்க்கல்வி தமிழ்நாட்டில்
கட்டாயம் என்பதொரு
சட்டம் செய்க.[31]

என்று தமிழ் மொழியைக் கட்டாயமாக அனைவரும் கற்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகின்றார்; சட்டம் செய்யவேண்டும் என்றும் செப்புகின்றார். தமிழ் நாட்டில் இருப்போர் தமிழ் படிக்க முடியாத நிலையும் ஏற்படலாம் என்று முன்கூட்டியே எதிர்பார்த்தார் போலும். மத்திய அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற உயர்நிலை, மேனிலைப் பள்ளிகளில் தொடக்கக் காலத்தில் கல்வித் திட்டத்தில் தமிழ் ஒரு பாடமாக இல்லையல்லவா ? இந்தியைத் திணிப்பதற்கு இதனை ஒரு வழியாகக் கொண்டார்கள் வடக்கர்கள். இதே காரணத்திற்காகத்தான் ஆங்கிலத்தைத் தொடர்பு மொழியாக்கச் சட்டம் செய்யக் காலந்தாழ்த்துகின்றார்கள். என்றாவது ஒருநாள் ஆங்கிலம் சட்டத்தின் மூலம் தொடர்பு மொழியாகத்தான் போகிறது. இல்லாவிட்டால் நாடு துண்டுபடும் வாய்ப்புக்கு வழி அமைப்பதாக முடியும்.

பிறமொழிகளிலுள்ள பல்துறை அறிவுச் செல்வங்கள் தமிழ்மொழிக்கு வந்து சேர வேண்டும் என்பதற்கும், அப்படி வரும் செல்வங்கள் ஊரறியும் தமிழில் சலசலவென எவ்விடத்தும் வேகமாக வர வேண்டும் என்பதற்கும் பாடல்கள் உள்ளன.[32] "தமிழ் ஒன்றே

29. இவ்வாசிரியரின் "பாரதீயம்" என்ற நூலில் (பழநியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை - 14) "கல்விபற்றிய சிந்தனைகள்" என்ற கட்டுரை காண்க.

30. நாள் மலர்கள் - பக்கம் 76

31. தமிழியக்கம் - பாடல் 39

32. பா.தா.க. முதல் தொகுதி - பக்கம் 95 (தமிழ் வளர்ச்சி)

போதும்; வேறொன்றும் வேண்டா" என்ற கொள்கைப் பிடிப்புள்ளவர்கட்கு ஓர் எச்சரிக்கையையும் தருகின்றார்.

எங்கள்தமிழ் உயர்வென்று நாம் சொல்லிச் சொல்லித்
தலைமுறைகள் பலகழித்தோம்; குறைகளைந்தோ மில்லை
தகத்தகா யத்தமிழைத் தாபிப்போம் வாரீர்[33]

என்று மொழிச் சீர்திருத்தத்தை நாடுகின்றது கவிஞரின் விரிந்த உள்ளம்.

பிறிதோரிடத்தில் ஆங்கிலம் கற்பதை வரவேற்கின்றார்; இரு மொழிக் கொள்கையை ஆதரிக்கின்றார்.

பாங்கி ருக்கும்
பயனி ருக்கும்
உலகமொழி ஒன்று
ஆங்கி லத்தை
உலகொருமை
அறிவுக் கேற்பாய்நன்று[34]

என்று ஆங்கிலத்தை வரவேற்பதையும்,

பன்மொழிகள்
கற்பதுவும்
படிப்புக் கழகாகும்
இன்பத் தமிழை
ஏற்றதன் பின்
எய்துவதே சாலும்[35]

என்று பன்மொழிகள் கற்பதை ஏற்பதையும்,

ஈங்கிரண்டு
மொழிகள் போதும்
எண்ணமெலாம் ஓங்கும்[36]

33. பா.தா.க. முதல் தொகுதி - பக்கம் 95
34. ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கின்றது - பக்கம் 60
35. ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கின்றது - பக்கம் 60
36. தமிழைத் தமிழகத்தில் கட்டாய பாடமாக்கும் கொள்கையை ஜெயலலிதா அரசு ஒப்புக் கொண்டது. (5.9.91 நடைபெற்ற ஆசிரியர் தின விழாவில்)

என்று இருமொழிக் கொள்கையை ஆதரிப்பதையும் காணலாம். இன்னும்,

எங்கும் எதிலுமே
தமிழமு தூட்டு
இங்கிலீசை இந்தியை
இடமிலா தோட்டு[37]

என்றும்,

தாய்மொழியே கண்கள்
தழுவும் மொழிகள் புண்கள்[38]

என்றும் கூறியுள்ளவை அவர்தம் மொழிக்கொள்கை குழம்பியிருந்த காலத்தில் எழுந்தவை என்று கருதலாம். உலகியலுக்கும், சூழ்நிலைக்கும், நடைமுறைக்கும், நீள்நோக்கிற்கும் ஏற்றவாறு நாம் மாறிக்கொள்ள வேண்டும் என்பது உண்மையல்லவா? முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருப்பதை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமன்றோ?

தன்னைக் காத்துக்கொள்ளும் திறம் தமிழுக்குண்டு என்பதை மூன்று கவிதைகளால் புலப்படுத்துகின்றார்.

1. வடக்கினில் தமிழர் வாழ்வை
வதக்கிப்,பின் தெற்குள் வந்தே
இடக்கினைச் செயநி னைத்த
எதிரியை, அந்நாள் தொட்டே
"அடக்கடா" என்று ரைத்த
அறங்காக்கும் தமிழே! இங்குத்
தடைக்கற்கள் உண்டென் றாலும்
தடந்தோளுண் டெனச்சி ரித்தாய்!

இது பகைக்கஞ்சாத் தமிழ்.

37. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 98
38. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 96

2. ஆளுவோர்க் காட்பட் டேனும்
அரசியல் தலைமை கொள்ள
நாளுமே முயன்றார் தீயோர்!
தமிழேநீ நடுங்க வில்லை!
"வாளினை எடுங்கள் சாதி
மதம்இல்லை! தமிழர் பெற்ற
காளைகள்" என்றாய்; காதில்
கடல்முழக் கத்தைக் கேட்டாய்!

இது வெற்றித் தமிழ்.

3. இருளினை வறுமை நோயை
இடறுவேன்; என்னு டல்மேல்
உருள்கின்ற பகைக்குன், றைநான்
ஒருவனே உதிர்ப்பேன்; நீயோ
கடுமான்செய் படையின் வீடு!
நான் அங்கோர் மறவன்![39]

இது படைத்தமிழ்.

இந்தி எதிர்ப்பு: அனைத்திந்திய மட்டத்தில் இந்தியை எபபடியாவது நுழைத்திட வேண்டும் என்று முயல்கின்றது காங்கிரசு தீங்கரசானதால். தமிழகமே இதனை ஒன்றுபட்டு எதிர்க்கின்றது. இக்கொள்கையை நம் கவிஞரும் முழு மூச்சாக எதிர்ப்பதை அவர்தம் பாடல்களில் கண்டு மகிழலாம்.

விடுதலை பெறுவதற்கு ஏழு திங்களுக்கு முன்னரே கவிஞர் "பொது நலம்" என்ற இதழில் (15.1.47) எழுதினார்.

....

எண்ணிலா வீரர்கள் எண்ணிலாத் தீரர்கள்
கண்ணீர் செந்நீர் களங்கண்ட தன்பின்
வந்தது விடுதலை, உரிமை பெற்றது

உடல்பொருள் ஆவி உவந்தீந் தவரின்
ஈகத்தி னால்தான் எய்தினோம் விடுதலை

39. அழகின் சிரிப்பு - பக்கம் 59, 60

ஈவதும் பெறுவதும் இல்லை விடுதலை
சாவுஆ யிரத்தைத் தந்து பெற்றது.

....

...உயிரை எண்ணாக் கடமையர்
ஆயிரம் ஆயிரம் பேரை அளித்துப்
பெற்ற விடுதலை பித்தர் கையில்
சிக்கிக் கொண்டது! திராவிடம் அழியும்!
சாதி சமயத்தின் சழக்குகள் மிகுந்திடும்!
இனவெறி யாட்டம் பிணந்தின்னி யாகும்!
மொழிப்போர் மூளலாம், சமதரு மத்தின்
விழிதிற வாது, வேற்றுமைச் சிக்கல்
மாநிலந் தோறும் வெறுப்பும் பகையும்
கால்கொள்ளும்; ஏழை எளியவர் கடுந்துயர்
உள்நாட் டவரால் கொள்ளை நோயாகும்.

இவற்றை எப்படி இப்பொழு தேநீர்
செப்ப லாம்என்று கிளப்பின், ஆட்சி
ஒப்பின வரையும் உட்கார்ந் தவரையும்
நாற்ப தாண்டாய் நான்நன் கறிவேன்
அறியா மையும் செருக்கும் கைகோத்து
அரியணை அமர்கையில் அண்ணலே ஒதுங்கினார்
உழுதவன் இல்லை விதைத்தவள் இல்லை
மக்க ளுக்குள்ள சிக்கறுக் காமல்
எல்லார்க்கும் எல்லாம் என்னும் உரிமை
சொல்லால் செயலால் தொடவும் எண்ணிடார்
இரவில் வாங்கும் இந்திய விடுதலை
என்று விடியுமோ, யார்அறி குவரே[40]

கவிஞன் எண்ணிக் காட்டிய கற்பனைக் காட்சிகளை இன்று நாம் நேரே காண்கின்றோம். அறியாமையும் செருக்கும் கைகோத்து "அரியணை" ஏறினோர் ஒரு பகுதிக்குரிய இந்தி மொழியை எல்லா மாநிலத்திலும் திணிக்க முயல்வது இமாலயத் தவறாகும். சுமார்

40. நாள் மலர்கள் - பக்கம் 83-84. இறுதி அடிகள் இரண்டையும் புதுக்கவிதை படைத்தோர் சிறிது மாற்றத்துடன் அப்படியே ஏற்றுப் படைத்து மகிழ்ந்தனர்.

இருநூறு ஆண்டுகளாகவும் புழக்கத்தில் இருந்த (இன்றும் இருக்கும்) ஆங்கில மொழியை இணைப்பு மொழியாக ஏற்க மறுக்கின்றனர். "அயல்மொழி" என்று நொண்டிச் சாக்கு சொல்லித் தட்டிக் கழிக்கின்றனர். கவைக்குதவாத "மும்மொழிக் கொள்கை"யைத் தம்பட்டம் அடித்துக்கொண்டேயுள்ளனர். பேச்சு வழக்கில் இல்லாத அரபி, சமஸ்கிருதம் போன்ற மொழிகளை மூன்றாவது மொழியாகக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லிக் கண்ணில் மண் தூவுகின்றனர். வடநாட்டில் எவரும் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் போன்ற தென்னிந்திய மொழிகளைப் படிப்பதில்லை. பிற மாநிலங்களில் இந்தியை நேராகப் பரப்ப கோடிக்கணக்கான பணத்தைக் கொட்டிச் செலவு செய்கின்றனர். "அலுவல் பார்ப்பவர்கள் இந்தியைக் கட்டாயமாகப் படிக்கவேண்டும்" என்ற விதியைப் பிறப்பிப்பதும், எதிர்ப்பு எழுந்தால் திரும்பப் பெறுவதுமாகக் "கண்ணாம்பூச்சி" விளையாடுகின்றனர். ஆங்கிலத்தை இணைப்பு மொழியாக ஏற்க இந்திய அரசியலமைப்பில் திருத்தம் செய்து சட்டமாக்கிவிட்டால் மொழிப் பிரச்சினைகட்கு ஒரு விதமாக முற்றுப்புள்ளி வைத்ததாக முடியும். தமிழகம், சில சமயம் வங்காளம் இதனை எழுப்புகின்றது. கேரளம், ஆந்திரம், கர்நாடகம் போன்ற மாநிலங்கள் ஒருமித்த குரலை எழுப்பினால் இதற்குக் கழுவாய் ஏற்படும். செய்வார்களா ?

பிரச்சினைகளை அவ்வப்போது தீர்க்காமல் ஆறப்போட்டுக் கொண்டு போனால் அறுவை சிகிச்சை செய்யாத கட்டி புரையோடி உடலுக்கு ஊனம் விளைவிப்பதுபோல், ஒரு காலத்தில் அடக்கமுடியாத வன்மை பெற்று வெடிக்கச் செய்துவிடும். எழுபது ஆண்டுக் காலமான இரஷ்ய சாம்ராஜ்யம் (Russian Empire) இன்று சிதைந்து பிரிந்து புதிய அமைப்புக்கு வழிகோலியது போன்ற நிலைமை எழாது காத்தல் நடுவண் அரசுப் பொறுப்பாகும். பொறுப்பை உணர்ந்து செயலாற்றுமா ?

இதனால் கவிஞர் ஒரு சமயம்

இந்திய நாட் டரசியலை
ஒப்பவில்லை
இந்திமொழி பொதுவாக்கல்
விரும்ப வில்லை

என்று "இந்திய அரசியலமைப்பையே"[41] எதிர்க்கத் துணிகின்றார். நடுவண் அரசு தமிழர்களின் உணர்வை மதித்து ஆவன செய்யுமா ?

ஒத்துப் போகா உறவினர்கள்
உலகில் நமக்கிங் காரியரே
செத்துப் போன மொழியுடலில்
செழுமை யற்ற இந்திமொழி
பித்துப் பிடித்தே ஆட்சியினால்
பெருமைத் தமிழுக் கிடையூறாய்த்
தொத்திக் கொள்ளப் பார்க்கிறது
தொலைத்தல் தமிழர் கடனாமே!

அரிமா உலவும் காட்டினிலே
ஆரி யம்போல் வாழ்கின்ற
நரிமா வுக்கும் இடமுண்டு
மறுக்க வில்லைநாம், ஆனால்
அரிமா இடத்தில் நரிமாக்கள்
அட்ட காசம் செய்வதுமா?
சரிப்ப டாது தமிழர்களே
சாய்ப்பீர் இந்த நரித்தனத்தை![42]

என்று வடக்கரின் நரித்தனத்தைச் சாடுகின்றார். இந்தி எதிர்ப்பை ஓர் அறப்போராகக் கொள்ள வேண்டும் என்பது கவிஞரின் திருவுள்ளம்.

இந்தியைத் திணிக்கும் நோக்கத்தைக் கொண்ட மைய அரசின் மொழிக்கொள்கையை தமிழர்கள் எதிர்த்தார்கள். கவிஞர் போர் முரசு கொட்டினார்; சங்கநாதம் செய்தார்.

இந்தியை எதிர்த்திட வாரீர் - நம்
இன்பத் தமிழ்தனைக் காத்திட வாரீர்!

என்கின்றார்.

கன்னம் கிழிந்திட நேரும் - வந்த
கட்டாய இந்தியை வெட்டிப் புதைப்போம்![43]

---

41. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 102
42. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 105
43. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 76

என்று விடுதலை பெற்ற ஓராண்டுக்குள் (குயில் - 15-7-48) இந்த எதிர்ப்புக் குரலை எழுப்ப வேண்டியதாயிற்று மைய அரசின் தறுதலைச் செயலால்!

வருமொழியாம் இந்தியையும்
வடநாட்டார் ஆட்சியையும்
ஒருநாளும் ஒப்போமென்
றதிராயோ முரசே![44]

என்று இந்தி எதிர்ப்பு முரசு கொட்டுகின்றார்.

குமுறும் தமிழ்க் கடலே - இந்தி
கொணரும் பகைமேல் எழுவாய்![45]

என்று கடலாகத்திரண்டிருக்கும் தமிழர்கட்கு எழுச்சியூட்டி எழுப்புகின்றார். இன்னும் இந்தி வந்தால் செந்தமிழின் உயிர் நின்று விடும் என்று உணர்த்துகின்றார்.

தாய்க்குச் சலுகையின்றித்
தாழ்கின்றாள்! இந்திஎனும்
பேய்க்கு நறுநெய்பால்
பெய்க என்கின்றார் என்தமிழா!

“தமிழழியுமானால்
தமிழர் அழிவர்” - இதை
நமைவிழுங்க வந்தவர்கள்
நன்கறிவர் என்தமிழா!

தென்றற் பொதியமலை
செந்தமிழ்க்கு மீதியாய்
நின்றஉயிர் இந்திவந்தால்
நீங்கிவிடும் என்தமிழா!

தேனுக் கதிகாரம்
சேர்ந்துவிட்டால் தன்கொடுக்கால்
வேளைக்கு வேளை
விளையாடும் என்தமிழா!

44. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 78
45. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 79

நிலவடையும் தண்தமிழை
நீக்குவதோ இந்திக்
கலவடையை மாட்டிக்
கதறுவதோ என்தமிழா![46]

என்ற பாடல்களால் உணர்ச்சியூட்டுகின்றார்.

புலைஎழுப்பும் இந்திநாயின்
தலையில் ஒன்றுபோடு - நல்
புதுவாழ்வைப் பழநாட்டில்
விடுதலையால் தேடு![47]

என்று புதுவாழ்வு வேண்டும் என்று அறை கூவுகின்றார்.

இந்திக்குக் காட்டுக
கொதிப்பை வெறுப்பை!
என்நாட்டார் உணரட்டும்
தமக்குள்ள பொறுப்பை[48]

என்று கவிஞரிடம் எரிமலைச் சீற்றம் எழுகின்றது.

இந்தி எதிர்ப்பில் மாணவர்களையும் பங்கு கொள்ளுமாறு செய்யும் பாடல்களும் உள்ளன.

இந்தியினை மாணவர்கள் வெறுக்க வேண்டும்
இந்தியினைப் படிப்பதற்கு மறுக்க வேண்டும்

....

இந்தியுள்ள பலகைகளை உடைக்க வேண்டும்

அஞ்சலட்டை தனில்இந்தி காணப் பட்டால்
அனைவர்க்கும் முன்வைத்தே எரிக்க வேண்டும்
நெஞ்சகத்தில் இந்திமொழி பரப்பு கின்ற
நிறுவனத்தின் மூடுவிழா நடத்த வேண்டும்

....

தமிழ்காத்தல் மாணவரின் சொந்த வேலை
தாம்நினைத்தால் ஆளவந்தார் எந்த மூலை?

46. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 80-82
47. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 85
48. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 94

உமியன்றோ இங்குவந்த இந்தி மேதி
ஒன்றுபட்டால் மாணவர்கள் தெரியும் சேதி
உமிபறக்கும் மாணவர்கள் மூச்சு விட்டால்
இந்தியெனும் எச்சிலைதான் என்ன ஆகும்?
சிமிழ்க்காமல் பார்த்தாலே இந்தி சாகும்
திருவாசகம்படி முடிக்க லாகும்[49]

இப்படிப் பல இடங்கள்!

சாதி ஒழிப்பு: *சாதி ஒழிப்பு என்பது கவிஞரின் பேராதரவு. இவரைப்போல் எவரும் இதுகாறும் அதற்கு ஆதரவு காட்டவில்லை. இதனைக் கவிஞர் பாடல்களின் செய்தியாகக் காண முடிகின்றது. அரசு கூட அதற்கு ஆதரவு தருவதுபோல் மழுப்புகின்றது. தெருப்பெயர்களிலுள்ள சாதிப்பெயர்களை நீக்கிவிட்டால், சாதி ஒழிப்பு நிறைவேற்றி விட்டதாக அற்ப மகிழ்ச்சி கொள்ளுகின்றது. துணிவும் நல்லெண்ணமும் இருந்தால் வாக்காளர் பட்டியலில் சாதிப்பெயர்களை நீக்க வேண்டும். பள்ளிகளில், பதிவேடுகளில் சாதிப்பெயர்கள் பதிவு பெறுதலைத் தவிர்க்க வேண்டும். பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளை மட்டிலும் கருத்தில்கொண்டு சாதி அடிப்படையில் இடஒதுக்கீடு செய்தல், மருத்துவ, பொறியியல் கல்லூரிகளில் மாணவர்களை இந்த அடிப்படையில் சேர்த்தல் முதலிய முறைகளைக் கைவிடுதல் வேண்டும். சட்டத்தின்மூலம் எதையும் செய்ய முடியாது என்பதை அரசு உணர்ந்துள்ளது. காரணம், சாதி அடிப்படையில் வாக்காளர்களிடம் வாக்குகள் பெற்று தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றவர்களால் ஏற்பட்ட அரசுதானே.*

ஒரு சமயம் இராஜாஜி சொன்னார்; "வெறும் கூச்சலிடுவதால் சாதி வேர் அறாது" என்று. நம் கவிஞர் கூறுவார்:

பெரியார் தாமும் பெரியார் கொள்கைக்
குரியார் தாமும், சாதிக் கொள்கைநோய்
ஒழிக்கும் பணியில் ஒய்விலா துழைப்பது
வையம் அறியும்! மறுக்க ஒண்ணாது!

49. *வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 115*

....

வெல்லும் பெரியார் வெறும்பேச்சுக் காரரா?
வீரத் தமிழர் வெறும்பேச்சுக் காரரா?

என்று. சாதிஒழிப்பு பற்றிக் கவிஞர் மேலும் கூறுவார்:

சாதி கனவிலும் தலைகாட் டாமல்
காதிலும் சாதிக் கதைகே ளாமல்
ஒழிக்கப் படுவதை உணர எண்ணினால்
விழிக்குக் கறுப்புக் கண்ணாடி வேண்டா!
"ஒருவர்மேல் அன்பு வைத்தால்தான்
ஒழியும் சாதி; வெறுப்பால் ஒழியாது"
அடியோடு மனத்தை அகற்ற எண்ணுவோன்
ஆணி வேர்மேல் அன்புவைப் பானோ?[50]

என்று. பிறிதோர் இடத்தில்,

- சாதி
அற்ற இடம் அல்லவோ அன்பு வெள்ளம்
அணைகடந்து விளைநிலத்தில் பாயக் கூடும்?

என்றும்,

சர்க்கரைப் பந்தலிலே தேன்மாரி பெய்யும்;
சாதிவெறி சமயவெறி தலைக விழ்ந்தால்![51]

என்றும் கூறித் தெருட்டுவர். மற்றோர் இடத்தில்,

சாதி மதத்தைத் தவிர்ப்பதே அறம்!
அவற்றைப் பெருக்குதல் அறமே அல்ல[52]

என்று பகர்வர். மேலும்,

சாதியினை ஒழிப்பாரோ காந்தி என்று
தாதுகலங்கிய கோட்சே கூட்டம் அந்தத்
தக்கானைக் கொன்றதுதான் மெய்ம்மை யாகும்[53]

என்று ஒருபோடு போட்டு பார்ப்பனக் கூட்டத்தின் வாயை அடைக்கின்றார். இன்னும்,

50. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 62
51. வேங்கையே எழுக! - 35
52. நாள் மலர்கள் - பக்கம் 48
53. நாள் மலர்கள் - பக்கம் 56

ஒற்றுமையைக் காப்பதற்கு மதமா! அன்றி
ஒன்றாகச் சேர்க்கத்தான் மதமா?[54]

என்று கேட்பார். மேலும்,

சாதி சமயத்தினிலே வீழ்ந்தோர் அன்றே
தொந்தி பெருத்தோர் அடியில் வீழ்ந்தோர் ஆவர்.
தூவென்று சாதிமதம் கனன்று மிழ்ந்தால்
அந்த நொடியே நமதுமிடி பறக்கும்[55]

என்று கிண்டல் செய்து அறிவூட்டுவார். முற்றிவரும் சாதி வெறி அழிய வேண்டும் என்பது இவர்தம் அதிராக் கொள்கை[56]

சாதி யொழித்துச்
சமயப்பித்தம் தொலைந்தால்
மீதி இருத்தல்
விடுதலைதான் என்தமிழா![57]

என்று தெளிவான கருத்தைக் கூறுவார்.

சாதிவேற்றுமை ஒழிய வேண்டும் என்ற கருத்தைச் ''சமத்துப் பாட்டில்'' விரிவாகக் காணலாம்.

தாழ்வென்றும் உயர்வென்றும்
சமூகத்திற் பேதங் கொண்டால்
வாழ்வின்பம் உண்டாகுமோ?

பிறப்பில் உயர்வுதாழ்வு
பேசும் சமூகம்மண்ணில்
சிறக்கு மோ?[58]

என்று வினாக்கள் தொடுக்கின்றார்; நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கின்றார்.

மனிதரில் தாழ்வுயர்வு
வகுக்கும் மடையர்வார்த்தை
இனிச்செல்ல மாட்டாது[59]

54. *வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 25*
55. *நாள் மலர்கள் - பக்கம் 36*
56. *நாள் மலர்கள் - பக்கம் 44*
57. *நாள் மலர்கள் - பக்கம் 83*
58. *பா.தா.க. மூன்றாம் தொகுதி - சமத்துவப்பாட்டு, பக்கம் 185*
59. *பா.தா.க. மூன்றாம் தொகுதி - சமத்துவப்பாட்டு, பக்கம் 194*

என்று உறுதியுடன் கூறுவார்.

கனிமாமரம் வாழைக்காய்
காய்க்கா தெனில் இரண்டும்
தனித்தனிச் சாதி.

எருமையைப் பசுசேர்தல்
இல்லை; இதனால்இவை
ஒருசாதி இல்லை

ஒரு தாழ்ந்தோன் உயர்ந்தாளை
ஒப்பக் கருக்கொள்ளுங்கால்
இருசாதி மாந்தர்க் குண்டோ?[60]

என்று அறிவியலடிப்படையில் சாதிக் கொள்கையைச் சாடுவார்.

பஞ்சமர் பார்ப்பனர் என்ப தெல்லாம் - இவை
பாரத நாட்டுப் பழிச்சின்னத்தின் பெயர்.[61]

என்று மிக்க நாணத்துடன் கூறுவார். மற்றோர் இடத்தில்,

சாதி என்ற பண்டம் - நம்
தாய கம்சுரண்டும்! - அது
தீது வைத்த குண்டம் - இத்
தீச்செயலை ஆத ரிப்போன்
செல்வம் சேர்க்க அலையும் முண்டம்[62]

என்று ஒரு "போடு போட்டு" சாதி என்ற பண்டத்தைக் காட்டி "வாணிகம் நடத்துவோன்" பணப்பேயாகச் "செல்வம் சேர்க்க அலையும் முண்டம்" (தலையில்லாதது) என்று சாடுகின்றார். இத்தகைய செய்திகளையும் நமக்குத் தருவார் கவிஞர் பெருமான்.

பெண்ணுலகம் போற்றல்: பெண்ணுலகத்தைப் போற்றும் பாங்கில் பெண் கல்வி, பெண்ணுரிமை, பெண் விடுதலை, ஆண்-பெண் சமத்துவம், காதல் திருமணம், கலப்பு மணம், மறுமணம், முதலியவற்றை வற்புறுத்துவதையும் குழந்தை மணத்தைக் கடிவதையும் நாம் இவர்தம் பாடல்கள் தரும் செய்திகளாகப் பெறுகின்றோம். இவை சமூகத்தை

60. பா.தா.க. தொகுதி - 3. சமத்துவப்பாட்டு - பக்கம் 194
61. பா.தா.க. முதல் தொகுதி (சேசு பொழிந்த தெள்ளமுது) - பக்கம் 163
62. வேங்கையே எழுக! - பக்கம் 58

முன்னேற்றப் பாதையில் இயக்கி வருவதையும் காண்கின்றோம். இவ்விடத்தில் ஒரு புராண உண்மையைச் சிந்தித்தால் நமக்குச் சிரிப்புத்தான் வருகிறது. நான்முகன் தன் தேவியை நாவில் வைத்தான்; திருமால் தன் மனைவியை மார்பில் வைத்தான்; பரமசிவன் ஒருத்தியைத் தன் பக்கத்தில் (தையல் பாகன் !) வைத்தான்; மற்றொருத்தியைத் தலையில் தூக்கித் திரிகின்றான். முருகன் தன் தேவிமாரை இரு பக்கங்களிலும் வைத்தான். இதை நினைந்த கம்ப நாடன் சூர்ப்பணகையின் வாக்காக,

பாகத்தில் ஒருவன் வைத்தான்;
பங்கயத் திருந்த பொன்னை
ஆகத்தில் ஒருவன் வைத்தான்;
அந்தணன் நாவில் வைத்தான்;
மேகத்தில் பிறந்த மின்னை
வென்றநுண் இடையி னாளை
மாகத்தோள் வீர! பெற்றால்
எங்ஙனம் வைத்து வாழ்தி[63]

(பாகம் - பக்கம்; ஒருவன் - சிவன்; பங்கயம் - தாமரை;
ஒருவன் - திருமால்; ஆகம் - மார்பு;
அந்தணன் - நான்முகன்; மாகம் - பெரிய வானம்)

என்று தன் பாடலில் அமைத்துக் காட்டுவன். இப்படித் தேவர்கள் யாவரும் தம் மனைவிமாரை உரிய இடத்தில் வைத்துப் போற்றியுள்ளனர். மண்ணுலக நிலை என்ன? இங்கும் அந்த நிலைதான். எல்லோரும் தன் மனைவிமாரை (இரகசியமாகப்) போற்றத்தான் செய்கின்றனர். சொத்துரிமை மகளிருக்கு இல்லாததால் அரசு சட்டம் இயற்ற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. பாரதியாரும் பாரதிதாசனும் செய்த பிரசார பலத்தால் எல்லாம் மாறி வருகின்றதைக் காண்கின்றோம். "புதுமைப் பெண்கள்" எங்கணும் தோன்றி வருகின்றனர்.

63. கம். ஆரணி - சூர்ப்பணகை - 76

முதலாளித்துவ ஆட்சி: அமெரிக்கர் இரோஷீமா நாகசாகி என்னும் இரு நகரங்களின் மீது அணுகுண்டுகள் வீசி அழித்த நிகழ்ச்சிகளைக் கூறும் போக்கில் முதலாளித்துவத்தை அழித்தொழிக்க வேண்டும் என்கின்றார்.

....

ஒரேஇனம் என்று சொல்லும்
அமெரிக்கர் உருவி னுக்குள்
இரோஷீமா நாக சாகி
எரிந்ததே; இடிந்த துள்ளம்

ஒருசிலர் அதிகா ரத்தின்
வல்லர சுரிமை காக்க
உலகமே தீக்கா டாக்கி
உயிர்க்குலம் அழிக்கும் ஈனர்
பலத்தினை ஒடுக்க வேண்டும்;
வையப் பாராளு மன்றம்
புலம்பலில் பயனே இல்லை
பொசுக்குக போர்மூ லத்தை!

ஜப்பானில் வீழ்ந்த குண்டு
சர்வாதி கார ஆட்டம்
இப்பாரை இனிக்க லக்கி
இனிவருங் கால மின்றி
தப்பாது செயினும் செய்யும்
தறுதலை முதலாளித்துவம்
எப்போதும் நமைவி டாது
செய்வன இன்றே செய்க[64]

என்று பாடுவர். இதுவும் நமக்குத் தரும் ஒரு செய்தியாக அமைகின்றது.

பொதுவுடைமைக் கொள்கை: இக்கொள்கையுடையவர் கவிஞர் என்பதைப் பல பாடல்கள் ஒளிவிட்டுக் காட்டுகின்றன. இதன் விளக்கத்தை எனது இன்னோர் நூலில் காணலாம்.[65]

---

64. நாள் மலர்கள் - பக்கம் 123 - 24
65. பாரதிதாசன் - ஒரு கண்ணோட்டம் (தேன் மழை வெளியீடு) - இயல் - 9 (புதியதோர் உலகம்) காண்க.

புதியதோர் உலகம் செய்வோம் - கெட்ட
போரிடும் உலகத்தை வேரோடு சாய்ப்போம்
பொதுவுடைமை கொள்கை திசையெட்டும்
சேர்ப்போம்.[66]

என்ற கவிஞரின் சங்க நாதம் இன்றும் நம் செவியில் ஒலித்துக் கொண்டுள்ளது. இதைத் தவிர கவிஞர் இக்கொள்கையை "இயற்கை தரும் பாடமாக" நமக்குக் காட்டுவது கவிஞரிடம் அமைந்திருக்கும் "ஆசிரியப் பண்பை" பளிச்சிட்டுக் காட்டுகின்றது.

பண்டங்கள் பெருக்குவதின் மூலம் நாட்டில்
பணக்காரன் சுரண்டு கின்றான் வறுமைநோயை
எண்டிசையும் பரப்புகின்றான் இதற்குமாறாய்
இயற்கைவிளை பொருள்கள்நமைச் சுரண்டல்
இல்லை;
"நண்பர்களே, உமக்குண்மை ஒன்று சொல்வேன்.
நானிலத்தில் வளர்ந்து பயன் விளைத்த போதும்
கொண்டெட வற்றை யும்நாங்கள் தின்பதில்லை;
கொழுப்பதில்லை கொடுக்கின்றோம்
உழைத்தோருக்கே"
என்றன்முன் விளைந்தபல புல்லும் ஏனை
எழுந்தசெடி, கொடி,மரமும் இயம்பக் கேட்டேன்
நன்றுஇதனை நாடெங்கும் சொல்லு கின்றேன்
நாட்டில்பொது வுடைமைக்கு வித்தீ தென்றேன்
கொன்ற ழிக்கும் முதலாளி என்றில் லாமல்
கூட்டுடைமை பயன்மரமாய், இயற்கை அன்னை
அன்புயிராய், தொழிலியலை மாற்றல் வேண்டும்
அதற்குப்பின் துன்பில்லை, சுரண்டல் இல்லை[67]

படிப்பதற்கும் கேட்பதற்கும் இக்கொள்கை நன்றாயுள்ளது!

சுமார் எழுபது ஆண்டுகட்கு முன்னர் இரஷ்யப் புரட்சியினால் ஜார் சக்கரவர்த்தியின் ஆட்சி விழுந்தது. உலக மக்கள் யாவரும் பாராட்டினர். கவியரசர் பாரதியார் கூட ஆறு பாடல்கள் பாடி "புதிய இரஷியாவைப்" பாராட்டினார்.

66. பா.தா.க. முதல் தொகுதி - பக்கம் 158.
67. குயில் பாடல்கள் - பக்கம் 77

இமயமலை வீழ்ந்ததுபோல் வீழ்ந்துவிட்டான்,
ஜாரரசன்; இவனைச் சூழ்ந்து
சமயமுள்ள படிக்கெல்லாம் பொய்கூறி
அறங்கொன்று சதிகள் செய்த
சுமடர்சட சடவென்று சரிந்திட்டார்;
புயற்காற்றுச் சூறை தன்னில்
திமுதிமென மரம்விழுந்து காடெல்லாம்
விறகான செய்தி போலே!
குடிமக்கள் சொன்னபடி குடிவாழ்வு
மேன்மையுறக் குடிமை நீதி
கடியொன்றில் எழுந்ததுபார்; குடியரசென்று
உலகறியக் கூறி விட்டார்;
அடிமைக்குத் தளையில்லை யாருமிப்போது
அடிமையில்லை அறிக என்றார்;
இடிபட்ட சுவர்போலே கலிவிழுந்தான்;
கிருதயுகம் எழுக மாதோ![68]

அருமையான பாடல்கள்; கருத்துச் செறிவுள்ளவை; நடந்தவற்றை அற்புதமாகச் சித்திரிப்பவை. பாடல்கள் தோன்றியநாள் முதல் இன்றுவரை மக்கள் வாக்கில் செல்வாக்குப் பெற்று வந்தன. ஆனால், பொதுவுடைமை எவ்வாறு நடைமுறையில் இருந்தது என்பது பற்றிப் பாடல்கள் பாரதியார் பாடவில்லை; அற்ப ஆயுளில் மறைந்து விட்டார்.

பாவேந்தர் பாரதிதாசன்தான் அக்கொள்கையை வானளாவப் புகழ்ந்து வந்தார்.

கொலை வாளினை எடடா! மிகு
கொடியோர் செயல் அறவே[69]

என்று ஆவேசத்துடன் கூறினார். இக் கொள்கையினைத் திறல் நாட்டு மன்னன் மகன் அழகன் (கடல்மேற் குமிழிகள்) வாயில் வைத்தும் பேசினார்[70]. சுதர்மன் பேச்சாக ("வீரத்தாய்") முழக்க மிட்டார். "பாண்டியன் பரிசிலும்" (பக்கம் 99) வீரப்பன் பேச்சிலும்

---

68. பாரதியார் கவிதைகள் - புதிய ருஷியா - 5,6
69. பா.தா.க. முதல் தொகுதி - பக்கம் 175
70. கடல்மேற் குமிழிகள் - பக்கம் 59-60; 90

இக்கொள்கை பேசப்படுகின்றது. இவையெல்லாம். இப்படிக் கவிஞரின் கற்பனையில் அமைந்த பொதுவுடைமைக் கற்பனை அரசியல் (Utopia) எப்படி எப்படியெல்லாம் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும் என்று பல இடங்களிலும் பேசப்பெற்றவை.

இன்றைய நிலை என்ன? எழுபது ஆண்டுகட்குப் பிறகு இம்முறை அரசு வேண்டாம் என்று மக்கள் கிளர்ந்து எழுந்தனர். புதியமுறை அரசு அமைக்க முயன்று வருகின்றனர். "பொதுவுடைமை அரசு" இனி ஓர் எடுத்துக்காட்டாக இராது என்கின்றனர். பொதுவுடைமை என்பது ஓர் "அழகான கருத்து; அது நடைமுறைக்கு என்றுமே ஒத்து வராது, நமது மண்ணில் நடைபெற்ற இந்தச் சோதனை நமது மக்களுக்குத் துயரமாக (Tragedy) அமைந்தது" என்கின்றார் 'போரிஸ் எல்ட்சின்.' "பொதுவுடைமை என்ற வரலாற்றுச் சோதனை தோல்வியடைந்தது; அஃது ஓர் முன் மாதிரியன்று என்று முடிந்த முடிவாகக் கூறவேண்டியதாயிற்று; இது நம்நாட்டு மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, மக்களுள் எல்லோருக்குமே ஒரு படிப்பினையாகவும் உள்ளது" என்று கூறுவார் 'மைக்கேல் கோர்பெச்செவ்.' இனி, வருங்கால இரஷ்யக் குடியரசு (Democracy) எவ்வாறு அமையும்? அஃது எப்படி நடைமுறைப்படுத்தப்படும்? என்பவற்றை உலகம் அக்கறையாகக் கவனிக்க வேண்டும்."[71] இந்நிலைக்கு ஒரு விளக்கம் கூறப்படும். சைவ சித்தாந்தக் கொள்கைப்படி ஆணவ மலத்தின் திருவிளையாடல் இது. ஆணவம், பணபலம், அதிகாரம், உடல்பலம், கல்விமேம்பாடு. இவை மிகையாக ஏற்பட்டு விட்டால் இதன் பரிமாணம் தெரியும். செய்பவருக்கு இவையெல்லாம் சரியாகவே தோன்றும். இருள்மலம் அல்லவா? இன்று மத்திய-மாநில கட்சித் தலைவர்களிடம் இதன் செயற்பாடுகளைத் தெளிவாகக் காணலாம்.

பாவேந்தரின் பாடல்களைப் பயில்வோரின் மனத்தில் இத்தகைய செய்திகளின் தாக்கம் இருக்கும். அவரவர் மனநிலைகட்கேற்ப இவை அவரவர்களின் உள்ளத்தைத் தொடும்.

---

71. இந்து நாளிதழில் (7.9.91) - அமெரிக்க எ.பி.சி. தொலைக்காட்சியில் தனிச் சிறப்புடைய பேட்டியில் வெளியான செய்தி.

பின்னிணைப்பு - 1

பயன்பட்ட நூல்கள்

(அ) மூல நூல்கள்

பாரதிதாசன்

- அழகின் சிரிப்பு
- இசையமுது - 1
- இசையமுது - 2
- இருண்ட வீடு
- இளைஞர் இலக்கியம்
- எதிர்பாராத முத்தம்
- ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கின்றது
- கடற்மேற் குமிழ்கள்
- காதல் பாடல்கள்
- காதலா ? கடமையா ?
- குடும்ப விளக்கு
- குறிஞ்சித் திட்டு
- குயில் பாடல்கள்
- சுப்பிரமணியர் துதியமுது
- தமிழியக்கம்
- தேனருவி

பன்மணித்திரள்கள்

- நாள்மலர்கள்
- பாரதிதாசன் கவிதைகள் - தொகுதி 1, 2, 3, 4
- பாண்டியன் பரிசு

முல்லைக்காடு

- புகழ்மலர்கள்
- வேங்கையே எழுக

(ஆ) துணை நூல்கள்

(i) தமிழ் நூல்கள்

சங்கப் புலவர்கள் : அகநானூறு, புறநானூறு
சமண முனிவர்கள் : நாலடியார்
ஞானசம்பந்தன், அ.ச. : இலக்கியக்கலை
அதிவீரராம பாண்டியன் : வெற்றி வேற்கை
ஆழ்வார்கள் : நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம்
ஔவையார் : ஆத்திச்சூடி
" : நல்வழி
கம்பர் : கம்பராமாயணம் பால காண்டம்
" : " ஆரணிய காண்டம்
கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை : மலரும் மாலையும்
சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கா. : தனிப்பாடல் திரட்டு
சுப்பு ரெட்டியார், ந. : பாட்டுத்திறன்
" : கவிதையநுபவம்
" : பாவேந்தர் பாரதிதாசன் - ஒரு கண்ணோட்டம்
திரிகூடராசப்பக்கவிராயர் : குற்றாலக் குறவஞ்சி
திருமுருகன், இரா. : பாவேந்தர் வழியா ? பாரதி வழியா ?
திருவள்ளுவர் : திருக்குறள்
தொல்காப்பியர் : தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம்
பகழிக்கூத்தர் : திருச்செந்தூர் பிள்ளைத் தமிழ்
பாரதியார் : பாரதியார் கவிதைகள்
புகழேந்திப் புலவர் : நளவெண்பா
மூவர் : தேவாரம் - அடங்கன் முறை
வரதராஜன், மு. : பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் இயற்கை
வாலி : பொய்க்கால் குதிரைகள்
வில்லிபுத்தூராழ்வார் : வில்லி பாரதம்

(ii) ஆங்கில நூல்கள்

Ridly, M.R. : Poetry and the Ordinary Reader
Subbu Reddiar, N. : Collected Papers

(iii) இதழ்கள்

ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டு மலர்
செந்தமிழ் - தொகுதி - 1

பின்னிணைப்பு - 2
பொருள் அடைவு

(எண், பக்க எண்)

First Paper: *என்ன ஆச்சரியம்?* **"Enna Aacharyam !" [1949]**

ஓர் அறிமுகம்

பேராசிரியர்

ந சுப்பு ரெட்டியார்

Books Published : **135 + 1**
Papers Published : **200** [Tamil 173 + English 27]
Endowments established: **10**
Endowment Lectures : **12**
Awards received: **8**
Prizes won : **14**
Titles conferred : **8**

Masterpieces:

1) **Tamil Payitrum Murai [1957]**
2) **Religion & Philosophy of Naalayira Divyap-pirabhandham with special reference to Nammalwar [English][His PhD thesis] [1977]**
3) **Kalvi Ulaviyal Kotpaadukal [1989]**
4) **Vainava Selvam [1995]**

Financial Aid for publishing the Books:

a) Tirumala Tirupathi Devasthanams - 21

b) Directorate of Tamil Development
Government of Tamil Nadu - 6

Research on Professor's Books

a) University of Madras - 1993 (leading to PhD)
b) Madurai Kamaraj University - 2017 (leading to PhD)

பேராசிரியரின் 135 நூல்களில், தெரிவு செய்யப்பெற்ற 100 நூல்கள் (முழுமையாக)
http://tinyurl.com/nsr100collections
எனும் இணையதளத்தில் உள்ளன. [freely downloadable]

India
Book of Records

CERTIFICATE

CENTENARY CELEBRATIONS OF PROF DR. N SUBBU REDDIAR

Prof Dr S Ramalingam (born on 13 Oct 1949) Organizing Secretary, Na Subbu Reddiar 100 Educational Trust, Chennai, Tamil Nadu, has conceived, designed and meticulously executed 108 Centenary Events throughout Tamil Nadu during the Centenary Year (2015-2016) of Prof. Dr. N Subbu Reddiar who served the cause of education for 65 years andwritten 135 books in various fields (100 books after retirement).

INDIA BOOK OF RECORDS

Biswaroop Roy Chowdhury
Chief Editor
India Book of Records

Date: March 19, 2018

India Book of Records is registered with the Government of India with RNI no. HARENG/2010/32259.
India Book of Records is affiliated to Asia Book of Records and follows Asian Protocol of Records (APRs) as per the consensus arrived at the meeting of the Chief Editors of National Record Books, Ho Chi Minh City, Vietnam.

ISBN 978-81-939270-9-0

